

ธุรกิจการศึกษานาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

PERFORMING ARTS BUSINESS IN LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Thai Dance

Department of Dance

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

นราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ : ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (PERFORMING ARTS BUSINESS IN LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC) อ.ที่
 ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร. สุรพล วิรุฬห์รักษ์ ราชบัณฑิต, 235
 หน้า.

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานภาพการแสดง ประเภทการแสดงนาฏศิลป์ ผู้วิจัยมุ่ง ศึกษาธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ สถานภาพการแสดงนาฏศิลป์ ประเภทการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์การแสดงและการเข้าร่วมออกแบบการแสดงนาฏศิลป์ ในโอกาสต่างๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 – 2559 ผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่า สถานภาพการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย การนาฏศิลป์ในอดีตเป็นส่วนหนึ่งในทางพระพุทธศาสนาสามารถพบเห็นการแสดงได้ตามงานวัด งานบุญประเพณีของลาว ซึ่งสังคมลาวส่วนใหญ่มีความศรัทธาของพระพุทธศาสนาในนครหลวงเวียงจันทน์ ช่วงปี พ.ศ.2518 - 2543 ยุคของการปลดปล่อยประเทศ การแสดงเน้นการสร้างความปลอดภัย สร้างความสามัคคี การรวมกลุ่มชนบรรดาเผ่าในลาวทั่วประเทศให้เป็นหนึ่งเดียวและให้มีความเท่าเทียมกันของคนในชาติ ช่วงปี พ.ศ.2544 - 2553 นาฏศิลป์ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาประดิษฐ์เป็นบทพ็อนต่างๆให้เป็นแบบแผน ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เพื่อความเป็นเอกลักษณ์วัฒนธรรมของชาติ ไม่ให้สูญหาย พ.ศ.2554 - 2559 เกิดธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการขาย การลงทุน เพื่อเสริมภาพลักษณ์ของสินค้าและองค์กรให้เกิดผลประโยชน์ผลกำไรในการจัดงานการแสดงมีความหลากหลายเกิดการแสดงขึ้นมาใหม่นอกเหนือจากการแสดงพื้นเมืองดั้งเดิมในนครหลวงเวียงจันทน์และสามารถพบเห็นการแสดงนาฏศิลป์เพิ่มมากขึ้นผลจากการศึกษาของผู้วิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เห็นสถานภาพการเปลี่ยนแปลงของการแสดงนาฏศิลป์ การพัฒนาสภาพเศรษฐกิจสังคม วิถีชีวิตของชุมชน การรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ การก้าวเข้าสู่สมาชิกสมาคมอาเซียน ประเภทของการแสดง การพ็อนแบบพื้นเมือง การแสดงสร้างสรรค์การประดิษฐ์ชิ้นใหม่ที่ยังคงอยู่บนพื้นฐานของนาฏศิลป์ลาว ได้เข้ามามีบทบาทในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเกิดการจ้างงานมีอาชีพและรายได้ ซึ่งเป็นปัจจัยอันสำคัญ ที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเชิงวิชาการ เรื่องธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อเป็นประโยชน์สูงสุดในการศึกษาและให้ผู้สนใจศึกษาข้อมูลเชิงวิชาการ เกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวต่อไป

ภาควิชา นาฏศิลป์ ปลายมือชื่อนิสิต .....

สาขาวิชา นาฏศิลป์ไทย ปลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก .....

ปีการศึกษา 2560

5986603935 : MAJOR THAI DANCE

KEYWORDS: PERFORMING ARTS BUSINESS / SALE PROMOTION CAMPAIGN / LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC

NARARIT AIEMSIRI: PERFORMING ARTS BUSINESS IN LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC. ADVISOR: PROF. SURAPONE VIRULRAK, Ph.D., 235 pp.

The objectives of this study were to explore the status of performing arts in Vientiane, Lao People's Democratic Republic and to investigate the nature of performing arts business there. Based on the literature review, the interviews, the observation and the researcher's participation in choreography of performing arts for various occasions there from 2012 to 2016 the findings revealed that their status has been changing over time. Previously, the performing arts were part of Buddhist ceremonies which were performed in temple. Between 1975 and 2000, it was the time that witnessed the liberalization of the country; therefore, performing arts focuses on reconciliation, harmony, uniting the tribes and equality were highlighted. Between 2001 and 2010, document about performing arts were compiled to standardize choreography. The standardization was supported by related government agencies to maintain country's cultural identity. Between 2011 and 2016, business in performing arts took shape as part of promotion in sale and investment in order to enhance the images of the arts and their organizations, generating more income and a wider variety of performances. In addition to the original performances, more style were introduced. This research described the changing status of the performing arts, the country's socio-economic development, local lifestyle, the acceptance of foreign cultures, a member of the Association of Southeast Asian Nations, types of performances, folkdance and creative choreography based on the Lao performing arts. All of these were major factors in promoting their sales, creating jobs and generating income. These findings are useful for those who are interested in this business in Lao People's Democratic Republic and those who like to further investigate the performing arts these.

Department: Dance

Student's Signature .....

Field of Study: Thai Dance

Advisor's Signature .....

Academic Year: 2017

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ทั้งนี้ได้รับความเมตตาให้คำปรึกษาและอนุเคราะห์ข้อมูลอย่างดียิ่งจากผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยสามารถกล่าวนามและขอบพระคุณได้หมด ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.สุรพล วิรุฬห์รักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ สั่งสอน ให้คำปรึกษาชี้แนวทางในการศึกษาหาข้อมูลในการทำวิจัยนี้อย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้คำชี้แนะปรับเปลี่ยนแก้ไข การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย ได้แก่ รองศาสตราจารย์ อมรา กล้าเจริญ รองศาสตราจารย์ สุภาวดี โพธิเวชกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรรม นพอดมพันธ์ อนึ่ง ข้อมูลที่ได้ครั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ อาจารย์บุญปอน เสนามนตรี กองศิลปากรแห่งชาติ อาจารย์ไมสิน หงสะวัน กองศิลปากร ป้องกันความสงบ อาจารย์ ยุพิน ชันทะมีชัย กองละครตุ๊กตาแห่งชาติ อาจารย์อดอน ไชชนะ กองละครลำเรื่องแห่งชาติ แสงอรุณ บุญวงเพชร ดร.หงคำ สุวันนวง สมาชิกสภาแห่งชาติ คณะเลขาธิการศูนย์กลางชาวนหม่ม ประชาชนปฏิวัติลาว ประธานสถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสตี คุณ อุทอนทิบ สุวันนวง รองประธานสถานีโทรทัศน์ ทีวีลาว เฮสตี คุณคมปัญญา เพ็งวิโนยา คุณเกตสุนา แพงสมบัติ คุณวันประเสริฐ พงสา ที่อำนวยความสะดวกตลอดเวลาอันมีค่ายิ่งในการให้ข้อมูลดูแลต้อนรับผู้วิจัยเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาข้อมูลนี้

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้โอกาสอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์ หัวหน้าภาควิชานาฏยศิลป์ รองศาสตราจารย์ ดร.สวภา เวชสุรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาลินี อาชายุทธการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ บุญเพ็ง คุณนิเวศ แววมณะ คุณจักรวาล คงฟู คุณวุฒิชัย เรื่องศักดิ์ คุณพงศธร ยอดดำเนิน คุณวิลาสินี น้อยครบุรี นิสิตปริญญาโท สาขานาฏยศิลป์ไทยปีการศึกษา พ.ศ.2559 ซึ่งคอยให้กำลังใจและหวังดีกับผู้วิจัยเสมอมาและเจ้าหน้าที่วิชาการ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องงานเอกสาร ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่น้องในครอบครัวทุกท่านที่เป็นกำลังใจ ให้ทุนทรัพย์สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ศึกษาจนสำเร็จได้สร้างโอกาสที่ดีที่สุดครั้งหนึ่งในชีวิตซึ่งมีอาจหาสิ่งใดมาตอบแทนพระคุณได้และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้กล่าวมาและมีได้กล่าวไว้ในที่นี้หากมีส่วนผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอกราบอภัยและน้อมรับไว้ด้วยความเคารพอย่างสูง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตาราง.....	ต
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของข้อมูลในการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.3 ขอบเขตการวิจัย	6
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย	6
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 การเปิดประชาคมอาเซียน	10
2.1.1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community-ASC).....	10
2.1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community – AEC).....	11
2.1.3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio – Cultural Community –ASCC).....	11
2.2 ลักษณะการปกครองใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	14
2.3 ประชาชนบรรดาเผ่า	18
2.4 ประเพณีลาว	22

2.5 นาฏยศิลป์ลาว	26
2.5.1 ฟ็อนราชสำนัก	26
2.5.2 ฟ็อนพื้นเมือง	37
2.5.3 ฟ็อนแบบชนเผ่า	42
2.5.4 หมอลำเรื่อง, หมอลำ	46
2.5.5 ละครตุ้กตา	51
2.6 เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว	64
2.7 สถาบัน การศึกษา เกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์	68
2.8 องค์กรธุรกิจการรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย	78
สรุป บทที่ 2	83
บทที่ 3 สถานภาพและประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์	84
3.1 แนวความคิด ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์	84
3.2 สถานภาพการแสดง นาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์	90
3.2.1 การต้นบัตสะลบ	108
3.2.2 นโยบายของรัฐกับนาฏยศิลป์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	114
3.2.3 อิทธิพลและผลกระทบทางวัฒนธรรม	115
3.3 ประเภทการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์	116
สรุป บทที่ 3	150
บทที่ 4 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์	153
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการแสดง	153
4.1.1 พิธีการภาครัฐ	154
4.1.2 พิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน	158
4.2 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์	164

สรุป บทที่ 4	182
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	186
รายการอ้างอิง	199
ภาคผนวก.....	202
ภาคผนวก ก ผู้ให้ข้อมูลในการทำวิจัย จากการสัมภาษณ์	203
ภาคผนวก ข ผู้เข้าประกวดนางสาวลาว 20 คน.....	209
ภาคผนวก ค เครื่องแต่งกายชาวลาว	215
ภาคผนวก ง การประกวด เป็บซี่ เขียวรีลิตติ้ง คอนเทส.....	221
ภาคผนวก จ ป้ายประชาสัมพันธ์การจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย	227
ภาคผนวก ฉ สถานที่จัดแสดงฟ้อนพระลักษมณ์ พระราม เมืองหลวงพระบาง	230
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	235

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 : แผนที่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว).....	16
ภาพที่ 2 : ธงชาติลาว.....	17
ภาพที่ 3 : ผ้าอาคา (แขวงผงสาลี).....	19
ภาพที่ 4 : ผ้ากะเหรี่ยง (แขวงสาละวัน).....	20
ภาพที่ 5 : ผ้าห่อ (แขวงพงสาลี).....	21
ภาพที่ 6 : ประเพณีเฉลิมฉลองบุญพระธาตุหลวง ครบรอบ 450 ปี.....	22
ภาพที่ 7 : ประเพณีงานบุญปีใหม่ลาว ขบวนแห่นางสังขาร.....	23
ภาพที่ 8 : ประเพณีแข่งเรือ ของชาวลาว ที่แม่น้ำโขง.....	24
ภาพที่ 9 : ประเพณีลอยกระทง.....	25
ภาพที่ 10 : เครื่องแต่งกายฟ้อนนางแก้ว.....	27
ภาพที่ 11 : ฟ้อนราชสำนัก หลวงพระบาง.....	29
ภาพที่ 12 : ฟ้อนแบบดั้งเดิม.....	30
ภาพที่ 13 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดพระลักษณ์.....	31
ภาพที่ 14 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดพระราม.....	32
ภาพที่ 15 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดทศกัณฐ์.....	33
ภาพที่ 16 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดนางสีดา.....	34
ภาพที่ 17 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดหนุมาน.....	35
ภาพที่ 18 : การแต่งกายชุดลิงน้อย.....	36
ภาพที่ 19 : ฟ้อนกินรี.....	39
ภาพที่ 20 : บทฟ้อนอวยพร.....	40
ภาพที่ 21 : บทฟ้อนจำปาเมืองลาว.....	41
ภาพที่ 22 : เครื่องแต่งกายฟ้อนชุดชนเผ่า.....	42

ภาพที่ 23 : ฟ็อนเผ่าลาวสัมพันธ์	43
ภาพที่ 24 : ฟ็อนเทียนดอกไม้เผ่าลื้อ	44
ภาพที่ 25 : ฟ็อนชนเผ่าไทดำ	45
ภาพที่ 26 : หมอลำเรื่อง หมอลำ.....	47
ภาพที่ 27 : หมอลำเรื่อง สังข์สินไช	48
ภาพที่ 28 : หมอลำเรื่อง น้ำตาเมียหลวง.....	49
ภาพที่ 29 : แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์หมอลำเรื่อง สังข์สินไช	50
ภาพที่ 30 : ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก เมืองหลวงพระบาง.....	52
ภาพที่ 31 : ตุ๊กตาอีป็อก โดยกองละครตุ๊กตาแห่งชาติเป็นผู้ผลิต	53
ภาพที่ 32 : ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน	54
ภาพที่ 33 : ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะต่างๆ.....	55
ภาพที่ 34 : การเชิดตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน	56
ภาพที่ 35 : ละครหุ่นตุ๊กตาอุปกรณ์จากวัสดุเหลือใช้.....	57
ภาพที่ 36 : ตัวละครหุ่นตุ๊กตาวัวมิ่ง.....	58
ภาพที่ 37 : ตัวละครหน้ากาก ปูเยอ ย่าเยอ.....	59
ภาพที่ 38 : การแสดงขบวนปีใหม่ลาว.....	60
ภาพที่ 39 : เวทีสำหรับจัดแสดงละครตุ๊กตา	61
ภาพที่ 40 : ฉากสำหรับแสดงละครตุ๊กตา	62
ภาพที่ 41 : ผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชมกองละครตุ๊กตาแห่งชาติ.....	63
ภาพที่ 42 : เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว (1).....	65
ภาพที่ 43 : เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว (2).....	66
ภาพที่ 44 : การบรรเลงวงดนตรีพื้นเมืองลาว	67
ภาพที่ 45 : โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ.....	68
ภาพที่ 46 : ศูนย์วัฒนธรรมเด็ก	69

ภาพที่ 47 : กองศิลปากร ป้องกันความสงบ	70
ภาพที่ 48 : กองศิลปากรแห่งชาติ	71
ภาพที่ 49 : กองละครลำแห่งชาติ.....	72
ภาพที่ 50 : วิทยาลัยศิลปศึกษา.....	73
ภาพที่ 51 : กองกายะยะสินแห่งชาติ.....	74
ภาพที่ 52 : วิทยาลัยรัตนบริหารธุรกิจ.....	75
ภาพที่ 53 : ห้างสรรพสินค้า เวียงจันทน์ เซ็นเตอร์.....	80
ภาพที่ 54 : ห้องจัดกิจกรรม ชั้น 7 ศูนย์การค้า ลาวไอเดค อาคารใหม่	81
ภาพที่ 55 : ห้องแกรนด์ บอลรูม โรงแรมดอนจันทน์พาส	82
ภาพที่ 56 : ผู้วิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประกวดเซียร์ลีดดิ้ง	88
ภาพที่ 57 : ผู้วิจัยสอนเต้นผู้เข้าประกวดนางสาวลาว	89
ภาพที่ 58 : การแสดงนาฏยศิลป์จีน	92
ภาพที่ 59 : ขับร้องประสานเสียงหมู่	93
ภาพที่ 60 : ฟ้อนชาวลาวลูกขึ้น.....	94
ภาพที่ 61 : ฟ้อนภาพมาร	95
ภาพที่ 62 : ฟ้อนโสร่งบานใหม่คนสัญชาติลาวเทิง	96
ภาพที่ 63 : ฟ้อนลาวกอม่วนขึ้นเก็บผลปลูก	97
ภาพที่ 64 : ฟ้อนลาวภูน้อยเล่นบุญปีใหม่	98
ภาพที่ 65 : ฟ้อนตำแพน	99
ภาพที่ 66 : ฟ้อนสรรเสริญประเทศชาติ.....	100
ภาพที่ 67 : ฟ้อนเสียงแคนลาว.....	102
ภาพที่ 68 : บทฟ้อนอี้อ้อเก็บดอกฝ้าย	103
ภาพที่ 69 : ทีมครูฝึกสอนเต้นเปิดงาน เป็บซี่ เซียร์ลีดดิ้ง คอนเทส	106
ภาพที่ 70 : การประกวด เป็บซี่ ชิงกิ้ง คอนเทส.....	107

ภาพที่ 71 : โลโก้การจัดงาน ซีเกมส์ ครั้งที่ 25	109
ภาพที่ 72 : การแสดงพิธีเปิดงาน ซีเกมส์ ครั้งที่ 25.....	110
ภาพที่ 73 : การเต้นบัตสะลบ พิธีเปิดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25	111
ภาพที่ 74 : การเต้นบัตสะลบ ในงานรื่นเริง.....	112
ภาพที่ 75 : นักแสดงฟ้อนพระรามชมสวน.....	117
ภาพที่ 76 : วงดนตรีพื้นเมืองในงานอีเว้นท์	118
ภาพที่ 77 : ฟ้อนอวยพร ในงานพิธีมอบ-รับ โครงการก่อสร้างเสานาฬิกา	119
ภาพที่ 78 : ฟ้อนแห่ปราสาทผึ้ง.....	121
ภาพที่ 79 : ฟ้อนดอกคุณ	122
ภาพที่ 80 : การแสดงรำประยุกต์ ลำซิ่ง	123
ภาพที่ 81 : การเต้นร่วมสมัย ชุดมหัศจรรย์แห่งความสุข	126
ภาพที่ 82 : การเต้นเปิดงาน ชุดแสงทองแห่งความงาม	127
ภาพที่ 83 : วงดนตรีสากลในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย.....	130
ภาพที่ 84 : มินิคอนเสิร์ต ตุ๊กกี้ นักแสดง ศิลปินจากประเทศไทย	131
ภาพที่ 85 : นักร้อง กบ เกียงโก บันดาสัก	133
ภาพที่ 86 : นักร้อง ตี๊ด สีน้า.....	134
ภาพที่ 87 : นักร้องวง X-TREME	135
ภาพที่ 88 : การเต้นชุดรวมกันเป็นหนึ่ง.....	137
ภาพที่ 89 : การเต้นร่วมสมัยประยุกต์	138
ภาพที่ 90 : การประกวดเต้น Korea K-POP	139
ภาพที่ 91 : นักเต้น COVER Dance ทีม แองเจิล 69	140
ภาพที่ 92 : นักแสดงเต้น เบรคกิ้ง ระดับประเทศ.....	142
ภาพที่ 93 : การเต้น Street Jam7 Bboy Battle	143
ภาพที่ 94 : การรวมกลุ่มนักแสดงอิสระ	144

ภาพที่ 95 : กลุ่มนักเต้นอัสระ รวมกลุ่มเต้น ณ ศาลาธาตุหลวงในช่วงเวลาเย็น.....	145
ภาพที่ 96 : ดร.หงคำ สุวัณนวง ประชานสถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ.....	147
ภาพที่ 97 : คุณอุทอนทิพ สุวัณนวง รองประชานสถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ.....	148
ภาพที่ 98 : รำวงสามัคคี	156
ภาพที่ 99 : ฟ้อนเผ่าม้ง่วนขึ้นบุญกินเจียง (บุญปีใหม่).....	157
ภาพที่ 100 : การเดินเปิดตัวรถยนต์ เซฟโลเลต.....	160
ภาพที่ 101 : ศิลปิน ก้อง ห้วยไร่.....	161
ภาพที่ 102 : ฟ้อนไหลเรือไฟ.....	177
ภาพที่ 103 : การแสดงประกอบชุดตราตรีสากล	178
ภาพที่ 104 : นางสาวลาวประจำปี 2559	179

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 : ตารางการจัดการธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์.....	149
ตาราง 2 : พิธีการภาครัฐและพิธีการภาคเอกชน	163
ตาราง 3 : วาระการดำเนินการประกวดนางสาวลาว พ.ศ.2559	170
ตาราง 4 : องค์ประกอบการประกวดนางสาวลาว.....	171
ตาราง 5 : ตารางอัตราค่าจ้างนักแสดงนาฏยศิลป์.....	180
ตาราง 6 : ปัจจัยทางสถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์	192
ตาราง 7 : ประเภทธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์	193
ตาราง 8 : นโยบายแห่งรัฐที่มีต่อนาฏยศิลป์.....	196

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของข้อมูลในการวิจัย

ธุรกิจการจัดการแสดงในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการพัฒนาเติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ธุรกิจการจัดการแสดง ถือเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่มีบทบาทความสำคัญในการจัดงานเกี่ยวกับกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event Organizer) เพื่อกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้ที่มาร่วมงาน ทำให้เกิดการซื้อขายสินค้าผลิตภัณฑ์ เพิ่มมูลค่าของยอดขาย การลงทุนของนักธุรกิจทั้งในและนอกประเทศ เกิดการพัฒนา เปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การรับวัฒนธรรมของต่างชาติ แต่ยังคงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาวลาว ไม่ว่าจะเป็นการฟ้อนแบบดั้งเดิม การนุ่งผ้าลาว การเกล้ามวยผม การแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ของชนชาติลาว วัฒนธรรมการไหว้ การเคารพผู้ที่สูงวัยกว่า รวมไปถึง ภาษาลาว สำเนียงการพูด การเขียน ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของชนชาติลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีประวัติศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ ประชาชนมีวิถีชีวิตเรียบง่ายผูกพันลึกซึ้งกับพระพุทธศาสนาและสายน้ำโขง มีข้อสันนิษฐานและทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันกล่าวว่าชนเผ่าไทกลุ่มแรก ส่วนหนึ่งเป็นบรรพบุรุษของชนชาติลาว อพยพลงมาจากแม่น้ำฮวงโหและแม่น้ำแยงซีเกียง เมื่อ 5,000 ปีก่อน เคลื่อนย้ายลงมาตามสายน้ำโขง(แม่น้ำล้านช้าง) ตั้งถิ่นฐานอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน และสร้างชุมชนเกษตรกรรมเล็กๆ เป็นอิสระหลายแห่ง และเริ่มขยายตัวสร้างเมืองทางตอนใต้ตามทิวเขาและบนที่ราบระหว่างหุบเขา ซึ่งมีชาวเขมร ชาวมอญ ชาวลาว บางส่วนของพื้นที่มีชาวข่าหรือลาวเทิงอาศัยอยู่ก่อนแล้ว หลักฐานทางโบราณคดีเก่าแก่เด่นชัดที่สุดคือ หินตั้ง เสาหิน และหลักหิน ไข่ปักกำหนดเขต ซึ่งพบหลักฐานเหล่านี้ในลาวมากที่สุด ต่อมาเมืองเล็กๆ ที่เป็นอิสระเพิ่มขึ้นและกระจายตัวไปตามบริเวณรัฐฉานทางตะวันตกของประเทศพม่า เชื่อมมาถึงภาคเหนือของประเทศไทยและเข้าสู่ป่าต้นน้ำทางตอนเหนือของประเทศลาว จากนั้นมีการรวบรวมเมืองต่างๆ ก่อตั้งเป็นอาณาจักรล้านช้าง ดังปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ตำนานและพงศาวดาร นับเป็นจุดเริ่มต้นประวัติศาสตร์ยุคแรกของประเทศลาว¹

---

¹ วิทย์ บัณชิตกุล (2555). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว อยู่ภายใต้ระบอบการปกครองโดยกษัตริย์ ก่อนที่ประเทศลาวจะปฏิวัติสู่ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์(ประเทศลาวเรียกระบอบนี้ว่า “ประชาธิปไตยประชาชน”) โดยพรรคประชาชนปฏิวัติลาว เป็นพรรคการเมืองเดียวของลาว มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 กองประชุมผู้แทนประชาชนทั่วประเทศมีมติให้ปลงราชบัลลังก์ประชาธิปไตย แต่งตั้ง เจ้าสุภานุวงศ์เป็นประธานประเทศและเป็นประธานสภาประชาชนสูงสุดคนแรก แต่งตั้ง ท่านไกสอน พมวิหาน ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี พร้อมทั้งสถาปนาราชอาณาจักรลาวเป็น “สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” หรือ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (Lao People’s Democratic Republic) เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518 จึงถือเอาวันนี้เป็นวันชาติของลาวตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา²

ในช่วงแรกของการปกครองโดยรัฐบาล สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการควบคุมวัฒนธรรมและพระพุทธศาสนาอย่างเข้มงวด มีการทำลายหนังสือที่ขัดแย้งความเชื่อใหม่ มีการประหารผู้คนที่คิดล้มระบอบใหม่ และมีการควบคุมชีวิตประชาชนในประเทศลาวอย่างเข้มงวด แต่หลังจากนั้นเมื่อหลายอย่างเข้าที่เข้าทางแล้วสภาพการปกครอง การบริหารด้านเศรษฐกิจของลาวก็เริ่มผ่อนคลายมากขึ้น ในระยะหลังพ.ศ.2523 เนื่องจากการล่มสลายของโซเวียต เจ้าสุภานุวงศ์ ดำรงตำแหน่งประธานประเทศ พ.ศ.2518-2534 ในต่อมาเจ้าสุภานุวงศ์สละตำแหน่งจากประธานประเทศ พุมิ วงวิจิต รักษาการประธานประเทศ(แทนเจ้าสุภานุวงศ์) พ.ศ.2529-2534 ผู้ดำรงตำแหน่งต่อมาคือ ไกสอน พมวิหาน พ.ศ.2534-2535 หลังจากท่านไกสอน พมวิหาน ผู้ดำรงตำแหน่งประธานประเทศต่อมาคือ หนุฮัก พุมสะหวัน พ.ศ. 2535-2541 ยุคนี้อลาวกับไทยเปิด สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว ใน พ.ศ.2538 ผู้ดำรงตำแหน่ง ถัดไปคือ พลเอก คำไต สีพันดอน พ.ศ.2541-2549 พลโท จูมมะลี ไชยะสอน รับตำแหน่ง พ.ศ.2549-2559³ พันเอกบุนยัง วอละจิต เป็นผู้รับตำแหน่งประธานประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว หรือ สปป.ลาว มีพรมแดนติดต่อกับจีนทางทิศเหนือ ติดต่อกับพม่าทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ติดต่อกับเวียดนามทางทิศตะวันออก ติดต่อกับกัมพูชาทางทิศใต้ และติดต่อกับประเทศไทยทางทิศตะวันตก ซึ่งกั้นด้วยแม่น้ำโขงบางช่วง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูง ลาวถูกประกบด้วยเพื่อนบ้านถึง 5 ประเทศและไม่มีทางออกสู่ทะเล⁴ ใช้ภาษาลาวเป็นภาษาราชการ เมืองหลวงคือเวียงจันทน์(Vientiane) ปกครองในระบบแบบสังคมนิยม

² ขนิษฐา โตเลี้ยง, ส. อ. (2556). 100 เรื่องน่ารู้ในลาว. กรุงเทพฯ, อมรินทร์คอมมิกส์.

³ อานนิต อนันตภาค (2558). ประวัติศาสตร์ลาว ดินแดนแห่งหุบเขาและความเปลี่ยนแปลง กรุงเทพฯ, บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด

⁴ ขนิษฐา โตเลี้ยง, ส. อ. (2556). 100 เรื่องน่ารู้ในลาว. กรุงเทพฯ, อมรินทร์คอมมิกส์.

คอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบอบประชาธิปไตยประชาชนลาว) ประเทศลาวมีประชากรรวม หกล้านกว่าคน ประกอบด้วยชนชาติต่างๆหลากหลายเชื้อชาติ ซึ่งในภาษาลาวจะเรียกรวมกันว่า “ประชาชนบรรดาเผ่า” แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ตามถิ่นที่อยู่อาศัย ได้แก่ ลาวลุ่ม, ลาวเทิง และลาวสูง ประเทศลาวแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 เขตนครหลวงเวียงจันทน์, 1 เขตปกครองพิเศษไซสมบูน และ 16 แขวง นาฏยศิลป์ลาวเป็นนาฏยศิลป์ที่มีเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นลักษณะเฉพาะ มีทั้งการแสดงนาฏยศิลป์ในราชสำนัก นาฏยศิลป์พื้นบ้าน การฟ้อนชนเผ่า บทฟ้อนเมืองหลวง ลำเรื่อง หมอลำ ละครตุ๊กตา การแสดงประจำถิ่น โดยลักษณะของการฟ้อนท่วงท่าการฟ้อนของนาฏยศิลป์ประเทศลาว จะมีความคล้ายคลึงกับนาฏยศิลป์ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ซึ่งนาฏยศิลป์ไทย เป็นศิลปะการรำ ระเบียบ ฟ้อน โขน ละคร หนังใหญ่ หนังตะลุง ที่มีท่าทางการรำรำเป็นแบบฉบับของตนเอง มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในแต่ละภาคของประเทศไทย โดยจะเห็นได้ว่าประเทศลาวซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่ติดกับประเทศไทยนั้นมีขนบธรรมเนียมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน ทั้งภาษาพูด อาหารการกิน การแต่งกาย ชีวิตความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อม สภาพอากาศตลอดจนความเชื่อบางอย่าง ซึ่งเป็นมนต์เสน่ห์อย่างหนึ่ง ที่ประเทศลาวยังคงรักษาวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามไว้อย่างเหนียวแน่น ซึ่งในอดีตผู้ที่ต้องการรับชมการแสดงทางนาฏยศิลป์ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สามารถรับชมการแสดงนาฏยศิลป์ได้ตาม งานบุญ งานประเพณี งานเทศกาล งานประจำชาติ หอวัฒนธรรมแห่งชาติ(โรงละครแห่งชาติ) และตามงานเฉลิมฉลองต่างๆ ซึ่งยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายกันมากนัก

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคม อาเซียนปัจจุบันมีการพัฒนาประเทศในหลากหลายด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ด้านสังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว จะเห็นได้ชัดจากเมืองหลวงของประเทศ คือ นครหลวงเวียงจันทน์ เกิดสิ่งปลูกสร้างอาคาร บ้านเรือน ร้านค้ามากมาย มีสินค้าผลิตภัณฑ์จากต่างชาตินำเข้ามาขายในเมืองหลวง เกิดการหลั่งไหลของนักลงทุน เข้ามาเปิดธุรกิจขยายกิจการในลาว ด้านการท่องเที่ยว ประเทศลาวมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นทรัพยากรทางธรรมชาติ กระจายอยู่ทั่วประเทศ ประกอบกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความโดดเด่นทางด้านสถาปัตยกรรมจากอาคารบ้านเรือน วัด รูปปั้น ประติมากรรม ตลอดจนการแต่งกายของชาวลาวที่มีเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นการดึงดูดให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติหันมาท่องเที่ยวในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มากขึ้น ทางด้านนาฏยศิลป์ การแสดงนาฏยศิลป์ได้มีบทบาทสำคัญ ต่อภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจการลงทุนในประเทศลาวมากกว่าในอดีตไม่ว่าจะเป็น มีการจัดการประชุมระดับชาติ การจัดงานส่งเสริมการขาย งานประชาสัมพันธ์สินค้า การจัดการประกวดการแสดงนาฏยศิลป์ เพื่อกระตุ้นยอดขาย โดยมีแสดง

นาฏยศิลป์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงาน เพื่อให้ผู้ชม ผู้ที่มาร่วมงานตลอดจนนักท่องเที่ยวต่างชาติเกิดความประทับใจกับบทบาทของการแสดงนาฏยศิลป์ เกิดภาพลักษณ์ของตัวสินค้าในการจัดกิจกรรมต่างๆมากมาย

เมื่อมีการเกิดการแข่งขันด้านธุรกิจการลงทุน นักลงทุนในบริษัทต่างๆ ก็จะมีการจัดงาน ไม่ว่าจะเป็น การจัดงานเปิดตัวสินค้า การจัดงานประชุม การจัดงานสัมมนาสำหรับองค์กร การจัดงานเลี้ยงรับรอง การจัดการประกวดเพื่อส่งเสริมกระตุ้นยอดของการขาย การจัดงานเกี่ยวกับสินค้าผลิตภัณฑ์ที่เข้ามาจำหน่ายในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดงานดอง(งานแต่งงาน) ตลอดจนการจัดงานรื่นเริงงานบันเทิง เพื่อให้เกิดการซื้อขายผลิตภัณฑ์นั้น ซึ่งส่วนหนึ่งของการจัดงานจะมีการแสดงนาฏยศิลป์เข้าไปอยู่ภายในงานด้วย จึงทำให้เกิดธุรกิจมาอีกประเภทหนึ่งในประเทศลาวคือ ธุรกิจการรับจัดการแสดง ธุรกิจการรับจัดงานการจัดกิจกรรม (Event, Organizer)

ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความหลากหลาย หลายของการจัดการแสดงในนครหลวงเวียงจันทน์ มีการรับวัฒนธรรมการเต้นแบบตะวันตก เข้ามาผสมผสานกับการแสดง เพื่อให้เกิดความทันสมัย ความร่วมสมัยของการแสดงนาฏยศิลป์กับธุรกิจการแสดงในงานจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event) ให้มีความแปลกใหม่ โดยมีวิธีการออกแบบแนวคิดเกี่ยวกับการแสดง รูปแบบของการจัดการแสดง ลักษณะของการจัดการแสดง ประเภทของการแสดง ให้ตรงกับรูปแบบของการจัดงาน รวมไปถึงสถานที่ในการจัดงาน การจัดการแสดง โรงแรม สวนสาธารณะ ร้านอาหาร หอประชุม ศูนย์จัดแสดงสินค้า ห้างสรรพสินค้า ตลาด ลานกิจกรรมต่างๆ สิ่งที่กำลังมานี้ทำให้เกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลงวิถีของการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เกิดรูปแบบในการแสดงที่เปลี่ยนไป สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในนครหลวงเวียงจันทน์ มีการแสดงฟ้อน การแสดงในการรับงานธุรกิจเกี่ยวกับการแสดง ทั้งการแบบฟ้อนดั้งเดิม การฟ้อนปรับปรุงขึ้นมาใหม่โดยอยู่ในพื้นฐานของการฟ้อนแบบเดิม การฟ้อนที่คิดสร้างสรรค์ใหม่ การเต้น การแสดงละคร การแสดงลำเรื่อง ร้องเพลงประกอบดนตรีพื้นเมือง แคน ออกทำร้ายรำผู้แสดงร้องคำกลอนในทำนองภาษาลาว การจัดการแสดงเพื่อธุรกิจการแสดงสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ ให้เหมาะสมกับธุรกิจกิจกรรมการส่งเสริมการขาย (Event Organizer) คือการจัดงานเพื่อให้เกิดการซื้อขาย เกิดการบอกต่อเป็นการกระตุ้นยอดขายเพื่อให้ได้ผลกำไร การแสดงในธุรกิจการสื่อสาร โทรทัศน์ วิทยุ คือ การแสดงนาฏยศิลป์ ผ่านสถานีโทรทัศน์และการกระจายเสียงของผู้ประกาศผ่านทางคลื่นวิทยุ เพื่อความบันเทิง และสาระความรู้โดยผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดประเภทของการแสดงนาฏยศิลป์ ในบทต่อไป

จากประสบการณ์จริงที่ผู้วิจัยได้เข้าไปร่วมทำงานเกี่ยวกับด้านการแสดงนาฏศิลป์ ในงานกิจกรรมส่งเสริมการขายที่มีการแสดงนาฏศิลป์ ผู้วิจัยได้เข้าไปมีส่วนร่วมกับธุรกิจการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event Organizer) ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2559 รวมกว่า 4 ปี ด้วยมูลเหตุที่น่าสนใจเกี่ยวกับงานธุรกิจประเภทการจัดการแสดง จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิเคราะห์ องค์ประกอบประเภทของธุรกิจการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ในงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event Organizer) ว่ามีรูปแบบการจัดการแสดง ลักษณะการจัดการแสดงนาฏศิลป์เป็นอย่างไร รวมไปถึงจัดการองค์ประกอบของธุรกิจการจัดงานกับการแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์เป็นเช่นไร ซึ่งการจัดการแสดงนาฏศิลป์ลาวในอดีตการแสดงคงมีแต่การแสดงนาฏศิลป์ ในราชสำนัก ทอวัฒนธรรมแห่งชาติ โรงละคร ยังไม่เป็นที่เปิดเผยแพร่หลายให้เป็นที่รู้จักมากนัก ต่อมาได้มีการพัฒนาในด้านของกิจกรรมส่งเสริมการขายในรูปแบบของธุรกิจทำให้การจัดการแสดงนาฏศิลป์ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยสามารถพบเห็นธุรกิจการจัดการแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์มากยิ่งขึ้น การเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน ก่อให้เกิดมีการลงทุนทางการค้ากับนักธุรกิจหลากหลายอาชีพจากภายในและนอกประเทศ ทั้งอสังหาริมทรัพย์ ศูนย์การค้า ธุรกิจการท่องเที่ยว ที่หลังไหลเข้ามาเกิดการพัฒนาเปิดรับสิ่งใหม่เข้ามาในประเทศ มีการเปิดตลาดมากขึ้น ทำให้เกิดการกระตุ้นยอดขาย กระตุ้นเศรษฐกิจใน นครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศและเกิดการกระจายรายได้ออกไป สู่แขวงต่างๆ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเชิงวิชาการ ในเรื่องของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่สามารถพบเห็นการแสดงนาฏศิลป์ ในงานอีเว้นต่างๆมากขึ้น จากการที่ผู้วิจัยได้ร่วมทำงานเกี่ยวกับรับจัดการแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์ ได้มีโอกาสเข้าร่วมช่วยฝึกซ้อม ฝึกการแสดงเกี่ยวกับนาฏศิลป์ การเต้นรำ การฟ้อน แม้จะมีการยอมรับของวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาก็ตาม แต่ก็ยังคงที่มีข้อจำกัดในเรื่องจารีตประเพณีที่คงรักษาวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมไว้ ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศ ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาหาเหตุผลว่าในด้านธุรกิจการจัดการแสดงนาฏศิลป์ มีการพัฒนาเติบโตร่วมกับ เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรมมากน้อยเพียงใด และมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมในนครหลวงเวียงจันทน์เป็นอย่างไร เพื่อนำมาวิเคราะห์เกิดองค์ความรู้ที่ได้ไปศึกษาในพื้นที่ เก็บข้อมูล ถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้ศึกษามาให้กับผู้ที่สนใจเกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวสืบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อศึกษาประเภทการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.3 ขอบเขตการวิจัย

1. ศึกษาเกี่ยวกับ ธุรกิจการแสดงของแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. ศึกษาสถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
3. ศึกษาประเภทการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 – 2559

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินงานเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลทางภาคสนามโดยสังเกตการณ์ การแสดงนาฏยศิลป์กับงานที่จัดขึ้น ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
  - 1.1 จากการชมการแสดงในสถานที่ต่างๆ หอประชุมแห่งชาติ, ศูนย์การค้าลาว ไอดีค, โรงแรม, หอวัฒนธรรมแห่งชาติ
  - 1.2 จากการร่วมงานออกแบบการแสดง งานกีฬา, งานเปิดตัวสินค้า, งานประกวดนางสาวลาว, การเต้นเปิดงานกีฬา, งานประชุมของภาครัฐ
2. ศึกษาเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์ ว่ามีการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ กลุ่มใดบ้าง มีการแสดงกี่ประเภทใดบ้าง
  - 2.1 สถาบันวิทยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
  - 2.2 หอสมุดแห่งชาติ (ลาว)
  - 2.3 โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ (ลาว)

- 2.4 กองศิลปากรแห่งชาติ (ลาว)
- 2.5 กองศิลปากร กระทรวงป้องกันความสงบ
- 2.6 วิทยาลัยศิลปะศึกษา (ลาว)
- 2.7 กลุ่มองค์กรนักแสดงที่บริหารจัดการแสดงเกี่ยวกับนาฏยศิลป์ แต่ละประเภท
- 2.8 บริษัท รับผิดชอบกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Organizer)

3. การสัมภาษณ์โดยการคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจการแสดง นาฏยศิลป์ ผู้ออกแบบการแสดง กองศิลปากรแห่งชาติ, ผู้ออกแบบการแสดง กองศิลปากร กระทรวงป้องกันความสงบ, อาจารย์สอนฟ้อนโรงเรียนศิลปะแห่งชาติ, หัวหน้าควบคุมการผลิตงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย บริษัทรับจัดงาน อีเว้น บริษัทแก้ปัญหา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์อแอกไนท์เซอร์, ผู้ออกแบบการแสดง ผู้ประสานงานการแสดง ทีมลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos new point dance) นำข้อมูลดังกล่าวมาสรุปผลวิเคราะห์และการวิจัย

4. ผู้วิจัยแบ่งข้อมูล เพื่อศึกษานำมาเรียบเรียงและนำเสนอเป็นงานวิจัย ออกเป็นบทและหัวข้อได้ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของข้อมูลในการวิจัย
- 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.3 ขอบเขตการวิจัย
- 1.4 วิธีดำเนินการวิจัย
- 1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 การเปิดประชาคมอาเซียน
- 2.2 ลักษณะการปกครองใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 2.3 ประชาชนบรรดาเผ่า
- 2.4 ประเพณีลาว

- 2.5 นาฏยศิลป์ลาว
- 2.6 เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว
- 2.7 สถาบัน การศึกษา เกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์
- 2.8 องค์กรธุรกิจการรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย

บทที่ 3 สถานภาพและประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์

- 3.1 แนวความคิด ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์
- 3.2 สถานภาพการแสดง นาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์
- 3.3 ประเภทธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

บทที่ 4 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์

- 4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการแสดง
- 4.2 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์

บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5. ขั้นตอนการนำเสนอ ผู้วิจัยสรุปวิเคราะห์และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ในประเทศลาวโดยคาดหวังว่าจะมีประโยชน์ดังนี้คือ

1. เพื่อให้ทราบถึงสถานภาพ ประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
2. เพื่อให้ผู้ที่สนใจ ผู้ที่จะไปลงทุนได้ศึกษา เกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ธุรกิจการแสดง หมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ที่ก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ โดยมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการประโยชน์หรือกำไรจากการกระทำกิจกรรมนั้น โดยมีการนำการแสดงเข้ามามีส่วนร่วม ใน นครหลวงเวียงจันทน์ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ทางผู้ว่าจ้างได้กำหนดไว้

อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ หมายถึง การจัดงานดำเนินกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ว่าจ้าง เพื่อให้ผลดำเนินงานเป็นไปตามความต้องการของผู้ว่าจ้าง โดยผู้รับจ้าง เป็นผู้บริหารจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกจัดหา แสง สี เสียง สถานที่จัดงาน ผู้แสดง พิธีกร นักร้อง

สถานภาพ หมายถึง การแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์ กับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ จากดั้งเดิมสู่การเปลี่ยนแปลงทางการแสดงนาฏศิลป์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2518-2559

ประเภทการแสดง หมายถึง การแสดงนาฏศิลป์ลาว และการแสดงนาฏศิลป์ที่เข้าไปมีบทบาทในการจัดธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ กับงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย ที่ปรากฏอยู่ใน นครหลวงเวียงจันทน์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากเอกสารที่ได้ศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยจะสรุปเนื้อหาที่จะนำเสนอ เรื่องลักษณะการปกครอง ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อให้เห็นภาพรวมการปกครอง ประเพณี ในลาว การแบ่ง แขนงต่างๆของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ในนครหลวง เวียงจันทน์ เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่การจัดการแสดงนาฏยศิลป์ รูปแบบการฟ้อน เครื่องดนตรี สถาบันการ แสดง สถาบันการสอน องค์กรการรับจัดการแสดงนาฏยศิลป์ องค์กรธุรกิจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ส่งเสริมการขาย รวมถึงสถานที่จัดการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

2.1 การเปิดประชาคมอาเซียน

ในปี พ.ศ. 2558 ได้มีการเปิดประชาคมอาเซียนขึ้นอย่างเป็นทางการ ปัจจุบันสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้เป็นหนึ่งในสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่ง เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) ซึ่งในการรวมตัว ของประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียนประเทศต่าง ๆ นั้น มีประโยชน์มากมาย ทั้งทางด้าน ประชาคมการเมือง เศรษฐกิจและความมั่นคง ประชาคมสังคมสิ่งแวดล้อมและ ศิลปวัฒนธรรม ประชาคมด้านกีฬา และการศึกษา ล้วนแล้วจะทำให้อนาคตของประชาคมอาเซียนมี การพัฒนาความมั่นคงอันรุ่งโรจน์ โดยได้แบ่งออกเป็นสามเสาหลักด้วยกันคือ

2.1.1 ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community-ASC)

อาเซียนจะเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ประเทศสมาชิก มีความพร้อมในการร่วมมือป้องกัน และ จัดการกับความขัดแย้งระหว่างกันมากขึ้น โดยเฉพาะภัยข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งจะจัดตั้งกลไก สิทธิมนุษยชน เพื่อส่งเสริมแนวคิดประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนในภูมิภาค

2.1.2 ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEN Economic Community – AEC)

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงาน การจัดตั้งประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการ การดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันโดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานมีฝีมือ อย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นนโยบายที่จะช่วยส่งเสริม การรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและ การเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่างๆ การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับ ประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศ

2.1.3 ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio – Cultural Community –ASCC)

อาเซียนกำลังมุ่งพัฒนาความร่วมมือในสาขาการศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข พลังงาน สวัสดิการสังคม วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีเป้าหมายให้ประชาชนในภูมิภาค รู้จักและเข้าใจกันมากขึ้น มีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ อาเซียนยังได้ ร่วมมือร่วมกันจัดการกับปัญหาสังคมและภัยคุกคามอื่นๆ ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและเกินกว่าที่จะ ควบคุม ดูแลได้เพียงลำพัง เช่น ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาภัยพิบัติ ปัญหาโรคระบาด เป็นต้น ประกอบด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน คือ

1. การพัฒนามนุษย์ (Human Development) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภัยแ่งที่สำคัญที่สุดคือ การทำให้ประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันและตระหนักถึงการเป็นประชากรของอาเซียนร่วมกัน มีการบูรณาการร่วมกัน โดย เสริมสร้างอัตลักษณ์ หรือคุณลักษณะร่วมกันของประชาชนในอาเซียนโดยผ่านการศึกษา การ แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม ภาษา ศิลปะ สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข และเสริมสร้าง ความเข้าใจระหว่าง ประชาชนให้ยอมรับถึงความแตกต่าง ความหลากหลายของมนุษยชาติ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่าง ประองตองด้วยความเข้าใจและอยู่อย่างสันติภาพสงบสุข โดยเสริมสร้างความตระหนักรู้การเป็นมนุษย์ (we belong to the one species) ตั้งแต่วิวัฒนาการก่อนเป็นมนุษย์ และมีความเข้าใจถึงความ เป็นมนุษย์ Homo sapiens ที่ก่อให้เกิดการทำลายได้เช่นกัน อีกทั้ง ประชาคมอาเซียนยังได้ส่งเสริมให้ ประชาชนมีศีลธรรม จริยธรรม มีความเคารพยอมรับ ตระหนักในคุณค่าทางสังคมที่แตกต่างกัน และ สร้างความรู้สึกความเป็นหนึ่งเดียวให้เกิดขึ้นในทุกประเทศ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีโลก และ

สร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ในอาเซียนให้สามารถรวมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทันท่วงที ทั้งปัญหาที่เกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหาร ปัญหาสิ่งแวดล้อม ภาวะโลกร้อน วิกฤติเศรษฐกิจและการเงินโลก การก่อการร้าย โรคติดต่อ ซึ่งอาเซียนได้กำหนดทิศทางในการเป็นประชาคมเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง (Community of People) คือ การทำให้ประชาชนในภูมิภาคมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและตระหนักถึงการเป็นประชาคมของอาเซียนร่วมกันมีอัตลักษณ์เอกลักษณ์เดียวกัน

2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) การขจัดความยากจน เครือข่ายความปลอดภัยทางสังคมและความคุ้มครองกันจากผลกระทบด้านลบจากการรวมตัวอาเซียนและโลกาภิวัตน์ ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การเข้าถึงการดูแลสุขภาพและส่งเสริมการดำรงชีวิตที่มีสุขภาพ การเพิ่มศักยภาพในการควบคุมโรคติดต่อ รับประทานอาเซียนที่ปลอดภัยเสพติด การสร้างรัฐที่พร้อมรับกับภัยพิบัติและประชาคมที่ปลอดภัยยิ่งขึ้น

3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการสำหรับสตรี เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ การคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability) อาเซียนเริ่มมีความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2520 ซึ่งอาเซียนได้รับความร่วมมือโครงการสิ่งแวดล้อมของอนุภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Sub-regional Environment Programme – ASEP) ระยะที่ 1 จากสหประชาชาติ (United Nations Environment Programme – UNEP) และเมื่อก้าวเข้าสู่คริสต์ศตวรรษที่ 21 ประเด็นปัญหาเริ่มมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยกลุ่มประเทศสมาชิกได้เริ่มเจรจากันถึงข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อม และมีการลงนามในความตกลงอาเซียนว่าด้วยมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน พ.ศ.2545 ปฏิญญาเชบูว่าด้วยความมั่นคงทางพลังงานเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. 2549 และหุ้นส่วนเอเชีย-แปซิฟิกว่าด้วยการพัฒนาความสะอาดและสภาพอากาศเพื่อตอบสนองต่อปรากฏการณ์โลกร้อนและผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ พ.ศ.2550

5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity) ส่งเสริมการตระหนักรับรู้เกี่ยวกับอาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคม การส่งเสริมและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรคด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม การมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับชุมชน

6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) การดำเนินงานความร่วมมือเหล่านี้ อาเซียนได้ดำเนินการทั้งในรูปแบบของความตกลงในระดับต่างๆ (MOU/

Agreement/ Declaration) และโครงการความร่วมมือ ทั้งระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน และ ระหว่างอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศคู่เจรจาทั้งในกรอบ อาเซียน+1 และอาเซียน+3 และองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือทางด้านสังคมและ วัฒนธรรม

คุณลักษณะและองค์ประกอบของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เป็นประชาคมที่มี ประชาชนเป็นศูนย์กลางมีความมั่นคงทางสังคมเป็นสังคมที่รับผิดชอบ เอื้ออาทรและแบ่งปัน (Caring and Sharing Society) มีเอกภาพเป็นหนึ่งเดียว โดยใช้อัตตลักษณ์ร่วมกัน ประชาชนคุณภาพชีวิต ได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้น ประชาชนเข้าใจกัน เป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกัน เน้นส่งเสริมความร่วมมือกัน การ สร้างอัตตลักษณ์อาเซียน แบ่งเป็น สารสนเทศ ศิลปะและวัฒนธรรม ส่งเสริมตระหนักรู้เกี่ยวกับ อาเซียนและความรู้สึกของการเป็นประชาคม การอนุรักษ์ ส่งเสริมมรดกทางวัฒนธรรมอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมและอุตสาหกรรม

ผลกระทบของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำให้เกิดความร่วมมือ ระดับภูมิภาคในประเด็นสำคัญต่างๆ เช่น การส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสตรี เด็ก ผู้พิการ การแก้ไขปัญหา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การช่วยเหลือกันในยามที่ประเทศสมาชิกเกิดภัยพิบัติ การกระชับ ความสัมพันธ์และติดต่อกันของประชาชน ผ่านการท่องเที่ยว กิจกรรมแลกเปลี่ยนต่างๆ การจัดการ เรียนการสอน มีเครือข่ายเชื่อมโยงไปในภูมิภาคอาเซียน ความต้องการแรงงานที่มีทักษะฝีมือตาม ข้อตกลง(MRA) เป็นโอกาสให้สามารถผลิตผู้จบการศึกษายวิชาชีพที่กำหนดตาม กรอบความร่วมมือ เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน การจัดตั้งและขับเคลื่อนการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ควบคู่ไปกับการทำงาน การขยายโอกาสให้กับภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการสร้างประชาคมอาเซียนและ ร่วมรับผิดชอบต่อสังคม มีศักยภาพ ความพร้อมในการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประชาชน อาเซียนจะรับรู้ข่าวสาร และเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศสมาชิกอื่นๆ ได้สะดวกรวดเร็วขึ้นผ่านช่อง ทางการสื่อสารต่างๆ ส่งผลกระทบความเข้าใจที่ดีต่อกันได้มากขึ้น⁵

⁵ จตุรงค์ จินใจ (2012). "7. เสาหลัก 3 ความร่วมมือในด้านสังคมและวัฒนธรรม." from

<https://sites.google.com/site/monajinjo/home/7-sea-hlak-3-khwam-rwm-mux-ni-dan-sangkham-laea-watnthrrm>.

2.2 ลักษณะการปกครองใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว) มีพื้นที่ 236,800 ตารางกิโลเมตร เมืองหลวงนครหลวงเวียงจันทน์ (Vientiane) แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 นครหลวงเวียงจันทน์ 1 เขตปกครองพิเศษไซสมบูน และ 16 แขวง ได้แก่

1. พงสาลี เมืองหลวงคือ พงสาลี	10. เซกอง เมืองหลวงคือเมืองเซกอง
2. อุดมไซ เมืองหลวงคือ เมืองไซหรืออุดมไซ	11. บ่อแก้ว เมืองหลวงคือ ห้วยทราย
3. หลวงพระบาง เมืองหลวงคือ หลวงพระบาง	12. หัวพัน เมืองหลวงคือ ซำเหนือ
4. ไชยะบูลี เมืองหลวงคือ เมืองไชยะบูลี	13. เขียวขวาง เมืองหลวงคือโพนสะหวัน
5. เวียงจันทน์ เมืองหลวงคือเวียงจันทน์	14. อັตตะปือ เมืองหลวงคือ อັตปือ
6. หลวงน้ำท่า เมืองหลวงคือ หลวงน้ำท่า	15. สาละวัน เมืองหลวงคือ สาละวัน
7. คำม่วน เมืองหลวงคือ เมืองคำม่วนหรือท่าแขก	16. จำปาสัก เมืองหลวงคือ เมืองปากเซ
8. สะหวันนะเขต เมืองหลวงคือ เมืองสพหวันนะเขต	
9. บริคำไซ เมืองหลวงคือ เมืองปากซัน	

นครหลวงเวียงจันทน์ เดิมชื่อว่า กำแพงนครเวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวงของประเทศลาว มีรูปแบบการปกครองตนเอง โดยแยกตัวออกมาจากแขวงเวียงจันทน์ ในปี ค.ศ. 1989 นอกจากนี้ประเทศลาว ยังแบ่งเขตการบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นออกเป็นลำดับขั้นดังนี้

แขวง เป็นเขตการปกครองสูงสุดของประเทศเทียบเท่าระดับจังหวัดของประเทศไทย มีเจ้าแขวงหรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้บริหารปกครองแขวง

เมือง เป็นเขตปกครองรองลงมาเทียบเท่าระดับอำเภอ มีเจ้าเมืองหรือนายอำเภอเป็นผู้บริหารปกครองเมือง

บ้าน เป็นเขตปกครองเทียบเท่าระดับหมู่บ้าน มีเจ้าบ้าน หรือผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้บริหารปกครองบ้าน

นครหลวง เป็นเขตปกครองพิเศษ หรือเขตปกครองตนเองเทียบเท่าระดับเทศบาลนครกรุงเทพของประเทศไทย มีเจ้านครหลวง(ผู้ว่าราชการนครหลวง) เป็นผู้บริหารปกครอง⁶

ประชากร 6.5 ล้านคน (ปี ค.ศ. 2011) ประกอบด้วย ลาวลุ่ม ร้อยละ 55 ลาวเทิง ร้อยละ 11 ลาวสูงร้อยละ 8 อื่นๆร้อยละ 26 รวมชนเผ่าอื่น อีกประมาณ 68 ชนเผ่า

⁶ วิทย์ บัณฑิตกุล (2555). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

ศาสนา ศาสนาพุทธ (เถรวาท) คริสต์ อิสลาม นับถือผี

วันชาติ 2 ธันวาคม

ภาษา ภาษาลาว

ระบอบการปกครอง ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ทางการลาวใช้คำว่า ระบบประชาธิปไตยประชาชนลาว) โดยมีพรรคประชาชนปฏิวัติลาวเป็นองค์กรการเมืองสูงสุดซึ่งนำการบริหารประเทศ

สภาพภูมิอากาศ ทางตอนเหนือมีภูมิอากาศเย็น ทางตอนกลางและตอนใต้คล้ายคลึงกับประเทศไทย

ระบบเศรษฐกิจ เริ่มปฏิรูปจากระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมสู่ระบบเศรษฐกิจเสรีการค้าการตลาดตามนโยบายจินตนาการใหม่ เมื่อปี พ.ศ.2529

สกุลเงิน กีบ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ทองคำ ทองแดง ไม้แปรรูป ผลิตภัณฑ์ไม้ สินแร่ ถ่านหิน เสื้อผ้าสำเร็จรูป

สินค้านำเข้าที่สำคัญ รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องอุปโภคบริโภค

คำขวัญประจำชาติ สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร⁷

ดอกไม้ประจำชาติ ดอกจำปา หรือดอกลีลาวดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

⁷ วิทย์ บัณฑิตกุล (2555). *สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว* กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

ภาพที่ 1 : แผนที่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว)
ที่มา : <https://sites.google.com/site/timemikekscsphe/ing-praca-chati-xaseiyn>

ภาพที่ 2 : ธงชาติลาว

ที่มา : <http://philight.kapook.com/view75319>

สีแดง หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว

สีน้ำเงิน หมายถึง ความมั่งคั่ง ความอุดมสมบูรณ์ของชาติ

พระจันทร์สีขาว เป็นสัญลักษณ์ของดวงจันทร์ลอยเด่นเหนือลำน้ำโขง และหมายถึงเอกภาพของชาติ ภายใต้การปกครองของรัฐบาลพรรคประชาชนปฏิวัติลาว (พรรคคอมมิวนิสต์) หรือหมายถึงการกลับมา รวมกันอีกครั้งของชาวลาวสองฝั่งโขง

2.3 ประชาชนบรรดาเผ่า

การเรียกชื่อชนเผ่า โดยถือเอาจุดพิเศษของที่ตั้งภูมิลำเนาเพื่อใช้เป็นชื่อเผ่า ชนเผ่าที่อาศัยอยู่ในลาวแบ่งออกเป็น สามกลุ่ม คือ ลาวลุ่ม, ลาวเทิง, ลาวสูง สามกลุ่มดังกล่าวเรียกว่า สามชนชาติใหญ่ ปัจจุบันชื่อที่เรียก ลาวลุ่ม, ลาวเทิง, ลาวสูง ยังใช้ตามความเคยชินของประชาชนทั่วไปเท่านั้น ส่วนในเอกสารทางราชการและในเอกสารทางวิชาการมานุษยวิทยาแล้วนับแต่ปี พ.ศ. 2528 เป็นต้นมา ไม่นำมาใช้อีกแล้วบรรดาชื่อชนเผ่า ลาวลุ่ม, ลาวเทิง, ลาวสูง และได้เปลี่ยนแทนด้วยคำว่า “เผ่า” หรือ “ชนเผ่า” เช่น : เผ่าอาคา, เผ่ากะเหรี่ยง , เผ่าหื้อ เป็นต้น

1. **ลาวลุ่ม** ประกอบด้วยชนเผ่า ไทแดงไทลาว ภูไท ไทดำ ไทลื้อ ไทพวน ไทแดง เป็นต้น ชนเผ่าลาวลุ่มส่วนใหญ่อาศัยอยู่ที่ราบ ใช้ภาษาลาวหรือภาษาตระกูลไท นับถือศาสนาพุทธ มีประเพณีและความเชื่อแบบชาวพุทธทั่วไป แต่พิธีกรรมทางศาสนาอาจแตกต่างกันไปบ้าง ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์

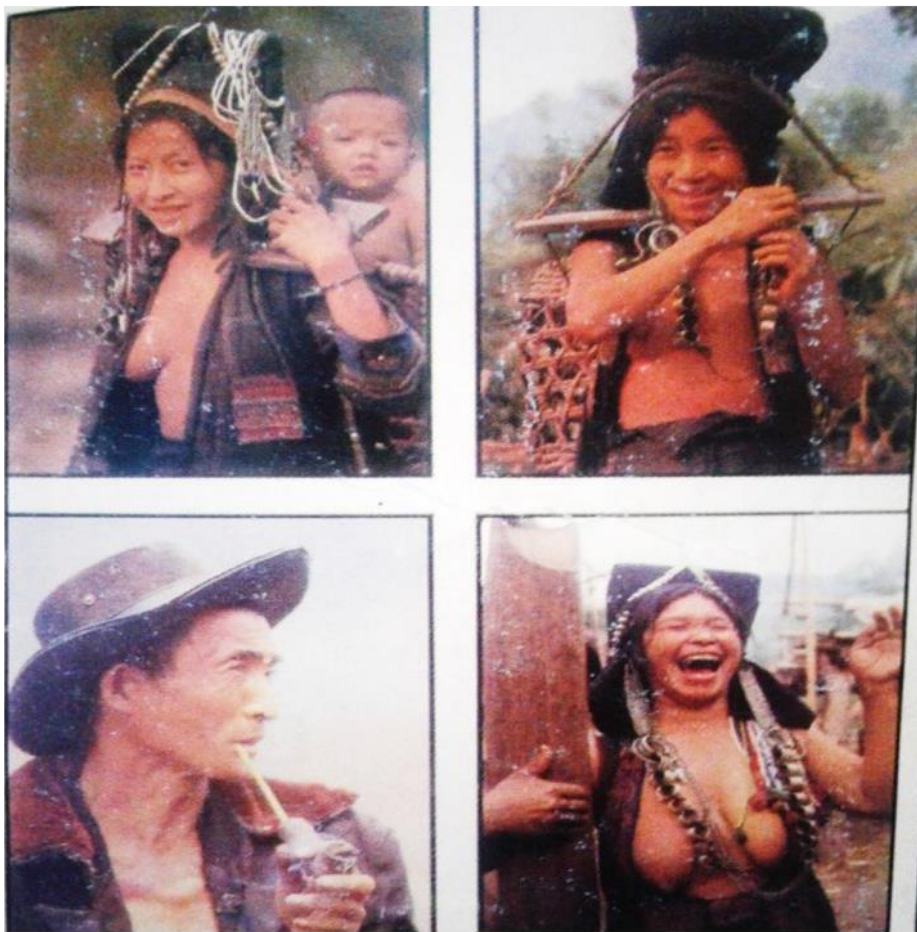
2. **ลาวเทิง** ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในที่ราบเชิงเขาและในที่สูง เผ่าข่าแจะ ละเวน กะตัง ละแนต ปันลุ แซ กระแสก ส่วย เป็นต้น โดยมีการใช้ภาษาตระกูลมอญ-เขมร ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ข้าวไร่ ข้าวโพด⁸

3. **ลาวสูง** ประกอบด้วยชาวลาวที่อาศัยอยู่ในเขตภูเขาสูง ได้แก่ อาข่า ม้ง เย้า อ้อ รุณี มูเซอกูย เป็นต้น มีการใช้ภาษาตระกูลจีน-ทิเบต ส่วนใหญ่จะประกอบ อาชีพทำไร่ หาของป่าและเลี้ยงสัตว์⁹

ชนเผ่าในลาวจะมีการแต่งกาย ขึ้นกับภูมิลำเนาสภาพอากาศ ประเพณีภายในเผ่า ลักษณะการแสดง ภาษาที่ใช้สื่อสาร วัฒนธรรม-สังคม การพ้อง การนับถือศาสนา ก่อนหน้านั้นชาวลาวยังนับถือผี แม้กาลเวลาจะผ่านไปหลายร้อยปีแล้ว แต่ทุกวันนี้ยังมีชนกลุ่มต่างๆชาวลาวจำนวนหนึ่งที่ยังบูชาผีสาง เทวดา เช่น ผีแลน ผีฟ้า นับถือกันมากในหมู่ชนกลุ่มน้อยอย่างชาวไทดำ อาข่า ม้ง เป็นต้น ว่าด้วยนโยบายของรัฐบาล ปี 2563 ประชาชนชาวลาวจะหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก ทางรัฐบาลจึงได้กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาให้มีการรวมชุมชนย่อยให้เป็นชุมชนที่ใหญ่ขึ้น ไม่มีการแบ่งแยกพื้นที่อยู่อาศัยในแต่ละชนเผ่า

⁸ วิทย์ บัณฑิตกุล (2555). สารานุกรมรัฐประชาติปไตยประชาชนลาว. กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

⁹ สีเหลือ บุญคำ (2006). ชอกรัฐชนเผ่าในลาว. นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว, สิบญูเรื่อง.

ภาพที่ 3 : ผ้าอาคา (แขวงผงสาลี)

ที่มา : หนังสือบรรดาชนเผ่าในสปป.ลาว จัดพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2548

ภาพที่ 4 : เฝือกะเหรี่ยง (แขวงสาละวัน)

ที่มา : หนังสือบรรดาชนเผ่าในสปป.ลาว จัดพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2548

CHULALONGKORN UNIVERSITY

CHULALONGKORN UNIVERSITY
ภาพที่ 5 : ฝ้ายห่อ (แขวงพงสาลี)

ที่มา : หนังสือบรรดาชนเผ่าในสปป.ลาว จัดพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2548

2.4 ประเพณีลาว

คำว่าประเพณี ออกมาจากศัพท์บาลีและสันสกฤตว่า ปะเวณี(สะกดแบบลาว) ประเพณีในลาว ชาวลาวได้ยึดถือปฏิบัติสืบกันมาจนถึงปัจจุบัน เช่น งานบุญ วันศีล(วันพระ) ให้ความสำคัญต่อประเพณี โดยไม่มีการบังคับจิตใจกัน หนุ่มสาวชาวลาवलตลอดจนผู้ที่มีนบถือนศาสนาพุทธ จะออกมาร่วมงานบุญ ประเพณีกันอย่างคับคั่ง ในเทศกาลงานบุญ ประจำท้องถิ่นตามภูมิภาคต่างๆ มีการจัดงานขึ้นให้ชาวลาวยุคใหม่ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคนั้นได้ร่วมงานบุญ ร่วมกิจกรรมเพื่อสืบสานประเพณีงานบุญของท้องถิ่นนั้นไว้ เช่น งานบุญธาตุหลวง แขวงนครหลวงเวียงจันทน์, งานแข่งเรือ, งานบุญวัดภู แขวงจำปาสัก เป็นต้น โดยในประเพณีที่กล่าวมาทั้ง งานกินดอง(แต่งงาน), งานบุญปีใหม่(สงกรานต์), งานบุญพระธาตุหลวง เหล่านี้ต่างมีการฟ้อนแบบพื้นเมือง การฟ้อนชนเผ่า การแสดงดนตรี การเต้นประกอบจังหวะสมัยใหม่ เข้ามาแสดงให้ผู้มาชมงานได้รับชมบนเวทีเพื่อความบันเทิงและเป็นสีสันภายในงาน

ภาพที่ 6 : ประเพณีเฉลิมฉลองบุญพระธาตุหลวง ครบรอบ 450 ปี
ณ ลานพระธาตุหลวง นครหลวงเวียงจันทน์
วันที่ 8 – 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559
ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 7 : ประเพณีงานบุญปีใหม่ลาว ขบวนแห่นางสังขาร

ประเพณีบุญปีใหม่ลาว(สงกรานต์) จะจัดขึ้น วันที่ 14,15 และ 16 เมษายน ของทุกปี

ที่มา : <http://mcot-web.mcot.net/fm1005/content.php?id=56fb8687938163dfa18b46a1#.WFU8sfmLTIU>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 8 : ประเพณีแข่งเรือ ของชาวลาว ที่แม่น้ำโขง
การแข่งขันจะอยู่ในช่วงของบุญออกพรรษา

ที่มา : https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10211283834833040&set=pcb.1021128383_9153148&type=3&theater

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 9 : ประเพณีลอยกระทง
ในช่วงงานบุญออกพรรษา

ที่มา : <https://nyenoona.wordpress.com/2010/11/07/lai-heur-fai-nam-and-loy-krathong-festival/>

2.5 นาฏยศิลป์ลาว

มีความผูกพันกับคนลาวมาช้านานศิลปะการแสดงที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้จากทางภาคส่วนของรัฐ โดยกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยวและกองศิลปากรแห่งชาติ เพื่อรักษานาฏยศิลป์ลาวไว้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ โดยผู้วิจัยได้แบ่งนาฏยศิลป์ลาวออกเป็น 5 ประเภทคือ ฟ็อนราชสำนัก , ฟ็อนพื้นเมือง, ฟ็อนชนเผ่า, หมอลำเรื่อง หมอลำและ ละครตุ๊กตา ดังนี้

2.5.1 ฟ็อนราชสำนัก

การฟ็อนทเป็นมรดกราชสำนักเดิมที่ได้อนุรักษ์ไว้ ผู้วิจัยพบว่าฟ็อนราชสำนักแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การฟ็อนนางแก้ว และการฟ็อน พระลักษณ์ พระราม

ฟ็อนนางแก้ว ซึ่งประดิษฐ์ท่าฟ็อนกันมาตั้งแต่ยุคลาวล้านช้าง โอกาสเฉลิมฉลองวันเถลิงราชของเจ้าฟ้าจ๋ม ในนครเชียงทอง (หลวงพระบาง) ตามตำนานกล่าวว่า นางแก้วเกียงยาง มเหสีของพระองค์ซึ่งเป็นเจ้าหญิงจากเมืองของเขมร เป็นวีรสตรี นักรบ พระนางมีประชาชนชาวเมืองติดตามมา กลุ่มหนึ่งและในนั้นอาจมีผู้เคยฟ็อนระบำอัปสราเขมร (รูปแบบการฟ็อนโบราณ ของชาวเขมร ยุคอังกอร์รุ่งเรือง) เข้ามาอยู่ในอาณาจักรล้านช้าง ที่ได้ก่อตั้งสถาปนาขึ้นมาใหม่ แต่ท่าที่ลีลาการวาดท่าการฟ็อนนี้ใกล้เคียงกับท่าฟ็อนของนาฏยศิลป์เขมร ที่เรียกว่า อัปสรแล้ว โดยรากฐานการฟ็อนเดิมอิงมาจากการทำสงคราม เพราะว่า หน้าตาท่าที่การฟ็อนของแต่ละคนบ่งบอกถึงท่าเดิน ท่าฟ็อนเกร็งตัวของนักรบ ซึ่งก็ไปคล้ายคลึงกับลีลาท่าที่และใบหน้าของสัตว์ป่าชนิดใดชนิดหนึ่ง ไม่ต่างกับท่าฟ็อนกังฟูของจีน แต่ด้วยกาลเวลาที่ผ่านไปลีลาท่าที่การเคลื่อนไหวก็ได้สอดแทรกเข้าไปอยู่ในลีลาท่าที่การฟ็อนเรื่องพระลักษณ์ พระราม จึงไม่มีความจำเป็นอันใดที่จะไปรักษาลีลาท่าที่ของนักรบเอาไว้ การฟ็อนนางแก้วเป็นการฟ็อนในราชสำนักของเมืองหลวงพระบาง การแต่งกายแต่งยืนเครื่องตัวนางสวมชฎา ชื่อนางแก้ว มาจากนางแก้วเกียงยางมเหสีของเจ้าฟ้าจ๋ม แล้วเรียกต่อกันมากี่เลยเรียกชื่อว่า “ฟ็อนนางแก้ว”¹⁰

¹⁰ Knapp, J. M. พระลัก พระลาม สีสะหวาด.

ภาพที่ 10 : เครื่องแต่งกายพ็อนนางแก้ว
ประกอบด้วย ชฎานาง กรองคอ เสื้อในนาง ผ้าห่มนาง ฟ้านุ่งนางสีแดง
ต่างหู เข็มขัด กำไลข้อมือ .ในการประกวดนางสาวลาววันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2559
ที่มา : ผู้วิจัย

พื่อนพระลักษณ์ พระราม อยู่เมืองหลวงพระบางนั้นเพื่อรับใช้พระมหากษัตริย์ในอดีต โดยมีการแสดงอยู่ในพระราชวัง จากหนังสือสี่สັນวัฒนธรรมของลาว โดย สมพะเผย สีวงส์ัก ได้เขียนไว้ว่า พื่อนพระลักษณ์ พระราม ยักษ์ หนุมานในเมืองหลวงพระบาง สมัยของเจ้าโพธิ์ชะลาด ได้มีการแปลมหากาพย์รามายณะ มาเป็นภาษาลาวโดยมีการปรับปรุงให้เข้ากับบรรยากาศ สภาพแวดล้อมของลาว ดั้งที่บันทึกไว้ในตำนานเมืองล้านช้างและได้ตั้งชื่อใหม่ว่า “พระลักษณ์ พระราม”

ปีพ.ศ. 2536 ท่าน จันสี โปสีคำ เจ้าแขวงเมืองหลวงพระบางในขณะนั้น ได้จัดตั้งคณะฟื้นฟูการพื่อนเข้าในหลักสูตรการเรียนการสอน ให้มีการฝึกฝนกันในโรงเรียน การพื่อนพระลักษณ์พระราม จึงได้รับการฟื้นฟูใหม่ ปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับชีวิตจิตใจ และความเป็นเอกลักษณ์แบบฉบับของลาว โดยมีการดัดแปลงเปลี่ยนมาจากรามเกียรติ์ของเขมรและต่อมาถึงไทย ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า การปรากฏตัวของเรื่องรามายณะ หรือพื่อนพระลักษณ์ พระราม อยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนั้น มีกลิ่นอายเดียวกับของไทยแล้วแปลงมาเป็น พื่อนพระลักษณ์ พระราม ซึ่งมีระเบียบแบบแผนของการพื่อนพระลักษณ์ พระราม ที่มีความแตกต่างไปจากประเทศเพื่อนบ้านรอบข้างให้เป็นแบบฉบับของลาว

ภาพที่ 11 : ฟ็อนราชสำนัก หลวงพระบาง

การแต่งกายยืนเครื่องชุดตัวพระ นุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อแขนยาวติดอินธนู ห้อยหน้าไม้ใส่สนับเพลา และห้อยข้าง เครื่องประดับทับทรวง สังวาล กำไลข้อมือ ชฎาตัวพระ ตัวนางยืนเครื่องนาง ห่มสไบนาง ผ้านุ่ง เข็มขัด ทับทรวง สวมชฎาตัวนาง ฟ็อนประกอบเครื่องดนตรีปี่พาทย์

ที่มา: <https://www.facebook.com/jac.addy?fref=ts>

ภาพที่ 12 : ฟ็อนแบบดั้งเดิม

นักฟ็อนหญิง สวมชฎา ผ้าคาดอก นุ่งโจงกระเบน

โดยมีนักดนตรีชายเป่าแคนและตีกลองอยู่ทางด้านข้าง นักแสดงหญิงฟ็อนประกอบจังหวะดนตรี

ที่มา : สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (เอื้อเฟื้อภาพ)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 13 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดพระลักษณ
การแสดงเปิดงาน ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2559
ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 14 : การแต่งกายขึ้นเครื่อง ชุดพระราม
การแสดงเปิดงาน ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2559

ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Chulalongkorn University
ภาพที่ 15 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดทศกัณฐ์
การแสดงเปิดงาน ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2559
ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 16 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดนางสีดา
การแต่งกายยืนเครื่องสวมชฎา
ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 17 : การแต่งกายยืนเครื่อง ชุดหนุมาน
ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2558
ที่มา: ผู้วิจัย

ภาพที่ 18 : การแต่งกายชุดลิงน้อย
การแสดงประกอบการแห่งบุญบังไฟ
ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2558
ที่มา: ผู้วิจัย

2.5.2 ฟ้อนพื้นเมือง

การฟ้อนของชนชาติลาวการประดิษฐ์การฟ้อนจากท้องถิ่นภูมิภาคต่างๆ อาชีพ ประเพณีของลาว ผู้วิจัยแบ่งได้เป็น 5 กลุ่มดังนี้

1. ฟ้อนแบบดั้งเดิม

1. บทฟ้อนดอกจำปาเมืองลาว การฟ้อนประกอบบทร้องเพลง มีอุปกรณ์การแสดงคือพวงดอกจำปาถืออยู่ที่มือ บทฟ้อนนี้จะแทนความคิดถึงของผู้ที่อยู่ไกลบ้าน เมื่อได้ยินบทฟ้อนและดอกจำปาที่เป็นสัญลักษณ์ของชาติลาว

2. บทฟ้อนอวยพร การฟ้อนประกอบบทร้องเพลงอวยพรรำประกอบการถือ พานทองพร้อมโปรยดอกไม้ในช่วงท้ายของการแสดง

3. ฟ้อนลาวแสงเทียน นักแสดงหญิงฟ้อนประกอบการนำเทียนสองเล่มถือในมือ

4. ฟ้อนกินรี สัตว์ในนิทานลาวผู้แสดงแต่งกายชุดกินรีสวมปีกทั้ง 7 ตัว

5. ฟ้อนเสียงแคนลาว การฟ้อนเฉลิมฉลองปลดปล่อยชาติ รวบรวมคนในชาติให้เป็นหนึ่งเดียวเหมือนดังเสียงแคน

6. ฟ้อนลาวแพน บทมีเนื้อหากล่าวถึงการเตรียมตัวแต่งตัวตัดมาลา แต่งหน้าก่อนทำการรำ การกล่าวต้อนรับผู้ที่มาเยี่ยมเยือน โดยนักแสดงฟ้อนในชุดลาวลุ่มประกอบเครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว

7. มวยลายลาว คือ การแสดงถึงลีลาท่าทางการรำมวยลาว การชกต่อยด้วยท่าทางเข้มแข็งแข็งแรงของชาวหนุ่ม

2. ฟ้อนแบบวิถีชีวิตตามภูมิภาค

1. ฟ้อนเพลงวัดภู เป็นการฟ้อนสื่อความหมายของวัดภูที่อยู่ในแขวงจำปาสัก

2. ฟ้อนสาวสวนมันต้นม่วงขึ้น คือการแสดงพื้นเมืองแสดงถึงการเก็บมันการขุดหามันของบรรดาสาวที่ออกไปทำไร่หามัน

3. ฟ้อนมหาชัย คือการฟ้อนแสดงการเฉลิมฉลองชัยเป็นเมืองมหาชัย แขวงสาละวัน

3. ฟ้อนแบบศิลปะอาชีพ

1. ฟ้อนกรรมกรลาว คือการฟ้อนอาชีพของคนลาวทั้งพนักงานไฟฟ้า วิศวกร สาวโรงงาน นักธุรกิจ สื่อถึงวิถีชีวิตของชาวลาวที่ทำงานเพื่อการพัฒนาของประเทศชาติ

2. ฟ้อนเก็บเกี่ยวผลปลูก คือ การฟ้อนเก็บเกี่ยวพืชผลที่ปลูกไว้ โดยการแสดง นักแสดงหนุ่มสาวจะออกมาเป็นผลผลิตที่ปลูกแข่งกันเก็บเกี่ยว

3. ฟ้อนหาปลา คือการฟ้อนประกอบท่วงท่าการหาปลาของคนภาคใต้แขวงจำปาสัก
4. ฟ้อนเซ็ญฝ้าย ต้าแพนแพรวลาว คือการแสดงประกอบอาชีพ การทอฝ้าย การทำผ้าแพรวลาว สืบถึงขั้นตอนการทำผ้าแพรวลาวตั้งแต่ปั่นไหม การทอไหมเป็นผ้าแพรว

4. ฟ้อนแบบประเพณี

1. เซ็งบั้งไฟ ฟ้อนพื้นเมืองประกอบการแสดงในรูปแบบของการฟ้อนใน ประเพณีบั้งไฟขอฝนให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล
2. ฟ้อนปีใหม่ลาว เป็นการฟ้อนวันขึ้นปีใหม่ลาว(สงกรานต์) การฟ้อนแบบหนุ่มสาวลาว ออกมารดน้ำในวันบุญปีใหม่ประกอบด้วยขัณฑ์น้ำฟ้อนสาดกันบนเวทีในจังหวะเพลงพื้นเมือง
3. ฟ้อนไหลเรือไฟ คือการฟ้อนในประเพณีไหลเรือไฟบุญออกพรรษา ประกอบการแสดงโดยมี เรือขนาดเล็ก ตกแต่งเรือเป็นรูปทรงพญานาค เป็นอุปกรณ์ในการแสดงและเครื่องประดับด้วยแสงเทียน

5. ฟ้อนแบบเกี่ยวพาราสี

1. ฟ้อนลำสาละวัน ของแขวงสาละวัน การเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาว เพลงจังหวะเร็ว
2. ฟ้อนรำวง คือการเฉลิมฉลองในงาน การฟ้อนรำวงเป็นวัฒนธรรมอีกแบบหนึ่ง ฟ้อนเป็นคู่ ชายหญิง โดย ผู้หญิงจะอยู่ด้านนอก ผู้ชายจะอยู่ด้านใน ซ้อนกันเป็นวงกลม
3. ฟ้อนตำข้าว คือ การฟ้อนการตำข้าวโดย นักแสดงชายถือตะกร้าและสาก นักแสดงหญิงถือ ตะกร้าฝัดข้าว ออกมาร่วมแสดงเกี่ยวพาราสีกันอย่างสนุกสนาน¹¹

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

---

¹¹ ยุพิน ชันทะมีชัย (2559).

ภาพที่ 19 : ฟ้อนกินรี

การแสดงในช่วงของการอำลาตำแหน่งนางสาวลาวปี 2557
ในการประกวดนางสาวลาว วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558
ที่มา: ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 20 : บทฟ้อนอวยพร

บทฟ้อนอวยพร ผู้แสดงฟ้อนประกอบกับการถือพานใส่ดอกไม้โปรยดอกไม้

ที่มา: <https://www.facebook.com/puangchampa> (พ.ศ.2560)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 21 : บทพ็อนจำปาเมืองลาว

นักแสดงถือดอกจำปาที่มีมือซ้าย ในการประกวดนางสาวลาว

วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558

ที่มา : ทิวีสาว เฮสติ

2.5.3 ฟ้อนแบบชนเผ่า

การฟ้อนแบบชนเผ่า แบ่งออกเป็น 3 ชนเผ่า คือ ชนเผ่าลาวเทิง ลาวลุ่ม และลาวสูง ต่างกันที่ลักษณะเครื่องแต่งกายของแต่ละชนเผ่าจะแตกต่างกัน ในที่นี้ผู้วิจัยแยกออกเป็นดังนี้

1. ฟ้อนเผ่าลาวสัมพันธ์ คือ การฟ้อนรวมกันของชนเผ่า ลาวลุ่ม ลาวเทิง ลาวสูง การฟ้อนสื่อถึงชนเผ่ารวมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน
2. ฟ้อนเทียนดอกไม้ คือ การฟ้อนของชนเผ่าลื้อ นักแสดงหญิงนำพานประดับดอกไม้เทียนวางไว้ที่ศีรษะ มือถือเทียนทั้งสองข้าง
3. ฟ้อนชนเผ่าไทดำ คือ การฟ้อนเกี่ยวพาราสีระหว่างหนุ่มสาวเผ่าไทดำ

ภาพที่ 22 : เครื่องแต่งกายฟ้อนชุดชนเผ่า
จากซ้ายไปขวา 1.เผ่าลาวลุ่ม 2.เผ่าลาวเทิง 3.เผ่าลาวสูง
ที่มา : พุฒิสภา โอพิมส์กดา (เอื้อเฟื้อภาพ พ.ศ.2559)

ภาพที่ 23 : ฟ็อนเผ่าลาวสัมพันธ์

การฟ็อนรวมชนเผ่ากลุ่มต่างๆแสดงถึงชนเผ่ารวมเป็นหนึ่งเดียวกัน
ที่มา: <https://www.facebook.com/gilles.vidau> (พ.ศ.2559)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 24 : ฟ้อนเทียนดอกไม้เผ่าลื้อ
นักแสดงหญิงนำพานประดับดอกไม้เทียนวางไว้ที่ศีรษะ มือถือเทียนทั้งสองข้าง
ที่มา : หนังสือบรรดาชนเผ่าในสปป.ลาว จัดพิมพ์เมื่อ พ.ศ.2548

ภาพที่ 25 : ฟ้อนชนเผ่าไทดำ
ที่มา : พุฒิสภา โอพิมส์กตา (เอื้อเฟื้อภาพ พ.ศ.2559)

2.5.4 หมอลำเรื่อง, หมอลำ

จากการสัมภาษณ์ของ แสงอาลูน บัวละวง พบว่า หมอลำเรื่อง, หมอลำ คือการขับร้องเพลงลาว มีคำร้องและร้องเป็นเรื่องราว คำว่า “ลำ” นี้หมายถึงการขับร้องเพลง ประกอบเครื่องดนตรีพื้นเมืองลาวคือ แคนกับกลองฮาง ก่อตั้งขึ้นเมื่อก่อนวันที่ 9 เดือน 9 พ.ศ. 2515 สังกัดกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สร้างขึ้นอยู่ที่ เมืองเวียงชัย หลังจากสร้างขึ้นแล้วนำเอาลำเรื่องไปจัดแสดงให้ประชาชนมาชมฟรี เป็นการเอาแนวทางการเมืองไปปลุกกระดมประชาชนเข้าร่วมการต่อสู้ปฏิวัติ

ในระยะแรกเพียงรำคนเดียว ตัวละครใช้นักแสดงคนเดียวรำ โดยนักแสดงใส่หน้ากากแทนตัวละครของแต่ละบทบาท ผู้ที่มีความรู้สมัยก่อนได้อาเสียงแหล่ เสียงเทศน์ของการผูกมัดแขนบายศรีนำมาเป็นลำเรื่อง หลังจากนั้นก็พัฒนามาเป็นการรำสองคนหญิงชายแล้วพัฒนาเป็นการรำแบบหมู่คณะ อิงไปทางประเพณีลาว การลำเรื่องจะสัมพันธ์กับศาสนาพุทธ ผู้แสดงหญิงนุ่งซิ่นมัดหมี่ซิ่นไหม เบี่ยงแพรเกล้าผมของผู้หญิง ผู้แสดงชายนุ่งผ้าโสร่ง ใส่เสื้อผ้าไหมลาวตามแบบประเพณี จากนั้นประยุกต์ มาใส่เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับตกแต่งด้วยเพชรพลอย เครื่องดนตรีมีซอ พิณ ระนาด มีการใช้เทคนิคที่ทันสมัยในการแสดงเพิ่มเข้ามา

ลำเรื่องมีสองประเภท ประเภทที่หนึ่งนำเนื้อเรื่องมาจากนิทานที่ติดมาจากศาสนา นิทานพระเวสสันดรชาดก ประเภทที่สองเอามาจากเรื่องจริง เรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมในชีวิตจริง เครื่องแต่งกายจะแต่งแบบแบบชีวิตจริง เรื่องที่นำมาแสดงคือ หัวอกลูกกำพร้า, หยาดน้ำตาเมียหลวง,สังข์สินไซ โอกาสที่ใช้ในการแสดงลำเรื่อง มีความหลากหลายขึ้นซึ่งทุกวันนี้สังคมในยุคของการติดต่อสื่อสารทั้งอินเทอร์เน็ตการสื่อสารมีบทบาททางสังคมมากขึ้นซึ่งถ้าจะให้ลำเรื่องไปจัดแสดงแบบเก่า ผู้ชมในยุคปัจจุบันจะไม่ค่อยมีคนชอบชมเท่าไรนัก ดังนั้นทางกองละครลำแห่งชาติจึงได้นำจังหวะดนตรี การขับร้อง การฟ้อนประยุกต์เสริมเข้าไปให้มีความทันสมัย เมื่อก่อนมีการแสดงหมอลำเรื่องที่โรงละครกองละครลำแห่งชาติมีผู้ชมเข้ามาชมอยู่เนืองแน่น เมื่อกาลเวลายุคสมัยเปลี่ยนผู้ชมไม่นิยมเดินทางมาชมที่โรงละครกองละครลำเหมือนแต่ก่อน ทางกองละครลำแห่งชาติได้เปลี่ยนไปนำเสนอรูปแบบใหม่โดยทำการแสดงผ่านทางสื่อโทรทัศน์และอินเทอร์เน็ตแทน เพื่อให้เข้าประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ได้ออกอากาศทางช่องสถานีโทรทัศน์ลาว ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ ส่วนการพัฒนาของกองละครลำนี้ต้องเป็นไปตามแนวทางแห่งภาครัฐกร ซึ่งให้ความสำคัญต่อศิลปะการแสดงหมอลำเรื่อง, หมอลำตลอดมา เพื่อเป็นการสืบสานรักษาการแสดงให้หมอลำเรื่องและลำอื่นๆคงอยู่ต่อไป โดยการส่งเสริมของภาครัฐสร้างเมืองให้เข้มแข็งรอบด้าน¹²

¹² แสงอาลูน บัวละวง (2559).

บุญปอน เสนามนต์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “การฟ้อนทุกอย่างของลาวไม่ว่าจะอยู่ทางภาคใด จำเป็นต้องคำนึงถึงเครื่องแต่งกาย การฟ้อนให้ถูกแบบแผน เป็นเอกลักษณ์ของเผ่าพันธุ์ จะนำเอามาประยุกต์ผิดเพี้ยนไปไม่สามารถทำได้ ถ้ามาประยุกต์ให้แตกต่างไปจากเดิมควรแยกออกไปต่างหาก ตัวอย่างเช่น ในประเทศไทย รายการ ไทยแลนด์ ก๊อต ทาเล้นท์ (Thailand Got Talent) จะเป็นลักษณะสมัยใหม่ ทันสมัยไม่ต้องให้มีวัฒนธรรมลาวมาเกี่ยว ถ้าเป็นการแสดงสากลให้เป็นการแสดงแบบสากลไปเลย เช่นการเต้นบัลเลต์(Ballet) การเต้นทันสมัย(Modern Dance) ก็ให้เป็นการแสดงแบบสมัยใหม่ไป หากกระจายเป็นแบบอื่นอาจทำให้ผู้ที่ไม่ทราบถึงวัฒนธรรมสับสนได้ ถ้าอยากให้ชาวหนุ่มสาวรุ่นใหม่เกิดความประทับใจ สามารถเปลี่ยนประยุกต์เป็นการแสดงสมัยใหม่ เครื่องแต่งกายสามารถ ใส่กางเกง กระโปรงประยุกต์ได้ จำเป็นต้องดูถึงความเหมาะสมของการแสดงที่จะเผยแพร่ออกไป”¹³

ภาพที่ 26 : หมอลำเรื่อง หมอลำ

การร้องและฟ้อนหมอลำเรื่อง ประกอบเครื่องดนตรีแคน

ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Dance_and_theatre_of_Laos (พ.ศ.2559)

---

¹³ บุญปอน เสนามนต์ (2560).

ภาพที่ 27 : หมอลำเรื่อง สังข์สินไช
ที่มา: พุฒิสภา โอพิมพ์สัปดาห์ (เอื้อเฟื้อภาพ พ.ศ.2559)
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 28 : หมอลำเรื่อง น้ำตาเมียหลวง
ที่มา : พุฒิสภา โอพิมส์กดา (เอื้อเฟื้อภาพ พ.ศ.2559)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 29 : แผ่นป้ายประชาสัมพันธ์หมอลำเรื่อง สิงห์สินไช

การแสดงโดยกองละครลำแห่งชาติ เพื่อประชาสัมพันธ์การแสดง ให้ผู้ที่สนใจรับชมการแสดง

ที่มา : แสงอาลุน บัวละวง (เอื้อเฟื้อภาพ พ.ศ.2559)

2.5.5 ละครตุ๊กตา

จากการสัมภาษณ์ของ อุดอน ไชยชนะ พบว่า "ละครตุ๊กตาเป็นการแสดงที่ใช้คนเป็นผู้เชิดตัว ละครตุ๊กตา การสวมชุดหุ่นละครตุ๊กตา แสดงเป็นเรื่องราวโดยกองละครตุ๊กตาแห่งชาติถือกำเนิดขึ้นในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2522 สังกัดกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว สร้างตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการนำเสนอการแสดงเพื่อการสื่อสารระหว่าง เยาวชนในโรงเรียนกับตัวละครตุ๊กตาที่เป็นตัวดำเนินเรื่องนำเสนอเนื้อเรื่องที่แต่งประกอบกับตัวละคร พร้อมบันทึกเสียงพากย์ประกอบการแสดง นำลงไปจัดแสดงตามจุดประสงค์ในแต่ละแขวง จัดทำการแสดงตามโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนรับชม โดยการจัดทำการแสดงในแต่ละครั้งผู้ชมจะสามารถรับชมการแสดงฟรี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ส่วนมากการแสดงจะรับใช้ทางด้านการเมือง

นอกจากละครตุ๊กตาแล้วทางผู้วิจัยได้แบ่งแยกตุ๊กตาออกเป็น ละครตุ๊กตาและตุ๊กตาละครหุ่น โดยละครตุ๊กตาหุ่นเป็นการแสดงที่ผู้แสดงสวมใส่ชุดตัวละครหุ่นแสดงท่าทางเหมือนมีชีวิตโดยผู้แสดงสวมใส่พร้อมเครื่องแต่งกายเป็นตัวละครที่ทำมาจากวัสดุเหลือใช้ ซึ่งผู้วิจัยจะอธิบายต่อไปดังนี้

ประเภทของละครตุ๊กตาในกองละครตุ๊กตาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่ ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก, ตุ๊กตาประยุกต์ที่มีลักษณะหน้าตาแบบคน, ละครหุ่นตุ๊กตาอุปกรณ์จากวัสดุเหลือใช้, ละครหน้ากาก, หนังสั๊กต้อ

1. ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก

ตุ๊กตาอีป็อกแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก ของเมืองหลวงพระบาง, ตุ๊กตาอีป็อกที่มีขนาดใหญ่

รูปแบบที่หนึ่ง ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก ของเมืองหลวงพระบาง เป็นตุ๊กตาที่มีขนาดเล็กผู้เชิดเชิดตัวละครโดยใช้มือเป็นการเชิดตัวละครในส่วนของตัวโดยมีเสาไม้เป็นแกนกลางของตัวหุ่น มีด้ามไม้ยาวยึดติดที่แขนของตัวละครทั้งสองข้างเพื่อให้ผู้เชิดจับเคลื่อนไหวตัวละครตุ๊กตาในการเชิด ถ้าเปรียบเทียบจะมีลักษณะคล้ายกับหุ่นหนังตะลุงของไทยแต่ของลาวจะเรียกตุ๊กตาอีป็อก เป็นตุ๊กตาที่เก่าแก่ในสมัยกษัตริย์ยุคล้านช้าง ตุ๊กตาอีป็อกได้อุรักษ์รักษาไว้ที่วัดเชียงทอง เมืองหลวงพระบาง การแสดงประเภทอีป็อก ได้ฟื้นฟูขึ้นมาใหม่โดยนักเรียน สวด. (ศูนย์วัฒนธรรมเด็ก) ของเมืองหลวงพระบาง

ภาพที่ 30 : ตุ๊กตาพื้นเมืองอีป็อก เมืองหลวงพระบาง

นำมาจากเมืองหลวงพระบาง ตุ๊กตาที่มีขนาดเล็กผู้เชิดเชิดตัวละครโดยใช้มือเป็นการเชิดตัวละครในส่วนของตัวโดยมีเสาไม้เป็นแกนกลางของตัวหุ่น มีด้ามยาวประกอบติดที่แขนของตัวละครทั้งสองข้างเพื่อให้ผู้เชิดจับเคลื่อนไหวตัวละครตุ๊กตาในการเชิด บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561
ที่มา : ผู้วิจัย

ตุ๊กตาคือป๊อกรูปแบบที่สอง ตุ๊กตาคือป๊อกที่มีลักษณะสูงและใหญ่ขึ้นกว่าตุ๊กตาพื้นเมืองฮือป๊อกของเมืองหลวงพระบาง ผู้ชมอยู่ไกลสามารถเห็นตัวตุ๊กตาได้ ส่วนตุ๊กตาคือป๊อกพื้นเมืองของเมืองหลวงพระบาง ผู้ชมการแสดงที่อยู่ไกลจากเวทีจะไม่สามารถมองเห็นได้ ทางกองละครตุ๊กตาแห่งชาติได้เก็บข้อมูลนำมาทำเป็นตุ๊กตาคือป๊อก ผลิตให้ตัวละครใหญ่ขึ้น รูปแบบการแสดงจะแสดงไม่เหมือนกับตุ๊กตาพื้นเมืองฮือป๊อกของเมืองหลวงพระบาง โดยท่านกงสะหวัน สุดทิพง ได้ไปเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาสร้างเป็นละครพื้นเมือง เรื่องการะเกด, ลิ่นทอง, สังข์สินไช ที่จัดทำการแสดงเรื่อยมา

ภาพที่ 31 : ตุ๊กตาคือป๊อก โดยกองละครตุ๊กตาแห่งชาติเป็นผู้ผลิต
ตุ๊กตาคือป๊อก ผลิตให้ตัวละครใหญ่ขึ้นผู้ชมอยู่ไกลสามารถเห็นตัวตุ๊กตาได้ รูปแบบการแสดงจะแสดงไม่เหมือนกับตุ๊กตาพื้นเมืองฮือป๊อกของเมืองหลวงพระบาง

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

2. ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน

เป็นตุ๊กตาที่มีลักษณะหน้าตาเหมือนคนโดยมีเครื่องแต่งกายบ่งบอกถึง เพศ อาชีพ ช่วงอายุ มีขนาดเล็กไม่ใหญ่มาก ลักษณะการขีด จะมีไม้เป็นแกนกลางของลำตัว ให้ผู้ขีดจับและมีเสาไม้ยาวติดที่ช่วงมือของตัวละครตุ๊กตาทั้งสองข้างไว้สำหรับผู้แสดงขีดหุ่นให้เคลื่อนไหว เนื้อเรื่องของการแสดงเป็นแบบสร้างสรรค์เกี่ยวกับ สุขศึกษา เรื่องอุบัติเหตุตามท้องถนน เรื่องการทำงานการพัฒนาของหมู่บ้าน จัดแสดงตามโรงเรียน ชุมชนในแต่ละแขวง

ภาพที่ 32 : ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน

การประดิษฐ์ตุ๊กตาประยุกต์ ส่วนประกอบ ได้แก่ เสื่อ ฝ้านุ่ง ศีรษะ เสาแกนกลางสำหรับจับตัวตุ๊กตา แขนทั้งสองของ ยึดติดด้วยก้านไม้ยาวสำหรับผู้แสดงขีดหุ่น

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 33 : ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะต่างๆ

ท่านอุดอน ไชชนะ อธิบายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน ที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไปซึ่งลักษณะตุ๊กตาประยุกต์ จะแบ่งออกเป็น เพศ อาชีพ ช่วงอายุ ลักษณะ คล้ายกับคน ประกอบกับเครื่องแต่งกาย บ่งบอกถึงสถานภาพของตัวละครตุ๊กตาแต่ละตัวประกอบการ เล่าเรื่องเกี่ยวกับสังคม สุขศึกษา และข้อคิดให้กับเยาวชน บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 34 : การเชิดตุ๊กตาประยุกต์ลักษณะหน้าตาแบบคน
ท่านอุดอน ไชชนะ กำลังสาธิตวิธีการเชิดตุ๊กตาประยุกต์คนแก่ชาวบ้าน
มือขวาจับแกนกลางเสาหลักของตัวตุ๊กตา มือซ้ายจับด้ามจับเชิดแขนทั้งสองข้างให้เคลื่อนไหวไปกับ
จังหวะของการแสดง บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

3. ละครหุ่นต๊กตาอุปกรณ์จากวัสดุเหลือใช้

ปีพ.ศ.2543 ได้กำเนิดละครหุ่นต๊กตาอุปกรณ์ โดยการนำวัสดุสิ่งของที่เหลือใช้ เป็นการแสดงที่ผู้แสดงสวมใส่ชุดตัวละครหุ่นแสดงท่าทางเหมือนมีชีวิต ผู้แสดงสวมใส่พร้อมเครื่องแต่งกายเป็นตัวละครนั้นผสมผสานเป็นหุ่นให้มีชีวิตขึ้นมา สามารถเคลื่อนไหวได้ทุกส่วนตามการเคลื่อนไหวของผู้แสดง นำเสนอผลงานออกสู่สายตาประชาชน ทั้งนี้การแสดงประเภทนี้จะไม่ใส่กรอบความคิดของผู้ชม จะทำการแสดงให้ผู้ชมจินตนาการร่วมไปกับการแสดง ว่าลักษณะตัวละครเป็นตัวละครประเภทใด การดำเนินเรื่องราวเป็นอย่างไรโดยไม่จำกัดความคิดของผู้รับชม ตัวละครสามารถลงไปร่วมแสดงใกล้ชิดกับผู้ชมได้ให้เห็นถึงความเป็นมิติในการแสดง

ภาพที่ 35 : ละครหุ่นต๊กตาอุปกรณ์จากวัสดุเหลือใช้

อุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดทำจะเป็นอุปกรณ์ที่หาได้ทั่วไป คือ หวดนึ่งข้าวเหนียว ไม้กวาด เศษผ้า ท่อนไม้ที่ตายแล้ว หมวกกันน็อค โดยผู้เชิดสวมหัวแต่งกายเป็นตัวละครประเภทต่างๆ แสดงการเล่าเรื่อง โดยให้ผู้ชมจินตนาการตาม บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 36 : ตัวละครหุ่นตุ๊กตาตัวผึ้ง

ตัวละครผึ้งประดิษฐ์มาจากกระดาษและเศษผ้า โดยผู้เชิดสวมชุดเข้าไปในตัวหุ่นเคลื่อนไหวได้
อย่างอิสระตามผู้ที่สวมชุดของตัวละคร บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

4. ละครหน้ากาก

การนำหน้าของที่เป็นตัวละครแบบต่างๆให้ผู้แสดงสวมใส่ในการแสดงประกอบเครื่องแต่งกาย เนื้อเรื่องที่แสดงเป็นเรื่องทั่วไปในชีวิตประจำวัน, เรื่องที่เกี่ยวกับประเพณีนิทานของลาว, เรื่องที่แต่งขึ้นมาใหม่สำหรับการจัดงานให้ตรงกับรูปแบบของการจัดงานของผู้ว่าจ้าง การแสดงสามารถนำนักแสดงและตัวตุ๊กตาที่อยู่หลังฉากประกอบการแสดง พัฒนามาสู่การแสดงด้านหน้าเวที โดยมีฉากประกอบอยู่ด้านหลัง สามารถแสดงใกล้ชิดกับผู้ชมและการนำผู้แสดงมาผสมผสานกับตุ๊กตา โดยไม่มีฉากผ้ากั้นสีดำ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 37 : ตัวละครหน้ากาก ปู่เยอ ย่าเยอ

ลักษณะตัวละครสื่อถึงตัวละครคนแก่ผู้ชายและผู้หญิง สวมหน้ากากพร้อมกับเส้นเชือกสีน้ำตาลตกแต่งเป็นเครื่องแต่งกาย บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

การแสดงละครปู่เยอย่าเยอ โดยประวัติตำนาน ปู่เยอ ย่าเยอ คือเป็นผู้หนึ่งที่มีความสามารถไปตัดเครือเขากาด ที่เป็นเรื่องเล่าความเชื่อมานาน ซึ่งเครือเขากาดไปบังเมฆทำให้ท้องฟ้ามืดจนประชาชนไม่สามารถดำรงชีวิตได้ เทวดาจึงสั่งปู่เยอ ย่าเยอลงไปตัดเครือเขากาด หลังจากตัดเครือเขากาดแล้วแสงสว่างได้ส่องมาถึงประชาชนได้ดำรงชีวิตตามปกติอย่างมีความสุข เรื่องเล่าของปู่เยอย่าเยอเป็นนิทานพื้นเมือง ของแท้ดั้งเดิมได้เก็บอนุรักษ์อยู่วัดอารามเมืองหลวงพระบาง ซึ่งจะอยู่ในขบวนแห่ของปีใหม่ลาวที่เมืองหลวงพระบาง จะนำปู่เยอย่าเยอ มาสรองน้ำปีละครั้ง

ภาพที่ 38 : การแสดงขบวนปีใหม่ลาว

ตัวละครหน้ากาก ปู่เยอ ย่าเยอ และสิงห์แก้ว สิงห์คำ สิงห์กับ สิงห์โชน นำขบวน

ในงานประภควดนางสาวลาว วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

ที่มา : ผู้วิจัย

5. **หนังสือ (หุ่นเงา)** ทางกองละครตุ๊กตาแห่งชาติกำลังศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหนังสือ
หนังสือเป็นหนังสือที่ใช้ไฟส่องตัวหนังสือท่อนเงาฉายลงจอ ลักษณะคล้ายหนังใหญ่ของไทยแต่หนังสือ
ตัวจะเล็กกว่า อยู่ไทยเรียกหนังสือประต้อ ที่ลาวเรียกหนังสือ

ละครตุ๊กตาได้มีการพัฒนามาตลอดซึ่งระยะต่อจากนี้ก้าวต่อไปในภายหน้าทางกองละคร
ตุ๊กตาทางชาติอาจจะนำเทคโนโลยีการใช้สลิทเทอะ การลอยตัวกลางอากาศเข้ามาผสมผสานกับตัว
ตุ๊กตาเพื่อให้เกิดความหลากหลายของการแสดงยิ่งขึ้นไปและการนำเอาบทเรียนวิชาความรู้ในเรื่อง
ของละครตุ๊กตาจากการไปแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอาเซียนในต่างประเทศ นำองค์ความรู้ที่ได้รับมา
ต่อยอดความคิดในการพัฒนาละครตุ๊กตาต่อไป¹⁴

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 39 : เวทีสำหรับจัดแสดงละครตุ๊กตา

ประกอบฉากดำเนินเรื่องด้านในเวที ทางเข้าออกมีม่านชั้นสองชั้น บันได้ขึ้นลงเวทีสองข้าง
โดยเวทีสำหรับจัดการแสดงละครตุ๊กตาดังตั้งอยู่ที่ กองละครตุ๊กตาแห่งชาติ

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย (พ.ศ.2561)

¹⁴ อุดอน ไชชนะ (2561).

ภาพที่ 40 : ฉากสำหรับแสดงละครตุ๊กตา

รูปฉากโดยวาดลงบนผืนผ้าเป็นฉากการแสดงตามสถานที่เหตุการณ์ในเรื่องที่ทำการแสดง
จึงด้วยเชือกด้านบนสำหรับเลื่อนเปลี่ยนฉากการแสดง บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561
ที่มา : ผู้วิจัย

ละครตุ๊กตาได้มีการพัฒนาตลอดซึ่งระยะต่อจากนี้ก้าวต่อไปในภายหน้าทางกองละคร ตุ๊กตาทางชาติอาจจะนำเทคโนโลยีการใช้สลิ้งเหาะ การลอยตัวกลางอากาศเข้ามาผสมผสานกับตัว ตุ๊กตาเพื่อให้เกิดความหลากหลายของการแสดงยิ่งขึ้นไปและการนำเอาบทเรียนวิชาความรู้ในเรื่อง ของละครตุ๊กตาจากการไปแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมอาเซียนในต่างประเทศ นำองค์ความรู้ที่ได้รับมา ต่อยอดความคิดในการพัฒนาละครตุ๊กตาต่อไป¹⁵

ภาพที่ 41 : ผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชมกองละครตุ๊กตาแห่งชาติ
จากซ้ายไปขวา 1.ท่านอุดอน ไชชนะ รองผู้อำนวยการกองละครตุ๊กตาแห่งชาติ
2.ผู้วิจัย 3.ท่านวันนะเลต เวตดาวง หัวหน้าแขนงการแสดง กองละครตุ๊กตาแห่งชาติ

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

¹⁵ Ibid.

2.6 เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว

ในอดีตดนตรีพื้นเมืองเหล่านี้นำมาแสดงเพื่อรับใช้ในโอกาสเฉลิมฉลอง งานบุญประเพณีสำคัญ ซึ่งพระเจ้าชีวิต(พระมหากษัตริย์)และบรรดาราชาวงศ์ เชื้อเจ้าทั้งหลาย เป็นที่นิยมชมชอบกันอย่างมาก ในขณะที่นักดนตรีไม่ได้เป็นคนในวงตระกูลขุนนาง แต่พวกเขาได้รับอภิสิทธิ์พอสมควร ชาวลาวมักเรียกดนตรีประเภทนี้ว่า เพลงพื้นเมือง¹⁶

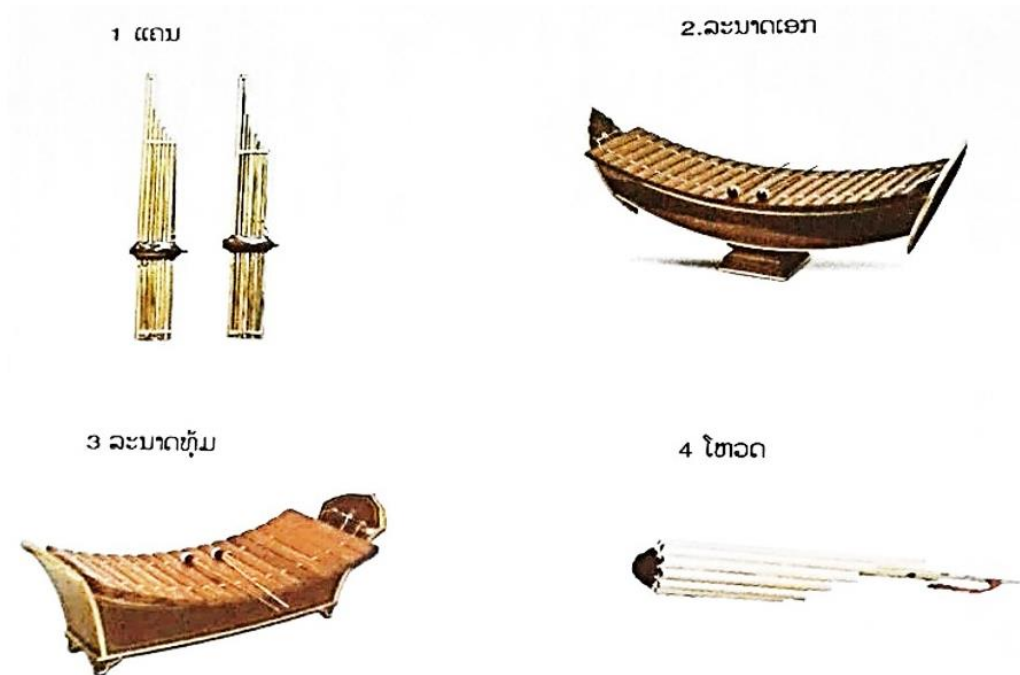
เครื่องดนตรีพื้นเมืองของลาวประกอบด้วย

1. ระนาดเอก	8. โหวด
2. ระนาดทุ้ม	9. จะเข้
3. แคน	10. ซลู่
4. ซ้องวงเล็ก/ใหญ่	11. ซิมพื้นเมือง
5. ซอ	12. กระจับปี่
6. กลองใหญ่คู่	13. กลองหางหรือกลองยาว กลองตะโพน
7. ระนาดเหล็ก	14. กลองทัด

รายชื่อเพลงบรรเลงประกอบดนตรีพื้นเมืองได้แก่

1. ลาวดวงเดือน	11. สารุการ
2. ลาวแพนใหญ่	12. รั้วลาเดียว
3. ลาวควน	13. เข้ามาร
4. ลาวเซ็ง	14. เซ็ดฉิ่ง
5. ลาวกะแซ	15. แพะ
6. ลาวกระทบไม้	16. เทพบันเทิง
7. ลาวสามทอน	
8. กินนรี	
9. จิ้นแส	
10. เขมรกวาง	

¹⁶ Knapp, J. M. พระลัก พระลาม สีสะหวาด.

ภาพที่ 42 : เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว (1)

1. แคน 2. ระนาดเอก 3. ระนาดทุ้ม 4. โหวด

ผู้วิจัยบันทึกภาพเมื่อ วันที่ 23 กันยายน พ.ศ.2559

ที่มา : เอกสารประกอบการสอน โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 43 : เครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว (2)

5.ฆ้องวงน้อย/ใหญ่ 6.ฆิมพั้นเมือง 7.ฆ้อง 8.ฆะแซ 9.ฆลุ่ย 10.ฆะจับปี่

ผู้วิจัยบันทึกภาพเมื่อ วันที่ 23 กันยายน พ.ศ.2559

ที่มา : เอกสารประกอบการสอน โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ

ภาพที่ 44 : การบรรเลงวงดนตรีพื้นเมืองลาว
งานเทศกาลรูปเงา หลวงพระบาง ฟิล์ม เฟสติวล. เมืองหลวงพระบาง
วันที่ 2-7 ธันวาคม พ.ศ. 2559
ที่มา : ผู้วิจัย

2.7 สถาบัน การศึกษา เกี่ยวกับการแสดงนาฏยศิลป์

การแสดงนาฏยศิลป์ทางภาครัฐให้ความสำคัญสนับสนุนทางด้านนาฏยศิลป์ เพื่อส่งเสริมอนุรักษ์นาฏยศิลป์ลาวให้ ในระดับประเทศและระดับ ดั้งนั้นจึงได้จัดตั้งสถาบันการศึกษา สถาบันการแสดงนาฏยศิลป์ ผู้วิจัยแบ่งได้ 8 สถาบัน ดังนี้

2.6.1 โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ (ลาว) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2501 การเรียนในระดับมัธยมต้นและปลาย ม.1-ม.7 สอนศิลปะการแสดงการฟ้อนนาฏยศิลป์ลาว การเรียนสอนเครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว เครื่องดนตรีสากล

ภาพที่ 45 : โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ

ผู้วิจัยเข้าเยี่ยมชมการเรียนการสอนนาฏยศิลป์ลาว โดย อาจารย์บุญปอน เสนามนตี

ทำการสอนการแสดงชุด พระรามลงสวณ ประกอบด้วย พระราม นางสีดา

และพระลักษณ์ บันทึกภาพเมื่อวันที่ 28 มกราคมพ.ศ.2561

ที่มา : ผู้วิจัย

2.6.2 ศูนย์วัฒนธรรมเด็ก (ส.ว.ด. ศูนย์กลาง) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2539 เปิดการเรียนการสอน สำหรับเด็กและผู้สนใจได้เข้าเรียนรู้ศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ลาว เครื่องดนตรีพื้นเมือง เครื่องดนตรีสากลการวาดภาพ เปิดจัดกิจกรรมทุกวันเสาร์และวันอาทิตย์ โดยศูนย์วัฒนธรรมเด็ก จัดตั้งขึ้นทุกแขวงของประเทศ ขึ้นตรงกับกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

ภาพที่ 46 : ศูนย์วัฒนธรรมเด็ก

การจัดกิจกรรมการแสดงและดนตรีในงานวันเด็กน้อยสากล ณ ศูนย์วัฒนธรรมเด็ก (ส.ว.ด. ศูนย์กลาง)
ที่มา : <https://www.facebook.com/ChildrensCulturalCenter/>

2.6.3 กองศิลปากร ป้องกันความสงบ (ปกส.) ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2551 สังกัดกระทรวง ป้องกันความสงบ การตั้งกองศิลปากรเพื่อรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ หน้าที่รับจัดการแสดงนาฏศิลป์ลาวให้กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน แบ่งการแสดงออกเป็น 3 ประเภทคือ 1. การฟ้อนพื้นเมืองลาว 2.การฟ้อนชนเผ่า 3.การฟ้อนประยุกต์ประดิษฐ์นำมาใช้ให้ทันสมัย¹⁷

ภาพที่ 47 : กองศิลปากร ป้องกันความสงบ

การฝึกซ้อมการแสดงฟ้อนดอกคูณ ของกองศิลปากรป้องกันความสงบ (ปกส.)

บันทึกภาพเมื่อ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2560

ที่มา : ผู้วิจัย

¹⁷ ยูพิน ชันทะมีชัย (2559).

2.6.4 กองศิลปากรแห่งชาติ (ลาว) หรือศิลปะศูนย์กลาง คือ หน่วยงานการแสดงนาฏศิลป์ลาว ดนตรีพื้นเมืองลาว ศิลปะศูนย์กลางของลาว ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2498 การอนุรักษ์รักษาไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์การฟ้อนประจำชาติ วัฒนธรรมประจำชาติลาว มีทั้งหมด 5 แผนกใหญ่คือ 1.แผนกฟ้อน 2.แผนกดนตรีพื้นเมืองและสากล 3.แผนกขับร้องและขับรำ 4.แผนกบริหารคุ้มครอง 5.ในส่วนของนักแสดง ทางกองศิลปากรแห่งชาติ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 48 : กองศิลปากรแห่งชาติ

การฝึกซ้อมการแสดงในงาน THE 48th ASEAN ECONOMIC MINISTERS' MEETING
AND RELATED MEETINGS พ.ศ.2559

ที่มา : ผู้วิจัย

2.6.5 กองละครลำเรื่องแห่งชาติ ก่อตั้งขึ้นเมื่อก่อนวันที่ 9 เดือน 9 พ.ศ. 2515 การแสดงลำเรื่อง, หมอลำ การขับร้องเพลง ประกอบเครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว แคน กลอง ระนาด พิณ ซอ อนุรักษ์การร้องเพลงขับลำนาประจําถิ่นในแต่ละภูมิภาคของลาว สังกัดกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 49 : กองละครลำแห่งชาติ

การบันทึกเทปโทรทัศน์ภายใน โรงละครกองละครลำเรื่อง
ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ทางสถานีโทรทัศน์ลาว
ที่มา : แสงอรุณ บัวหลวง (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย พ.ศ.2559)

2.6.6 วิทยาลัยศิลปศึกษา ก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2525 เป็นโรงเรียนสร้างครู และปีพ.ศ. 2552 ประกาศชื่อเป็นวิทยาลัยศิลปศึกษา หลักสูตรระดับปริญญาตรีครูศิลปะดนตรีและครูศิลปกรรม แบ่งการเรียนการสอนออกเป็น นาฏยศิลป์พื้นเมือง, ดนตรีพื้นเมือง, ดนตรีสากล, การเรียนการสอนการวาดรูป, การขับร้อง สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ภาพที่ 50 : วิทยาลัยศิลปศึกษา

การเรียนนาฏยศิลป์พื้นเมือง ของนักศึกษาวิทยาลัยศิลปศึกษา

บันทึกภาพเมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2560

ที่มา : ผู้วิจัย

2.6.7 กองกายะสินแห่งชาติ โรงละครสำหรับใช้ในการแสดงละครสัตว์ การแสดง
กายกรรม จากนักแสดงกายกรรมชนชาติลาวและนักแสดงกายกรรมจากต่างประเทศ การฝึกซ้อมการ
แสดงกายกรรม การส่งนักแสดงกายกรรมชนชาติลาวเข้าร่วมฝึกซ้อมร่วมเรียนรู้ในต่างประเทศ สังกัด
กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

ภาพที่ 51 : กองกายะสินแห่งชาติ

การแสดงกายกรรมโหนผ้าโดยผู้แสดงนักแสดงชายและนักแสดงหญิงจับคู่แสดงโหนผ้ากลางอากาศ
ในโรงละครกายะสินแห่งชาติ
บันทึกภาพเมื่อ พ.ศ.2560
ที่มา : ผู้วิจัย

2.6.8 โรงเรียนและวิทยาลัยสายสามัญ สถาบันนี้ทำหน้าที่ในภาพรวมของการจัดกิจกรรม การแสดงนาฏศิลป์ กิจกรรมศิลปะเพื่อส่งเสริมให้เยาวชนได้รู้จักศิลปะประจำชาติลาว โดยอาจารย์ที่มีความรู้ในด้านศิลปะเป็นผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ การวาดรูป การเขียนภาษาลาวให้นักเรียนในระดับมัธยมและวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 52 : วิทยาลัยรัตนบริหารธุรกิจ

สถาบันการศึกษาสายสามัญ นักศึกษาจัดทำการแสดงชุดชนเผ่าภาคเหนือ งานจัดกิจกรรมส่งเสริมหัตถ์ประดิษฐ์สร้าง ในการส่งเสริมป้องกันเชื้อหวัด ห้องฮอลล์ ซี วิทยาลัยรัตนบริหารธุรกิจ
เมื่อ พ.ศ.2561

ที่มา : https://www.facebook.com/pg/rbacedu/photos/?ref=page_internal

องค์กรเอกชน การแสดงนาฏยศิลป์

นครหลวงเวียงจันทน์ได้มีกลุ่มนักแสดงรุ่นใหม่ที่ได้นำอิทธิพลทางตะวันออกและจากทางตะวันตก นำมาประกอบสร้างประยุกต์ใช้ให้เกิดความร่วมมือ เกิดความแตกต่างทั้งทางด้านท่วงทำนอง เพลง จังหวะลีลาท่าทางที่มีความร่วมสมัยมากขึ้น ตลอดจนเครื่องแต่งกายที่ดูสมัยใหม่ แต่ก็ยังคงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมอันดีงามของชาวลาว ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวเฉพาะกลุ่มการแสดงใน นครหลวงเวียงจันทน์เพื่อให้เห็นพัฒนาการและความสนใจของเยาวชนด้านการบันเทิงเชื่อมโยงสู่ธุรกิจการแสดง นาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ ผู้วิจัยแบ่งได้ 9 กลุ่มดังนี้

2.8.1 กลุ่ม Laos New Point Dance เป็นกลุ่มที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อรับงานแสดง ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2558 โดย ผู้ก่อตั้งคือ นายนราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ Laos New Point Dance การจัดออกแบบการแสดงเพื่อตอบสนองกลุ่มลูกค้าในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ในรูปแบบของการเต้นร่วมสมัย

2.8.2 สมาคมลาวบั้งไฟ ผู้ก่อตั้งคือ อนุชา โปธิสาน รูปแบบการแสดง การเต้นแบบฮิปฮอป บิบบอย เต้นคอปเวอร์ (Cover Dance) การสอนเต้น ออกแบบการเต้น เป็นตัวแทนของนักเต้น ฮิปฮอป บิบบอยประกวดเต้นทั้งในและต่างประเทศ¹⁸

2.8.3 ทีมMiss Drink ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2557 ก่อตั้งโดย ท้าวดาหนุ สีหะราด เป็นหัวหน้าทีม ทีมมิส ดริง เป็นทีมชายที่ใจเป็นหญิงล้วน(กะเทย) เต้นเอนเตอร์เทน รวมไปถึงละครเวที การรับงานในกิจกรรมส่งเสริมการขาย¹⁹

2.8.4 ทีมAngle 69 ผู้ก่อตั้งคือ ท้าวอินทวง จันทะแสนสัก หัวหน้าทีม เป็นผู้ออกแบบท่าเต้น ก่อตั้งขึ้นปี พ.ศ. 2557 จากการรวมตัวของผู้ที่มีใจรักในการเต้น โดยครั้งแรกได้ร่วมแสดงเต้นกับ ศิลปินชื่อดัง ลีน่า เพลงเอาใจช้อยไป ทีมแองเจิ้ล 69 เป็นการเต้นร่วมสมัย เต้น Cover เพลงของเกาหลี เพลงสากล เพลงลาว รวมไปถึงการเต้นประกอบศิลปินนักร้อง.²⁰

2.8.5 ทีมข้าวเหนียวลาว หุ่นกระบอกร่วมสมัย โดยใช้วัสดุจากธรรมชาติมาทำเป็นหุ่นให้นักแสดงแสดงบนเวทีบอกเล่าเรื่องราวของสังคม เป็นการแสดงละครให้นักแสดงเป็นสัญลักษณ์ในการแสดง

¹⁸ ตาหนุ สีหะราด (2559).

¹⁹ Ibid.

²⁰ อินทวง จันทะแสนสัก (2559).

2.8.6 นักเต้นอิสระ ที่มีการรวมตัวกันเต้นกันเป็นกลุ่ม เพื่อแบ่งปันประสบการณ์การเต้น การรับงานแสดง การรวมกลุ่มเข้าร่วมการประกวดที่จัดขึ้นและเพื่อออกกำลังกายตามสวนสาธารณะ เช่น ศาลาพระธาตุหลวง สวนเจ้าอนุวงศ์ สวนสาธารณะริมแม่น้ำโขง (HIP HOP, Cover Dance)

2.8.7 ทีม Laos Cheerleading ผู้ก่อตั้ง ท้าวคมปัญญา เพ็งวิโนยา ผู้อำนวยการ บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2555 โดยจัดเป็นโครงการประกวด เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส (Pepsi Cheerleading Contest) จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการเปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้า การเต้นในพิธีเปิดงานกีฬาระดับชาติ

2.8.8 X-Junior Cover Dance ผู้ก่อตั้งคือ ท้าวบัญชา พันธุ์ไทย เป็นทีมเต้นร่วมสมัย เต้น Cover เพลง เกาหลี เพลงต่างประเทศ การรับงานเต้นประกอบนักร้อง การเต้นประกอบมิวสิควีดีโอ ออกแบบท่าเต้นให้กับศิลปิน นักร้อง

2.8.9 ทีมนักแสดงคาบาเรต์ การแสดงคาบาเรต์ นักแสดงชายแต่งเป็นนักแสดงหญิงลิปซิงค์ เพลง โดยผู้วิจัยที่ได้ลงภาคสนามและมีส่วนร่วมในการทำการแสดงในงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายต่างๆ(Event)ของร้านสรดิต ประกอบด้วยนักเต้น 4-5 คน สลับผลัดเปลี่ยนกันลิปซิงค์และเต้นประกอบจังหวะเพลงบนเวที

การแสดงนาฏศิลป์ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การฟ้อนแบบดั้งเดิม, การฟ้อนชนเผ่าที่ยังคงเป็นเอกลักษณ์, การฟ้อนที่ประดิษฐ์ท่ารำขึ้นมาใหม่, การเต้นในลักษณะของวัฒนธรรมตะวันตก, การเต้นบัลเลต์ (Ballet), การเต้นลีลาส (Sport Dance), การเต้นเชียร์ลีดเดอร์ (Cheer Leader), การเต้น ปอมปอม เชียร์ (POM POM CHEER) การเต้นร่วมสมัย (Modern Dance, Contemporary Dance), ละครเวที, ละครใบ้, แจ๊ส แดนซ์ (JAZZ DANCE), ฮิปฮอป (HIP HOP), การฟ้อนร่วมสมัยประกอบเพลงสากลและเพลงท้องถิ่น, ตลอดจนการแสดงละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ การร้องเพลง การจัดรายการวิทยุ การเดินแบบ แฟชั่นโชว์ นอกจากนี้ “การเต้นที่ได้รับความนิยมในลาวเป็นอย่างมากในงานดอง (งานแต่งงาน) ที่ต้องมีคือการเต้นบัดสะลบ ซึ่งเป็นการเต้นในจังหวะต่างๆ ลีลาการเต้นจะมีความสุขสนุกสนาน มีความแตกต่างในท่าทางกันออกไป เป็นการเต้นท่วงทีที่ใช้ในประเพณีลาวแบบฟ้อนรำวง เป็นการเต้นแบบร่วมสมัย สามารถเต้นได้ทั้งชายและหญิง²¹”

21 สายใจ เกตุวงศา (2559).

2.8 องค์กรธุรกิจการรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย

องค์กรที่เข้ามาประกอบธุรกิจการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (EVENT ORGANIZER) ในเขตนครหลวงเวียงจันทน์ ได้มีบริษัทหลายบริษัทที่เข้ามารับจ้างจัดงานเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของสินค้า เกิดภาพลักษณ์ที่ดีกับองค์กร การรับจัดงานประชุม จัดงานสัมมนา เกิดการซื้อขายกระตุ้นยอดขายของสินค้าชิ้นนั้นๆ ผู้วิจัยแบ่งได้ 9 กลุ่ม ดังนี้

2.9.1 บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ และ ออแกไนท์เซอร์ (Khompanya Entertainment Event and Organizer) บริษัทได้ก่อตั้งมาปี พ.ศ. 2547 บริษัท รับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย รับจัดงานประชุม งานกิจกรรมต่างๆทั้งในประเทศและ²²

2.9.2 เคพีวาย เอนเตอร์เทนเมนท์ ค่ายเพลง ผลิตศิลปิน นักร้อง ของ สปป.ลาว อยู่ในเครือของบริษัทคมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด

2.9.3 สามารต อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ (SAMART EVENT ORGANIZER) คือบริษัทรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย งานประชุมสัมมนา งานโรดโชว์ งานรับเปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้า การจัดงานประกวดร้องเพลง งานคอนเสิร์ต ก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2552²³

2.9.4 อินดี้ เรคคอร์ด (INDEE Record) คือ บริษัทค่ายเพลง ผลิตนักร้อง ศิลปินลาว

2.9.5 เอ พลัส ออแกไนท์เซอร์ (A PLUS Organizer) คือ บริษัทรับจัดงาน อีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย การจัดการประชุมสัมมนา

2.9.6 ลาวฟาย ออฟ มีเดีย คือบริษัทค่ายเพลงผลิตศิลปิน นักร้องในลาว

2.9.7 ก้าวหน้า เอนเตอร์เทนเมนท์ คือ บริษัทรับจัดงานอีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย ค่ายเพลงและโมเดลลิ่ง ผลิตนายแบบ นางแบบจัดแฟชั่นโชว์ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2558²⁴

2.9.8 มิราเคิล ออแกไนท์เซอร์ (Miracle Organizer) บริษัทรับจัดงานอีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย งานรับเปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้า

2.9.9 กลุ่มองค์กร อิสระในการรับจัดงานแสดง รับจัดงานอีเว้นท์ จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดยเป็นในรูปแบบของอิสระไม่ขึ้นตรงกับบริษัทใด สามารถไปทำร่วมกับบริษัทต่างๆได้ และสามารถรับจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายกับลูกค้าผู้ว่าจ้างโดยตรง

²² คมปัญญา เพ็งวินยา (2559).

²³ วันประเสริฐ พงศา (2560).

²⁴ สุตะวง, จ. (2560).

สถานที่จัดธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์

นครหลวงเวียงจันทน์ได้มีสถานที่การจัดกิจกรรมเกิดขึ้นมากมายทั้งในและนอกสถานที่เพื่อตอบสนองลูกค้าและรองรับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้วิจัยแบ่งได้ 14 กลุ่ม ดังนี้

2.10.1 ร้านอาหาร ได้มีการจัดแสดงนาฏศิลป์ลาว เพื่อให้แขกที่มารับประทานอาหารได้ชมการแสดงศิลปะของลาว ร้านอาหารที่มีการแสดงฟ้อนลาว คือ โรงแรมล้านช้าง, ร้านอาหารตำหนักลาว, ร้านอาหารข้าวลาว

2.10.2 การประกวดนางงาม คือ การจัดประกวดนางสาวลาวหรือมิสลาว (Miss Laos) เพื่อคัดเลือกตัวแทนสาวงามแต่ละแขวง มาทำการประกวดในระดับประเทศ ณ โรงแรมดอนจันทน์พาส พ.ศ. 2558 และการจัดประกวดนางสาวลาว ณ โรงแรมแลนด์มาร์ค พ.ศ. 2559

2.10.3 กิจกรรมการประกวด คือ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายร่วมกับผลิตภัณฑ์ตัวสินค้าที่เข้าร่วมมาสนับสนุนในการจัดการประกวด ได้แก่ การประกวดเป๊ปซี่ ซิงกิง คอนเทส (Pepsi singing Contest) การประกวดดัชมิวทาเล่นท์ ณ หอวัฒนธรรมแห่งชาติลาว การประกวดเต้นเชียร์ลีดเดอร์ (Pepsi Cheerleading Contest) ณ ศูนย์กีฬาในร่มบึงขยอง

2.10.4 กิจกรรมการจัดการแข่งขันกีฬา โดยมีการแสดงที่เป็นภาคส่วนของนาฏศิลป์เข้าร่วมแสดงในงานพิธีเปิดและปิดการแข่งขัน คือ งานกีฬาแห่งชาติ ,สนามฟุตบอล, งานกีฬาอาเซียนยูนิเวอร์ซิตี ณ สนามกีฬาหลัก 16 , งานกีฬามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ณ สนามกีฬามหาวิทยาลัยแห่งชาติ (มช.)

2.10.5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายตามชุมชนและตลาดสด คือการออกบูธจัดแสดงสินค้าประเภท ผลิตภัณฑ์ เครื่องดื่ม การประชาสัมพันธ์เข้าถึงกลุ่มลูกค้าโดยตรง

2.10.6 ลานกิจกรรมริมแม่น้ำโขง คือ การจัดกิจกรรมต้นอโรบิค การเต้นซุมบ้า ประกอบจังหวะเพลง การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายของบริษัทเปียร์ลาว เปียร์ลาว มิวสิค โซน (Beer Lao Music Zone)

2.10.7 งานบุญตามหมู่บ้าน คือ งานบุญสว่างเรือ(พายเรือ) งานบุญพระเวช

2.10.8 ห้องจัดงานแสดง(Convention Hall) คือห้องรับจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายต่างๆ ได้แก่ ศูนย์การค้าไอเดก มอลล์, ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมแลนด์มาร์ค, ห้องแกรนด์บอลรูม โรงแรมดอนจันทน์พาส, หอประชุมแห่งชาติ

2.10.9 หอวัฒนธรรมแห่งชาติ (ลาว) การจัดกิจกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรมของลาว และการแสดงศิลปวัฒนธรรมต่างชาติ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การจัดประกวด การแสดงบนเวที

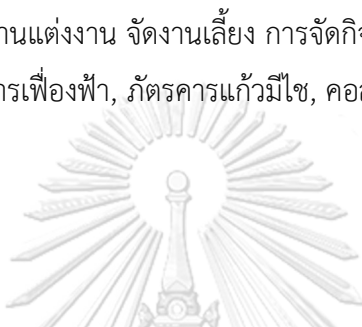
2.10.10 ห้างสรรพสินค้า คือ ศูนย์การค้า เวียงจันทน์ เซ็นเตอร์ (Vientiane Center) ตลาดเช้า ซ้อบั้ง มอลล์ การจัดกิจกรรม ออกร้าน การเปิดตัวสินค้า พร้อมกับการแสดง เพื่อดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาร่วมกิจกรรมในงาน

2.10.11 สนามกีฬาในร่ม บึงขของจัดกิจกรรมทางด้านกีฬา การแข่งขันกีฬา ภายในร่ม, สนามยูโด จัดการแข่งขันการประกวดเต้น

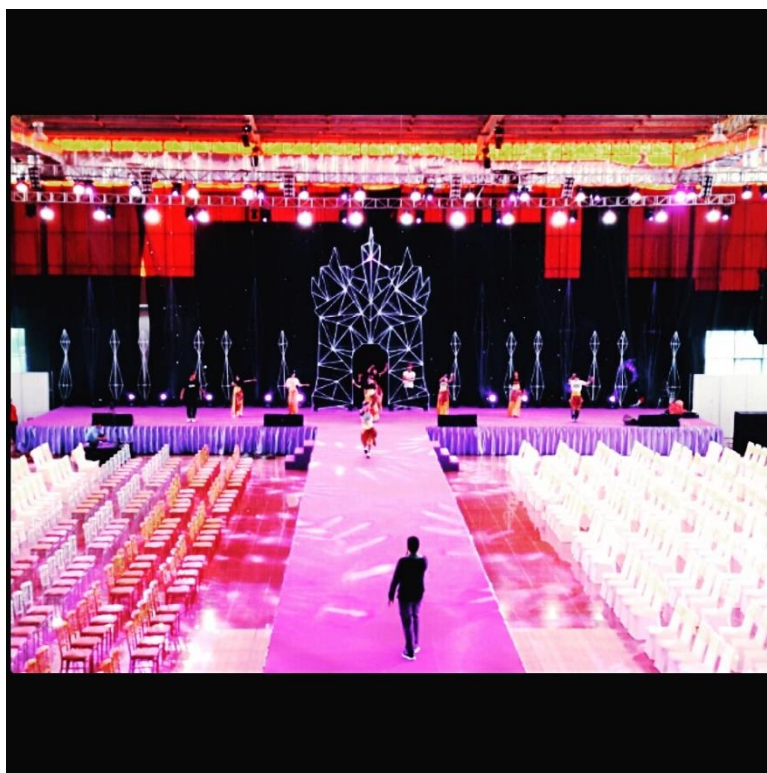
2.10.12 กองกายะศิลป์แห่งชาติ จัดแสดงทางด้านกายกรรม จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย

2.10.13 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายตามร้านอาหารและสถานบันเทิง ได้แก่ ร้านอาหารสายใจ, ร้านอาหารคุณสอง, ร้านอาหารต้นข้าว, ร้านอาหารไหวหวาน, ร้านอาหารต้นคุณ, ร้านอาหารตำมั่ว, ร้านอาหารมาร์คทู, ร้านอาหารมูน เดอะ ไนท์, ร้านอาหารโขงวิว, ร้านอาหารมัสโส, วอดคลับ, มารีน่า, แคทวอลล์ค

2.10.14 สถานที่จัดงานแต่งงาน จัดงานเลี้ยง การจัดกิจกรรมสามารถจุคนได้จำนวน 500 -1,000 คน ได้แก่ ภัตตาคารเฟื่องฟ้า, ภัตตาคารแก้วมีไซ, คอสโม, ดาวคำ, ภัตตาคารช้างเผือก, อาเซียนมอลล์,

ภาพที่ 53 : ห้างสรรพสินค้า เวียงจันทน์ เซ็นเตอร์
 จำหน่ายสินค้าอุปโภค บริโภค และโรงภาพยนตร์ เมเจอร์ ซีเนเพล็กซ์ ลาว
 บันทึกภาพเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2561
 ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 54 : ห้องจัดกิจกรรม ชั้น 7 ศูนย์การค้า ลาวไอเตก อาคารใหม่
บันทึกภาพเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ.2558
ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 55 : ห้องแกรนด์ บอลรูม โรงแรมดอนจันพาเลส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นครหลวงเวียงจันทน์

งานประชุม 48th ASEAN ECONOMIC MINISTERS MEETING AND RELATED MEETINGS. 2016

ที่มา : ผู้วิจัย

สรุป บทที่ 2

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีนาฏยศิลป์มาแต่โบราณพัฒนามาตลอด ผู้วิจัยจำแนกได้ 5 ประเภท คือ ฟ็อนราชสำนัก, ฟ็อนพื้นเมือง, ฟ็อนแบบชนเผ่า, หมอลำเรื่อง, ลำเรื่อง, ละคร ตึกตา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็น 1 ในสมาชิก ประชาคมอาเซียน ได้มีการเปิดประชาคมอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2558 ทำให้เกิดการซื้อขาย แลกเปลี่ยนในด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เกิดการหลั่งไหลของวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามาในประเทศกลุ่มอาเซียนเป็นจำนวนมาก สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวยังคงรักษาไว้ซึ่งประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม ที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนานไม่ว่าจะเป็น ประเพณีประจำเผ่า ประเพณีประจำแขวง ประเพณีการทำบุญตักบาตรของชาวลาว วัฒนธรรมการแต่งกาย วัฒนธรรมการไหว้การเคารพผู้ที่สูงวัยกว่า ตลอดจนการรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมการฟ็อน การแสดงพื้นเมืองแบ่งแยกออกไปตามภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ การฟ็อนที่ยึดถือแบบชีวิตดั้งเดิมของชาวลาวออกมาเป็นการแสดงที่เป็นมรดกมีแบบแผนมีเอกลักษณ์เฉพาะอย่างเหนียวแน่นของนาฏยศิลป์ลาว

ปัจจุบันนครหลวงเวียงจันทน์ เป็นเมืองหลวงของประเทศ มีการเจริญเติบโตในทุกด้าน มีการลงทุนเข้ามาอย่างมากมาจากภาคเอกชน ทำให้เกิดการรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย ก่อให้เกิดธุรกิจการจัดงาน (Event Organizer) ขึ้นมา เกิดการแสดงทางนาฏยศิลป์ที่เป็นธุรกิจเสริมเข้ามาในงานอีเว้นท์ โดยมีการจัดจ้าง ว่าจ้าง ช่างฟ็อน นักแสดงฟ็อนเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในงาน เกิดการผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจึงได้ก่อให้เกิดกลุ่มนักแสดงที่มีความหลากหลายในด้านการแสดงอย่าง การเต้นร่วมสมัย การแสดงแบบประยุกต์ การเต้นแบบตะวันตกบัลเล่ต์ การแสดงบันเทิงแบบต่างๆ ทำให้คนรุ่นใหม่มีโอกาสได้แสดงความสามารถเฉพาะตน เกิดการว่างจ้างงานแสดงเข้าไปกับงานกิจกรรมส่งเสริมการขายประเภทต่างๆ มากกว่าจะมีแค่การแสดงฟ็อน รำ เพียงอย่างเดียว ธุรกิจการจัดการแสดงนาฏยศิลป์จึงได้เกิดขึ้นมาควบคู่ไปกับการพัฒนาทางด้าน ดังจะเห็นได้จากงานต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานดอง(งานแต่งงาน),งานเปิดตัวรถยนต์,งานเปิดตัวห้างสรรพสินค้า, งานเปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้า, งานประกวดต่างๆ ตลอดจนงานประชุมระดับประเทศ เพื่อเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ

กลุ่มนาฏยศิลป์ลาวได้มีการจัดตั้งกลุ่มการจัดการแสดงมากขึ้นทั้งจากองค์กรภาครัฐและภาคเอกชน กลุ่มการแสดงฟ็อน กลุ่มการเต้นแบบตะวันตก กลุ่มศิลปิน นักร้อง ในส่วนนี้เองได้มีองค์กรบริษัทรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขายเข้ามา หรือเรียกว่า อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ (Event and Organizer) มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการติดต่อประสานงาน การจัดการบริหารงานในด้านของกิจกรรมส่งเสริมการขาย กิจกรรมประชุมสัมมนาทั้งภาครัฐและเอกชน ให้การจัดงานมีคุณภาพเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

สถานภาพและประเภทของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวความคิด สถานภาพ ประเภทการแสดง การจัดกิจกรรม ส่งเสริม การขาย ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยได้ศึกษาและแบ่งเนื้อหาออกได้ดังต่อไปนี้

- 3.1 แนวความคิด ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์
- 3.2 สถานภาพการแสดง นาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์
- 3.3 ประเภทธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

3.1 แนวความคิด ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

แนวความคิดในการจัดกิจกรรมธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวนี้ การรับจัดงานแสดงนาฏศิลป์ ที่ได้รับการวางจ้างส่วนหนึ่งมาจากทาง บริษัท ออแกไนท์เซอร์ (บริษัท รับจ้างผลิต จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายให้กับลูกค้าหรือตัวแทนจำหน่าย) ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เก็บข้อมูลกับบริษัท ออแกไนท์ คือ บริษัทคมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ และออแกไนท์เซอร์ (Khompanya Entertainment Event & Organizer) เกี่ยวกับการจัดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โดย คุณคมปัญญา เพ็งวิโนยา ผู้อำนวยการ บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวคิดไว้ว่า “บริษัท คมปัญญา มีธุรกิจในเรื่องอีก 6 ธุรกิจ เกี่ยวกับการออกแบบดีไซด์ บริษัทอีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ ที่ปรึกษาด้านการตลาด ที่ปรึกษาเกี่ยวกับการพิมพ์ โปรดักชั่นเฮ้าส์ (Printing Production house) แสงสี (Light and Sound) เวดดิงแพลนเนอร์ (Wedding Planer) จัดการงานแต่งงานครบทุกรูปแบบและ KPY Entertainment. บริษัทได้ก่อตั้งมา 12 ปี เป็นบริษัทของคนลาว 100 เปอร์เซ็นต์ ในบริษัทแยกแผนกออกเป็น แผนกอีเว้นท์ แผนกกราฟฟิคก่อนที่จะมาบริหารงานในตำแหน่งนี้ ได้ทำอาชีพเป็นดีเจ คีลีนวิทย์แห่งชาติ ทำอยู่หลายคลื่นในลาว จากนั้นผันตัวเองมาทำธุรกิจในเรื่องของออแกไนท์เซอร์ การรับจัดงานกิจกรรมต่างๆ และรับจัดงานแต่งงาน ทั้งของเอกชนและของรัฐบาลที่เป็นงานใหญ่ๆ โดยในปี พ.ศ.2558-2559 ทางบริษัทได้จัดงานใหญ่จากรัฐบาลอยู่หลายงาน

การรับจัดงานแต่ละครั้ง อันดับหนึ่งที่มาก่อนคือต้องคำนึงถึงเรื่องของลูกค้า ว่ามีความต้องการแบบไหน อันดับสองดูที่เป้าหมายของแต่ละงานเป็นสำคัญ จุดขายของบริษัทคือ “ชัยชนะของลูกค้า ก็คือความสำเร็จของบริษัทเรา” เป็นสโลแกนของบริษัท อย่างเช่นงานเป็ปซี่ เซียร์ลีตติ้ง คอนเทส ซึ่งจัดมาทุกปีนี่ถือว่าเป็นปีที่ 5 โดยรวมแล้วเป็นงานที่ทำท้ายซึ่งไม่เคยจัดมาก่อนในปีแรก ปี พ.ศ.2555 ทางบริษัทสามารถจัดการงานทำได้ดีเป็นผลสำเร็จได้ได้รับจัดงานในปีต่อๆมาโดยตลอด พูดเรื่องการขยายตัวก็เป็นผลดีต่อกีฬาประเภทใหม่ โดยมีอาจารย์นราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ จากประเทศไทย มาช่วยในการดูแลเรื่องเซียร์ลีตติ้งตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555 ถึงปี พ.ศ. 2559 ต่อไปทางบริษัทมีแนวคิดก็จะก่อตั้งสหพันธ์เซียร์ลีตเตอร์แห่งชาติลาวในเร็ววันนี้ ซึ่งจะช่วยในการไปแข่งในระดับต่างประเทศอีกต่อไป ข้างหน้า และเป็นการพัฒนาฝีมือของนักกีฬาให้มีมาตรฐานในระดับสากลต่อไป”²⁵

แนวคิดการนำเสนองานเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์ให้ลูกค้า กับการรับจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ส่วนใหญ่เป็นความคิดของอองแกไนท์เซอร์ 70% จะเสนอในมุมมองที่ไม่เคยมีใครนำเสนอในงานชิ้นนั้นมาเพื่อ อยากให้ประชาชนที่มาร่วมงานอีเว้นท์ ได้เห็นการแสดงที่มีความตื่นตาตื่นใจในรูปแบบใหม่ บริษัทพยายามนำเสนอลูกค้า ให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า ตามที่เราได้วางแผนนำเสนอไป ส่วนใหญ่การแสดงเราได้เสนอไปเกือบทุกงานอีเว้นท์ในงานประกวดนางสาวลาว ปี พ.ศ. 2558-2559 ได้มีการแสดงฟ้อนพื้นเมืองประกอบสวน พร้อมกับการแสดงเต้นแบบร่วมสมัยเข้าไปที่เรียกว่าเป็นการเต้นแนวใหม่ ซึ่งทางบริษัทมีแนวคิดอยากทำให้เกิดการแสดงในรูปแบบใหม่ไม่ซ้ำของเดิม โดยการนำเอาศิลปะพื้นเมือง มาผสมผสานการแสดงเต้นแบบร่วมสมัยโดยนำมาผสมผสานกันอย่างลงตัวซึ่งทางวัฒนธรรมเราก็ยังคงรักษาไว้แต่ใส่เพิ่มเติมเกี่ยวกับนาฏศิลป์การเต้นร่วมสมัยให้การแสดงเปิดงานมีสีสันมากยิ่งขึ้น ในปี 2559 นี้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายมีการเติบโตมากขึ้น เรื่องของสินค้า ภาพลักษณ์ ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีความต้องการที่จะนำเสนอสินค้าให้ออกมาดีสามารถแข่งขันกับคู่แข่งทางการตลาดได้เกิดการแข่งขันทางด้านธุรกิจกันมากขึ้น ทั้งนี้ยังมีการเปิด AEC ในกลุ่มประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีการนำเข้าของสินค้าจากต่างประเทศงานกิจกรรมส่งเสริมการขายก็จะมีการจัดกิจกรรมมากขึ้นเป็นลำดับ”

สุชชนะ สีพันดอน ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับธุรกิจแนวคิดการจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขายไว้ว่า “แนวคิดของฝ่าย Project Event อย่างงานฟุตบอล ทางบริษัทต้องไปปรับการนำเสนองานประชุมกับลูกค้า และกลับไปทำการบ้านก่อนว่าจะทำกิจกรรมภายในงานก่อนเตะบอลแบบไหนมีการร้องเพลงก่อนหน้างานหรือไม่ มีของแจกกิจกรรมอะไรบ้าง ทั้งนี้อยู่ที่งบประมาณด้วย เพราะแต่ละ

²⁵ คมปัญญา เพ็งวินยา (2559).

บริษัทมีงบประมาณที่แตกต่างกันนั้นในอีเว้นท์แบ่งฝ่ายในการทำงานอยู่หลายฝ่าย มีทั้ง ผู้ออกแบบเวที ออกแบบโปสเตอร์ หลากหลายหน้าที่ ทุกงานที่ลูกค้าจัดงาน หรือแม้กระทั่งการเปิดงานประชุมต้องมี กิจกรรม ความบันเทิงไว้รองรับ ถ้าเป็นงานสำหรับผู้ใหญ่ จะมีการฟ้อนหรือว่าเป็นเกี่ยวกับงานที่มีวัยรุ่นเข้ามาเกี่ยวข้องก็จะมีเพลงหรือเต้นโชว์ ขึ้นอยู่กับลูกค้าเป็นสำคัญ ว่าจะใช้การแสดง นาฏศิลป์รูปแบบไหนให้เหมาะสมกับงานอีเว้นท์”²⁶

การเข้าไปสู่ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ของผู้วิจัย

การแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัย ได้มีโอกาสเข้ามาบริหารจัดการแสดง จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย (Event and Organizer) ให้กับบริษัท คมปัญญา เอ็นเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด พ.ศ. 2555 โดยในช่วงแรก การแสดงยังไม่เป็นที่รู้จักและยอมรับของประชาชนลาวทั่วไปมากนัก เพราะต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมของลาวเป็นหลัก ประกอบกับนักแสดงลาวยังไม่มีประสบการณ์ทางการเต้นแบบร่วมสมัย การเต้นโชว์ เปิดตัวงานสินค้า และผลิตภัณฑ์ ทำให้ในช่วงแรก ผู้วิจัยจึงนำนักแสดงมาจากประเทศไทย มาทำการแสดง ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแต่เนื่องด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูง ประกอบกับลูกค้าที่ว่าจ้างรับงานแสดงมีงบประมาณในการจ้างงานแสดงจำกัด จึงทำให้การแสดงประเภทนี้ยังไม่ได้รับความนิยมสักเพียงใด เมื่อปี พ.ศ. 2555 ผู้วิจัยเข้ามาในนครหลวงเวียงจันทน์ ในฐานะผู้ฝึกสอน นักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์และนักวิชาการทางด้านการเล่น ให้กับบริษัท คมปัญญา เอ็นเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด ได้มีการจัดประกวดการแข่งขัน เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส พ.ศ. 2555 (Pepsi Cheerleading Contest 2012.) เป็นครั้งแรกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่มีการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทนี้ขึ้น ซึ่งในการเข้ามาทำการสอน ผู้สอนต้องผ่านการคัดเลือกจากผู้ว่าจ้างงานคือ ทางผู้สนับสนุนการจัดการแข่งขันและทางสมาคมโอลิมปิกแห่งชาติลาว ผู้วิจัยได้เข้ามามีบทบาทในด้านการเต้นพร้อมกับฝึกซ้อมนักเต้นของลาว โดยได้นักเต้นที่มีทักษะในการเต้นที่พอมือพื้นฐานด้านการเต้นมาประกอบภาคส่วนของการเป็นทีมเชียร์ลีดเดอร์ ประกอบกับรับสมัครผู้ที่สนใจในการเต้นเชียร์มารวมกันเป็นทีมเชียร์ลีดเดอร์ โดยในปี พ.ศ. 2555 มีนักเต้นเข้ามาร่วมเป็นทีมเชียร์ลีดเดอร์ ฝึกนักเต้น เพื่อไปเป็นผู้ฝึกสอนให้กับโรงเรียนต่างๆที่สนใจในการประกวด จึงนับเป็นจุดเริ่มต้นในการรับงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย ในนครหลวงเวียงจันทน์

²⁶ สุชชะนะ สีพันดอน (2559).

ในปี พ.ศ.2555 ทางสมาคมโอลิมปิก แห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับบริษัท คมปัญญา เอ็นเตอร์เทน เมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด ได้จัดงาน กีฬามหาวิทยาลัย อาเซียนครั้งที่ 16 ขึ้น (16th ASEAN University Game Vientiane Laos 2012.) ผู้วิจัยได้มีโอกาส ออกการแสดงเปิดงาน ในภาคส่วนของการแสดงเต้นเชียร์ลีดดิ้ง ณ สนามกีฬาแห่งชาติหลัก 16 นครหลวงเวียงจันทน์ และผู้วิจัยได้มีส่วนร่วมในการจัดการแสดงเต้นเป็นครั้งแรก ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นการเต้นร่วมสมัยในการแสดงเปิดงาน ลาว มิวสิค อวอร์ด (Laos Music Award 2012.) ณ หอวัฒนธรรมแห่งชาติลาว เป็นครั้งแรก

ต่อมาในปี พ.ศ. 2556-2558 ผู้วิจัย ได้มีโอกาสมาเป็นผู้ฝึกซ้อมเชียร์ลีดเดอร์ ซึ่งทางผู้จัดการ แข่งขันการประกวด ได้ให้การสนับสนุนและความสำคัญ กิจกรรมกีฬาประเภทนี้แก่เยาวชนให้หันมา เล่นกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ และในปี พ.ศ. 2558 ทางบริษัท คมปัญญา เอ็นเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด ได้รับจัดงานสงท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ณ โรงแรมแลนด์มาร์ค แม็ซจ รีเวอร์ไซด์ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ถ่ายทอดสดเผยแพร่ ออกไปสู่สายตาผู้ชมทั่วโลกพร้อมกันนับถอยหลังพร้อมกันทั่วโลก ในงานครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับโอกาสพิเศษ ให้จัดการแสดงบนเวทีขึ้น 3 การแสดง พร้อมกับการแสดงนาฏศิลป์พื้นเมือง สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวและการแสดงนาฏศิลป์จากสาธารณรัฐประชาชนจีน โดยเป็นครั้งแรกที่ นักแสดงเต้นจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวร่วมแสดงการเต้นแบบร่วมสมัย เป็นนักแสดง สัญชาติลาวทั้งสิ้น โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการแสดง ทำเต้นและเครื่องแต่งกาย ให้กับการแสดงเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ ในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 และได้เป็นที่รู้จักในชื่อทีมลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos New Point Dance) ปี พ.ศ. 2558 เป็นต้นมา ทางบริษัทออแกไนท์เซอร์ และบริษัทที่รับจัด กิจกรรมส่งเสริมการขาย ได้ว่าจ้างให้ทีม ลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos New Point Dance) ทำการแสดงเต้นเปิดงาน เปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้าต่างๆ ตลอดจนออกแบบกำกับลีลาการแสดงให้ผู้เข้าประกวดนางสาวลาว ออกแบบการแสดงเต้นในงานประกวดนางสาวลาว ปีพ.ศ. 2558-2559 เพื่อให้ เกิดภาพลักษณ์ใหม่ในการจัดงานเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้ว่าจ้างงานแสดง

ภาพที่ 56 : ผู้วิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับการประกวดเชียร์ลีดดิ้ง
การประกวด เป็บซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส ณ สนามกีฬาบึงขง
นครหลวงเวียงจันทน์ บันทึกลงเมื่อ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2559

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 57 : ผู้วิจัยสอนเต้นผู้เข้าประกวดนางสาวลาว
ช่วงของการเปิดตัวผู้เข้าประกวด แนะนำตัวผู้เข้าประกวดทั้ง 20 หมายเลข
บันทึกภาพเมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2559
ที่มา : ทิวลา เอสดี

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.2 สถานภาพการแสดง นาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

สถานภาพของการแสดงนาฏยศิลป์ ผู้วิจัยได้ศึกษาสถานภาพของการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 พ.ศ.2518 – 2543 ช่วงที่ 2 พ.ศ.2544 – 2553 และช่วงที่ 3 พ.ศ.2554 – 2559 ดังนี้

ยุคปลดปล่อยประเทศ พ.ศ. 2518 - 2543

การปฏิวัติสู่ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ (ประเทศลาวเรียกระบอบนี้ว่า “ประชาธิปไตยประชาชน”) โดยพรรคประชาชนปฏิวัติลาว เป็นพรรคการเมืองเดียวของลาว กองประชุมผู้แทนประชาชนทั่วประเทศมีมติให้ลบล้างระบอบราชาธิปไตย พร้อมทั้งสถาปนาราชอาณาจักรลาวเป็น “สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ในช่วงนั้นถือได้ว่าเป็นการปลดปล่อยประเทศใหม่ ประเทศชาติกำลังเริ่มพัฒนาสร้างประเทศ การทบทวนคืนในการต่อสู้ชาติก่อนที่จะได้รับชัยชนะประกาศเป็น สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยการเน้นใช้คือ

1. การนำใช้การนาฏยศิลป์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการรวมชนชาติในลาว ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยการขับร้องเพลง การแสดงบทพ็อนให้มีลักษณะของการสร้างความปรองดองภายในชาติ สร้างบทเพลงจะสื่อถึงการกลับมาหาถิ่นฐานบ้านเกิด ผู้คนที่จากบ้านไปไกลให้กลับมาสู่บ้านสู่เมือง ร่วมใจกันสามัคคีสร้างความปรองดองให้มีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา

2. ในอดีตประชาชนลาวไม่มีความเท่าเทียมกันในการดำรงชีพทั้งประชาชนที่ยากจนก็ยากจนมากไม่ได้รับสิทธิเสรีภาพ ทางกองศิลปากรจึงนำการแสดงนาฏยศิลป์อธิบายให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลเป็นไปตามแนวทางนโยบายของภาครัฐขึ้นว่า ระยะนี้เป็นการต่อสู้ชาติเพิ่งปลดปล่อยใหม่จะมีหลายคนหนีจากบ้านเมืองเพราะกลัวลาวแดงมาแย่งบ้านแย่งเมืองจำเป็นต้องสร้างความสามัคคีไม่ให้ความเข้าใจผิด จึงนำการร้องเพลง การพ็อนเข้ามาใส่เนื้อในเพื่อให้เกิดสามัคคี ความเท่าเทียมกัน ความเป็นดินแดนแห่งอิสระเสรีและที่สำคัญยังคงไม่ทิ้งการยึดครองประเพณีอันดีงามของคนลาว ของบรรดาชนเผ่าให้สามัคคีมีความรักให้แก่กัน ไม่จำแนกเชื้อชาติ ศาสนา รวมเป็นคนลาวเหมือนกัน นำการแสดงไปสู่ชุมชนตามแขวงต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนชาวลาวได้ทราบให้ทั่วถึง

3. ทางกองศิลปากรได้สร้างบทพ็อนขึ้น เป็นการแสดงให้เห็นถึงวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนบรรดาเผ่า เมื่อได้รับการปลดปล่อยก็มีสนุกสนานเบิกบานในการสร้างชาติพัฒนา การรักษาบรรดาครูพ็อนที่พ็อนมาตั้งแต่ยุคก่อนปลดปล่อยประเทศ ในช่วงนี้การแสดงส่วนมากจะทำการแสดงอยู่ตามโรงเรียน ชุมชน งานบุญ งานบุญธาตุหลวง งานสำคัญต่างๆ ประชาชนส่วนใหญ่ ในนครหลวงเวียงจันทน์ นับถือศาสนาพุทธ เข้าทำบุญ ฟังเทศน์ ฟังธรรม ประกอบกับการแสดงส่วนมากจะอยู่ตามวัดเป็นส่วนใหญ่ในช่วงนี้และรวมถึง สวนสาธารณะ สนามกีฬาจะทำการตั้งเวทีการแสดงอยู่ที่สนาม

กีฬาเจ้าอนุวงศ์ จัดการแสดงให้ผู้ชมรับชมฟรี โดยการแสดงทั้งหมดทำเพื่อประเทศชาติอุทิศให้ เพื่อการโฆษณาด้านศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ยุคนี้ถือเป็นยุคแห่งการสร้างชาติพัฒนาโดยทางภาครัฐได้นำเอาการแสดงนาฏศิลป์ลาวออกไปเคลื่อนไหว ประชาสัมพันธ์ในแต่ละแขวง นำศิลปวัฒนธรรมไปให้ประชาชนได้รับทราบเกี่ยวกับการปลดปล่อยประเทศสู่ลาวยุคใหม่ ให้บ้านเมืองประชาชนลาวได้เห็นศิลปะลาว ให้ครูศิลปะเก็บรวบรวมข้อมูลทางศิลปวัฒนธรรมของประเทศ โดยเก็บข้อมูลจากภาคเหนือจนถึงภาคใต้ ประกอบกับการรวมกลุ่มของบรรดาชนเผ่าในลาวให้เป็นปีกแผ่นสร้างชาติให้สามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกัน การแสดงนาฏศิลป์จึงเป็นเครื่องมือในการรวมกลุ่มชนเผ่าที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วประเทศและเป็นการสร้างเอกลักษณ์ทางนาฏศิลป์ประจำชาติให้คงอยู่

การแสดงในระยะปลดปล่อยเป็นเอกราชนี้ การแสดงนาฏศิลป์มีบทบาทหน้าที่ในการรับใช้แขกบ้านแขกเมือง อาคันตุกะ ที่มาเยือนประเทศ การแสดงเป็นการพ่อนศิลปะประจำชาติลาว การรับใช้งานบุญยึดครองประเพณี ต่างๆที่สำคัญ คือบุญนมัสการพระธาตุหลวง บุญพายเรือ บุญพระเวศ การแสดงศิลปะงานเทศกาลจะแสดงร่วมกันทุกปี ระยะนี้ยังไม่มีการจัดคอนเสิร์ต เพราะยังคงอยู่ในขอบเขตของการปลดปล่อยประเทศใหม่ เกิดการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นพื้นเมือง ดั้งเดิมเพียงอย่างเดียว ช่วงปี พ.ศ. 2518 - 2533 นักแสดงไม่มีมาก นักเรียนชายจะน้อย เวลามีการแสดงใหญ่ๆ ทางศิลปากรศูนย์กลางก็จะขอให้เข้าไปร่วมแสดง ต้อนรับแขกบ้านแขกเมืองอาคันตุกะที่มาเยี่ยมและเข้าพบนายกรัฐมนตรี²⁷

การจัดการแสดงนาฏศิลป์ลาวสู่สายตาประชาชนชาวลาว โดยผู้วิจัยได้ศึกษาพบว่ามีจัดการแสดงนาฏศิลป์ในยุคของการปลดปล่อยประเทศ ทางโทรทัศน์ช่องสทล.1 ในปี 2518 รูปแบบการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ใช้ชื่อว่าละดুবานใหม่ New Spring จากการสนับสนุนจากทางภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบถึงการปลดปล่อยประเทศการรวมกลุ่มของชาวลาวทั้งประเทศ เป็นการกล่าวถึงการเริ่มต้นชีวิตใหม่ ของชาวลาวที่มั่งมีสวยงามหลายร้อยปีที่ผ่านมาตกอยู่ในสภาวะสงครามและการรุกรานของต่างชาติภายใต้การนำพาของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว กองนำหน้ามาร์ค เลนิน ประชาชนได้ลุกขึ้นต่อสู้โค่นล้มระบอบเก่าและได้สร้างก่อตั้ง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวขึ้น ประชาชนลาวได้รับการปลดปล่อยอย่างสมบูรณ์และร่วมก้าวไปสู่อนาคตอันสดใสด้วยจิตใจทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อปกป้องรักษาประเทศชาติ เพื่อก่อสร้างสังคมนิยม เพื่อความสมบูรณ์พูนสุขของประชาชน

²⁷ บุนปอน เสนามนต์ (2560).

บรรดาชนชาติประเทศชาติอื่นยัง แสดงโดยกองศิลปะศูนย์กลาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โรงงานสร้างรูปเงา วัฒนธรรมของประเทศ การแสดงใช้นักแสดงสัญชาติลาวทั้งหมด

สาธารณรัฐประชาชนจีนช่วยประกอบสร้างการแสดงซึ่งการแสดงนาฏศิลป์ลาวใน ละดูบาน ใหม่ได้รับอิทธิพลทางการแสดงของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนเข้ามาผสมผสานคือ เครื่องแต่งกาย ลักษณะท่าทางการแสดง จังหวะดนตรี เครื่องดนตรีที่นำดนตรีสากลเข้ามาผสมผสาน ดนตรีพื้นเมืองลาว นำมาประยุกต์ให้เป็นการแสดงนาฏศิลป์แบบลาว ภายใต้การชี้แนะ ของกระทรวง โฆษณา แกล่งข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยว

ภาพที่ 58 : การแสดงนาฏศิลป์จีน

การแสดงนาฏศิลป์ลาวได้รับแนวปฏิบัติทางด้านจากนาฏศิลป์จีน ซึ่งได้ทำการดัดแปลงประยุกต์ให้เป็นต้นแบบของการแสดงนาฏศิลป์แบบลาว ในยุคปลดปล่อยประเทศใหม่

ที่มา : <https://www.mmbiztoday.com/content/cultural-performance-chinese-troupe>

การแสดงละครหุ่นใหม่ (New Spring)ทางโทรทัศน์ช่องสทล.1 ในปี 2518 ในยุคการปลดปล่อยประเทศ 2518 ได้จัดการแสดงออกสู่สายตาประชาชนลาวขึ้น ผู้วิจัยแบ่งการแสดงนาฏศิลป์ในรายการแสดงได้ดังนี้

ภาพที่ 59 : ขับร้องประสานเสียงหมู่

ประกอบไปด้วยผู้ขับร้องประสานเสียงชายและหญิง รูปแบบสื่อถึงการปลดปล่อยการสร้างชาติลาว โดยการนำพาของพรรคประชาชนปฏิวัติลาว เพื่อก้าวไปสู่อนาคตอย่างสมบูรณ์ยั่งยืน เครื่องดนตรีเป็นแบบผสมเครื่องดนตรีสากลและเครื่องดนตรีพื้นเมืองลาว
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

ภาพที่ 60 : ฟ็อนชาวลาบลูกขึ้น

การแสดงฟ็อนชาวลาบลูกขึ้น การแสดงชุดนี้ แสดงให้ถึงประชาชนชาวลาว เมื่อ 100 กว่าปี ที่ผ่านมา ที่ตกเป็นเมืองขึ้น ต้องทนต่อการถูก บังคับขู่เข็ญ จนกระทั่ง เกิดพรรคประชาชนปฏิวัติลาว จึงทำให้ ชาติลาวเป็นลาวในทุกวันนี้

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 61 : ฟ้อนภาพมาร

การแสดงที่แสดงให้ถึง มารที่คอยจะเข้ามาชักจูงให้คนทำในสิ่งที่ไม่ดี แต่ถ้าเราพยายามต่อสู้กับมาร ก็
สามารถที่จะชนะได้

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

ภาพที่ 62 : ฟ็อนโสร่งบานใหม่คนสัญชาติลาวเทิง

การแสดงชุดนี้ แสดงถึงความสนุกสนาน วิถีชีวิตของชาวลาวเทิง รูปแบบการแสดงนักแสดงชายถือกรับ นักแสดงหญิง ถือไม้ไผ่ยาว เคาะตามจังหวะเพลง รับส่งระหว่างฝ่ายชายและฝ่ายหญิง ฝ่ายชายจะเคาะจังหวะนำ และฝ่ายหญิงเคาะจังหวะตามฝ่ายชาย

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s> (พ.ศ.2557)

ภาพที่ 63 : ฟ็อนลาวกอม่วนซื่นเก็บผลปลูก

การแสดงการเก็บเกี่ยว มีการแข่งขันกันเก็บเกี่ยวระหว่างชายหญิง รูปแบบการแสดง นักแสดงแต่งกายตามพื้นภาค แสดงท่าทางการเก็บเกี่ยว ระหว่างชายหญิงหลังจากเก็บเกี่ยวเสร็จ จับคู่เต้นรำกันอย่างสนุกสนาน

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s> (พ.ศ.2557)

ภาพที่ 64 : ฟ้อนลาวภูน้อยเล่นบุญปีใหม่

การแสดงชุดนี้ แสดงถึงความสุขเมื่อผ่านพ้นจากความทุกข์เสียงตกลองชัยตีเฉลิมฉลอง รูปแบบการแสดง นักแสดงชายแต่งกายพื้นบ้านตกลองพร้อมกับฟ้อนดาบ ฝ่ายชายจะถือแคนเป่าแคนประกอบฟ้อนล้อมเป็นวง รำจับคู่กัน การแสดงนี้เน้นจังหวะการแสดงท่วงท่าที่ลีลาที่สื่อให้เห็นถึงความสุข เมื่อผ่านพ้นจากความทุกข์ไปได้

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

ภาพที่ 65 : ฟ้อนดำแพน

การแสดงชุดนี้จะแสดงถึงการทอผ้าและการปักกลดลายผ้า ของหญิงลาวที่ปักชุดถักทอชุดไว้ใส่ ทั้งไหม และฝ้ายสีสดใส เรียงลายดอกอย่างสวยงาม หลังจากทำการทอผ้าและปักผ้าสำเร็จ ได้นำผ้าหลากสีมา สานเป็นรูปทรงรัศมีประกอบการแสดง

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

ภาพที่ 66 : ฟ้อนสรรเสริญประเทศชาติ

เป็นการแสดงถึงการที่ลาวต้องตกเป็นทาสของชาวต่างชาติหลายร้อยปี ทำให้เกือบล่มจม มาบัดนี้ได้พ้นจากความมืดมัวหมอง ดั่งแสงทองที่ส่องมา จากการนำพาของ พรรคประชาชนปฏิวัติลาว ทำให้ประเทศลาวที่ระบอบใหม่ เป็นระบอบประชาธิปไตยประชาชน ประชาชนมีสิทธิเสมอเท่าเทียมกัน ชาวลาวจะหวงแหนและปกป้องประเทศหากมีใครมาบุกรุกพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อประเทศชาติ

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=zMjvg8xSbml&t=505s>

ยุคสร้างเอกลักษณ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 – 2553

หลังจากยุคการปลดปล่อยประเทศ ยุคนี้เป็นช่วงแห่งการสร้างเอกลักษณ์ใหม่ ผ่านทางการแสดงด้านนาฏศิลป์ รัฐได้สร้างวัฒนธรรมใหม่ บ่งบอกถึงความเป็นชาติลาวใหม่ การอนุรักษ์ ควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศ เพื่อเป็นการรักษาวัฒนธรรมเดิมและมีการเปิดรับศิลปวัฒนธรรมใหม่เข้ามาบ้าง เพื่อการสร้างบรรทัดฐานใหม่ทางด้านนาฏศิลป์ให้ต่างชาติได้รู้จัก ทางกองศิลปากรแห่งชาติได้เน้นการสร้างประเทศชาติให้มั่นคงระยะนี้ได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมของบรรดาชนเผ่าต่างๆ มาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้เกิดความหลากหลายของการแสดง การเก็บเอาขับลำกลอนตามท้องถิ่นต่างๆ ศิลปะท้องถิ่น บทพ็อนของบรรดาชนเผ่า ทางคณะนักแสดงนาฏศิลป์ลาว จากกองศิลปากรแห่งชาติ ได้ลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูลตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ทั่วประเทศ รวบรวมไว้ให้ได้ทุกชนชาติชนเผ่าที่อยู่ในลาว ให้มากที่สุดเพื่อให้เห็นการสร้างชาติในทุกมุมมอง

สมัยก่อนการแสดงนักแสดงหญิงการนุ่งผ้าซิ่น ขึ้นทำการแสดงบนเวทีเท่านั้น เพื่อการรักษายึดครองประเพณีแท้ๆ ได้อย่างเดียวและไม่อนุญาตให้ครูอาจารย์ที่ทำงานกองศิลปะไปรับงานศิลปะงานอีเว้นท์ งานส่วนตัวได้ เพราะเป็นการผิดกฎระเบียบ ต่อมาปีพ.ศ.2544 - 2553 ประเทศเปิดกว้างเทคโนโลยีทันสมัยเข้ามา ศิลปะเชื่อมความสัมพันธ์กับชาติอื่น ประกอบกับเป็นยุคแห่งการพัฒนาประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การแสดงนาฏศิลป์ได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยให้นักแสดงหญิงสามารถใส่กางเกงขึ้นเวทีทำการแสดงได้เพื่อความเท่าเทียมกัน ระยะนี้ทางภาครัฐได้ผ่อนปรนสามารถปรับรับสิ่งใหม่เข้ามาคือการแสดงแบบสากล การแสดงต่างชาติ แต่ยังไม่เปิดเต็มร้อย มีการควบคุมกำกับดูแลนาฏศิลป์ไม่ให้เข้าไปสู่ศิลปะสากลมากนัก ทั้งเรื่องการแต่งกายลักษณะท่าทางการเต้นก็ยังไม่อนุญาตให้ใช้ท่าทางการแสดงที่เกินงามหรือล่อแหลมต้องรักษาศิลปวัฒนธรรมลาวไว้ แต่ในระยะนี้ครูอาจารย์ที่ทำงานด้านศิลปะ สามารถรับงานแสดงนาฏศิลป์ส่วนตัวได้ ยังคงรักษามาตรฐานทางด้านนาฏศิลป์ไว้ตามแบบฉบับของกองศิลปากรแห่งชาติ การแสดงนาฏศิลป์จะเป็นแบบคู่ขนานระหว่างนาฏศิลป์ลาวกับนาฏศิลป์ต่างชาติ เป็นการแสดงที่ไม่ปะปนผสมผสานกัน

ปี 2547 ได้มีการเกิดสื่อออนไลน์เกิดขึ้น คือ เฟสบุ๊ก ยูทูบ เกิดอแกไนท์เซอร์รับจัดงานขึ้นโดยภาคเอกชนแต่ยังคงไม่แพร่หลายมากนักโดยทางภาคเอกชนได้มีการจัดธุรกิจเกี่ยวกับการจัดงานอีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย เพื่อเป็นที่รองรับการจัดงานของนักลงทุนทั้งชาวลาวและชาวต่างชาติที่เข้ามาลงเงินในประเทศ การแสดงนาฏศิลป์ยังคงเป็นแบบดั้งเดิมการเก็บรวบรวมข้อมูลเก่ามาประดิษฐ์ทำใหม่ให้สวยงามขึ้นชัดเจนขึ้น

ภาพที่ 67 : ฟ้อนเสียงแคนลาว
นักแสดงชายเป่าแคน นักแสดงหญิงฟ้อนอยู่ด้านข้างนักแสดงชาย
แสดงถึงการเกี่ยวพาราสีของหนุ่มสาว
ที่มา : ไมสิน หงสะวัน (เอื้อเฟื้อภาพ)

ภาพที่ 68 : บทพ่อนอีโก้เก็บดอกฝ้าย

การแสดงสื่อถึงหญิงสาวเผ่าอีโก้เก็บดอกฝ้ายไปทำเป็นด้ายสำหรับเย็บผ้า อุปกรณ์ที่ใช้แสดง ตระกร้า
เล็กแขวนที่เอวและหลอดด้าย

ที่มา : ไมสิน หงสะวัน (เอื้อเฟื้อภาพ)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ยุคเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ พ.ศ. 2554 - 2559

หลังจากยุคสร้างเอกลักษณ์ใหม่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ก้าวเข้าเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน เศรษฐกิจในลาวมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง การเกิดการลงทุนของชาวต่างชาติและนักลงทุนชาวลาว ทำให้เศรษฐกิจของนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศเติบโตขึ้น เป็นยุคแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจลาวรอบด้าน การก้าวเข้าสู่ความเป็นนานาชาติสร้างความสัมพันธ์ในระดับนานาชาติรอบด้าน สร้างมิติใหม่ สร้างเอกลักษณ์การนำใช้นาฏศิลป์ลาวเป็นตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์อันดีภายในประเทศและต่างประเทศ โดยทั้งการอนุรักษ์รักษาของเดิมควบคู่ไปกับการพัฒนาต่อยอดของศิลปะนาฏศิลป์ให้ทัดเทียมเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติต้งจะเห็นได้จากการต้นบัตสะลอบที่มีความเป็นเอกลักษณ์ลาวผสมผสานกับความเป็นนานาชาติ การเปิดประเทศเชื่อมความสัมพันธ์กับต่างชาติ ทางภาครัฐได้ส่งเสริมการค้าการลงทุนและเปิดรับการแสดงนาฏศิลป์ที่มีความหลากหลายเพื่อพร้อมที่จะแสดงศักยภาพให้ต่างชาติได้รับรู้ถึงการพัฒนาสู่ความเป็นมาตรฐานสากล สร้างความเป็นตัวตนประเทศให้เป็นที่ความยอมรับในระดับนานาชาติประกอบกับการบริหารจัดการส่งเสริมการขาย (Event Organizer) ของภาคเอกชนมากขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ว่าจ้างงานเพื่อให้เกิดการรับรู้ของผู้บริโภคเกิดผลกำไรในการจัดงาน ความหลากหลายของปัจเจกชนที่เข้ามามีบทบาทในการจัดงานอีเว้นท์

การเปิดรับการจัดงานอีเว้นท์ที่มีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ก่อให้เกิดรูปแบบ Form Content Function Meaning เพื่อความบันเทิง(Entertainment) การยอมรับจากทางภาครัฐในด้านศิลปะจากต่างชาติมากขึ้น โดยภาครัฐยังคงสนับสนุนศิลปะประจำชาติอย่างต่อเนื่องโดยการจัดประชุมระดับนานาชาติ ภาครัฐได้นำศิลปะการฟ้อนลาวไปแสดงให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ถึงศิลปวัฒนธรรมแห่งความเป็นชาติลาว ซึ่งทางภาครัฐได้เป็นผู้ควบคุมกำกับดูแลศิลปวัฒนธรรมของชาติไม่ให้มีผลกระทบต่อนาฏศิลป์ลาว แบ่งแยกการแสดงชัดเจนแต่ยังไม่อนุญาตให้ทำการแสดงที่ออกในลักษณะเครื่องแต่งกายนุ่งสั้นล่อแหลม อาจจะโดนกล่าวตักเตือนจากทางวัฒนธรรม โดยมีกฎหมายว่าด้วยเรื่องการรักษาวัฒนธรรมที่ทางผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางด้านศิลปะ นาฏศิลป์ลาวได้มีการประชุม เกิดศิลปิน นักแสดงที่เป็นภาคเอกชนเพิ่มขึ้นมาเกี่ยวกับการนำเสนอวัฒนธรรมลาวว่าด้วยเรื่อง การแต่งเพลงผ่านการตรวจตราภาษาที่อาจไม่ถูกต้องกับคำศัพท์ของลาว รวมไปถึงภาษาพูด ภาษาเขียนก็เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมเช่นกัน อย่างภาษาไทยและภาษาลาวมีความคล้ายเคียงกัน บางทีก็เลยไปหาไทย บางทีไทยก็เลยมาหาลาว ซึ่งไม่แปลกอะไร เพราะชายแดนติดกัน ศิลปวัฒนธรรม ลาว กัมพูชา ไทย มีส่วนคล้ายคลึงกัน แต่ก็ต่างกันไม่เหมือนกันเสียทั้งหมด ศิลปะเปิดอยู่แต่ต้องอยู่ในขอบเขตโดยภาครัฐเป็นผู้กำหนด เพราะการรักษาวัฒนธรรมไว้จะบ่งบอกวัฒนธรรมว่ามาจากชาติใด ให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ เกิดการปรับเปลี่ยนการพัฒนาการแสดงทางด้านนาฏศิลป์ลาวเป็นการประดิษฐ์

การแสดงให้เป็นแบบการเต้นลาวประยุกต์สมัยใหม่แต่ยังคงอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมที่ทางภาครัฐได้กำหนดไว้การจัดการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการแสดงนาฏยศิลป์จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ จากทางภาครัฐและภาคเอกชนในการส่งเสริมการจัดงาน ความร่วมมือที่จะผลักดันให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ การปรับเปลี่ยนรูปแบบธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์เพื่อเป็นไปตามสินค้าและบริการ ของผลิตภัณฑ์ในงานอีเว้นท์ ที่มีหลากหลายเพื่อให้ได้ผลประโยชน์จากการจัดงานให้มากที่สุดดึงดูดความสนใจนักลงทุนและผู้บริโภค ดังจะเห็นได้จากการเข้ามาลงทุนของชาวจีน ทางด้านการก่อสร้างอาคาร นำผลิตภัณฑ์จากประเทศเข้ามาจำหน่ายในลาว เช่นโทรศัพท์มือถือ รถจักรยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อาหาร การตั้งศูนย์การค้า ห้างสรรพสินค้าในนครหลวงเวียงจันทน์ การลงทุนของไทยนักลงทุนไทย ได้เข้ามาลงทุนในเมืองหลวงของลาวเป็นจำนวนมากประกอบกับการเปิดรับนักลงทุนให้เข้ามาพัฒนาประเทศ ดังจะเห็นได้จากการเปิดสถานีปั้มน้ำมัน ร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ตลอดจนการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องอุปโภค บริโภคมาจำหน่ายในลาว ทำให้เกิดการจัดสร้างกิจกรรม งานอีเว้นท์ เพื่อส่งเสริมการขายประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนในประเทศได้รู้จักตอบโต้ความต้องการระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภคที่ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย การใช้เทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารในยุคแห่งการพัฒนาที่รวดเร็วฉับไว มีความสำคัญในการรับข้อมูลข่าวสารของคนลาวทั้งการรับชมจากโทรทัศน์ ข้อมูลสื่อออนไลน์สื่อโซเชียลทางอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ จากประเทศเพื่อนบ้าน เป็นอิทธิพลหนึ่งซึ่งเข้าถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางด้านศิลปะบันเทิง ได้อย่างรวดเร็วเป็นนำไปสู่การเกิดธุรกิจ การจัดงานอีเว้นท์ ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ให้ทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้าน

ภาพที่ 69 : ทีมครูฝึกสอนต้นเปิดงาน เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส
การจัดกิจกรรมการประกวดเต้นเชียร์ลีดเดอร์ เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส
จัดขึ้นเป็นครั้งแรก พ.ศ.2555

ณ สนามกีฬาในร่มบึงขยอง นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=Go3LK7WrXEM>

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 70 : การประกวด เป็บซี่ ชิงกิ้ง คอนเทส

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายการประกวดร้องเพลง

เป็บซี่ ชิงกิ้ง คอนเทส ณ หอวัฒนธรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2555

ที่มา : <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=283588615065620&set=a.176443589113457.41627.100002434524783&type=3&theater>

3.2.1 การเต้นบัตสะลบ

ประวัติการเต้นบัตสะลบ บุนปอน เสนามนต์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “ได้ข้อมูลมาจากศิลปินแห่งชาติทั้งสองท่าน คือ ท่านนางกงแสง ผ่องพินคำ (เกษียน) และอีกท่านคือ ท่านนางลำทอง โพธิวงทำงานอยู่ที่ โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ โดยก่อนปี พ.ศ. 2511 สมัยฝรั่งเศสล่าอาณานิคม เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ประชาชนลาวนิยมที่จะเต้นรำวงลาวผสมการเต้นลีลาลีลาศ ลักษณะการเต้นแบบ ตะลุง รุมบ้า ชะชะซ่า ในสมัยนั้น ยังไม่เรียกว่าบัตสะลบ แต่เรียกว่า การเต้นสะลบและรูปแบบการเต้น ไม่ได้เป็นเหมือนสมัยนี้ จะไม่มีเต้นจังหวะขึ้นลง มีแต่การเต้นจับมือเป็นคู่ชายหญิง ไม่ได้เต้นเป็นหมู่คณะ ผู้ที่เป็นคนลาวได้พำนักกับญาติที่อยู่ประเทศฝรั่งเศสและได้เป็นสมาชิกของการเต้นสากลคือ ท่านอุบ น ปัดท่ามะวง เป็นผู้นำการละเล่นมาที่ลาว โดยพาคุณหญิง คุณนาย คุณปู่คุณย่า มาร่วมเต้นสนุกสนาน สอนกันอย่างไม่เป็นทางการ จะนิยมเต้นกันในลักษณะนี้

หลังจากปีพ.ศ. 2518 ช่วงยุคปลดปล่อยประเทศ ยุคหลังจะนิยมเต้นกันมากขึ้น ครูอาจารย์โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ กับครูอาจารย์ศิลปากรศูนย์กลาง ได้ประดิษฐ์ท่าฟ้อนใส่ประกอบกับการเต้น นับจังหวะเดินไปด้านข้างซ้าย 4 ก้าว ข้างขวา 4 ก้าว ถอยหลัง 4 ก้าว เดินหน้า 4 ก้าว ครบตามโน้ตดนตรี 8 ห้อง จนมีท่าเต้นที่ได้รับความนิยมเรื่อยมาและมีการประกอบท่ามือใส่ ลีลาลีลาศลาวประกอบท่ามือบัตสะลบ สมัยก่อนการเต้นสากลต่างๆจะใช้แต่มีอจับกันเต้นอย่างเดียว ต่อมาได้วิวัฒนาการเปลี่ยนแปลงมาแต่ละยุคสมัย เพิ่มใส่ให้มีจังหวะ ขึ้นลง ซ้ายขวา หมุนหน้าหมุนหลัง เพิ่มขึ้นและเป็นที่นิยม

ในช่วงปีพ.ศ.2543 ได้รับความนิยมกันแพร่หลายลีลาลีลาศได้มีการบันทึกแผ่นขายเป็นจังหวะต่างๆ ช่วงยุคปลดปล่อยประเทศ โดยท่านสมสะอาด เล่งสะหวัด ได้ให้การสนับสนุน ชี้นำให้จัดเป็นรูปแบบการแสดงที่จริงจังเป็นมาตรฐาน ในการเต้นเพราะสังคมคนลาวเริ่มนิยมการเต้นกันตามงานแต่งงาน งานรื่นเริง เพื่อความสนุกสนานจะขาดการเต้นประเภทนี้ไม่ได้ และเป็นที่เรียกกันทั่วไปของชาวลาวว่า บัตสะลบ มาเป็นประเพณียึดถือปฏิบัติกันเรื่อยมา”²⁸

ปีพ.ศ. 2552 ได้มีการจัดกีฬาซีเกมส์ขึ้นมา มีการเปลี่ยนแปลงการนำจังหวะการเต้นของต่างประเทศเข้ามาผสมผสานกับการฟ้อนของลาว การเต้นปรับเปลี่ยนให้เป็นการเต้นแบบลาวคือ เต้นบัตสะลบ มาสร้างบรรยากาศให้สังคมลาวสนุกสนานเบิกบาน ได้นำมาทำการแสดงในการจัดงานกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25 ที่ได้จัดขึ้นในสนามกีฬาหลัก 16 นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการแสดงพิธีเปิด พิธีปิดงานและได้นำการเต้นบัตสะลบ ไปเต้นในงานโดยใช้นักแสดง

²⁸ Ibid.

ต้นบัตสะลบจำนวน 400-500 คน เพื่อให้มีความทันสมัยนำ โดยเลือกเอาความทันสมัยมานำมาใช้ให้เข้ากับคนลาว ได้ เป็นการผสมผสานให้เข้ากับสากลทัดเทียมนานาชาติ ซึ่งเป็นการเก็บรักษานาฏยศิลป์ดั้งเดิมไว้ พร้อมกับการนำวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาผสมผสานให้เกิดการแสดงรูปแบบใหม่แต่ยังคงอยู่บนรากฐานแห่งความเป็นลาว

ภาพที่ 71 : โลโก้การจัดงาน ซีเกมส์ ครั้งที่ 25

ณ สนามกีฬาหลัก 16 นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

วันที่ 9-18 ธันวาคม พ.ศ. 2552

ที่มา : <http://2laos.blogspot.com/2009/09/25th-sea-game-laos-vientiane-2009.html>

ภาพที่ 72 : การแสดงพิธีเปิดงาน ซีเกมส์ ครั้งที่ 25

วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2552

ที่มา : <http://www.ounon19.com/sea%20games11.html>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 73 : การเดินบัตสะลบ พิธีเปิดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25
วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2552

ณ สนามกีฬาหลัก 16 นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=AnUwYn4wf4Y>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 74 : การเต้นบัตสะลบ ในงานรื่นเริง
การเต้นเป็นกลุ่มพร้อมกันทั้งชายและหญิงตามจังหวะเพลง
งานเลี้ยงเปียร์ลาว พาร์ทเนอร์ โดยแขกที่มาร่วมงานเต้นพร้อมกันบริเวณด้านหน้าเวที
บันทึกภาพเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561
ที่มา : ผู้วิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้ผลักดันให้มูลค่าการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยแต่ละปีอยู่ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 คลังสำรองเงินต่างประเทศขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การนำเข้าให้มีมูลค่าอย่างน้อย 5 เดือน และให้ GDP ของมูลค่าการค้า ขาเข้า-ขาออกต้องมากกว่า ร้อยละ 70

เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจลาว เป็นข้อมูลที่ชี้ให้เห็นว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีเศรษฐกิจที่ขยายตัวขึ้นในประเทศประกอบกับการลงทุนทั้งคนลาวและนักลงทุนชาวต่างชาติ เกิดการซื้อขาย มากขึ้น จึงทำให้ผู้ลงทุนกล้าที่จะลงทุนประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเพื่อให้เกิดการรับรู้ของผู้บริโภคในประเทศ จึงเกิดการจ้างงานการจัดการแสดงขึ้นในงานอีเว้นท์ ควบคู่กับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ซึ่งเศรษฐกิจการค้าการลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวเป็นเครื่องการันตี ถึงสภาพคล่องทางการเงิน ตลาดการลงทุนซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำการตลาดส่งเสริมกิจกรรมการขายที่ผู้ลงทุน ผู้ประกอบการกล้าที่จะตัดสินใจมาลงทุนเพื่อต่อยอดให้เกิดผลกำไรกับบริษัทต่อไป แผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ 5 ปี ครั้งที่ 8 ใน 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2554-2558) เศรษฐกิจแห่งชาติได้ ขยายตัวอย่างต่อเนื่องโดยเฉลี่ยร้อยละ 7.9 ต่อปี รายได้เฉลี่ยต่อคนเป็นไปตามแผนการที่วางไว้ 270 ดอลลาร์สหรัฐ การลงทุนทั้งประเทศสร้างมูลค่าถึง 236,000,000 กีบ (ประมาณ 1,036,532,516 บาท ; อัตรา 1 บาท = 227.68 กีบ) จากที่ได้กำหนดไว้ 127,000,000,000 กีบ ในแผน 5 ปี (ประมาณ 557,800,422 บาท ; อัตรา 1 บาท = 227.68 กีบ) สำหรับความคาดหมายด้านเศรษฐกิจมหภาคใน 5 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2559-2563) ต้องปรับโครงสร้าง เศรษฐกิจกิจกรรม-ป่าไม้ ให้เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและการบริการ โดยเน้นด้านกิจกรรมเป็นพื้นฐานในการค้า ประกันเรื่องของอาหารให้เพียงพอ ควบคู่กับการปกป้องรักษาและพัฒนาป่าไม้เป็นสำคัญและให้การบริการและอุตสาหกรรมเป็นตัวผลักดันการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ, กาสร้างงาน สร้างรายได้ของประชาชนตามบทรายงานเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ถึงปี พ.ศ.2573 ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ-สังคม ในระยะ 10 ปี (พ.ศ.2559-2568)²⁹

²⁹ สำนักพัฒนาตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเอเชีย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ. "เครื่องชี้วัดเศรษฐกิจ สปป.ลาว." from http://www.ditp.go.th/contents_attach/153696/153696.pdf

3.2.2 นโยบายของรัฐกับนาฏยศิลป์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ศิลปะการแสดงนาฏยศิลป์ของลาวกับนโยบายของภาครัฐ ทางภาครัฐได้ทุ่มเทสุดกำลังในการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีลาวไว้ ถ้ามีการประดิษฐ์ คิดแต่งบทพ็อน การแสดงนาฏยศิลป์ใหม่หรือมีงานใหญ่เข้ามา ทางครู อาจารย์แผนกประดิษฐ์จะนำบทพ็อนให้ทางภาครัฐเลือกจะนำเสนอข้อมูลการแสดงเกี่ยวกับบทพ็อนที่จะประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ให้พิจารณาทางภาคส่วนผู้รับผิดชอบตรวจสอบข้อมูลถ้าการแสดงบทพ็อนชุดใดผ่านทางภาครัฐจะสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมาย โดยทั้งหมดขึ้นตรงกับ กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยว การที่ออกไปทำการแสดง ตามต่างแขวง ตามกองประชุม งานที่จัดขึ้นจากทางภาครัฐ จะมีโรงเรียนศิลปะแห่งชาติ และกองศิลปากรแห่งชาติ ที่สามารถลงไปสอนและจัดการแสดงศิลปะการพ็อนแบบลาว การสรรหาสิ่งที่ยอดเยี่ยมของนาฏยศิลป์ลาวและสากลเข้ามาเพื่อปรับปรุงให้มีการอนุรักษ์รักษาและพัฒนาให้ทันสมัย เชื่อมโยงกับสากลกับการพ็อนของลาวที่มีความเกี่ยวข้องนำมาประยุกต์ใช้ ในส่วนของนาฏยศิลป์การพ็อนดั้งเดิมก็รักษาไว้ ทั้งการพ็อนพื้นบ้านที่เป็นแบบโบราณยังคงให้ความเป็นโบราณอยู่ นาฏยศิลป์ลาวให้ควบคู่กับสังคมยุคสมัยให้ผู้รับชมการแสดงไม่เบื่อ สามารถพัฒนาให้มีความทันสมัยขึ้นได้บ้างไม่ทำให้เข้าเกินไป ในสมัยนี้หนุ่มสาวลาวลาหันไปนิยมวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น ดังนั้นต้องมาพัฒนาผสมผสานกัน โดยไม่ทิ้งการแสดงแบบดั้งเดิมของลาว³⁰

การแสดงที่มีการประยุกต์ การแสดงร่วมสมัยหรือการนำการแสดงที่เป็นสิ่งใหม่ๆเข้ามาต้องผ่านการยอมรับจากทางภาครัฐ เกิดวัฒนธรรมใหม่ มีขั้นตอนในการพิจารณาในเรื่องของการแสดงเป็นอย่างมาก ทั้งนักแสดงเต้น การแสดงนาฏยศิลป์ต่างๆ งานคอนเสิร์ต การนำศิลปิน ดารา มาจากต่างประเทศ เข้ามาทำการแสดง ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต้องขอใบอนุญาต จาก กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวทุกครั้ง ลงรายละเอียดว่ามีใครบ้าง จำนวนทั้งหมดกี่คน งานจัดวันไหน สถานที่ไหน ผู้ติดตามศิลปิน ดารา มีใครบ้าง ถ้าเป็นงานเปิดงานสาธารณะ ต้องได้ขออนุญาตเป็นงานๆไป ถ้าเป็นงานปิด การจัดงานแบบภายในไม่ต้องขออนุญาต จะขออนุญาตแต่สถานที่จัดงานไม่ต้องขออนุญาตทางภาคส่วนรัฐ ก่อนที่จะขึ้นเวทีแสดงหรือใดๆก็ตามที่ออกสู่สายตาประชาชนทั้งประเทศ ทางบริษัทต้องมีการปรึกษาผ่านกระบวนการขออนุญาตจากทางภาครัฐ ว่าการแสดงสามารถทำการแสดงได้หรือไม่เสียก่อนจึงจะทำการแสดงได้ ทางผู้ใหญ่จะมีการไตร่ตรองไว้ก่อนว่า การแสดงแบบนี้ควรแบบไหนไม่ควร อันไหนดีหรือไม่ดีเพราะต้องรักษาไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรม

³⁰ ไมลีน หงสะหวัน (2561).

3.3 ประเภทการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์

นาฏยศิลป์ที่ปรากฏในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาเป็นการแสดงประเภทต่างๆในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ดังนี้

3.3.1 การฟ้อนแบบดั้งเดิม คือการฟ้อนของชนชาติลาว แบ่งออกเป็น ฟ้อนพื้นเมือง ฟ้อนชนเผ่า ฟ้อนราชสำนัก การฟ้อนของแต่ละเขตแต่ละแขวงไม่เหมือนกัน นครหลวงเวียงจันทน์ และเมืองหลวงพระบาง การฟ้อนมีความเหมือนกันแต่เครื่องแต่งกายจะมีความแตกต่างกันไป ตามสภาพของท้องถิ่นนั้นๆไปเมืองหลวงพระบางจะรักษาดั้งเดิมไว้ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง จะยึดถือการอนุรักษ์แบบเดิมไว้

คณะที่รับงานแสดงนาฏยศิลป์ลาว ในนครหลวงเวียงจันทน์ คือ คณะศิลปะเมืองจำปาลาว โดย อาจารย์บุญปอน เสนามนต์ เป็นผู้ก่อตั้ง ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2543 รับงานแสดงดนตรีพื้นเมือง รูปแบบของการแสดงส่วนมากจะเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมลาวเพียงอย่างเดียว การฟ้อนแบบลาว การแสดงดนตรีพื้นเมือง การรับงานจะรับงาน ตามงานบุญ งานบวช งานประเพณี งานบุญประจำปี บุญธาตุหลวง งานแห่นางสังขาร งานอเวไนยกิจกรรมส่งเสริมการขาย งานต้อนรับแขกบ้านแขกเมือง ต่างๆที่เป็นการแสดงนาฏยศิลป์ลาว เป็นการแสดงแบบเผยแพร่วัฒนธรรมของลาว โดยการแต่งกายแบบลาวโดยเฉพาะ ไม่มีประยุกต์ ไม่มีการแสดงแบบสากลผสม

ภาพที่ 75 : นักแสดงฟ้อนพระรามชมสวน

หนุมาน พระลักษณ์ นางสีดาและพระราม การแสดงในงานเลี้ยง เบียร์ลาวพาร์ทเนอร์ คลับ

ณ ชั้น7 ศูนย์การค้า ไอเดก ลาว (ตึกใหม่) วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ที่มา : บุนปอน เสนามนต์ (เอื้อเฟื้อภาพ)

ภาพที่ 76 : วงดนตรีพื้นเมืองในงานอีเว้นท์
โดยคณะศิลปะเมืองจำปาสาว

ที่มา : บุณปอน เสนามนต์ (เอื้อเฟื้อภาพ)
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 77 : พิธีมอบ-รับ ในงานพิธีมอบ-รับ โครงการก่อสร้างเสนาหิภาณ สนวนงเวียงดอนนูน นครหลวงเวียงจันทน์ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ.2559
ที่มา : บุนปอน เสนามนต์ (เอื้อเฟื้อภาพ)

3.3.2 การฟื้นฟูแบบดั้งเดิมแต่ปรับปรุงขึ้นมาใหม่ คือ การนำศิลปะการฟ้อนที่มีอยู่ แต่เดิมมาปรับปรุงขึ้นมาใหม่ ยังคงรักษาไว้ซึ่งการฟ้อนดั้งเดิม หลักการของการฟ้อนของนาฏยศิลป์ลาว ที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่คือ การแสดงบทฟ้อนแห่งปราสาทผึ้ง บทฟ้อนดอกคูณ ละครประกอบฟ้อนเรื่องท้าวกระป็นละพรม

ยุพิน ชันทะมีชัย ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “รูปแบบการรับจัดงานแสดง ส่วนใหญ่ในการรับจัดงานแสดงทาง กองศิลปากร ป้องกันความสงบ จะทำการรับจัดแสดงในบทฟ้อนที่เป็นพื้นเมือง วัฒนธรรมลาวและถ้าจะแยกเป็นการแสดงเต้นบัลเลต์ สมัยใหม่ก็จะทำการแสดงแบบตะวันตกไปเลยไม่นำเอาวัฒนธรรม ศิลปะการแสดงที่เป็นพื้นเมืองเข้ามาปะปนกัน

การประกวดนางสาวลาว ปีพ.ศ.2558 - 2559 ทางกองประกวดเลือกการแสดงแบบที่เป็นประเพณีเคียงคู่กับคนลาว และบทฟ้อนบางบทได้เน้นเอาประเพณีในหนึ่งปีมารวมกัน เช่นเดือนบุญบั้งไฟ ได้นำเอามาทำเป็นฟ้อนบั้งไฟ ในหนึ่งปีมีงานบุญมากมายซึ่งทางกองศิลปากรจะคัดสรรการแสดงนาฏยศิลป์นำมาแสดงให้คนรุ่นใหม่หรือชาวต่างชาติได้เห็นประเพณีวัฒนธรรมลาว

ยุคปัจจุบันทางภาครัฐก็มีการเปิดกว้างการเข้าสู่สมาชิกประชาคมอาเซียน งานอีเว้นท์ต่างๆ ก็ได้ใช้ประเพณีที่เป็นในแบบเดิมไม่ได้มีการดัดแปลง อาจจะมีการประยุกต์บ้างเล็กน้อยเพื่อให้เข้ากับยุคสมัยแต่ก็ยังคงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมลาว การฟ้อนถ้าเป็นแบบลาว อย่างบทฟ้อนจำปาเมืองลาว ที่ว่าเป็นดั้งเดิมที่เป็นชื่อติดพันกับคนลาว ทั้งเนื้อร้องทำนองเพลงเป็นแบบดั้งเดิม รูปแบบการแสดงเป็นการฟ้อนลีลาท่าทางอ่อนช้อยในมือถือดอกจำ เมื่อชาวลาวได้ยินบทฟ้อนนี้ก็จะนึกถึงบ้านเกิดเมืองลาวที่ไม่ว่าจะอยู่ไกลแค่ไหนชาวลาวยังไม่ลืมแผ่นดินบ้านเกิดของตน บทฟ้อนมวยลายลาว รูปแบบการแสดงหมายถึงการปกป้องเตรียมพร้อมการต่อสู้ ลวดลายมวยของลาวที่เป็นพื้นฐานไว้ต่อสู้ หรือจะเรียกว่าเป็นการฝึกซ้อมร่างกายให้แข็งแรงมีดนตรีเกิดมาเป็นการแสดงเข้าจังหวะกับการฟ้อนออกสู่สายตาเวทีสากล ถ้าเทียบกับเมื่อก่อนเราได้รับใช้เกี่ยวกับนโยบาย ยอมรับเอาวัฒนธรรมของตะวันตกสามารถนำมาเผยแพร่ในงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย งานอีเว้นท์ไม่ได้ละทิ้งประเพณีการฟ้อนหรือว่าในการประยุกต์ ภาครัฐก็ได้เปิดกว้างกว่าเมื่อก่อน เรื่องเงินที่ได้รับเมื่อก่อนก็น้อยมากถ้าเทียบในปีพ.ศ.2559 เพราะเดี๋ยวนี้เศรษฐกิจของลาวได้เปิดประชาคมอาเซียนมีการเข้ามาของต่างชาติการเงินและเศรษฐกิจในประเทศก็ดีขึ้นมาก

ผลงานการแสดงนาฏยศิลป์ของกองศิลปากร ป้องกันความสงบที่ผ่านมาปี พ.ศ.2558 - 2559 คืองานการฉลองการตั้งพรรคครบรอบ 60 ปี ก็ได้คิดแต่งบทฟ้อนใหม่ขึ้น และงานต่อมาก็ได้เฉลิมฉลอง วันสถาปนา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครบรอบ 40 ปี ทางกองศิลปากร ป้องกันความสงบ ได้สร้างบทฟ้อนมาใหม่ชื่อบทฟ้อนมาตุภูมิ สุดท้ายก็มีการรับใช้ของประชุมอาเซียนรับใช้ประธานาธิบดี บารัค โอบามา ได้สร้างบทฟ้อนมาใหม่บทฟ้อนเชิงบั้งไฟคิดแต่งขึ้นมาและเพิ่มจำนวน

คนเข้ามา ส่วนงานของเอกชนมี งานประกวด นางสาวลาวปี 2558-2559 ได้จัดการแสดงบทฟ้อนขึ้น ฟ้อนดำข้าว ฟ้อนสาวลาวล้านช้าง ฟ้อนไหลเรือไฟ ฟ้อนแห่ปราสาทผึ้ง ฟ้อนเปิดงานนางสาวลาวปี พ.ศ.2559 และได้ร่วมฟ้อนกับทีมนักแสดงเต้นร่วมสมัย เป็นการผสมผสานกันระหว่างวัฒนธรรมลาว กับการเต้นแบบวัฒนธรรมตะวันตก”³³

ภาพที่ 78 : ฟ้อนแห่ปราสาทผึ้ง
งานประกวดนางสาวลาว วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558
ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=wo1Mu1Mz-1c&t=5s>

³³ ยูพิน ชันทะมีชัย (2559).

ภาพที่ 79 : ฟ้อนดอกคูณ
นักแสดงหญิงฟ้อนพร้อมอุปกรณ์ดอกคูณถือที่มือทั้งสองข้าง
ในงานประกวดนางสาวนครหลวงเวียงจันทน์ พ.ศ.2560
ที่มา : ผู้วิจัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3.3.3 นาฏยศิลป์การร้องเพลงประยุกต์ การร้องเพลงประกอบดนตรีพื้นเมือง แคน ออกทำ
 ร้ายรำของผู้แสดงพร้อมนักร้องร้องคำกลอนในทำนองภาษาลาว พร้อมทั้งเติมแต่งให้เข้ายุคมีความ
 ทันสมัยจึงได้เสริมเข้าไปด้วยการรำประยุกต์ ลำซิ่ง ประกอบการขับร้อง การเต้นผสมผสานการฟ้อน
 ของนักแสดง พร้อมเครื่องดนตรีสากล จังหวะสนุกสนาน ซึ่งชาวลาวจะเรียกรำประยุกต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 80 : การแสดงรำประยุกต์ ลำซิ่ง

พร้อมนักแสดงเต้นลำซิ่ง เต้นประกอบอยู่ด้านหลังของนักร้อง

ที่มา : แสงอาลุน บัวละวง (เอื้อเฟื้อภาพ)

3.3.4 การแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ เพื่อธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมการส่งเสริมการขาย (Event Organizer) คือการจัดงานเพื่อให้เกิดการซื้อขาย เกิดการบอกต่อเป็นการกระตุ้นยอดขายเพื่อให้ได้ผลกำไรโดยผู้วิจัยได้ยกหน่วยงานที่จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ดังนี้

1.บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนซ์เซอร์ จำกัด

เกตุสนา แพงสมบัติ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “บริษัท คมปัญญา ได้ทำอีเว้นท์ ออร์แกไนซ์เซอร์ อยู่ในระดับต้นๆของประเทศ เปิดบริษัทมากกว่า 10 ปี ได้ให้บริการทางด้านความบันเทิงภายในประเทศและต่างประเทศ ทั้งภาครัฐและเอกชนให้การศึกษาทางด้านการตลาด และวางแผนส่งเสริมการขายของลูกค้า จัดหานักแสดง นายแบบ นางแบบ พิธีกร มีค่ายเพลง ห้องอัดเสียง ทำโฆษณา แล้วก็แผนกออกแบบดีไซน์ ตามที่ลูกค้าต้องการ ทั้งนี้ยังมีบริษัทในเครือ คือ โปดักชั่น ปริ้นติ้งไลท์ แอนด์ ซาวนด์ (Production Printing light and sound) สามารถจัดงานอีเว้นท์ในระดับใหญ่ได้เวทีแสงสีเสียงขนาดใหญ่ทางบริษัทสามารถตอบสนองตามความต้องการของลูกค้าทุกรูปแบบ ครบทุกวงจร ทางบริษัทได้มีการนำการฟ้อนการเต้นเข้าไปในการจัดงานอีเว้นท์อยู่เสมอ เพื่อให้ก่อให้เกิดความบันเทิงในงานนั้น มีการเสนองานแสดงต่างๆ จากทางลูกค้าที่ว่าจ้างทางบริษัทให้จัดการแสดงในรูปแบบต่างๆ ลูกค้าผู้ว่าจ้างต้องการแบบไหน ทางบริษัทจะทำการนำเสนอความบันเทิงทั้งการฟ้อนแบบลาวดั้งเดิม การฟ้อนพื้นเมือง การแสดงดนตรีพื้นเมือง การเต้นหลากหลายรูปแบบทันสมัย ตามความต้องการของลูกค้าและความถูกต้องกับการนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ให้กับทางลูกค้าตลอดเวลา

การนำศิลปะหรือนาฏศิลป์เข้ามาในงานอีเว้นท์ในแขนงต่างๆมีความแตกต่างจากสมัยก่อน เพราะการทำงานอีเว้นท์ช่วงแรก มีความยุ่งยากในการนำศิลปะ ศิลปินเข้ามาในลาว มีความยุ่งยากมาก เนื่องจากว่าการเข้าถึงสื่อต่างๆ ยังไม่เข้าถึงเหมือนสมัยปัจจุบันขั้นตอนในการนำเข้ามาจัดงานในประเทศยุ่งยาก ปัจจุบันได้มีการเปิดประชาคมอาเซียน เข้ามาก็ได้มีการยอมรับศิลปะแขนงใหม่ๆเข้ามาเยอะการสื่อสารก็มีมากมายหลากหลายมากขึ้น ทั้งโซเชียล ดิจิตอล (Social digital) การติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วมีการเปิดประเทศมากขึ้น

ตั้งแต่ ปีพ.ศ.2558 - 2559 ก็ได้มีการนำนาฏศิลป์เข้ามาในงานอีเว้นท์มากขึ้น ตัวอย่างการจัดงานอีเว้นท์ที่ทางบริษัทจัดคือ งานทางภาครัฐ งาน ASEAN SUMMIT ที่บริษัทได้จัด มีการจัดการแสดงในช่วงกาล่า ดินเนอร์ ก็ได้รับการยอมรับจากทางรัฐบาลเป็นอย่างมาก ทางภาคเอกชน คือ งานประกวดนางสาวลาว (Miss Laos) ทางบริษัทได้จัด เป็นปีที่ 2 คือปี2558 และปี2559 ทางการจัดงานได้มีการผสมศิลปะการแสดงของลาว ฟ้อนลาวแบบดั้งเดิม ผสมการแสดงนาฏศิลป์ตะวันตก เข้าไปในเวที นางสาวลาว (Miss Laos) ทั้งสองครั้ง เพื่อให้การแสดงมีความทันสมัย มีความแปลกใหม่พัฒนาให้งานมีความสวยงามอลังการขึ้นทุกปี กระแสตอบรับจากผู้ชมและผู้ร่วมงานดีทั้งสองครั้งที่ผ่านมา

เดี๋ยวนี้อัจจุบันคนลาวเข้าถึงสื่อดิจิทัล รับรู้ข่าวสารได้รวดเร็วทางบริษัทได้นำเสนอสิ่งใหม่ๆเข้ามา ประยุกต์ใช้กับการแสดงให้เข้ากับงานอีเว้น ที่ทางบริษัทจัดรับมอบหมายให้จัดขึ้นรูปแบบการแสดง รูปแบบการจัดงานจึงมีความหลากหลายแตกต่างกันออกไปในแต่ละงานเพื่อตอบโจทย์ของลูกค้าเป็นหลัก

การแสดงที่มีการประยุกต์ การแสดงร่วมสมัยหรือการนำการแสดงที่เป็นสิ่งใหม่ๆเข้ามาต้องผ่านการยอมรับจากทางภาครัฐ มีขั้นตอนในการพิจารณาในเรื่องของการแสดงเป็นอย่างมาก ก่อนที่นักแสดง หรือการแสดงต่างๆ จะขึ้นเวทีใหญ่หรืองานใหญ่ใดๆก็ตามที่ออกสู่สายตาประชาชนทั้งประเทศลาว ทางบริษัทต้องมีการปรึกษาผ่านกระบวนการขออนุญาตจากทางรัฐบาล ว่าการแสดงสามารถทำการแสดงได้หรือไม่เสียก่อนจึงจะทำการแสดงได้ ทางผู้ใหญ่มักจะมีการไตร่ตรองไว้ก่อนว่า การแสดงแบบไหนควรแบบไหนไม่ควร อันไหนดีหรือไม่ดีเพราะต้องรักษาไว้ซึ่งประเพณี วัฒนธรรมของทางลาวไว้ด้วย แต่ก็ไม่ได้ปิดกั้นการแสดงของทางต่างชาติเข้ามา ยอมรับว่ามีการยอมรับมากขึ้น ทั้งนี้ในปัจจุบันมีการเปิดกว้างทางด้านการแสดงทางด้านนาฏศิลป์แขนงต่างๆเป็นอย่างมาก”³⁴

กระบวนการรูปแบบการจัดงานจัดได้แบ่งเป็นฝ่ายต่างๆโดยเริ่มจากภาคส่วนติดต่องาน ทางด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์ ต่อมาการคำนวณเรื่องงบประมาณในการจัดงานแต่ละครั้ง หลังจากเราได้นำเสนองานลูกค้ามีการตอบรับตกลงในการจัดงาน ทางบริษัทมีแผนกออกแบบดีไซน์ เวที ฉาก การออกแบบสถานที่จัดงาน การจัดดอกไม้ รายละเอียดขั้นตอนการจัดงาน ระยะเวลาในการจัดงาน การออกแบบความคิดให้ทางลูกค้าได้ดูเห็นภาพมากขึ้นในการตัดสินใจ ภาคส่วนต่อไป คือ แผนกโปรดักชั่น ฝ่ายผลิตงานตามที่ลูกค้าตกลงกับทางบริษัท และที่มีส่วนประกอบเข้ามาในงานคือ การแสดง ของ KPY ENTERTAINMENT การนำเสนอกับทางลูกค้าช่วงแรกจะนำเสนอแบบภาพรวม ก่อนที่จะมีงานอีเว้นเกิดขึ้นเพื่อให้ลูกค้าตัดสินใจก่อนการจัดงานจริง

ในเรื่องของงบประมาณจะแบ่งแยก ส่วนของงบประมาณเป็นแบบต่างๆ คือถ้าลูกค้ามี งบประมาณส่วนหนึ่งพร้อมให้บริษัทจัดงานตามงบประมาณที่ได้ให้ไว้ บริษัทจะทำการจัดสันปันส่วน ให้มันคุ้มค่าเงินของลูกค้าและความต้องการของลูกค้า แบบต่อไปคือ งานที่มีเรื่องของประมุขงาน ทางบริษัทต้องคิดราคาเองเพื่อเสนอกับทางลูกค้าผู้ว่าจ้าง คิดรูปแบบการจัดงานเอง เสนอไปให้ทางลูกค้าในการตัดสินใจ และอีกแบบคือ ลูกค้ามีมาเองแล้วทางบริษัทมาขยายงานใหม่ให้ดูมีความชัดเจนมากขึ้นตามความต้องการและงบประมาณของลูกค้า

³⁴ เกตุสนา พงษ์สมบัติ (2560).

ภาพที่ 81 : การเต้นร่วมสมัย ชุดมหัศจรรย์แห่งความสุข

ในงานวันเด็กแห่งชาติ ปีพ.ศ. 2558

ที่มา คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 82 : การดำเนินงาน ชุดแสงทองแห่งความงาม
การนำชุดสีทองชายและหญิงตกแต่งด้วยผ้าไหมลาว อุปกรณ์กระโปรงทองมาตกแต่งด้วย
ผ้าไหมลาว และลูกแก้วมิลเลอร์บอล ในงานสองมือนาง วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2558
ที่มา : ผู้วิจัย

2. บริษัทสามารถ อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด

วันประเสริฐ พงสา ได้ให้สัมภาษณ์ว่า “บริษัทสามารถ อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ครั้งแรก รับผิดชอบงานทั่วไป จัดงานคอนเสิร์ต ช่วงก่อนปี พ.ศ.2552 บริษัทอีเว้นท์ รับผิดชอบงานยังมีไม่มากนัก ช่วงนั้นยังไม่ได้ชื่อบริษัทสามารถ จากนั้นหุ้นส่วนที่เป็นพาร์ทเนอร์ร่วมเข้ามาประชุมเพื่อจัดตั้งเป็น บริษัท สามารถ

อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ขึ้นมา ซึ่งเริ่มจากรับงานเปิดตัวสินค้า งานคอนเสิร์ต ทำธุรกิจเกี่ยวกับการจัดงานอีเว้นท์ครอบคลุมครบวงจร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้การจัดประกวดมิสลาวเป็นครั้งแรก ก็คือบริษัทสามารถ อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 ในบริษัทจะมีระบบแบ่งฝ่ายต่างๆของบริษัท แบ่งออกเป็น ตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายการตลาด การจัดงานอีเว้นท์ ในบางครั้งก็ได้มีการนำศิลปะการแสดงนาฏศิลป์ มาเป็นส่วนประกอบ จัดองค์ประกอบในแต่ละงานที่จัด ถ้าเป็นงานเปิดตัวอาคารสำนักงาน งานเปิดตัวที่เกี่ยวข้องกับพิธีทางศาสนา พิธีเปิดที่เป็นทางการทางภาครัฐ ส่วนใหญ่จะมีการแสดงศิลปะเข้ามา เพราะเป็นการส่งเสริมศิลปะการฟ้อนของลาว ทำให้แขกที่มาร่วมงานได้เห็นถึงความงามของศิลปะการฟ้อนแบบลาว แต่ก็ไม่ได้เป็นการแสดงศิลปะการฟ้อนแบบลาวทุกงานไปขึ้นอยู่กับทางลูกค้าผู้ว่าจ้างงานเป็นผู้กำหนด ถ้าเป็นลูกค้าจากต่างประเทศอยากได้ศิลปะลาวมาแสดงอย่างงานเปิดตัวรถยนต์ก็ได้้นำศิลปะการฟ้อนแบบลาวไปทำการแสดง ลูกค้าบางบริษัท สามารถเลือกการแสดงที่มีการผสมผสานการฟ้อนแบบลาวประยุกต์ สอดแทรกเข้าไปในงาน ถ้าเป็นศิลปะการฟ้อนของลาวซึ่งหาชมได้จากงานบุญพระธาตุหลวง งานบุญแข่งพายเรือ งานเทศกาลของทางภาครัฐจัดขึ้นให้มีการแสดง ศิลปวัฒนธรรมลาว ซึ่งจะหาชมได้ทั่วไปเพราะทางภาครัฐมีการจัดกิจกรรมตลอดปี แต่ถ้าเป็นการเดินโชว์ การเดินที่คิดขึ้นมาใหม่ แบบสากล มีรูปแบบ ตรงแนวคิดของลูกค้าแบบอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ประดิษฐ์ขึ้นมาเฉพาะงาน จะหาชมได้ยากกว่า

การรับงานการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละงาน ดูจากตามความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ลูกค้าต้องการการแสดงประเภทไหน ถ้าเป็นการแสดงศิลปะการฟ้อนลาว ส่วนใหญ่จะเป็นฟ้อนประเพณีลาว ส่วนมากจะเป็นในภาคส่วนงานของรัฐ ภาคส่วนทั่วไป ภาคส่วนเอกชน หรืองานเปิดตัวสินค้าต่างๆ จะเป็นในรูปแบบของการเดินสมัยใหม่ การเดินร่วมสมัย การขับร้องเพลง นักแสดงที่แสดงจะมีทั้งของลาวและนักแสดงที่มาจากประเทศไทยเข้ามา เป็นซัพพรายเออร์ ให้กับทางบริษัท ถ้าเป็นงานคอนเสิร์ต การนำศิลปิน ดารา มาจากต่างประเทศ เข้ามาทำการแสดง ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ต้องขอใบอนุญาต จากกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรม และท่องเที่ยวทุกครั้ง ลงรายละเอียดว่ามีใครบ้าง จำนวนทั้งหมดกี่คน งานจัดวันไหน สถานที่ไหน ผู้ติดตามศิลปิน ดารา มีใครบ้าง ถ้าเป็นงานเปิดงานสาธารณะ ต้องได้ขออนุญาตเป็นงานๆไป ถ้าเป็นงานปิด การจัดงานแบบภายในไม่ต้องขออนุญาต จะขออนุญาตแต่สถานที่จัดงานไม่ต้องขออนุญาตทางภาคส่วนรัฐ

เครื่องแต่งกายการแสดง จะไม่ให้โป๊นักแสดงหญิงไม่ให้นุ่งสั้นเกินไป ให้อยู่ในความพอดี ถ้าเป็นการจัดงานในส่วนของภาครัฐ เป็นการแสดงเกี่ยวกับประเพณีของลาว ต้องเป็นการแสดงนาฏศิลป์ ของลาว ถ้าเป็นการเต้นแบบผสมผสานแบบลาวประยุกต์ เครื่องแต่งกาย จะเป็นแบบของลาวประยุกต์แต่ยังคงอยู่บนพื้นฐานของความเป็นลาว แต่ถ้าเป็นการจัดงานทั่วไปไม่ใช่งานสาธารณะ การแสดงนาฏศิลป์ สามารถนำวัฒนธรรมจากหลายประเทศเข้ามาสอดแทรกให้เข้ากับการจัดงาน กิจกรรมส่งเสริมการขายให้เกิดความหลากหลายได้

การเปลี่ยนแปลงทางด้านของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาจนถึงทุกวันนี้ นับว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มมากขึ้น มีความหลากหลายทางด้านของการแสดง โดยสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เริ่มที่มีการจัดงานหรือการเกิดบริษัท อีเว้นท์ขึ้นมา ซึ่งสามารถพูดได้เลยว่าสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว บริษัทสามารถ อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ เป็นบริษัทแรกที่ตั้งเป็นบริษัทรับจัดงานอีเว้นท์โดยเฉพาะที่ครบวงจรในการจัดงาน ซึ่งมีความยากมาก คือบุคคลกรอยู่ที่ลาว ยังไม่มีคนที่เรียนจบเฉพาะด้านนี้มา อาศัยประสบการณ์การทำงานนำประสบการณ์การทำงานมาสอนส่งต่อกัน อีกทั้งบริษัทได้มีการพัฒนาส่งบุคลากรจากบริษัทไปเรียนรู้ที่ประเทศไทย แม้กระทั่งการส่งบุคลากรจากไทยมาให้ความรู้กับพนักงานในบริษัท

แนวโน้มของการจัดงานอีเว้นท์ ยังคงอยู่คู่กับสังคมลาวเพราะทั้งบริษัทและลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาประกอบธุรกิจอยู่ลาว ผู้ประกอบธุรกิจจำเป็นต้องเน้นฐานลูกค้ากลุ่มคนลาวในประเทศ การแสดงนาฏศิลป์ไม่ว่าประเภทใดก็ตามทางทีมงานจะนำเสนอลูกค้าในรูปแบบของ ศิลปะการฟ้อนแบบลาวมาก่อน งานอีกรูปแบบหนึ่ง คือการประกวดแป็บซี่ ซิงกิ้ง คอนเทส ก็จะไม่มีการฟ้อน จะเน้นการประกวดร้องเพลง ประกอบการเต้น งานเครื่องตีมน้ำหัวเสือ เครื่องตีมสดริง เครื่องตีมเอ็มร้อย 50 การแสดงจะเป็นประเภทวงดนตรีสากล การขับร้องเพลง การเต้น ให้เข้ากับรูปแบบและผลิตภัณฑ์ของลูกค้าในแต่ละงาน งบประมาณการจ้างการแสดง ขึ้นอยู่กับความยากง่ายของการแสดงประเภทนั้น จำนวนการแสดง จำนวนนักแสดง จำนวนรอบของการแสดงแต่ละวัน การแสดงเป็นบุคลากรจากลาว หรือนำเข้าจากไทย จำเป็นต้องดูงบประมาณในส่วนนี้ทั้งหมดที่ทางลูกค้าได้จัดงบประมาณส่วนนี้ไว้ การจัดงานของลูกค้าจะคำนึงถึงงบประมาณของลูกค้าว่ามีงบประมาณมากน้อยเพียงใด วัสดุที่ใช้ อุปกรณ์ที่นำมาจัดแสดง รวมถึงการคำนวณต้นทุนการผลิต ให้ตรงกับงบประมาณที่ได้ตั้งไว้ ส่วนใหญ่จะเน้นคุณภาพที่ดีให้กับทางลูกค้าบางครั้งลูกค้าจะนำเสนอการแสดงนาฏศิลป์ที่ลูกค้าต้องการมาจากต่างประเทศมาจัดแสดงในงาน ลูกค้าก็จะให้ทางทีมจัดการประสานงานในงานนั้น

จากการเปิดประชาคมอาเซียน เมื่อปีพ.ศ. 2558 ธุรกิจของบริษัทสามารถ อีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ พยายามใส่ใจในเรื่องของการรับจัดงานมากขึ้น เพราะมีบริษัทที่เป็นคู่แข่งเพิ่มขึ้น ทางบริษัทได้พยายามพัฒนาบุคลากรของบริษัทให้มีประสิทธิภาพมากกว่าบริษัทอื่น โดยทีมสามารถถือว่าเป็นทีม

อีเว้นท์อันดับต้นของประเทศถ้าไม่มีการพัฒนาจะไม่สามารถไปแข่งขันกับบริษัทอื่นได้ การจัดงานทุกครั้งพยายามให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดของการทำงานให้ลูกค้าพอใจในผลงานมากที่สุด ส่วนธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ ถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงมีการทำงานควบคู่กับงานอีเว้นท์อยู่เสมอ มีความพัฒนาไปตามยุคสมัย ทั้งนักแสดง ลักษณะการแสดง อุปกรณ์การแสดง เครื่องแต่งกาย เพลงประกอบการแสดง สมัยก่อนการแสดง การพ่อนต่างๆ ไม่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยการพอนมีเพียงแต่การพอนแบบดั้งเดิม พอมาถึงยุคนี้ เริ่มมีระบบแสงสีเสียง อุปกรณ์การแสดง เทคนิคการแสดง เข้ามาเป็นองค์ประกอบรวม ให้การแสดงดูทันสมัย ศิลปะจะมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นในด้านที่ทันสมัย เข้าได้กับทุกกลุ่มวัย ซึ่งถือว่าศิลปะมีคนให้ความสนใจจำนวนมาก พ่อแม่ส่งลูกไปเรียนศิลปะเพิ่มมากขึ้นสามารถนำไปต่อยอดเป็นวิชาชีพได้ ทั้งเรียนไปด้วยและเป็นศิลปะในการหาเลี้ยงตัวเองไปด้วย ผู้เรียนจบศิลปะสามารถต่อยอดเพื่อเข้าไปเรียนที่ศิลปะของศูนย์กลางหรือศิลปะของภาครัฐได้”³⁵

ภาพที่ 83 : วงดนตรีสากลในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย

งาน Beer Laos Music Zone Unbox

ที่มา : <https://www.facebook.com/Samarteventorganizer/photos/a.1117900058293951.1073741860.150566265027340/1117898058294151/?type=3&theater>

³⁵ วันประเสริฐ พงสา (2560).

ภาพที่ 84 : มินิคอนเสิร์ต ตุ๊กกี้ นักแสดง ศิลปินจากประเทศไทย
งาน TOYOTA Passenger Car Exclusive Party. วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ.2555
ที่มา : <https://www.facebook.com/Samarteventorganizer/photos/a.393019587448672.93630.150566265027340/393021420781822/?type=3&theater>

3. เค พี วาย เอนเตอร์เทนเมนต์ (KPY Entertainment)

รูปแบบการบริหารจัดการแสดง สุลีศักดิ์ วงควงดี ผู้บริหารค่ายเพลง KPY ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “รูปแบบของการบริหารจัดการแสดงงานในยุคสังคมโลกออนไลน์ (Social Media) ที่มีอิทธิพลเข้ามา รูปแบบการรับงานก็ต่างออกไปนอกจากศิลปินจะมีการรับจ้าง ในการร้องเพลงตามงานกิจกรรม ส่งเสริมการขายทั่วไป งานคอนเสิร์ตทั้งในและต่างประเทศแล้วยังมีการจ้างงาน ศิลปินไปรีวิวนสินค้า เยอะมากกว่าเมื่อก่อนและมีการเชิญไปร่วมงานเปิดตัว งานเปิดตัวสินค้าผลิตภัณฑ์ต่างๆ มีมากขึ้น เมื่อมีการเปิดตัวเข้าสู่อาเซียนหรือ AEC เป็นการเปิดโลกกว้างให้นักร้อง ศิลปินของลาว มีการพัฒนาทางด้านอื่นๆของลาวด้วย โดยการรับงานแสดงจะขึ้นอยู่กับผู้ว่าจ้างว่าจะให้นักกร้องร้องเพลงประเภทไหน ถ้าเป็นงานผู้ใหญ่ส่วนมากจะใช้เพลงสากล เพลงเกี่ยวกับชาติลาวส่วนงานที่รื่นเริงสังสรรค์ก็จะใช้ นักกร้องร้องเพลงในจังหวะสนุกสนานทั้งเพลงลาวและเพลงสากล ขึ้นอยู่กับการจัดงานนั้นๆ ที่เห็นชัดเจนคือการประกวดนางสาวลาว หรือเรียกกันว่านางสาวลาว เพลงที่ใช้ในการประกวดรอบชุดลาวพื้นเมืองหรือชุดไหมลาว สำหรับผู้เข้ารอบ 10 คนสุดท้ายเดินประกวดได้ใช้เพลงจำปานารี ถูกแต่งขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเพลงประกอบกองประกวดนางสาวลาวตั้งแต่ปี 2558 ใช้นักกร้องชายร้องเพลงจำนวน 5 คน ส่วนในปี 2559 ได้เปลี่ยนนักกร้องใหม่เป็นนักกร้อง ร้องเพลง 1 คนและเปลี่ยนทำนองดนตรีใหม่หมด ทาง สุลีศักดิ์ วงควงดี ได้มาเป็นผู้ควบคุมการผลิต นักกร้องได้เสนอเลือกผู้ชนะเลิศการประกวด เป็บซี่ ซิงกิ้ง คอนเทส ปี 2559 (Pepsi Singing Contest 2016) คือ กบ ท้าวเกียงโก บันดาสัก การคัดเลือกนักกร้องในปี 2559 ทางบริษัทดูจากบุคลิกของนักกร้อง นักกร้องมีเสียงที่เหมาะสมกับโทนแนวคลาสสิก มีเสียงที่ใหญ่เหมาะกับเพลงยกยอสรรเสริญ อิงความต้องการของผู้จัด ต้องการนักกร้องที่เสียงอันยิ่งใหญ่ อลังการและอยากให้งานมีความยิ่งใหญ่เลยได้เลือกนักกร้องคนใหม่และได้เปลี่ยนแนวเพลงใหม่ด้วยได้นำเครื่องดนตรีพื้นบ้านทางลาวมาผสมผสานกับเครื่องดนตรีสากล ผสมกับการร้องผสมเสียงโดยดึงแนวการใช้เครื่องดนตรีของแต่ละแบบให้ได้รสชาติใหม่ออกมา”³⁶

³⁶ สุลีศักดิ์ วงควงดี (2559).

ภาพที่ 85 : นักร้อง กบ เกียงไถ่ บันดาลศักดิ์

ศิลปิน ค่ายเพลง KPY Entertainment

ร้องเพลงจำปานารี การประกวดนางสาวลาว ปี 2559

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=DXfupRWnkk&t=460s>

จุฬาลภาพที่ 86 : นักร้อง ตอด ลีน่า

ศิลปิน ค่ายเพลง KPY Entertainment

ที่มา : คมปัญญา เอนเอตร์เทรนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

ภาพที่ 87 : นักร้องวง X-TREME

ร้องเพลงบนเวทีของบูธจัดงาน รถยนต์ ยี่ห้อ ฮุนได ในงานบุญพระราชธาตุหลวง
ที่มา : สุลีรักษ์ วงดวงดี (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. ลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos new point dance)

ทีมลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos New Point Dance) รับผิดชอบจัดการแสดงเกี่ยวกับการเต้นร่วมสมัย การออกแบบการแสดง ตามความต้องการของลูกค้าขึ้นอยู่กับรูปแบบของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายของผลิตภัณฑ์ที่ผู้ว่าจ้าง จ้างให้ทำการแสดง การแสดง เน้นไปในทางของการเต้นแบบร่วมสมัยสมัยใหม่ผสมผสาน ลีลาท่าทางการเต้นของเชียร์ลีดเดอร์ การเต้นบัลเลต์เข้าไป เพื่อให้เกิดการแสดงแบบใหม่ ซึ่งบางครั้งลูกค้าต้องการความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นหลัก ลักษณะการแสดงถ้าแสดงให้ผู้ใหญ่ชม เน้นการเต้นที่สวยงามอ่อนหวาน เครื่องแต่งกายรัดกุมไม่โป้ เช่น งานประกวดนางสาวลาว งานประชุมผู้นำอาเซียน งานสองมือนาง ถ้าเป็นงานเลี้ยง งานสังสรรค์ งานเปิดตัวสินค้าทั่วไป จังหวะจะใช้เพลงที่สนุกสนาน เครื่องแต่งกายโทนตามสีของลูกค้าที่ได้ตั้งโจทย์ไว้ให้ เครื่องแต่งกายรัดกุมไม่ล่อแหลม เช่น งานเลี้ยงพนักงานบริษัท งานปีใหม่ งานแต่งงาน โดยทางผู้รับจัดงานการแสดง จะทำการคัดเลือกนักแสดงที่มีความสามารถเฉพาะด้านในการแสดงในแต่ละประเภท ทั้งด้านการเต้น การเต้นแบบตะวันตก การเต้นแนวเชียร์ลีดเดอร์ ส่วนใหญ่จะใช้นักแสดงที่อยู่ในสังกัด ถ้าผู้ว่าจ้างต้องการ การแสดงในส่วนอื่นเข้ามาอย่างกายกรรม การฟ้อนพื้นเมืองลาวหรือการเต้นแบบฮิปฮอป ทางทีมงานก็จะติดต่อนักเต้นที่มีความสามารถเฉพาะด้านมาร่วมทำการแสดงเพื่อให้การแสดงออกมาประสบความสำเร็จตรงตามรูปแบบที่ผู้ว่าจ้างได้วางรูปแบบการแสดงไว้ ในด้านของการแสดง ทีม Laos New Point Dance สามารถร่วมรับงานแสดงเต้นกับทีมอื่นได้ ในการประกวดนางสาวลาว ปีพ.ศ. 2558-2559 ซึ่งทางทีมงานได้มีส่วนร่วมแสดงกับ กองศิลปากร ป้องกันความสงบ ร่วมฝึกซ้อมการแสดงเปิดงานประกอบการแสดงแบบวัฒนธรรมลาวและการเต้นสมัยใหม่ ซึ่งทางทีมลาว นิว พ้อย แดนซ์ (Laos New Point Dance) จะอยู่ในภาคส่วนของการเต้นร่วมสมัยประกอบจังหวะดนตรีประยุกต์ลาว เพื่อสร้างรูปแบบการแสดงใหม่ให้ปรากฏเป็นการผสมผสานกันระหว่างการฟ้อนและการเต้น

ภาพที่ 88 : การเต้นชุดรวมกันเป็นหนึ่ง
การแสดงต้นรูปแบบของนานาชาติอาเซียนและจีน ในงาน The 7th ASEAN – China
Young Entrepreneurs Forum 2015. วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2558

ที่มา : ผู้วิจัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 89 : การเดินร่วมสมัยประยุกต์
การแสดงเปิดงาน ประภวณางสาวลาว ทิวลา นิว พ้อย แดนซ์ ร่วมแสดงกับ
กองศิลปากร ป้องกันความสงบ วันที่ 21 พฤศจิกายนพ.ศ. 2558
ที่มา : ทิวลา เฮสติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

5. ทีม แองเจิ้ล 69 (Angle 69)

รูปแบบการเต้นจะมีการรับงานแตกต่างกันออกไป มีทั้งการเต้นแบบCover เกาหลี งานเต้นกับนักร้อง งานเต้นเปิดตัวสินค้าผลิตภัณฑ์ต่างๆ กลุ่มAngle 69 เป็นการรวมตัวกันกับสมาชิกทั้ง 4 คน ที่ผลงานที่ผ่านมาคือ การแข่งขันในงานโครงการ ดัชมิว ทาเลน อวอร์ด พ.ศ.2558. (Ducth mill Talent Award 2015) พลังความกล้าของคนรุ่นใหม่ สามารถคว้ารางวัลที่ 2 ทางทีมรู้สึกดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในเวทีนี้ และก็มีความสุขที่ได้แสดงในสิ่งที่ตนเองรัก และชอบในด้านการเต้น หลังจากจบการแข่งขันในวันนั้นพวกเราก็มีงานแสดงเต้นติดต่อเข้ามาจ้างงานที่ได้ออกแบบท่าเต้นเป็นของตนเองมีเอกลักษณ์เฉพาะ ทางทีมก็ยังได้รับรางวัลต่างๆมากมาย รางวัลที่ใหญ่และรู้สึกภาคภูมิใจที่สุด คือ งาน คูล แอนด์ คาวายิ เจแปน (Cool & Kawaii Japan) ที่สามารถคว้าได้รางวัลที่ 1 และยังได้มีโอกาสได้ไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นการแสดงที่ประสมประสาน วัฒนธรรมลาวบวกกับการเต้นสมัยใหม่ ล่าสุดก็ได้ไปแสดงในงานสถานทูตเยอรมัน และวันที่ 2 ธันวาคม ที่ผ่านมา ก็ได้ประกอบส่วนการแสดงในก๊อปปี้ของเชียร์ลีดเดอร์ ทางทีม Angle 69มีการวางแผนในการพัฒนาของทีม หลักๆก็คือ จะเริ่มต้นที่เปิดการเรียนการสอนผ่านามีผู้ที่มาติดต่อเข้ามาว่าอยากให้ทีม Angle 69 ไปสอนเต้น และก็จะพยายามมาพัฒนาสร้างรุ่นน้องขึ้นมาในสาขาการเต้นในอนาคต³⁷

ภาพที่ 90 : การประกวดเต้น Korea K-POP

กลุ่ม Angle 69 ได้รางวัลชนะเลิศ

ที่มา : อินทวง จันทะแสนสัก (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

³⁷ มะไลลัก (2015). นางฟ้าของวงการเต้น แองเจิ้ล 69 (Angle 69). เศรษฐกิจการค้า LAO ECONOMIC DAILY.

ภาพที่ 91 : นักเต้น COVER Dance ทีม แองเจิล 69

ในงาน BEER LAO MUSIC ZONE

ที่มา : อินทวง จันทะแสนสัก (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

6. นักแสดงอิสระ

ไพวิบูล สลิมมุงคุน ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า “เริ่มเรียนรู้ทักษะการเต้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 ความสามารถในการเต้นที่ถนัด คือการเต้นแบบ Breaking ที่เรียกว่า Breakdance ซึ่งไม่ได้จำกัดว่าจะเต้นในรูปแบบไหน ถ้าเป็นแบบหลักการจะเป็น เฟดซิเบล ฟอลเดชั่น เฟลิมูฟ เป็นการไปแข่งขันเต้นแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มีการสอนเป็นแบบ Workshop ได้เข้ามารู้จักการเต้นแนวนี้คือ จากการทำในโทรทัศน์ ทำทางการเต้นแข็งแรงขึ้นเต้นจึงเกิดความอยากเรียนรู้ เริ่มแรกมีการรวมตัวกันเรียนรู้ ได้ชวนเพื่อนไปดูการฝึกซ้อมการเต้น หลังจากนั้นได้เริ่มฝึกซ้อมจากการดูคนอื่นเต้นศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเองเรื่อยมา ช่วงหลังเพื่อนแนะนำว่ามีทีมใหญ่อยู่ในตัวเมืองชื่อทีมว่า ลาวบั้งไฟ จากนั้นได้เข้าไปฝึกซ้อมที่ลาวบั้งไฟ แต่ตอนนั้นก็ยังไม่ได้สังกัดที่ลาวบั้งไฟ ใช้เวลาสองสามปีถึงได้สังกัด ลาวบั้งไฟ ตอนแรกก็เต้นอยู่ในทีมเล็ก พี่ที่เต้นได้นำวีดีโอมาให้ศึกษาดู คนจะรู้จักแต่ลาวบั้งไฟมากกว่า น้อยคนที่จะรู้จักคนเต้นที่ชื่อเหย ซึ่งตอนนี้สามารถรับงานอิสระเองได้ พอมมีโอกาสจึงได้ไปแข่งกับลาวบั้งไฟที่ต่างประเทศเป็นครั้งแรกที่กรุงเทพฯ งานนั้นเป็นงาน Battle Of the year ก็จะมีหลายประเทศที่เข้าร่วม ในระยะหลังมีการเชิญผมเป็นตัวแทนของประเทศไปแข่งขันในระดับชาติตามประเทศต่างๆ ถือว่าเป็นประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ในการเต้นแขนงนี้ทำให้ได้เดินทางไปร่วมแข่งขันยังต่างประเทศได้รางวัลกลับมาบ้าง ได้มีส่วนร่วมในการ Workshop การสอนทำเต้น ตลอดจนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ กลับมาพัฒนาผู้ที่สนใจรักในการเต้นภายในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้มีคุณภาพให้เทียบเท่าสากลมากยิ่งขึ้น”³⁸

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

³⁸ ไพวิบูล สลิมมุงคุน (2560).

ภาพที่ 92 : นักแสดงเต้น เบรคกิ้ง ระดับประเทศ

ที่มา : ไพวิบูล สิริมงคล (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 93 : การเต้น Street Jam7 Bboy Battle

นครหลวงเวียงจันทน์

วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ.2558

ที่มา : ไพวิบูลย์ สิริมงคล (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 94 : การรวมกลุ่มนักแสดงอิสระ
เข้าร่วมประกวด ดัชมิว ทาเลน อวอร์ด พ.ศ.2558
ที่มา : พุฒิสา โอปิมศักดิ์ดา (เอื้อเพื่อภาพถ่าย)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 95 : กลุ่มนักเต้นอิสระ รวมกลุ่มเต้น ณ ศาลาชาตูลวงในช่วงเวลาเย็น
ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

7. สถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ

บริษัท ทีวี ลาว เฮสติ ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2554 บริษัท ทีวี ลาว เฮสติ รับผิดชอบ รายการต่างๆ ผลิตรายการข่าว กีฬา การประกวดนางงาม บริษัท รับผิดชอบการจัดการประกวดนางงามที่ได้ ลิขสิทธิ์การจัดมา คือ การประกวดมิสแกรนด์ ลาว (Miss Grand Laos) การประกวดนางสาวลาว (Miss Laos) มิสยูนิเวิร์ด ลาว (Miss Universe Laos) การจัดการประกวดเริ่มจากการประกวด นางสาวลาว ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 สำหรับการประกวดมิสแกรนด์ ลาว และมิสยูนิเวิร์ด ลาว จัดขึ้นเมื่อ ปีพ.ศ. 2560 เป็นครั้งแรกในลาวที่ได้มีการจัดการประกวดขึ้นมา ได้รับผลตอบรับจากผู้ชม สำหรับการ ประกวด มิสแกรนด์ ลาว และมิสยูนิเวิร์ด ลาว เป็นอย่างดี ทางบริษัทได้นำผู้ที่ได้รับตำแหน่งในเวที มิสแกรนด์ ลาว มิสยูนิเวิร์ด ลาว ส่งเป็นตัวแทนของประเทศไปทำการประกวดในระดับนานาชาติ

ช่วงยุคที่สถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ ยังไม่ได้รับการจัดการประกวด นางงามผู้ที่ได้รับตำแหน่ง จากการประกวดในเวทีต่างๆ เมื่อทำการประกวดเสร็จสิ้นนางงามไม่ได้มีการพัฒนาต่อ พอทางบริษัท ทีวีลาวเฮสติ เข้ามารับผิดชอบในธุรกิจการประกวดนางงามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้มีการพัฒนาการ ของผู้เข้าประกวดทั้งใน ด้านบุคลิกภาพ การฝึกภาษา การฝึกมารยาททางสังคม การออกงานประชา สัมพันธ์ การเป็นพรีเซ็นเตอร์ การถ่ายแบบ รวมไปถึงการส่งนางงามที่ได้รับตำแหน่งไปประกวดยัง ต่างประเทศ ให้ชาวต่างชาติได้รับรู้เกี่ยวกับประเทศ ทั้งเครื่องแต่งกาย มารยาทประเพณีวัฒนธรรมที่ดี งามของชาวลาว พร้อมทั้งการประชาสัมพันธ์ประเทศเพื่อให้ต่างชาติได้รับรู้มากขึ้น

ในส่วนของการประกวดนางสาวลาว ส่วนมากจะเน้นในรูปแบบของวัฒนธรรมประจำชาติ รักษาประเพณีวัฒนธรรมของลาวเป็นหลัก ในแต่ละเวทีนอกจากนางสาวผู้เข้าประกวดแล้ว จะมีการ แสดงบนเวทีที่เป็นส่วนประกอบขึ้นรายการของการจัดงาน โดยการแสดงจะแบ่งตามลักษณะของการ จัดการประกวด ว่าเป็นในรูปแบบการประกวดแบบใด ต้องแยกประเภทของการแสดง ลักษณะของ การจัดประกวดให้ชัดเจน สำหรับการประกวดนางสาวลาว เป็นเวทีที่อยู่กับสังคมลาวมานาน เป็นเวที ที่ต้องรักษาประเพณีลาว รวมทั้งเครื่องแต่งกายแบบลาว ความงามแบบแม่หญิงลาวที่มีความ เรียบร้อยที่เป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของแม่หญิงลาว จะไม่หือหวาตื่นตาตื่นใจมากเท่ากับ เวที การ ประกวด มิสแกรนด์ ลาว และมิสยูนิเวิร์ด ลาว ที่เน้นความเป็นสากล ลักษณะการแสดงจะเป็นใน รูปแบบของการแสดงการเต้นที่สมัยใหม่ ทันสมัย ผสมผสานวัฒนธรรมการเต้นแบบตะวันตกเข้ามา การเปลี่ยนแปลงด้านความงามในสังคมของการประกวดจะมีความแตกต่างกันเป็นไปตามยุคสมัย จะ เห็นได้ว่าในอดีตทางกองประกวดจะไม่รับนางงามที่เข้าสมัครประกวดที่ทำศัลยกรรมมาประกวด เมื่อ สังคมเปลี่ยนไปสังคมเริ่มยอมรับมากขึ้นจึงมีการทำศัลยกรรมของผู้ประกวดเข้ามาบ้าง ธุรกิจของกอง ประกวด ในการจัดประกวดมิสแกรนด์ลาว และมิสยูนิเวิร์ดลาวขึ้นในปีแรก ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมี สปอนเซอร์ ผู้สนับสนุนเข้ามามากนัก เพราะผู้คนยังไม่รับรู้ถึงวิธีรูปแบบ การจัดงานประกวดว่าจะ

ออกมาในรูปแบบใด ผลประโยชน์ที่จะได้รับเป็นเช่นไร แต่เมื่อจัดต่อไปอีก2-3 ปี สปอนเซอร์ผู้สนับสนุนจะเข้ามาหาขอเป็นสปอนเซอร์สนับสนุนการจัดงานกับทางกองประกวด การประกวด มิสยูนิเวิร์ดลาว ที่ผู้ได้รับตำแหน่งชนะเลิศ จะเป็นตัวแทนของประเทศไปประกวด มิสยูนิเวิร์ดลาว ยังต่างประเทศที่จัดเป็นเจ้าภาพในการประกวด การสวมชุดว่ายน้ำของผู้เข้าประกวด สำหรับในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้ว จะไม่มีการสวมชุดว่ายน้ำประกวดภายในประเทศ เมื่อไปทำการประกวดยังต่างประเทศ ผู้ที่เข้าประกวดที่เป็นตัวแทนนางงามจากลาวสามารถใส่ชุดว่ายน้ำเข้าร่วมประกวดได้ อีกทั้งผู้ที่เข้าประกวดจะได้เผยแพร่วัฒนธรรมของประเทศให้ชาวโลกได้รับรู้

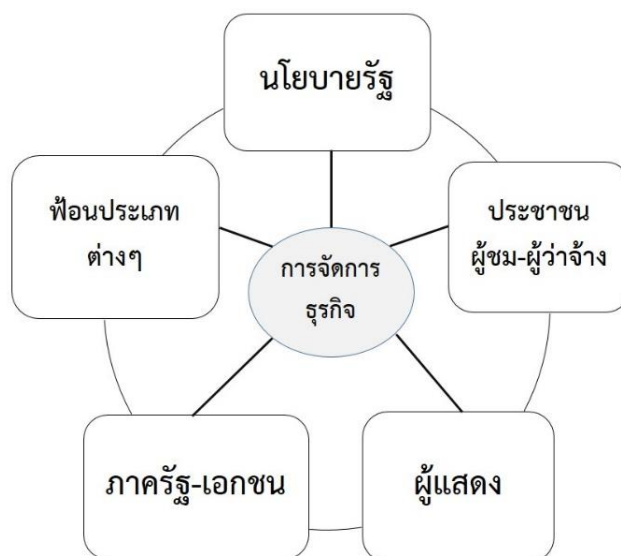

ภาพที่ 96 : ดร.หงคำ สุวันนวง ประธานสถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ
ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 97 : คุณอุทอนทิพ สุวันนะวง รองประธานสถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ
ที่มา : ผู้วิจัย

ตาราง 1 : ตารางการจัดการธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์
 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์องค์ประกอบจากภายนอกสู่การจัดการธุรกิจ
 ที่มา : ผู้วิจัย

สรุป บทที่ 3

แนวความคิดของบริษัทบริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมการขายมีแนวคิดในการผลิตงานโดยบริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้น แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ เป็นผู้บริหารจัดการกิจกรรมส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกด้าน มีการคิด การจัดการนำเสนอในรูปแบบใหม่ตลอดมาเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า ในส่วนของรูปแบบ การบริหารจัดการแสดง นาฏยศิลป์ ขั้นตอนการบริหารจัดการของธุรกิจ จัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โอกาสในการจัดการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้วิจัยเข้ามาในนครหลวงเวียงจันทน์ ในฐานะผู้ฝึกสอนนักกีฬาเชียร์ลีดเดอร์และนักวิชาการทางด้านการเต้น ให้กับบริษัท บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้น แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด ได้มีการจัดประกวดการแข่งขัน เป็บซี เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส พ.ศ.2555 (Pepsi Cheerleading Contest 2012.) นักแสดงต้นจากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวร่วมแสดงการเต้นแบบร่วมสมัย เป็นนักแสดงสัญชาติลาวทั้งสิ้น โดยผู้วิจัยได้ออกแบบการแสดง ทำเต้นและเครื่องแต่งกาย ให้กับการแสดงเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ ในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 และได้เป็นที่รู้จักในชื่อทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์ (Laos New Point Dance)

สถานภาพของการแสดงนาฏยศิลป์ ยุคปลดปล่อยประเทศ พ.ศ.2518 - 2543 ปฏิวัติสู่ระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ โดยพรรคประชาชนปฏิวัติลาว กองประชุมผู้แทนประชาชนทั่วประเทศมีมติให้ลบล้างระบอบราชาธิปไตยพร้อมทั้งสถาปนาราชอาณาจักรลาวเป็น “สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว” ในช่วงนั้นถือได้ว่าเป็นการปลดปล่อยประเทศใหม่ประเทศชาติกำลังเริ่มพัฒนาสร้างประเทศ ชาตีสถาบันเน้นความปรองดองในชาติให้มีความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน จึงนำการร้องเพลง การฟ้อนเข้ามาใส่เนื้อในเพื่อให้เกิดความปรองดอง ที่สำคัญก็ยังไม่ทิ้งการยึดครองประเพณีอันดีงามของคนลาว ของชนเผ่าให้สามัคคีกันมีความรักให้แก่กัน ไม่จำแนกเชื้อชาติ ศาสนา รวมเป็นคนลาว

ยุคปลดปล่อยประเทศ พ.ศ. 2518 - 2543 การนำใช้การนาฏยศิลป์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการรวมชนชาติในลาวให้เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยการขับร้องเพลง การแสดงบทร้องให้มีลักษณะของการสร้างความปรองดองภายในชาติ กองศิลปากรจึงการแสดงนาฏยศิลป์อธิบายให้ประชาชนได้รับทราบ การฟ้อนแสดงออกถึงความสามัคคี ความเท่าเทียมกัน ไม่จำแนกเชื้อชาติ ศาสนา รวมเป็นคนลาวเหมือนกัน นำการแสดงไปสู่ชุมชนตามแขวงต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนชาวลาวได้ทราบให้ทั่วถึงประกอบกับ การรักษาบรรดาครูฟ้อนที่ฟ้อนมาตั้งแต่ยุคก่อนปลดปล่อยประเทศ ได้มีการจัดการแสดงนาฏยศิลป์ ขึ้นในปี 1975 เพื่อเฉลิมฉลองการปลดปล่อยประเทศ ในช่องสถานีโทรทัศน์

สทล. 1 ของลาว ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการแสดงนาฏยศิลป์ครั้งแรกที่ออกสู่สายตาประชาชนทางสถานีโทรทัศน์

ยุคสร้างเอกลักษณ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 – 2553 หลังจากยุคการปลดปล่อยประเทศ ยุคนี้เป็นช่วงแห่งการสร้างควมฟื้นฟูทางด้านนาฏยศิลป์ รัฐได้สร้างวัฒนธรรมใหม่ บ่งบอกถึงความเป็นชาติลาวใหม่ การอนุรักษ์ รักษาวัฒนธรรมเดิมและมีการเปิดรับศิลปวัฒนธรรมใหม่เข้ามาบ้าง เพื่อการสร้างบรรทัดฐานใหม่ทางด้านนาฏยศิลป์ให้ต่างชาติได้รู้จัก ทางกองศิลปากรแห่งชาติได้เน้นการสร้างประเทศชาติให้มั่นคงระยะนี้ได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมของบรรดาชนเผ่าต่างๆ มาเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้เกิดความหลากหลายของการแสดง การเก็บเอาขับลำกลอนตามท้องถิ่นต่างๆ ศิลปะท้องถิ่น บทพ็อนของบรรดาชนเผ่า ลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูลตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ทั่วประเทศ รวบรวมไว้ให้ได้ทุกชนชาติชนเผ่าที่อยู่ในลาว ให้มากที่สุดเพื่อให้เห็นการสร้างชาติในทุกมุมมอง

ยุคเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ พ.ศ. 2554 - 2559 การเปิดประชาคม อาเซียน การเกิดการลงทุนของชาวต่างชาติและนักลงทุนชาวลาว ทำให้เศรษฐกิจของนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศเติบโตขึ้น เป็นยุคแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจลาวรอบด้านการก้าวเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ สร้างความสัมพันธ์ระดับนานาชาติรอบด้าน สร้างมิติใหม่ สร้างเอกลักษณ์การนำใช้นาฏยศิลป์ลาวเป็นตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์อันดีภายในประเทศและต่างประเทศ เกิดธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ซึ่งปัจจัยต่างๆจึงทำให้เกิดการปรับตัวตามสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้น เพราะถ้าไม่มีการพัฒนาปรับตัวตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการแสดงของผู้รับงานแสดง จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานภาพทางสังคมการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้พัฒนาต่อไป โดยการแสดงนาฏยศิลป์ทั้งหมดยังคงอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อกำหนดแห่งรัฐที่มีการควบคุมให้อยู่ในขอบเขตแต่ก็มีได้ห้ามไม่ให้มี

การเต้นบัตสะลบ มีมาตั้งแต่สมัยฝรั่งเศสล่าอาณานิคม เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ประชาชนลาวนิยมที่จะเต้นรำวงลาวผสมการเต้นลีลาลีลาตลกขบขันการเต้นแบบ ตะลุง รุมบ้า ชะชะซ่า ในสมัยนั้น ยังไม่เรียกว่าบัตสะลบ แต่เรียกว่า การเต้นสะลบ และรูปแบบการเต้น ไม่ได้เป็นเหมือนสมัยนี้ จะไม่มีเต้นจังหวะขึ้นลง มีแต่การเต้นจับมือเป็นคู่ชายหญิง ไม่ได้เต้นเป็นหมู่คณะ ต่อมาการเต้นสะลบได้รับความนิยมกันแพร่หลายมีการบันทึกแผ่นขายเป็นจังหวะต่างๆในการเต้น เพราะสังคมคนลาวเริ่มนิยมการเต้นกันตามงานแต่งงาน งานรื่นเริง เพื่อความสนุกสนานจะขาดการเต้นประเภทนี้ไม่ได้ และเป็นที่เรียกกันทั่วไปของชาวลาวว่า บัตสะลบ มาเป็นประเพณียึดถือปฏิบัติกันเรื่อยมา ปีพ.ศ. 2552 ได้มีการจัดกีฬาซีเกมส์ขึ้นมา มีการเปลี่ยนแปลงการนำจังหวะการเต้นของต่างประเทศเข้ามาผสมผสานกับการพ็อนของลาว คือ เต้นบัตสะลบ ในการจัดงานกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25 โดยนำการเต้นบัตสะลบ ไปเต้นแสดงในงาน เพื่อให้มีความทันสมัยน่าสมัย เป็นการผสมผสานให้

เข้ากับสากลเชื่อมโยงกับนานาชาติและยังคงรักษานาฏศิลป์ดั้งเดิมไว้ โดยการนำวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาผสมผสานให้เกิดการแสดงรูปแบบใหม่ที่ยังคงอยู่บนรากฐานแห่งความเป็นลาว

นโยบายของรัฐ ทางภาครัฐได้ทุ่มเทสุดกำลังในการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีลาวไว้ ถ้ามีการประดิษฐ์ คิดแต่งบทพ็อน การแสดงนาฏศิลป์ใหม่หรือมีงานใหญ่เข้ามา ตรวจสอบข้อมูลถ้าการแสดงบทพ็อนชุดไหนผ่านทางภาครัฐจะสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมาย โดยทั้งหมดขึ้นตรงกับกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยวสามารถพัฒนาให้มีความทันสมัยขึ้นได้บ้างไม่ทำให้ซ้ำเกินไป ในสมัยนี้ หนุ่มสาวลาวลาหนีไปนิยมวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น ดังนั้นต้องมาพัฒนาผสมผสานกัน โดยไม่ทิ้งการแสดงแบบดั้งเดิมของลาว การยอมรับวัฒนธรรมต่างชาติ การเปิดเสรีทางการค้า การเปิดรับวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามาส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมของชาวลาวเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือ สื่อออนไลน์ โซเชียล มีเดียต่างๆ ที่ชาวลาวเข้าถึงได้ง่ายด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมสมัยใหม่และยังคงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของชาวลาว รูปแบบการจัดการแสดงแบ่งออกเป็น 1.การพ็อนแบบดั้งเดิม 2. การพ็อนแบบดั้งเดิมแต่ปรับปรุงขึ้นมาใหม่ 3.การร้องเพลงประยุกต์ ลำซิ่ง ประกอบการเต้นประยุกต์ 4.การแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ เพื่อธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ให้เหมาะกับกิจกรรมการส่งเสริมการขาย (Event Organizer) คือการจัดงานเพื่อให้เกิดการซื้อขาย เกิดการบอกต่อเป็นการกระตุ้นยอดขายเพื่อให้ได้ผลกำไร การพ็อนลาว การแสดงที่มีการประยุกต์ การแสดงร่วมสมัยหรือการนำการแสดงที่เป็นสิ่งใหม่ๆ ที่แสดงต่อสาธารณชน จำเป็นต้องผ่านการยอมรับจากทางภาครัฐ ขั้นตอนการพิจารณาในเรื่องของการแสดงจากกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ก่อนที่จะทำการแสดงทางบริษัท รับผิดชอบกิจกรรมส่งเสริมการขาย ต้องมีการปรึกษาผ่านกระบวนการขออนุญาตจากทางกระทรวงก่อน จึงจะสามารถทำการแสดงได้หรือไม่ ให้อยู่ในขอบเขตในกรอบของวัฒนธรรมแห่งความเป็นลาว

ดังจะเห็นได้ว่าการแสดงนาฏศิลป์ลาวมีสถานภาพเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาตั้งแต่ยุคปลดปล่อยประเทศการก้าวสู่ความเป็นลาวใหม่ เก็บรวบรวมนาฏศิลป์ลาวสร้างความเป็นตัวตนแห่งความเป็นลาวให้ได้มากที่สุด ยุคสร้างเอกลักษณ์แห่งชาติ การสร้างเอกลักษณ์ใหม่โดยพัฒนาจากของเดิมให้เป็นมาตรฐานใหม่ การเปิดรับการแสดงวัฒนธรรมนาฏศิลป์จากต่างชาติที่เข้ามาในประเทศเกิดการผสมผสานนาฏศิลป์ระหว่างความเป็นลาวกับสากลขึ้น สร้างชาติทุกมุมมองและยุคเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ เกิดการเชื่อมโยงการใช้งานนาฏศิลป์เชื่อมสัมพันธ์ระดับนานาชาติ ผ่านการแสดงทางด้านนาฏศิลป์ที่มีความหลากหลายมากขึ้นในสังคมลาว โดยเปิดรับปรับใช้ให้เข้ากับสภาพของสังคม วัฒนธรรมบ่งบอกชี้ชัดของความเป็นชาติลาวและยังคงมีลึมนพื้นฐานของความเป็นลาวควบคู่ไปกับการพัฒนาสู่ความเป็นสากลให้ทัดเทียมในระดับนานาชาติโดยผ่านการแสดงนาฏศิลป์

บทที่ 4

วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ นครหลวงเวียงจันทน์

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้วิเคราะห์องค์ประกอบการแสดงนาฏศิลป์รวมถึงการจัดการธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ โดยผู้วิจัยแบ่งหัวข้อออกได้ดังนี้

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบการแสดงนาฏศิลป์

4.2 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบการจัดการแสดง

การจัดงานอีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ ผู้จัดงานต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการแสดงเป็นหลักสำคัญ ว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นใคร อาชีพใด ช่วงอายุเท่าไร ประกอบกับ สถานที่ในการจัดงานว่าจะจัดที่โรงแรม ศูนย์ประชุมแห่งชาติลาว ห้างสรรพสินค้า ศูนย์จัดแสดงสินค้า ลานกิจกรรม แม้กระทั่งตามสถาบันต่างๆ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับผลิตภัณฑ์ สินค้าที่นำมาจำหน่าย เมื่อได้ทราบถึงผลิตภัณฑ์นั้นแล้ว ทางผู้จัดงาน (Organizer) จะต้องคิดรูปแบบของการจัดงาน Concept การจัดงาน การวางแผนการจัดงานให้กับลูกค้าไม่ว่าจะเป็น งานประชุม งานแต่งงาน งานเลี้ยง การเปิดตัวผลิตภัณฑ์สินค้า งานประชาสัมพันธ์สินค้าเพื่อกระตุ้นยอดขาย กิจกรรมเกี่ยวกับการจำหน่ายเครื่องดื่ม เป็นต้น การจัดงานบางครั้ง ผู้จัดงานยังคงอาศัยการจัดงานอีเว้นท์ควบคู่ไปกับงานบุญประเพณีของลาว ตามสภาพทางสังคม วัฒนธรรม ชุมชน พระพุทธศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ในนครหลวงเวียงจันทน์ได้พบเห็นการแสดงนาฏศิลป์ลาว และนาฏศิลป์จากต่างชาติเป็นที่ยอมรับมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางสังคม ตามกระแสโลก การตามเทรนด์สมัยใหม่ ที่เข้าถึงได้ง่ายจาก สื่อโทรทัศน์ วิทยุ สังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการ ส่งเสริมการจัดกิจกรรม ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น โดยมีปัจจัยส่งผลกระทบต่อการแสดงทางด้านสภาพสังคม วัฒนธรรม ยุคสมัยเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพทางสังคมการก้าวเข้าสู่สังคมของการค้า เศรษฐกิจ การลงทุน การรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ ส่งเสริมรายได้ให้กับประเทศ ให้มีศักยภาพพัฒนาเศรษฐกิจ ภายในประเทศให้เติบโต อีกทั้งการแข่งขันในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย โปรโมชัน การประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้ผลิต ให้เป็นที่รู้จักในสังคมลาว ต้องมีกลยุทธ์การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ จึงเกิดมีการรับจ้างจัดงาน อีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย ต่อยอดการนำการแสดงนาฏศิลป์เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การนำการแสดงนาฏศิลป์ไปแสดงเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักถึงความเป็นชาติลาว องค์ประกอบการจัดการแสดงนาฏศิลป์ขึ้นอยู่กับภาคส่วนที่รับผิดชอบในการ

จัดงาน โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ภาคส่วน คือ การแสดงนาฏศิลป์งานพิธีการภาครัฐ และพิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน ผู้วิจัยวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1.1 พิธีการภาครัฐ

ลักษณะการแสดงนาฏศิลป์ของภาครัฐเป็นการนำการแสดงนาฏศิลป์จากภาคหน่วยงานของรัฐ จากทางกองศิลปากรแห่งชาติ กองศิลปากรป้องกันความสงบ ซึ่งทำหน้าที่หลักของการแสดงนาฏศิลป์โดยตรง ทำการจัดการแสดงรับใช้งานในภาคส่วนรัฐที่จัดขึ้นเพื่อแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติลาว ทั้ง นาฏศิลป์พื้นเมือง การแสดงดนตรีพื้นเมือง การแสดงดนตรีสากล การแสดงนาฏศิลป์ที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่ยังคงอยู่บนพื้นฐานความเป็นนาฏศิลป์ลาวให้เหมาะสมกับงานที่จัดขึ้นโดยลักษณะการจัดงานแบ่งเป็น การแสดงเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์อันดีงามของประเทศออกสู่ในระดับนานาชาติ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนชาวลาและต่างชาติได้รู้จักการแสดงนาฏศิลป์ประจำชาติลาวเพื่ออนุรักษ์สืบสานประเพณีวัฒนธรรมของลาวโดยนำการแสดงนาฏศิลป์เข้าทำการแสดงในงานซึ่งลักษณะการแสดงจะเป็นการแสดงที่เป็นแบบแผนของนาฏศิลป์ลาว ในสังกัดของกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว การแสดงจะรัดกุมไม่ล่อแหลมอยู่ในขอบเขตที่ทางกระทรวงกำหนดไม่ไปเปลือย ตลอดจนการสร้างนาฏศิลป์ลาวให้เป็นมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติสามารถปรับแต่งการแสดงได้แต่ยังคงความเป็นพื้นฐานของวัฒนธรรมลาวที่มีบทบาทสำคัญต่อการแสดงนาฏศิลป์ในลาว

โอกาสที่ใช้ในการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ทางภาครัฐได้นำนาฏศิลป์เข้าไปมีส่วนร่วมในโอกาสต่างๆที่ทางภาครัฐได้จัดขึ้นและให้มีการแสดงนาฏศิลป์เข้าไปอยู่ในการจัดงาน งานประชุมระดับนานาชาติ งานต้อนรับผู้นำประเทศ เช่น การนำการแสดงฟ้อนรำวงสามัคคี ต้อนรับผู้นำสหรัฐ ประธานาธิบดี บารัค โอบามา ที่มาเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การแสดงนาฏศิลป์ลาว นาฏศิลป์ชนเผ่า ในการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน ชัมมิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ต่างชาติได้รู้จักการแสดงนาฏศิลป์ลาว

การคัดเลือกการแสดง ภาครัฐและทางกองศิลปากรแห่งชาติ มีบทบาทสำคัญทำการคัดเลือกการแสดงที่ยึดหลักวัฒนธรรมประเพณีของลาว ฟ้อนแบบพื้นเมือง ฟ้อนแบบราชสำนัก ฟ้อนแบบชนเผ่า การแสดงงานบุญประเพณี แบ่งช่วงจังหวะการแสดง ให้กลมกลืนผสมผสาน โดยไม่ขัดต่อวัฒนธรรมของลาว เพื่อเผยแพร่ให้ผู้มาร่วมงานได้รับรู้ศิลปะประจำชาติแสดงออกถึงเอกลักษณ์ความเป็นชาติลาวผ่านการแสดงนาฏศิลป์ โดยจะคัดเลือกการแสดง นาฏศิลป์จะเข้าไปอยู่ในภาคส่วนของงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วมงานประชุมเพื่อความบันเทิง และการได้สัมผัสการแสดงที่เป็นแบบดั้งเดิมของลาว

กลุ่มเป้าหมายของการนำการแสดงนาฏศิลป์ กลุ่มเป้าหมายหลักของการแสดงภาครัฐจัดขึ้น คือการแสดงต้อนรับชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาร่วมประชุมในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวกับทางภาครัฐ การแสดงเพื่อเผยแพร่ให้เห็นถึงศิลปะการแสดงของลาวให้ชาวต่างชาติได้รู้จัก ซึ่งในบางครั้งกลุ่มนาฏศิลป์ที่สังกัดภาครัฐสามารถทำงานร่วมกับส่วนของภาคเอกชนได้ โดยภาคเอกชนจะอยู่ในส่วนของภาพรวมของการจัดงานการจัดกิจกรรมการประชุม โดยทางภาคส่วนรัฐจะอยู่ในส่วนของพิธีการ การต้อนรับการจัดการแสดงนาฏศิลป์ที่เป็นแบบแผนของลาว ให้เป็นไปตามแนวความคิดการจัดงานในทิศทางเดียวกัน

การจัดการเชิงธุรกิจ ภาครัฐมีส่วนร่วมในการจัดการแสดงกับทางภาครัฐภาคเอกชน โดยมี กองศิลปากรแห่งชาติ กองศิลปากร ป้องกันความสงบ กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยว ร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายควบคู่ไปกับภาคเอกชน การจัดการเชิงธุรกิจโดยทำตามโจทย์ที่ลูกค้าได้เสนอมา รูปแบบแนวความคิดการแสดง สอดคล้องไปกับรูปแบบการจัดงานและตัวสินค้าที่ร่วมแสดง ภายในงานทางภาคเอกชนทำการติดต่อว่าจ้างทำการแสดงนาฏศิลป์ที่จัดขึ้นซึ่งทีมผู้แสดงจะได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินจากผู้ที่มาว่าจ้างแสดง โดย แบ่งเป็น ค่าการแสดง ค่าเช่าชุด ค่าพาหนะ ค่าฝึกซ้อมการแสดง ค่าแต่งหน้าทำผม ค่าอุปกรณ์การแสดง ค่าอาหาร โดยผู้รับจ้างแสดงจะคิดราคาการแสดงเพื่อเสนอต่อทางบริษัทรับจัดงานให้เห็นขอบตกลงราคาและรับจัดการแสดงตามข้อตกลงที่ทางผู้ว่าจ้างตกลงกับผู้แสดงจัดการประชุมทีมงานทั้งหมดแ่งรายละเอียดเกี่ยวกับ ลำดับขั้นตอนของพิธีการของงาน การแสดงจำนวนที่ชุดการแสดง ใช้ผู้แสดงจำนวนเท่าไร วันเวลาที่จัดการแสดง สถานที่จัดการแสดง ห้องแต่งตัว เป็นต้น

ภาพที่ 98 : รำวงสามัคคี

ประธานาธิบดีบารัค โอบามา ร่วมฟ้อนรำวงสามัคคีรอบพิเศษ คู่กับท่านปานี ยาทอตุ้
ประธานสภาแห่งชาติ โดยมีนักแสดงและแขกภายในงานร่วมฟ้อน ในงานเลี้ยงอาหารกลางวันต้อนรับ
ผู้นำสหรัฐ ที่หอคำ (ทำเนียบประธานประเทศ) วันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2559
ที่มา : <http://www.komchadluek.net/news/scoop/241470>

ภาพที่ 99 : ฟ้อนเผ่าม้งม่วนซื่นบุญกินเจียง (บุญปีใหม่)

นักแสดงชายฟ้อนถือเครื่องเป่า นักแสดงหญิงถือผ้า แสดงการเกี่ยวพารีสี การแสดงในงานเลี้ยงอาหาร

ค่ำ GALA DINNER 28th and 29th ASEAN Summits and Related Summits

วันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2559

ที่มา : <https://www.youtube.com/watch?v=WfmGCRnltg8>

4.1.2 พิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน

ลักษณะการจัดงานอีเว้นท์ ออแกไนท์เซอร์ เป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายของสินค้า ผลิตภัณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจน เพื่อให้เกิดผลกำไร ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่จะทำการจำหน่ายออกไปสู่ท้องตลาด โดยลักษณะ การจัดงาน แบ่งเป็น

- เพื่อส่งเสริมการขาย
- เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ของสินค้าและองค์กร
- เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจน
- เพื่อให้เกิดการซื้อขายของผู้บริโภค
- เพื่อให้เกิดการกระตุ้นยอดขายแก่สินค้านั้น
- เพื่อให้เกิดการซื้อขาย การบอกต่อทั้งปากต่อปากหรือแม้กระทั่งในโลกโซเชียล เกิดกระแส

เกิดความนิยม อยากรู้อยากทดลองใช้

การจัดงานอีเว้นท์ในบางครั้งอาจมีทางออแกไนท์เซอร์หรือผู้จัดงาน จะนำ ศิลปิน ดารา มาเป็นพรีเซ็นเตอร์ของสินค้า เชิญมาร่วมงานเปิดตัวสินค้า นักร้องจากต่างประเทศ หรือถ้างานอีเว้นท์ใดมีการนำศิลปินจากต่างชาติเข้ามาแสดงในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดงานอีเว้นท์ที่มีการประชาสัมพันธ์การจัดงาน การประกาศ ตัดป้ายโฆษณาตามสื่อต่างๆในที่สาธารณะ ทางผู้จัดงานจำเป็นต้องทำหนังสืออนุญาตไปยังกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ลงรายละเอียดเชิญใครมาร่วมงาน งานแสดงประเภทใด วันที่เท่าไร จำนวนผู้ติดตามและสถานที่พักของผู้ที่มาร่วมงาน เพื่อขอรับการอนุญาตจากทางกระทรวงก่อนที่จะนำศิลปิน ดารา นักร้อง เข้ามาทำการแสดงในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การจัดการแสดงในงานอีเว้นท์ที่มีผู้ใหญ่จากทางรัฐบาล ผู้ใหญ่อาวุโสมาร่วมงาน ทางคณะผู้จัดงานจะมีการเชิญ คณะกรรมการจากกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว มาตรวจสอบ ของการแสดงนาฏศิลป์ทุกประเภทว่าสามารถทำการแสดงในงานแต่ละงานได้หรือไม่ ประกอบกับการแสดง ต้องไม่ส่อไปถึงการคุกคามทางเพศ การแสดงที่ไม่เหมาะสมส่อไปทางชู้สาว การยั่ววน ทางเพศ การแต่งกายจำเป็นต้องแต่งกายที่รัดกุมเหมาะสมกับการแสดง ไม่โป๊ไม่นุ่งสั้นจนเกินไป ซึ่งเป็นเรื่องที่ทางสังคมของชาวลาว ยังไม่ยอมรับ เป็นการไม่ให้เกียรติกับผู้ที่มาร่วมงาน

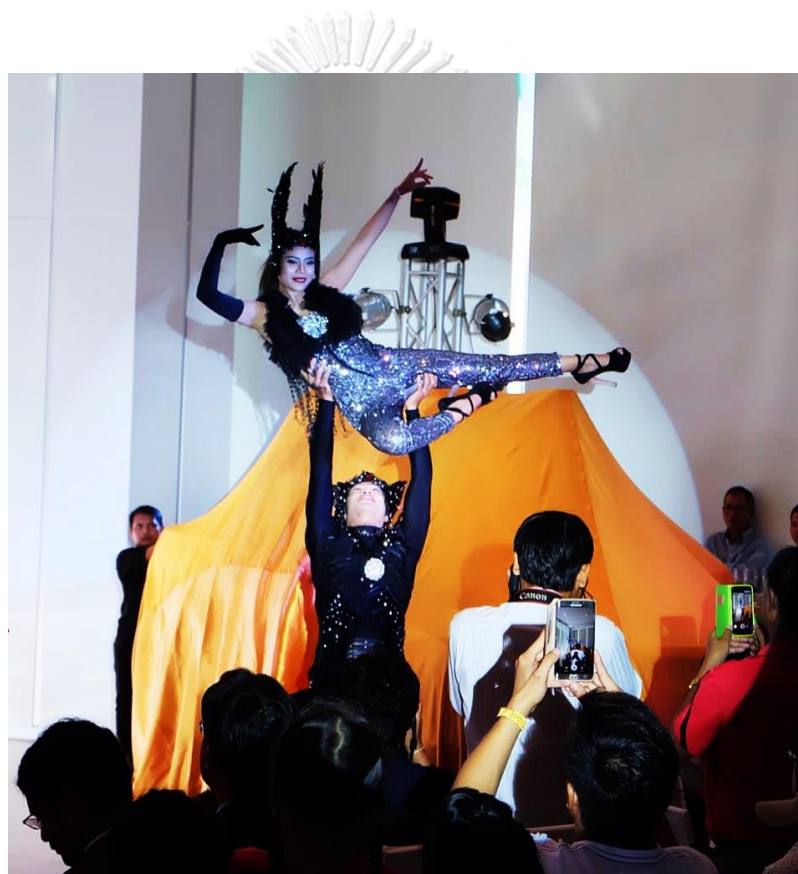
โอกาสที่ใช้ในการจัดการแสดงนาฏยศิลป์ ส่วนใหญ่การรับจัดงานแสดงนาฏยศิลป์ในเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน จะมีตัวแทนบริษัทรับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย อีเว้นท์ ออกแชนท์เซอร์ เป็นผู้ติดต่อจ้างให้ไปทำการแสดง บริษัทรับจัดงานอีเว้นท์ จำเป็นต้องหารูปแบบการจัดงาน แนวคิด เพื่อนำเสนอต่อผู้ว่าจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดงาน โดยมีการนำเสนอการแสดงเข้าไปในการจัดงาน เพื่อตอบโจทย์ของลูกค้าและผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอ เช่น การเปิดตัวสินค้า การประกวดร้องเพลง การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเบียร์ลาว การประกวดนางสาวลาว โดยนำการแสดงนาฏยศิลป์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานเพื่อต่อยอดธุรกิจ ให้รู้จัก เป็นที่สนใจ กระตุ้นยอดขายก่อให้เกิดการบอกต่อ การรับจัดการแสดงนาฏยศิลป์ ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า ที่ได้เข้ามามีบทบาทในการเลือกจัดการแสดงนาฏยศิลป์ให้ไปในรูปแบบลักษณะใด

การคัดเลือกการแสดง ตัวแปรสำคัญของการคัดเลือกการแสดงคือต้องดูถึงความเหมาะสมของการจัดงานเป็นหลัก การแสดงที่เป็นทางการออกสู่สาธารณชน จะเป็นการพ้อนแบบพื้นเมือง ศิลปะดนตรีลาวเป็นส่วนใหญ่ โดยผู้จัดงานจะจัดจ้างมาจากทางกองศิลปากรแห่งชาติหรือกองศิลปากร ป้องกันความสงบ ถ้าเป็นงานภาคเอกชนจัดขึ้นการแสดงนาฏยศิลป์จะคัดเลือกขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของงานว่าเป็นงานรูปแบบใด การจัดงานนาฏยศิลป์มีความหลากหลาย อาทิ นาฏยศิลป์ ตะวันตก การเต้นเลียนแบบศิลปะต่างชาติ การเต้นร่วมสมัย การแสดงร้องเพลงดนตรีแบบสากล การแสดงที่คิดประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ให้ตรงตามรูปแบบแนวคิดของผู้จัดงานสามารถจัดทำการแสดงได้

กลุ่มเป้าหมายของการนำการแสดงนาฏยศิลป์ ผู้จัดจำเป็นต้องทราบถึงสินค้า ผลิตภัณฑ์นั้นว่าเป็นสินค้าประเภทไหน ขายใคร ราคาเท่าไร กลุ่มเป้าหมายของผู้ซื้อสินค้าโดยผู้จัดจะดูกลุ่มเป้าหมาย เป็นหลักเพื่อให้การจัดงานออกมาประสบผลสำเร็จ อาทิ กลุ่มเด็ก, วัยรุ่น, ผู้ใหญ่, คนทำงาน, เครื่องแต่งกายแฟชั่น, เทคโนโลยี, สุขภาพการท่องเที่ยว ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายที่มีสินค้าที่ชื่นชอบในของแต่ละบุคคล โดยการจัดงาน ต้องคำนึงถึง วิถีชีวิตของชาวลาว ว่าต้องการสินค้าประเภทใด เพราะในแต่ละประเทศแต่ละสังคม รวมถึงพื้นที่ในการจัดงาน จะมีความแตกต่างกันทางด้านความต้องการของสินค้าที่แตกต่างกัน

การจัดการเชิงธุรกิจ ผู้รับจัดงานอีเว้นท์ ออกแชนท์เซอร์ในภาคเอกชน จำเป็นต้องศึกษาการตลาด สินค้าอุปโภค บริโภคที่อยู่ในลาวซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสินค้านำเข้ามาจากประเทศไทย ประเทศจีนและประเทศเวียดนาม สื่อโฆษณาต่างๆที่ออกมาประชาสัมพันธ์มีผลต่อการจัดสินใจในการซื้อสินค้าของชาวลาว เพราะในสังคมลาวส่วนใหญ่จะเปิดช่องทางทัศน์ของประเทศไทย ตามช่องทางต่างๆ เป็นอีกช่องทางให้ชาวลาว รับข่าวสาร การรับรู้ถึงผลิตภัณฑ์การจำหน่ายของสินค้าในอีกช่องทางหนึ่งเป็นอย่างดี โดยสินค้าที่นำเข้ามาจากประเทศไทย ส่วนใหญ่ นำเข้าสินค้าอุปโภค บริโภค ส่งไปจำหน่ายที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การติดป้ายโลโก้ของผู้สนับสนุนบนป้ายจัดงาน ทางโทรทัศน์

การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโฆษณาต่างๆ ซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งเพื่อให้ผู้บริโภคได้เห็นชื่อผลิตภัณฑ์ โลโก้ ชื่อสินค้า ประเภทนั้น เพื่อให้ได้จดจำ กลับไปใช้ผลิตภัณฑ์ที่รู้จักและน่าเชื่อถือได้เป็นอย่างดี บางผลิตภัณฑ์มีการเปิดตัวในสถานที่ที่มีประชาชนจำนวนมาก การมีตัวแทนจำหน่ายอย่างเป็นทางการ เกิดสินค้านำเข้าส่งออก การเปิดกิจการของนักลงทุนไทยในนครหลวงเวียงจันทน์ ได้แก่ ปิมน้ำมัน ปตท.(PTT), ร้านมิมาร์ท (JIFFER), ร้านกาแฟ อเมซอน, ร้านอาหาร บุฟเฟ่ต์ HOTPOT, ร้านสุกี้ เอ็มเค, โรงภาพยนตร์ ในเครือเมเจอร์, ธนาคาร, ร้านตัวแทนจำหน่ายสินค้าของไทยสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว รวมถึงการจัดงานอีเว้นท์ที่เป็นไปตามความต้องการของกลุ่มองค์กร ทั้งภาครัฐภาคเอกชนที่มีส่วนกระตุ้นให้เศรษฐกิจในนครหลวงเวียงจันทน์

ภาพที่ 100 : การเต้นเปิดตัวรถยนต์ เซฟโลเลต

ณ ศูนย์โชว์รูม เซฟโลเลต ลาว วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2558

ที่มา : <https://www.facebook.com/Samarteventorganizer/photos/a.5425>

16099165686.1073741847.150566265027340/890207311063228/?type=3&theater

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 101 : ศิลปิน ก้อง ห้วยไร่

ผู้วิจัยร่วมออกแบบการแสดงผลงานประจักษ์ประกอบเพลงคู่ครองให้กับศิลปินจากประเทศไทย ก้อง ห้วยไร่

งานเปิดศูนย์จำหน่ายรถยนต์และงานเลี้ยงประจำปีร้านคำพวง

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อปีพ.ศ. 2560

ที่มา : ผู้วิจัย

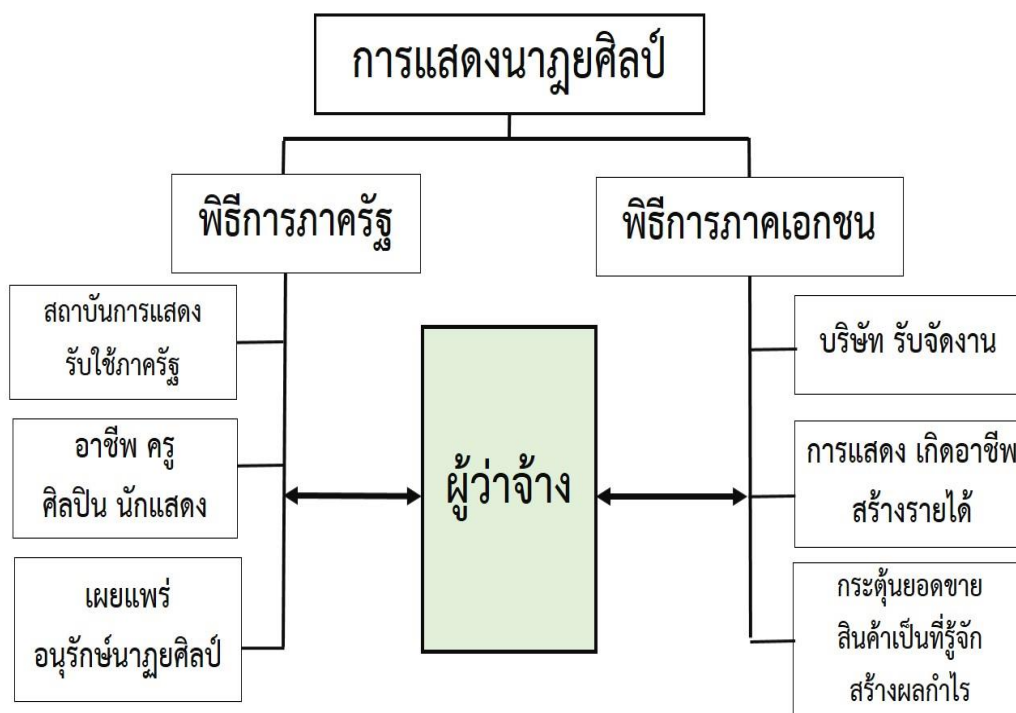

ภาพรวมของการจัดอีเว้นท์ในลาว ผู้จัดงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะการจัดงาน กลุ่มเป้าหมาย การคัดเลือกการแสดง ความบันเทิงที่จะต้องใหม่เหมาะสมกับงาน ทั้งพิธีการรัฐและพิธีเชิงพาณิชย์ของภาคเอกชน จากนั้นจะมีตัวกลางตัวแทนประสานงานรับจัดงาน เพื่อให้การดำเนินงานเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดโดยทางผู้รับจัดงาน (Organizer) จะต้องผู้คิดรูปแบบของการจัดงาน (Concept) การจัดงาน การวางแผนการจัดงานนำเสนอให้กับลูกค้าของทางภาครัฐและภาคเอกชน เป็นผู้ลงทุนในการจัดงานแต่ละงาน ซึ่งธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์สำหรับกับพิธีการรัฐและพิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน ผู้สร้างสรรค์งานแสดงไม่ว่าจะเป็นทางด้านนาฏศิลป์ลาว นาฏศิลป์สากล หรือนาฏศิลป์ประเภทอื่นๆ ผู้ที่รับจัดงานจะเป็นผู้คัดเลือกการแสดงให้เหมาะสมกับการจัดธุรกิจการรับจัดการแสดง ซึ่งในปัจจุบันมีบริษัทรับจัดการแสดงและนักแสดงอิสระเป็นผู้รับงานอยู่ในนครหลวงเวียงจันทน์เป็นจำนวนมาก ผู้รับจ้างจำเป็นต้องรู้ถึงความต้องการของผู้ว่าจ้าง ว่าต้องการรูปแบบการแสดงแบบใด เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ผลิตภัณฑ์สินค้า นำเสนองานตอบโจทย์ที่ลูกค้าต้องการ การสร้างสรรค์งาน ก่อให้เกิดการว่าจ้างการจัดจ้างการแสดงนาฏศิลป์ในแต่ละประเภท ซึ่งวิธีการแสดงของภาครัฐและเอกชน มีวิธีคิดที่แตกต่างกัน โดยภาครัฐเน้นการประชาสัมพันธ์นำการแสดงนาฏศิลป์ประชาสัมพันธ์ให้ต่างชาติได้รู้จัก การจัดงานเพื่อการประชาสัมพันธ์ประเทศ เกิดภาพลักษณ์อันดีงาน การจัดประชุมระดับนานาชาติ และนำนาฏศิลป์ลาวประกอบภาคส่วนเข้าไป เพื่อให้นานาชาติรับทราบและเข้าใจถึงศิลปะความเป็นชาติลาว โดยไม่หวังผลกำไรในการจัดงาน ในส่วนของภาคเอกชน การจัดงานแต่ละครั้งผู้จัดงานต้องการที่จะนำเสนอสินค้า ผลิตภัณฑ์ของตนเองให้เป็นที่รู้จักเพื่อก่อให้เกิดการซื้อขาย การรับรู้ของชาวลาว จึงมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายขึ้น และการนำกิจกรรมบันเทิงให้มีส่วนร่วมในการจัดงาน เพื่อดึงดูดลูกค้า ดึงดูดผู้ที่มาร่วมงานก่อให้เกิดสีสันของการจัดงานให้ดูไม่น่าเบื่อ เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กรและผลิตภัณฑ์ของผู้จัดงานโดยการจัดงานผู้จัดงานจะคำนึงถึงยอดขายกำไรที่ได้จากการจัดงานตลอดจนการต่อยอดของสินค้าที่นำมาจัดงานให้เป็นที่รู้จักและยอมรับในสังคมลาวต่อไป

การจัดงานอีเว้นท์ในบางครั้งจะมีทั้งภาคส่วนของรัฐและเอกชนจับมือร่วมกันทำงานแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ ถ้าเป็นงานประชุมระดับนานาชาติทางภาครัฐจะรับผิดชอบดูแลในส่วนของพิธีการ การต้อนรับ เอกสารการประชุมการจัดหาสถานที่ในการประชุมและที่พัก การดูแลรักษาความปลอดภัยของผู้เข้าร่วมประชุม ส่วนทางภาคเอกชนจะดูแลรับผิดชอบในการจัดเตรียมงาน การจัดประชุม หมายกำหนดการของการประชุม การเลี้ยงต้อนรับ ช่างภาพ บันทึกวีดิโอ ฝ่ายแสง สี เสียง ประสานงานผู้แปลภาษาตลอดจนการจัดหาการแสดงในงานประชุมที่จัดขึ้น โดยต้องอาศัยความร่วมมือทั้งสองฝ่าย การจัดงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จลุล่วงตามจุดประสงค์ทั้งสองฝ่าย ก่อให้เกิดภาพลักษณ์อันดีงาม

ขององค์กรในระดับชาติ เกิดการจ้างงานสร้างรายได้ในชุมชน สร้างรายได้ให้กับนักแสดงทางด้านนาฏยศิลป์ ที่เป็นอาชีพหาเลี้ยงตัวเองได้ เป็นช่องทางหนึ่งในนครหลวงเวียงจันทน์ที่ยังคงเกิดการแสดงนาฏยศิลป์ใหม่ๆ เกิดแนวคิดรูปแบบการแสดงใหม่เพื่อให้ทันตามกระแสโลก ตามรสนิยมของผู้บริโภค ทำให้การแสดงนาฏยศิลป์เกิดการแข่งขัน การผลิตนักแสดงเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าผู้ว่าจ้าง

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง 2 : พิธีการภาครัฐและพิธีการภาคเอกชน

การแสดงนาฏยศิลป์ที่แบ่งเป็นภาคส่วนของรัฐและภาคส่วนเอกชน ภาครัฐเน้นการเผยแพร่และอนุรักษ์ ส่วนภาคเอกชน เน้นการกระตุนยอดขาย ความบันเทิง สร้างผลกำไร เป็นที่รู้จักของสินค้าที่ได้นำมาจัดงาน ทั้งสองภาคส่วนสามารถร่วมมือกันจัดงานได้

ที่มา : ผู้วิจัย

4.2 วิเคราะห์ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดงานประกวดนางสาวลาว ประจำปี พ.ศ. 2559 จากการจ้างงานของ บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์ เซอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทอีเว้นท์ของคนลาว ให้ผู้วิจัยรับผิดชอบในส่วนของการแสดงเปิดงาน การแสดงขึ้นรายการ การแสดงร่วมกับผู้เข้าประกวด การสอนเต้นผู้เข้าประกวด การสอนรูปแบบการเดินบนเวทีของผู้เข้าประกวดในชุดต่างๆ โดยทางบริษัท คมปัญญา ได้นำเสนอผู้วิจัยในฐานะครูผู้ฝึกสอนผู้เข้าประกวด ผู้ออกแบบการแสดง ผู้กำกับการแสดงแก่ผู้จัดงาน บริษัททีวี ลาว เฮสติ ผู้ถือลิขสิทธิ์รับผิดชอบการจัดงาน เพื่ออนุมัติรับผิดชอบในส่วนงานดังกล่าว ซึ่งผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการประกวดครั้งนี้ประกอบกับผู้วิจัยมีทีมเต้นร่วมสมัยคือทีมนิวฟอยแดนซ์ ผู้วิจัยได้ร่วมงานกับกองประกวดนางสาวลาวตั้งแต่ปี 2558 จึงได้มีโอกาสในการจัดทำารแสดงร่วมกับผู้เข้าประกวดนางสาวลาวและได้มีส่วนร่วมในการเป็นผู้ช่วยออกแบบการแสดงนาฏศิลป์ลาวประยุกต์ ผสมผสานการเต้นร่วมสมัยเพื่อให้เกิดมิติใหม่ของการแสดงในการประกวดครั้งนี้ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์การจัดการประกวดนางสาวลาวปี พ.ศ.2559 เพื่อเป็นกรณีศึกษาเกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ดังนี้

บริษัทคมปัญญา อีเว้นท์ แอนด์ เอนเตอร์เทนเมนท์ รับผิดชอบและดูแล องค์ประกอบของการจัดการประกวด คือ การออกแบบเวที การประกวด โครงสร้างเวที โครงสร้างการตกแต่งสถานที่ ทั้งด้านนอก และด้านใน ทีมการออกแบบ แสง สี เสียง การออกแบบ การจัดที่นั่ง ของผู้ชม ภายในงาน ทีมประสานงานการประกวด ไม่ว่าจะเป็นการจองโรงแรม การจองรถสำหรับทีมงานที่มาจากประเทศไทย มาช่วยดูกราฟฟิก บนจอLED รั้วคิวการแสดง บนเวที การจัดการเรื่องอาหาร เครื่องดื่ม ในวันฝึกซ้อม และวันงานประกวดจะมีทีมเจ้าหน้าที่ดูแลทั้ง 2 ฝ่าย ของเวที (STAFF) ดูสคริป การจัดงาน สคริปพิธีกร ผู้เชิญของรางวัล ตลอดจนเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัย

การประกวดนางสาวลาว จัดขึ้น วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2559 โดยก่อนการจัดงาน ทางผู้รับผิดชอบในการจัดงานกำหนดการประชุมร่วมกับทางภาครัฐ กระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และศูนย์กลางชาวหนุ่ม ประชาชนปฏิวัติลาว ประชุมหารือสรุปแนวคิด รูปแบบการจัดงาน สถานที่จัดงาน งบประมาณการจัดงาน และการคัดเลือกผู้เข้าประกวด ซึ่งคัดเลือกให้เหลือ 20 คน การคัดเลือกการแสดงภายในงาน ซึ่งการคัดเลือกการแสดงภายในงานจะแบ่งเป็น การแสดงนาฏศิลป์แบบพื้นเมือง และการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยแสดงประกอบกับผู้เข้าประกวด ซึ่งการแสดงนาฏศิลป์ทางผู้วิจัยได้เข้าร่วมประชุมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการแสดง คือ ทีมออแกไนท์เซอร์ที่จัดงาน กองศิลปากร ป้องกันความสงบ จะอยู่ในภาคส่วนของการแสดงนาฏศิลป์แบบพื้นเมือง และทีม

ลาว นิวพ้อย แดนซ์ อยู่ในส่วนของ การแสดงร่วมสมัย การกำหนดแนวคิดการแสดงให้ต่างจากปีที่ผ่าน มา โดยทางกองศิลปากร ป้องกันความสงบ รับผิดชอบในการแสดงเปิดงานร่วมกับทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์

การแสดงในการประกวด แบ่งทีมการแสดงออกเป็น 2 ทีม คือ

1. กองศิลปากร ป้องกันความสงบ นักแสดงมีทั้งหมดจำนวน 30 คน การแสดงแบ่งเป็น 5 ชุด การแสดงคือ 1.การแสดงเปิดงานจะเป็นการแสดง ฟ้อนแบบพื้นเมืองลาวและมีการผสมผสานกับการ เต้นร่วมสมัย โดยทีมเต้นของนิว พ้อย แดนซ์ 2.ฟ้อนนางแก้ว 3.ฟ้อนตำข้าว 4.ฟ้อนไหลเรือไฟ 5.ฟ้อน ประกอบการอำลาตำแหน่งนางสาวลาว ปี2558 การแสดงของกองศิลปากรจะอยู่ในช่วงของการแสดง ชั้นรายการของผู้เข้าประกวด เพื่อให้ผู้เข้าประกวดทำการเปลี่ยนชุดการประกวดทั้งหมด 2 ช่วง คือ ชุด ชาติตราธิราชและชุดประจำชาติโดยระยะเวลาในการทำการแสดงช่วงชั้นรายการจำเป็นต้องมีระยะเวลา ประมาณ 10 นาที เพื่อให้ผู้เข้าประกวดมีเวลาในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายและแทรกด้วยภาพการเก็บ ตัวของผู้เข้าประกวด ภาพการเข้าพบผู้สนับสนุน เพื่อให้เวลาในการเปลี่ยนเครื่องแต่งกายมากขึ้น รวมทั้งหมดประมาณ 15 นาที แบ่งฝ่ายออกเป็น ฝ่ายนักแสดง ฝ่ายออกแบบการแสดง ผู้ช่วยออกแบบ การแสดง ฝ่ายเครื่องแต่งกาย ฝ่ายประสานงาน ฝ่ายพาหนะขนส่ง งบประมาณในการจัดการแสดง 85,000 บาท

2. ทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์ นักแสดงมีทั้งหมดจำนวน 20 คน การแสดงแบ่งเป็น 1.การแสดง เปิดงานร่วมกับกองศิลปากร ป้องกันความสงบ 2.การแสดงเปิดตัวผู้เข้าประกวด 20 คน 3.การแสดง ชุดชาติตราธิราชร่วมกับผู้เข้าประกวดสวมชุดชาติตราธิราช 4.การแสดงร่วมกับนักร้อง กบ เกียงโก บันดา ลัก และผู้เข้าประกวด 10 คนสุดท้ายชุดประจำชาติลาว ในเพลงจำปานาริซึ่งเป็นเพลงประจำของการ ประกวดนางสาวลาว แบ่งฝ่ายออกเป็น ผู้ออกแบบการแสดง จำนวน 1 คน ผู้ช่วยออกแบบการแสดง 2 คน ฝ่ายเบื้องหลังเวที 4 คน ฝ่ายเครื่องแต่งกายจำนวน 2 คน ฝ่ายประสานงาน 1 คน ฝ่ายพาหนะ ขนส่ง ฝึกซ้อมการแสดง ก่อนทำการแสดง เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ โดยทำการฝึกซ้อมตอนเย็นทุกวัน เพราะนักแสดงบางคนยังคงเป็นนักเรียนอยู่ เวลาเหมาะสมในการซ้อมจึงอยู่ในช่วงเย็น เพลงที่ใช้ ประกอบการแสดง เป็นเพลงสากล ไม่มีเสียงร้องเป็นจังหวะเพลงอย่างเดียว งบประมาณในการจัดการ แสดง 70,000 บาท

การฝึกซ้อมการแสดงทางกองศิลปากร ป้องกันความสงบได้จัดเตรียมการซ้อมการแสดง ที่ ห้องฝึกซ้อมการแสดงของกองศิลปากร โดยทางทีมผู้จัดงานได้เข้าไปตรวจดูความเรียบร้อย ของการ แสดงและทีมนิว พ้อยแดนซ์ ได้เข้าร่วมฝึกซ้อมกับทาง กองศิลปากร ป้องกันความสงบ ก่อนล่วงหน้า จำนวน 2 วัน พร้อมทั้ง อาจารย์ทางด้าน นาฏยศิลป์ลาว โดยอาจารย์ยุพิน ชันทะมีชัย และอาจารย์

นราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ ร่วมช่วยกันฝึกซ้อมการแสดง ให้ผสมผสานระหว่าง นาฏศิลป์ลาว และการเต้นแบบร่วมสมัยให้เกิดความลงตัวได้มากที่สุด โดยการแสดง มีการจัดร้อยเรียง เพลงขึ้นมา ผสมเสียงแคนเพลงพื้นเมืองลาว ช่วงท้ายจังหวะเพลงเป็นจังหวะสากลร่วมสมัยผสมบทเพลงพื้นเมืองลาวเข้าไปในการแสดง โดยการแสดงจะแยกส่วนออกจากกันไม่ปะปนกันทั้งในเรื่องของท่วงทำนองเพลง เครื่องแต่งกาย

การคัดเลือกการฝึกซ้อมผู้เข้าประกวด

ทางกองประกวดได้ลงพื้นที่ในการรับสมัครคัดเลือกผู้เข้าประกวดนางสาวลาว ทั้งภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยจะคัดเลือกผู้เข้าประกวดต้องเป็นคนสัญชาติลาว เป็นหญิงแท้ โดยผ่านคณะกรรมการคัดเลือกการประกวดรอบแรก ให้เหลือผู้เข้าประกวด จำนวน 20 คน จากนั้นทางกองประกวดได้จัดงานแถลงข่าวการประกวดนางสาวลาวให้สื่อมวลชนผู้สนใจทราบถึงการจัดงานจากนั้นได้ทำการเก็บตัวผู้เข้าประกวดร่วมกิจกรรมกับทางกองประกวดก่อนเข้าสู่รอบตัดสิน

การฝึกซ้อมของผู้เข้าประกวด แบ่งเป็นการฝึกซ้อมเต้น เปิดตัวผู้เข้าประกวด การฝึกซ้อมการเดินท่าทางการเดินบนเวทีในชุดลาวสมัยใหม่ ชุดราตรี ชุดลาวประยุกต์ การปรับบุคลิกภาพการยืนโพสซ์ ตัวบนเวที การฝึกซ้อมเต้นพร้อมกับนักแสดงทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์ ที่ร่วมแสดงกับผู้เข้าประกวด โดยการแสดง จะมีครูผู้ฝึกซ้อมการแสดง ให้กับผู้เข้าประกวด คือ นราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ เป็นผู้ฝึกสอนผู้เข้าประกวด กำหนดรูปแบบการเดินบนเวที พร้อมผู้ช่วยดูแลผู้เข้าประกวด 4 คน และ ตี๊ด ลีน่า เป็นผู้ฝึกซ้อมทางด้าน บุคลิกภาพ ให้กับผู้เข้าประกวด พร้อมผู้ช่วย 2 คน ซึ่ง การเก็บตัวซ้อมเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ แบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า 9.00 – 12.00 น .และช่วงบ่าย 13.30- 16.30 น . การจัดตารางเวลาจำเป็นต้องคำนึงถึง ช่วงเวลาที่ผู้เข้าประกวดเข้าพบเก็บภาพกับผู้สนับสนุนตามสถานที่ต่างๆ การถ่ายทำ VTR นำเสนอผู้เข้าประกวด ซึ่งต้องจัดสรรเวลาให้ไม่กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เข้าประกวด จากนั้น ทางทีม ครูฝึกสอน ทำการซ้อมกับสถานที่จริงเวทีจำนวน 2 วัน และมีการจัดเตรียมการเพื่อซ้อมใหญ่ทั้งหมด ก่อนวันงาน คือวันศุกร์ที่ 7 ตุลาคม พ.ศ.2559 เพื่อหาข้อบกพร่องในจุดที่จะทำการแก้ไขก่อนวันจริง ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องของระยะเวลาในการเข้าสถานที่ จึงทำให้การฝึกซ้อมมีระยะเวลาจำกัด การซ้อมแบ่งออกเป็น ซ้อมที่ห้องซ้อม ซ้อมกับ สถานที่และเวทีจริง พร้อมทีมงาน นักแสดง และซ้อมใหญ่ร่วมกับ แสง สี เสียง ทั้งหมด

เครื่องแต่งกายของผู้เข้าประกวด แบ่งออกเป็น

1. เครื่องแต่งกายชุดผ้าไหมลาวประยุกต์ สำหรับแนะนำตัวผู้เข้าประกวด 20 คน
2. เครื่องแต่งกายชุดราตรียาว ผู้เข้าประกวด 20 คน
3. เครื่องแต่งกายชุดลาวประจำชาติ ผู้เข้าประกวด 10 คน

รูปแบบเวทีในการประกวด ทางผู้รับจัดงานนำเสนอรูปแบบเวทีให้กับทางผู้จัดงานโดยการสร้างแบบจำลองเวทีในคอมพิวเตอร์เพื่อให้เห็นถึงโครงสร้างของเวที ต้องให้เหมาะกับสถานที่จัดงานและสะดวกในการขนย้าย พื้นปูพรมสีด้า มีชั้นบันไดบนเวที 3 ระดับ ทางเข้าออกของเวที 2 ฝั่ง เวทีขนาด 20 x 12 เมตร และได้เพิ่มทางเดิน Cat Walk ด้านหน้า ยาว 10 เมตร ยกพื้นสูง 1 เมตร 10 เซนติเมตร ตกแต่งด้วย ไม้อัด ดัดแนวโค้งสีขาว ด้านบนใส่ลายมงกุฎสีขาว ขนาดจอด้านหลังเวที จอ LED 4x10 เมตร ด้านหลังของเวที ติดตั้งผ้าดำใส่หลอดไฟให้เป็นดวงดาว อยู่ด้านหลัง โดยภายหลังจากการเสร็จงานพื้นเวทีโครงสร้างเวที สามารถนำกลับไปใช้ในงานต่อไปได้ โดยการทำให้เวทีเป็นแบบชั่วคราว

การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบภายในงาน โดยมีทั้งเจ้าหน้าที่จากลาวและเจ้าหน้าที่ไทย ร่วมมือกันจัดงานประกวดโดยเจ้าหน้าที่จากประเทศไทย แบ่งฝ่ายได้เป็น ฝ่ายออกแบบการแสดง ฝ่ายผู้ช่วยการแสดง ฝ่ายกราฟฟิคจอภาพ ฝ่ายประสานงานการแสดง ฝ่ายดำเนินการฝึกซ้อมบนเวที ฝ่ายเครื่องเสียง แสง สี ฝ่ายเครื่องแต่งกายนักแสดง เจ้าหน้าที่จากลาว แบ่งออกเป็น ผู้ประสานงานบนเวที ผู้กำกับภาพรวมของงาน ฝ่ายดูแลผู้เข้าประกวด ฝ่ายประสานงานกองประกวด ฝ่ายแต่งหน้า ทำผม ฝ่ายอุปกรณ์การแสดง ฝ่ายติดตั้งรีออล เวที ผู้เชิญรางวัล ฝ่ายควบคุมการผลิต ฝ่ายรักษาความปลอดภัย ฝ่ายดูแลความสะอาด เจ้าหน้าที่คูเบื้องหลังเวที ฝ่ายยานพาหนะขนส่งอุปกรณ์จัดงาน ซึ่งเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายจะทำการประชุมก่อนการซ้อมใหญ่หนึ่งครั้งเพื่อให้เกิดความเข้าใจในทุกฝ่าย หลังจากนั้นจะทำการประชุมเพื่อหาข้อผิดพลาดของการจัดงานหลังจากการซ้อมใหญ่อีกครั้งโดยมีคณะผู้ใหญ่จากกระทรวง และศูนย์กลางชาวนุ่มเข้าร่วมรับชมการฝึกซ้อมใหญ่ เพื่อตรวจตราความเรียบร้อยของการจัดการประกวดและหาข้อบกพร่องของการประกวดเพื่อดำเนินการแก้ไขได้ทัน

การจัดเตรียมการประกวดในส่วนของการแสดงนาฏยศิลป์ จำเป็นต้องนำเครื่องแต่งกายเครื่องประดับอุปกรณ์การแสดงมาจากประเทศไทย ซึ่งการขนส่งจะนำเข้ามาจากทางรถยนต์ผ่านหน้าด่านหนองคายและเข้าพบเจ้าหน้าที่นำเอกสารแจ้งอุปกรณ์การแสดงเครื่องแต่งกายออกนอกราชอาณาจักรไทยจากนั้นข้ามแม่น้ำโขงมาถึงหน้าด่านลาว นครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งต้องยื่นเอกสารนำ

อุปกรณ์การแสดงผลเข้าในประเทศเพื่อเป็นการขออนุญาตนำสิ่งของการจัดงานเข้าโดยไม่ต้องผ่านพิธีการศุลกากรลาว ซึ่งหลังจากการแสดงเสร็จสิ้น จะต้องนำอุปกรณ์การแสดงผลที่แจ้งกับเจ้าหน้าที่มายื่นแสดงต่อศุลกากรลาวอีกครั้งก่อนนำเข้าราชอาณาจักรไทย

ลำดับการจัดงานประกวดนางสาวลาว ปี 2559

ลำดับ	เวลา	เนื้อหา	รายละเอียด
1.	19.00	เปิดเสียงต้อนรับ (Voice Over)	ขอต้อนรับบรรดาท่านเข้าสู่งาน ประกวดนางสาวลาว ประจำปี 2016
2.	19.05	การแสดงเปิดงาน	กองศิลปากร ป้องกันความสงบและนิว ฟอย แดนซ์
3.	19.15	เปิดตัวพิธีกร	คุณไก่ คุณนุลา กล่าวรายละเอียดงาน
4.	19.20	-แนะนำประธาน -แนะนำคณะกรรมการ - แนะนำนางสาวลาวประจำปี 2552-2556, นางสาวลาว 2558 และรองทั้งสี่ -กล่าวถึงผู้สนับสนุนการจัดงาน	โลโก้ที่จอภาพ -VTR ของรางวัลในการประกวด
5.	19.45	เปิดตัว 20 ผู้เข้าประกวด	แนะนำตัวผู้เข้าประกวด

ลำดับ	เวลา	เนื้อหา	รายละเอียด
6.	20.15	ประกาศรางวัลพิเศษ	-รางวัลนางสาวผิงงาม -นางสาวมีเสน่ห์ -นางสาวมิตรภาพ
7.	20.30	-การแสดงบทพ่อนนางแก้ว -การพ่อนดำข้าว -VTR เก็บตัว	กองศิลปากร ป้องกันความสงบ
8.	21.00	-ผู้เข้าประกวดในชุดราตรีสากล -ประกาศรางวัลพิเศษ -ประกาศผลรางวัลผู้เข้ารอบ 10 คนสุดท้าย	-นักเต้น นิวพ้อย แดนซ์ เต้นประกอบ -นางสาวบุคลิกภาพดี -นางสาวหน้าใสสุขภาพดี -นางสาวขวัญใจช่างภาพ -นางสาวขวัญใจมหาชน
9.	21.30	-การแสดงพ่อนไหลเรือไฟ -กล่าวผู้สนับสนุนการจัดงานทั้งหมด	-กองศิลปากร ป้องกันความสงบ
10.	21.55	ผู้เข้าประกวด 10 คนในชุดประจำชาติ -ประกาศผู้เข้ารอบ 5 คนสุดท้าย -ผู้เข้าประกวด 5 คน ตอบคำถาม	นักร้อง ร้องเพลง จำปานารี กบ เกียงโก ทีมนิว พ้อย แดนซ์ เต้นประกอบ

ลำดับ	เวลา	เนื้อหา	รายละเอียด
11.	22.20	การอำลาตำแหน่งจากนางสาวลาวปี 2558 พร้อมด้วยรองทั้งสี่	การแสดงแทนางงามกอง ศิลปากร
12.	22.30	ประกาศผล รองอันดับ 4,3,2,1 และ นางสาวลาว 2559	ผู้เข้าประกวดที่ตกรอบ15 คน ออกมายืนบนเวทีด้านหลัง
13.	23.00	ถ่ายรูปหมู่	พิธีกรกล่าวขอบคุณผู้สนับสนุน ทั้งหมด และกล่าวปิดงาน

ตาราง 3 : วาระการดำเนินการประกวดนางสาวลาว พ.ศ.2559

ที่มา : เกตุสนา แพงสมบัติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลำดับการจัดการประกวดนางสาวลาว กองประกวดทำกรนั้ดผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมดเวลา 10.00 น.เพื่อเตรียมความพร้อม ผู้เข้าประกวด มาช่วงเช้า 11 โมง เครื่องแต่งหน้า ทำผม และ ซ้อม ย่อย ในบางส่วนเป็นครั้งสุดท้าย ทีมนักแสดง ลาว นิว พ้อย แคนซ์ และทีมศิลปะป้องกันความสงบ นัด เวลา 12.00 น. เพื่อซ้อมย่อยและแต่งหน้าทำผม ทางฝ่ายสถานที่ด้านหน้า จัดเตรียมตกแต่งทางเข้าปู พรม ติดตั้ง ป้ายถ่ายรูป การจัดเตรียมพื้นที่ให้ผู้สนับสนุนการประกวด ออกกร้านประชาสัมพันธ์ บริเวณ ด้านหน้างาน ทีมช่างบันทึกภาพ และทีมช่างถ่ายวิดีโอ มาพร้อมเก็บภาพบรรยากาศภายในงาน ทีม ถ่ายทอดสด สถานีโทรทัศน์ ทีวี ลาว เฮสติ เข้าติดตั้ง เครื่องถ่ายทอดสด และกล้อง ผู้จัดงานตรวจความ เรียบร้อยภายในงาน การประกวดนางสาวลาวโดยเริ่มเวลาประมาณ 19.30 น. โดยพิธีกรกล่าวต้อนรับ ผู้ชมภายในงาน การแสดงเปิดงานชุดแรกโดยนักแสดงกองศิลปากร ป้องกันความสงบ ฟ้อนออกมา จากด้านหลังเวที นำด้วยนักแสดงในหนุ่มาน และลิง 3 ตัว ตามด้วย พระราม พระลักษณ นางสีดา และ ทศกัณฐ์ เหล่านางกินรี 7 ตัว และนักแสดงฟ้อนพื้นเมืองลาว 10 คน ร่วมกันรำ เพลงที่ใช้ มีจังหวะ ลาว เสียงแคน เสียงพิณ หลังจากนั้น นักแสดงทศกัณฐ์ ฟ้อนออกมาหน้าเวที และเดินมาอยู่ด้านข้าง เวทีทางขวาของเวที เพลงบรรเลงเปลี่ยนเป็นจังหวะสากล นักแสดงจากทีมลาว นิว พ้อย แคนซ์ เดิน ออกมา พร้อมโบกธงสีม่วง เพลงที่ใช้ในการประกอบการแสดง เปลี่ยนเป็นเพลงร่วมสมัย มีการเต้น ประกอบการใช้ท่าทาง ที่แข็งแรง นักแสดงชาวจั้บยกตัวนักแสดงหญิง เพลงที่ใช้เปลี่ยนเป็นการใช้แบบ ร่วมสมัย ผสมผสาน ระหว่างดนตรีลาวและดนตรีสากล นักแสดงทั้งหมด แสดงรวมกัน จบกลางเวที สื่อ ถึงความรวมเป็นหนึ่งเดียว และแสดงถึงความการนำความสมัยแต่ยังคงรักษาวัฒนธรรมไว้

เครื่องแต่งกายนักแสดง กองศิลปากร ป้องกันความสงบ แสดงเป็น หนุ่มาน ตัวลิง พระราม พระลักษณ นางสีดา ทศกัณฐ์ นางกินรี นักแสดงฟ้อนพื้นเมืองลาว นักแสดงลาว นิว พ้อย แคนซ์ นักแสดงชายและ นักแสดงหญิง แต่งชุดสีทอง เครื่องแต่งกายที่ใช้ ในการแสดง นำมาจากประเทศไทย มีการนำมาประยุกต์ ให้เข้ากับ วัฒนธรรมลาว

การแสดงเปิดตัวนางสาว นักแสดง ลาว นิว พ้อย แคนซ์ ชายและหญิง เดินออกมาจาก ด้านหลังเวที ในชุด สีทอง นักแสดงร่วมกันเต้นกลางเวที หลังจากนั้น แยก สองฝั่ง ฝ่ายมือ เปิดต้อนรับ นางสาวลาว 20 คน เดินออกมาในชุดใหม่ลาวประยุกต์ เสื้อแขนยาวข้างเดียว กระโปรงสั้นถึงเข่าสวม รองเท้าส้นสูง ผู้เข้าประกวดทั้ง 20 หมายเลข เดินประกอบจังหวะเพลง พร้อมเดินสวนไปมา แสดงถึง ความมั่นใจ และความตั้งใจจากนั้นผู้เข้าประกวดหมายเลข 1 เดินไปที่ไมค์โครโฟน เพื่อแนะนำตัว เดิน

มาที่ไม้ค้หุดยกมือไหว้ พร้อมกับพูด หมายเลข ชื่อ นามสกุล และแขวง จากนั้นผู้เข้าประกวดเดินกลับ
เข้าประจำที่ หมายเลขต่อมาเดินทำสลับจนครบ 20 คน นางสาว เดินรวมกัน กลางเวที พิธีกร 2 คน
เดินออกจากข้างเวที ประกาศรางวัล พิเศษ 3 รางวัล หลังจากประกาศรางวัลพิเศษเสร็จสิ้น พิธีกรเชิญ
ผู้เข้าประกวด เดินหลังเวทีและรับชมการแสดงในชุดต่อไป ผู้เข้าประกวดเข้าไปเปลี่ยนเป็นชุดราตรี
สากล

การแสดงช่วงที่ 1 การแสดงชุด ฟ็อนนางแก้ว เป็นการแสดงจาก กองศิลปากร ป้องกันความ
สงบ ในการแสดงชุด นางแก้ว(สาวลาวล้านช้าง) เป็นการแสดงใช้นางรำ 18 คน ทำรำ มีความ อ่อนช้อย
แสดงถึงความเป็นสาวลาว ในอาณาจักรล้านช้าง การแสดง นางสาวลานลานช้าง นักแสดง ใส่เสื้อใน
นางสีชาวม ห่มสไบสีแดง ปล่อยชายผ้า 2 ข้าง ผ้านุ่งเป็นผ้าซิ่นยาวสีแดง สวมขมาa ด้ว้ยการแสดง ชุด
ฟ็อนดำข้าว การฟ็อนดำข้าวจะทำการแสดงต่อจากการแสดงฟ็อนนางแก้ว ประกอบด้วยนักแสดงชาย 2
คน เดินเป่าแคน พร้อมนักแสดงหญิงออกมาฟ็อนอีก 2 คน หลังจากนั้น นักแสดงชาย 10 คน ถือ
กระจาดหวายออกมาพร้อมนักแสดงหญิงถือ อูปรกรณ์สากดำข้าว แสดงท่าทางเก็บเกี่ยวข้าว มา
ประกอบกับท่าทางการฟ็อน ระหว่างชายและหญิง แสดงถึงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมของประเทศลาว
การแสดง ฟ็อนดำข้าว นักแสดงชายและหญิง แต่งกายด้วยชุดพื้นบ้านแบบลาว

การแสดง เปิดตัวผู้เข้าประกวดนางสาวลาวในชุดราตรี สากล นักแสดง ลาว นิว พอย์ แดนซ์
เต้นเปิดเวทีออกมาก่อน โดยนักแสดงหญิง ตัวเอก เต้นออกจากด้านหลังเวที นักแสดงหญิง วังออก
จากด้ายข้างเวที พร้อมผ้าไหมลาวสีชาวม นักแสดงวังออกมาพร้อม โยนผ้ายาว หลากสี โบกสลับ ขึ้นลง
นักแสดงหญิงตัวเองเต้นจับผ้า หลายสีพันผ้าไว้ที่เอว เปรียบเสมือน นกยูง ที่มีความสวยงาม และสง่า
งาม นักแสดง แยกออก 2 ฝั่ง ผ่านมือเปิดต้อนรับ นางสาวลาวในชุดราตรีสากล พร้อมทั้งนักแสดงชาย
4 คนถือไม้ไผ่ยาว ลวดลายใบไม้ที่เสาไม้ไผ่ ชัดไขว้ไม้ไผ่เป็นอุโมงค์ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเดินของผู้
เข้าประกวดในชุดราตรีสากล ผู้เข้าประกวด เดินออกมาด้วยชุดราตรียาว เริ่มจากหมายเลข 1 เดิน
มาถึงกลางเวที ผู้เข้าประกวดเดินโชว์ เดินกลับมาโพสท่าที่อุโมงค์ไม้ไผ่ เดินเข้าหลังเวที ทำสลับกับครบ
20 คน นางสาวลาวทั้งหมดเดินออกมาพร้อมกัน โดยออกมารอบละ 10 คน เดินโชว์ตัวอีก 1 รอบ ยืนรอ
ตามจุด นางสาวอีก 10 คน เดินตามออกมา รวมยืนตามจุด กลางเวที ผู้เข้าประกวด แต่งกาย ด้วยชุด
ราตรียาวสากลสมัยใหม่ แสดงถึงความสวยงาม หรรษาและความมั่นใจ พร้อมเครื่องประดับเพชร

เครื่องแต่งกายนักแสดง ลาว นิว พ้อย แดนซ์ นักแสดงหญิงแต่งกายชุดกระโปรงสั้นสีขาว แสดงถึงความบริสุทธิ์ อ่อนหวาน นักแสดงชาย แต่งกายด้วยเสื้อเชิ้ตแขนขาว กางเกงขายาวสีดำ สวมเสื้อกั๊กผูกหูกระต่าย

การแสดงช่วงที่ 2 การแสดงชุด ฟ็อนไหลเรือไฟ การแสดงถึงงานบุญไหลเรือไฟซึ่งจะจัดขึ้นในงานช่วงออกพรรษานำมาประดิษฐ์เป็นการพื้พื้เมือง การแสดงจะประกอบด้วย นักแสดงหญิง รำออกมาในมือถือเทียนสองข้าง ประกอบท่ารำตามบทร้อง ที่กล่าวถึงการกราบไหว้ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ให้ช่วยปกปักรักษา คุ้มครอง ให้มีความสุขความเจริญ หลังจากนั้น นักแสดงชายนำ อุปกรณ์ เรือยาวจำลอง ทำท่าประกอบการ แสดง นักแสดงชายและหญิงทำท่าประกอบการแจวเรือแข่งขันกันเพื่อ เข้าเส้นชัย เพลงที่ใช้ มีความสนุกสนาน กล่าวถึงการแข่งขัน เพื่อที่จะเข้าเส้นชัยในการแสดงฟ็อนไหลเรือไฟ เป็นการแสดงถึงวัฒนธรรม ที่มีมาอย่างยาวนานของชาวลาว และเป็นอนุรักษ์วัฒนธรรมนี้ให้คงอยู่ต่อไป นักแสดง ชายและนักแสดงหญิงแต่งกายด้วยชุดลาว

การแสดง ชุด จำปานารี การแสดงชุดนี้ใช้เพลงจำปานารี ซึ่งเป็นเพลงประจำใช้การประกวดนางสาวลาว เนื้อเพลงแสดงถึงความงามของแม่หญิงลาว เปรียบเสมือนดอกจำปา ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเทศลาว เพลงที่ใช้ เป็นสมัยใหม่ ผสมกับเครื่องดนตรีลาว นักร้องที่มาร้องเพลงจำปานารี ในการประกวดนางสาวลาว ปี พ.ศ .2559 คือ ท่านกบ เกรียงไกร บันดาสัก นักแสดง ลาว นิว พ้อย แดนซ์ เต็มประกอบการร้องเพลง นักแสดงชาย เต็มออกจาก ด้านหลังเวที วิ่งแยกออกสองฝั่ง กลางเวที ตีลังกา นักแสดง หญิง ออกจากหลังเวที วิ่งออกสองฝั่ง นักแสดงชายจับนักแสดงหญิงตกตัวขึ้น นักแสดงทั้งหมดเต็มนรวมกัน นักร้อง เดินออกจากหลังเวที นักแสดงเดินรอบ เป็นวงกลม หนึ่งแสดงชาย วิ่งเข้าหลังเวที นักร้องเดิน มากกลางเวที นักแสดง วิ่งออกจากด้านหลังพร้อมพัด สีแดง นำมาประกอบเป็น รูป ดอกไม้ นักแสดงชาย แยก 2 ฝั่ง ฝั่งละ 4 คน นำพัดมาประกอบเป็นรูปดอกไม้ ผู้เข้าประกวดนางสาวลาว ผู้ที่ผ่านเข้ารอบ 10 คน หมายเลขแรก เดินมาที่ พัด นักแสดงเปิดพัด ออกเพื่อให้เห็นนางสาว นางสาวเดิน ออกมา เดินปรากฏตัว ผู้เข้าประกวดเดินถึงจุด ผู้เข้าประกวดหมายเลขต่อมาเดินออกมาจากพัดของอีกฝั่ง พัดเปิด นางสาวเดินออกมา นางสาวหมายเลขแรก เดินกลับเข้าหลังเวที สลับกันจนครบ 10 คน นางสาวลาว ทั้ง 10 คน เดินออกมายืนหน้าเวที นักแสดงชายอยู่ด้านหลังนางสาวลาว นำพัด ขึ้นมาประกอบเป็นรูป ครึ่งวงกลม จบกลางเวที นางสาวลาว แต่งกายด้วยชุด

ประจําชาติลาว นักแสดง ลาว นิว พ้อย แदनซ์ นักแสดงชาย ในชุด สีทอง ประยุคต์ นักแสดงหญิง แต่งกายด้วยชุดสีทองอ่อนติดดอกจําปา

การแสดงการอําลาดําแหน่ง นางสาวลา ปี 2558 เพลงบรรเลงลาวขึ้น นักแสดงหญิง จากกองศิลปากร ป้องกันความสงบ จํานวน 10 คน ฟ้อนนำหน้าขบวน นางสาวลา ปี 2558 และรองท้่งสี่ ขึ้นเวที นักแสดงหญิงฟ้อนอยู่ด้านข้างเวที นางสาวลาท้่งสี่เดินพร้อมไหว้หน้าเวทีแล้วเดินออกจากเวที จากนั้นนางสาวลาปี 2558 เดินโชว์ตัว VTR ขึ้นภาพ กิจกรรม ของนางสาวลาปี 2558 นางสาวลาเดินโบก หยุดไหว้บนเวทีรองจนกว่าVTR จบ จากนั้นเดินเข้าไปด้านหลังเวที

ภาพรวมของการจัดประกวดนางสาวลาปี 2559 เป็นการจัดประกวดเพื่อค้นหาสาวงามดำรงตำแหน่งนางสาวลา ในด้านธุรกิจผู้จัดงานได้จัดทำการประกวดเพื่อประชาสัมพันธ์การประกวดนางสาวลาและจัดหาผู้สนับสนุนการจัดงานเพื่อให้ได้ผลกำไรในการจัดงาน การจัดการแสดงทางผู้จัดการประกวดได้คัดเลือกการแสดง ให้มีความหลากหลายของกรแสดง โดยจะเห็นได้จากการนำการแสดงทางการฟ้อนของนาฎศิลป์ลาว และการแสดงเต้นร่วมสมัยให้มีความเป็นสากลเพิ่มขึ้นมา โดยผู้จัดการแสดงจะคัดเลือกการแสดง จากทีมศิลปะกองศิลปากร ป้องกันความสงบและทีมลาว นิวพ้อย แदनซ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในธุรกิจการแสดงนาฎศิลป์ ที่มีส่วนร่วมกับการประกวดนางสาวลา โดยแบ่งการแสดงออกเป็นช่วงการแสดงเพื่อ ขึ้นรายการประกวดและการแสดงร่วมกับผู้เข้าประกวดนางสาวลา โดยการแสดงทั้งหมดต้องไม่โป้หรือล่อแหลม เครื่องแต่งกายรัดกุมไม่โป้ โดยจะต้องผ่านการเห็นชอบจากทางผู้ใหญ่จากกระทรวงวัฒนธรรมเสียก่อนถึงจะจัดการแสดงได้ เครื่องแต่งกายของผู้เข้าประกวด จะแบ่งเป็นชุดผ้าไหมลาว ชุดราตรี ชุดประจําชาติลาว ในส่วนของการแสดงเปิดงานจะเห็นได้ว่าการแสดง สองลักษณะผสมผสานเข้าไปอยู่ในการแสดงเดียวกัน ทางผู้ออกแบบการแสดงได้แบ่งช่วงของการแสดง ให้ชัดเจน ทั้งนาฎศิลป์ลาวและการเต้นร่วมสมัย ประกอบกับช่วงทํายการแสดงนักแสดงจะทำการแสดงพร้อมกัน และทางผู้ออกแบบได้กำหนดให้นักแสดง แสดงร่วมกันท้่งส่วนฟ้อนและเต้น ไม่ปะปนกันเพราะต้องยึดหลักของวัฒนธรรมเป็นหลัก โดยทางผู้ใหญ่ทางวัฒนธรรมจะมีคำแนะนำและปรับปรุงให้เหมาะสำหรับการแสดงที่จะออกไปสู่สายตาประชาชนท้่งไป เพราะในการจัดการประกวดมีการถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ ทีวีลาว เฮสดี เพื่อให้มีความเหมาะสมในการจัดการประกวด ซึ่งคํานึงถึงผู้ชม และผู้สนับสนุนการจัดงาน ให้เป็นมาตรฐานเป็นที่ยอมรับกล่าวถึง จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะสามารถต่อยอดในการจัดการประกวด การจัดหาผู้สนับสนุนในปีต่อไป

การจัดการประกวดนางสาวลาวมีทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมกับการจัดประกวดในครั้งนี้ ซึ่งการจัดการประกวด ทางภาครัฐจะเป็นผู้ดูแลในส่วนของวัฒนธรรม ภาพรวมของการประกวดทั้งหมดเพราะการประกวดนางสาวลาวเป็นการประกวดเพื่อค้นหาสาวงามเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมประเพณีการท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งการจัดการประกวดจำเป็นต้องผ่านผู้ใหญ่เห็นชอบจากทางวัฒนธรรมของลาว ว่าอนุญาตให้ทำการจัดการประกวดและถ่ายทอดสดได้หรือไม่ ซึ่งทางภาครัฐ จะทำการมาตรวจความเรียบร้อยก่อนวันทำการประกวดจริงเพื่อให้ดูถึงความเหมาะสมของการจัดงาน การแบ่งการแสดงอย่างลำดับขั้นตอนการแสดงที่ชัดเจนคือการแสดงนาฏศิลป์ลาวพื้นเมือง และการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัย ซึ่งในการประกวดครั้งนี้ ทางกองประกวดเลือกการแสดงแบบที่เป็นประเพณีเคียงคู่กับคนลาว และบทพ่อนบางบทได้เน้นเอาประเพณีในหนึ่งปีมารวมกันคือเดือนบุญบั้งไฟ ได้นำเอามาทำเป็นพ่อนบั้งไฟ ในหนึ่งปีมีงานบุญมากมายซึ่งทางกองศิลปากรจะคัดสรรการแสดงนาฏศิลป์นำมาแสดงให้คนรุ่นใหม่หรือชาวต่างชาติได้เห็นประเพณีวัฒนธรรมลาว การนำวิถีชีวิตชาว ลาวมาทำการแสดงคือการพ่อนดำข้าว โดยแบ่งนักแสดงออกเป็นสองภาคส่วนได้แก่นาฏศิลป์พื้นเมืองและนาฏศิลป์ร่วมสมัย การร่วมทำการแสดงเปิดงานร่วมกันของทีมลาวนิพ้อยแดนซ์กับกองศิลปากร ป้องกันความสงบ

การแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัยจะทำการแสดงในพิธีเปิดงานและแสดงร่วมกับผู้เข้าประกวดในชุดราตรี ชุดประจำชาติลาว ซึ่งการฝึกซ้อมการแสดง จำเป็นต้องแยกเพลงประกอบการแสดง การแสดง แยกส่วนออกไปให้ชัดเจน แต่ยังคงผสมผสานการแสดงให้ลงตัวโดย อาจารย์สอนการพ่อน และ อาจารย์สอนเต้นเป็นผู้ร่วมกำกับการแสดง ให้คำปรึกษาชี้แนะการแสดงให้อยู่ในความเหมาะสมได้ชัดเจนต่อวัฒนธรรมลาว

ภาพที่ 102 : ฟ้อนไหลเรือไฟ

โดยกองศิลปากร ป้องกันความสงบ นักแสดงหญิง ฟ้อนออกมาเป็นแถว
พร้อมกับถือเทียนที่มือทั้งสองข้าง

ที่มา : ทิวลาเว สีสดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ 103 : การแสดงประกอบชุดราตรีสากล

นักแสดงทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์ แสดงประกอบการเดินของผู้เข้าประกวดชุดราตรีสากล โดยนำไม้ไผ่ยาวมาทำเป็นอุโมงค์ทางเดินให้ผู้เข้าประกวดเดิน และนักแสดงหญิงนำเสนอผ้าไหมลาว ถิ่นไว้ที่แขนด้านข้างเวที

ที่มา : ทีมลาว เฮสติ

ภาพที่ 104 : นางสาวลาวประจำปี 2559

ร่วมถ่ายภาพหมู่ กลางเวที ผู้รับตำแหน่งรองชนะเลิศทั้งสี่ตำแหน่งนางสาวลาว
ยืนและนั่งอยู่ด้านข้างของผู้รับรางวัลชนะเลิศตำแหน่งนางสาวลาวประจำปี 2559

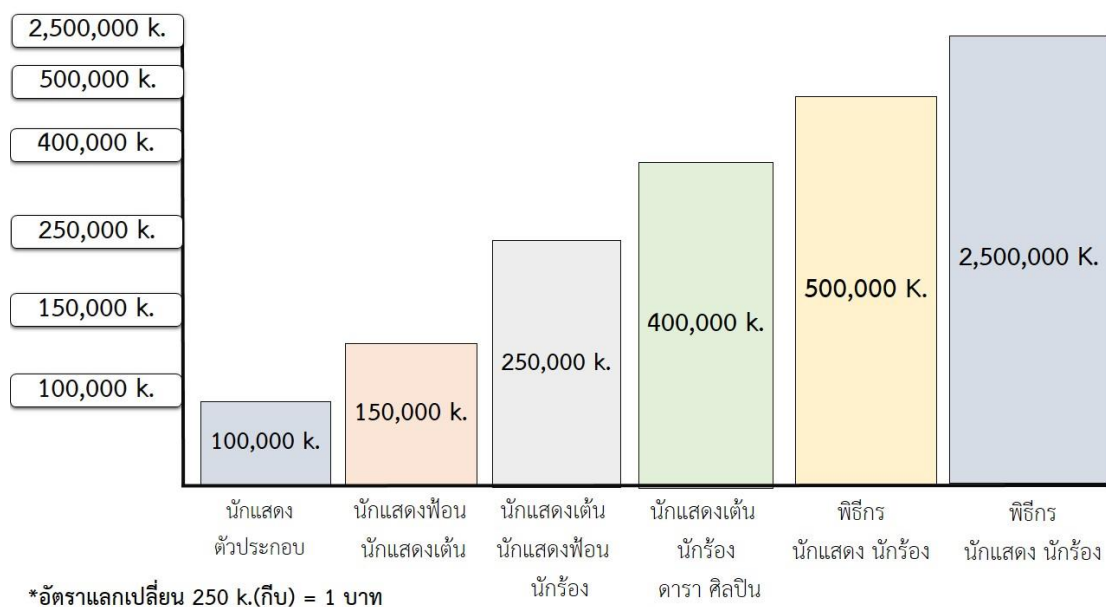
ผู้รับตำแหน่งนางสาวลาว นั่งบนเก้าอี้แดง

ณ ห้องแกรนด์ บอลรูม โรงแรมแลนด์มาร์ค แม่โขง ริเวอร์ไซด์

ที่มา : ทีวีลาว เฮสติ

องค์ประกอบการจัดงานประกวดนางสาวลาว ประกอบด้วย

- 1.การกำหนดรูปแบบแนวความคิดของงานสร้างสรรค์ (Concept)
- 2.กำหนดเครื่องแต่งกายของการแสดง (Costume and Jewelry)
- 3.งบประมาณในการสร้างสรรค์ผลงาน (Price)
- 4.การคัดเลือกผู้แสดง จำนวนผู้แสดง (Performer)
- 5.สถานที่ในการแสดง เวที ฉาก (Place,Stage)
- 6.แสง สี เครื่องเสียงในการแสดง (Light and Sound)
- 7.เพลงประกอบการแสดง ดนตรีสด อัดลงแผ่น ลิปซิงค์ (Music)
- 8.การแต่งหน้า การทำผม (Makeup and Hair Stylish)
- 9.ผู้ออกแบบการแสดง (Choreography)

ตาราง 5 : ตารางอัตราค่าจ้างนักแสดงนาฏยศิลป์

ในนครหลวงเวียงจันทน์ ปี พ.ศ. 2559

อัตราค่าจ้างขึ้นอยู่กับความสามารถของนักแสดง จำนวนการแสดงในแต่ละครั้งจากผู้ว่าจ้างงาน

ที่มา : ผู้วิจัย

กลยุทธ์การตลาด

กระบวนการประกอบสร้างอ้ายปัจจัยปรุงแต่ง ตั้งแต่บุคลากร เงิน ระเบียบวิธีการจัดงาน เป้าหมายของการจัดงานการประกวดนางสาวลาว โดยแบ่งแยกออกเป็น 5M 8P ประกอบไปด้วย

5 M ประกอบไปด้วย

1. บุคลากร (MAN)
2. เครื่องมือ (MACHINE)
3. วัสดุดิบ (MATERIAL)
4. เงิน (MONEY)
5. การจัดการ (MANAGEMENT)

8 P ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (PRODUCT Strategy)
2. ราคา (PRICE Strategy)
3. การจัดจำหน่าย (PLACE Strategy)
4. การส่งเสริมการตลาด (PROMOTION Strategy)
5. บรรจุภัณฑ์ (PACKAGING Strategy)
6. บุคคลหรือการใช้พนักงานขาย (PERSONAL Strategy)
7. พลัง กำลัง (POWER Strategy)
8. ข่าวสาร การสื่อสาร (Public Strategy)

สรุป บทที่ 4

ยุคสังคมเปลี่ยนแปลง การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจสังคม ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตั้งเช่น การจัดงานอีเว้นท์ในสังคมนลาว มีการรับจัดงานอีเว้นท์ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเพิ่มมากขึ้น เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคชาวลา ในยุคของการสื่อสารได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว จากสื่อทาง โทรทัศน์ สื่อสังคมโซเชียล ที่มีความหลากหลายในการรับรู้ถึงข่าวสาร จึงทำให้ การจัดงานอีเว้นท์ในลาว มีการจัดงาน เพิ่มมากขึ้นกว่าเก่า โดย การจัดงานในแต่ละครั้งผู้จัดงาน จะคำนึงถึงพื้นฐานของผู้บริโภค ราคา ผลกำไร การตอบรับของผู้บริโภค โดยการจัดงานอีเว้นท์ อาจมีการแสดง เพื่อเพิ่มความสนใจภายในงาน การจับรางวัล ดนตรี นาฏยศิลป์ลาว นาฏยศิลป์ร่วมสมัย เข้ามาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดงาน จะเห็นได้จากการจัดงาน ในแต่ละครั้ง จะมีการแสดงศิลปะการฟ้อนของลาวเข้าไปร่วมแสดงเปิดงาน เพื่อก่อให้เกิดการรับรู้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติลาว การแต่งกายชุดประจำชาติลาวในการเข้าวัด งานสำคัญทางศาสนา งานประเพณี งานพิธีต่างๆ เป็นการยึดถือประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามควบคู่ไปกับการเติบโตของเศรษฐกิจในสังคมนลาว ดังนั้น การจัดอีเว้นท์ คนรุ่นใหม่ยังได้สามารถเห็น ศิลปวัฒนธรรมการ ฟ้อน ที่สามารถรับหาชมเข้าถึงการแสดงง่าย และได้ทราบถึงวัฒนธรรมความเป็นอยู่ที่สื่อออกมาในรูปแบบของการแสดงนาฏยศิลป์ลาว ได้อีกทางหนึ่ง เพื่อเป็นการรักษาไว้ซึ่งการแสดงนาฏยศิลป์ลาวให้ยังคงอยู่ไปพร้อมกับการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

องค์ประกอบการจัดการแสดงนาฏยศิลป์ขึ้นอยู่กับภาคส่วนที่รับผิดชอบในการจัดงาน โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ภาคส่วน คือ การแสดงนาฏยศิลป์งานพิธีการภาครัฐ และการแสดงนาฏยศิลป์งานพิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน

- 1.งานพิธีการภาครัฐ เป็นการนำการแสดงนาฏยศิลป์จากภาคหน่วยงานของรัฐ จากทางกองศิลปากรแห่งชาติ กองศิลปากรป้องกันความสงบ ซึ่งทำหน้าที่หลักของการแสดงนาฏยศิลป์โดยตรง ทำการจัดการแสดงรับใช้ในงานในภาคส่วนรัฐที่จัดขึ้นเพื่อแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติลาว ทั้งนาฏยศิลป์พื้นเมือง การแสดงดนตรีพื้นเมืองทางภาครัฐได้นำนาฏยศิลป์เข้าไปมีส่วนร่วมในโอกาสต่างๆที่ทางภาครัฐได้จัดขึ้นและให้มีการแสดงนาฏยศิลป์เข้าไปอยู่ในการจัดงานโดยการจัดงานเชิงพาณิชย์จะมีภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมจัดงานเช่น งานประชุมระดับนานาชาติ งานต้อนรับผู้นำประเทศ จะมีการแสดงนาฏยศิลป์ลาวเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักวัฒนธรรมของลาว
- 2.พิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน เป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายของสินค้าโดยมีการนำเสนอการแสดงเข้าไปในการจัดงาน เพื่อ

ตอบโจทย์ของลูกค้าและผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอ เช่น การเปิดตัวสินค้า การประกวดร้องเพลง การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์เครื่องตีมเบียร์ลาว การประกวดนางสาวลาว เพื่อให้เกิดผลกำไร ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่จะทำการจำหน่ายออกไปสู่ท้องตลาด

ธุรกิจการแสดง นาฏยศิลป์ ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย องค์ประกอบของธุรกิจ ได้แบ่งออกเป็น บุคคลากร งบประมาณการลงทุน นักแสดง รูปแบบแนวคิดการแสดง ทักษะนักแสดง เครื่องแต่งกาย สถานภาพภายในนครหลวงเวียงจันทน์ สภาพของสังคม วัฒนธรรม มีส่วนในการจำกัดแนวความคิด ระยะเวลาต้องมีกลยุทธ์การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ จึงเกิดมีการรับจ้างจัดงาน อีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย ต่อยอดธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ถือว่าเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการจัดงานอีเว้นท์ กิจกรรมส่งเสริมการขาย ตลอดจนการประชุมในระดับนานาชาติการคัดเลือกรายการแสดง ต้องดูถึงความเหมาะสมของการจัดงานเป็นหลัก ตลอดจนการคัดเลือกการแสดง ประเภทการแสดง โอกาสในการแสดง การจัดงานอีเว้นท์ในสังคมลาวต้องดูปัจจัยรอบด้านในการประกอบสร้างงาน การแสดงที่เป็นทางการ ออกสู่สาธารณชน ต้องอยู่ในขอบเขตของวัฒนธรรมจะเป็นการพ้อนแบบพื้นเมืองศิลปะลาวเป็นส่วนใหญ่ ถ้าการแสดงนาฏยศิลป์ การขับร้องเพลงจะเน้นการขับร้องเพลงลาว และเพลงสากลบ้างในแต่วาระโอกาส ส่วนการแสดงเต้นที่เป็นในรูปแบบของการเต้นสมัยใหม่ การเต้นแบบตะวันตก สามารถจัดทำการแสดงได้แต่ไม่ให้ไปเปลี่ยยอนาจาร ผู้ออกแบบในบางครั้งจำเป็นต้องเปลี่ยนท่าเต้น ท่าทางการแสดง การเข้าออกของนักแสดง ในสถานที่จริงเพื่อให้ กลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวในการแสดง จังหวะของการเต้น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการแสดง เพื่อจะเพิ่มประสิทธิภาพในการแสดงมากขึ้นมาความผิดพลาดในการแสดง น้อยลง การแสดงนาฏยศิลป์ในแต่ละงานที่ผู้ว่าจ้างงานจัดให้มีการแสดงนาฏยศิลป์การแสดงต้องสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์กับผลิตภัณฑ์ตรงตามเป้าหมายที่ทางผู้ว่าจ้างได้กำหนดไว้โดยผู้วิจัยนำการประกวดนางสาวลาวมาวิเคราะห์เป็นกรณีศึกษา ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์

การจัดการประกวดนางสาวลาวมีทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมกับการจัดประกวดในครั้งนี้ ซึ่งการจัดการประกวด ทางภาครัฐจะเป็นผู้ดูแลในส่วนของวัฒนธรรม ภาพรวมของการประกวดทั้งหมดเพราะการประกวดนางสาวลาวเป็นการประกวดเพื่อค้นหาสาวงามเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์ วัฒนธรรมประเพณีการท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งการจัดการประกวดจำเป็นต้องผ่านผู้ใหญ่เห็นชอบจากทางวัฒนธรรมของลาว ว่าอนุญาตให้ทำการจัดการประกวดและถ่ายทอดสดได้หรือไม่ ซึ่งทางภาครัฐ จะทำการมาตรวจความเรียบร้อยก่อนวันทำการประกวดจริง เพื่อให้ดูถึงความเหมาะสมของการจัด

งานการแบ่งการแสดงอย่างลำดับขั้นตอนการแสดงที่ชัดเจนคือการแสดงนาฏยศิลป์ลาวพื้นเมือง และการแสดงนาฏยศิลป์ร่วมสมัย ซึ่งในการประกวดครั้งนี้ ทางกองประกวดเลือกการแสดงแบบที่เป็น ประเพณีเคียงคู่กับคนลาว และการแสดงเน้นเอาประเพณีมามีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงคือฟ้อนไหล เรือไฟ การนำวิถีชีวิตชาวลาวยามาทำการแสดงคือการฟ้อนดำข้าว ซึ่งทางกองศิลปากรจะคัดสรรการแสดงนาฏยศิลป์นำมาแสดงให้คนรุ่นใหม่หรือชาวต่างชาติได้เห็นประเพณีวัฒนธรรมลาว

การจัดการแสดง การประกวด นางสาวลาว ปี พ.ศ .2559 เริ่ม จากการประชุมการจัดเตรียมงาน ทั้งผู้จัด คือ สถานที่โทรทัศน์ ทีวีลาว เฮสติ และ ผู้รับจัดงาน คือ บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออกแกไนท์เซอร์ ทางบริษัทผู้จัด ได้วางงบประมาณ การจัดงาน บุคลากร ในการจัดงาน การแบ่งฝ่าย ออกเป็น ทีมงานฝ่ายต่างๆ โดยการกำหนดการจัดการ เริ่มตั้งแต่ ทีมออกแบบเวที ออกแบบการแสดง การคัดเลือกผู้เข้าประกวด การประชาสัมพันธ์การจัดงาน การจัดหาผู้สนับสนุนการประกวด เพื่อให้มีรายได้เข้ามา เป็นตัวช่วยในการจัดการประกวด รวมไปถึงการคัดเลือกการแสดงให้เหมาะกับงานประกวด มีการแบ่งแยกการแสดงนาฏยศิลป์ลาว นาฏยศิลป์ร่วมสมัยอย่างชัดเจน พร้อมทั้งของรางวัลต่างๆ ที่ทางนางสาวลาวจะได้รับ หลังจากการกำหนดการจัดการประกวด วัน เวลา สถานที่จัดงานเรียบร้อย ทางทีมงาน ได้ประชาสัมพันธ์ การจัดการประกวดลงทางสื่อโซเชียล ออนไลน์ต่างๆ ที่เป็นช่องทางกระจายข่าวสารข้อมูล ได้ถึงกลุ่มบุคคลได้อย่างรวดเร็ว รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ทาง สื่อโทรทัศน์ จากนั้นทางผู้จัดงานประกวด ได้ทำการเปิดรับสมัคร คัดผู้เข้าประกวดให้เหลือ 20 คน เพื่อเข้าประกวด และเก็บตัว การฝึกซ้อมผู้เข้าประกวด การซ้อมเดิน ซ้อม การเดินบนเวที รวมถึงการเข้าพบประชาสัมพันธ์ให้กับทางผู้สนับสนุน (Sponsor) การแบ่งส่วนการทำงาน การฝึกซ้อมของฝ่ายต่างๆ การฝึกซ้อมการแสดงโดยกองศิลปากร ป้องกันความสงบ และทีมลาว นิวพ้อย แดนซ์ โดยในการแสดง จะร่วมประชันกับฝ่ายที่เกี่ยวข้องคือฝ่ายผลิต ผู้กำกับเวที ผู้ออกแบบการประกวด ให้ตรงกับรูปแบบของการจัดงาน การจัดทำเพลงการแสดง เพลงการประกวด ที่ให้มีกลิ่นอายของความเป็นลาวในช่วงเปิดตัวนางสาวลาว และเพลงที่มีความเป็นสากลในชุดการเดินชุดราตรี เป็นต้น ด้านเครื่องแต่งกายการแสดง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะแบ่งฝ่ายออกเป็น ฝ่ายเครื่องแต่งกายผู้เข้าประกวดนางสาวลาว ฝ่ายเครื่องแต่งกายนักแสดงฟ้อน การฝึกซ้อมร่วมกับ ผู้เข้าประกวด ทั้ง 20 หมายเลข การฝึกซ้อม ได้แบ่งการฝึกซ้อม เป็นการฝึกซ้อม ย่อย ของทีมผู้แสดง และผู้เข้าประกวด เพื่อแบ่งแยกการฝึกซ้อมให้เกิดความชำนาญในแต่ละฝ่าย จากนั้นเป็นการฝึกซ้อม

รวมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรูปแบบของการแสดง การเดินและการเดินบนเวทีของผู้เข้าประกวด

ฝ่ายทีมก่อสร้างโครงสร้างเวที แสง สี เสียงเข้าสถานที่เพื่อ ติดตั้งเตรียมความพร้อมก่อนงานแสดง ให้พร้อมก่อนการซ้อมบนเวที 2 วัน เพื่อให้นักแสดง และผู้เข้าประกวด ได้ซ้อมกับเวทีจริง ฝ่ายที่เข้ามาประสานงานในส่วนของเวทีคือ ผู้กำกับเวที ผู้ออกแบบการแสดง ผู้ควบคุมการผลิต ผู้รันคิวในงาน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จ และมีข้อบกพร่องน้อยที่สุด จากนั้น ทุกฝ่าย เข้าประชุมสรุปงาน จัดเตรียมการซ้อมใหญ่ ให้ทางผู้จัด และผู้ตรวจงาน ของการประกวดทั้งหมด โดยการซ้อมจะทำการสวมชุดทั้งหมด การแสดงจริงทั้งผู้เข้าประกวด และผู้แสดง หลังจากการซ้อมใหญ่บนเวที ทางทีมงานจะทำการประสรุปอีกครั้งเพื่อหาจุดบกพร่อง และลงมือแก้ไขให้ทันก่อนวันงาน ในส่วนของการจัดการประกวด

จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการประกวดนางสาวลาว จำเป็นต้องมีทรัพยากรบุคคลเป็นแรงสำคัญ ที่ช่วยผลักดันร่วมมือกันจัดทำประกวดเพื่อให้ผลงานออกมาประสบความสำเร็จ ทำด้วยใจ รักมุ่งมั่นทุ่มเทแรงกายใจทั้งในส่วนภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ผลผลิตของการจัดการประกวดนางสาวลาวให้มีคุณภาพและประสบผลสำเร็จจะเห็นได้ว่าการเห็นชอบจากทางผู้ใหญ่ในส่วนของวัฒนธรรม ในด้านการจัดประกวด การแสดงนาฏยศิลป์ที่มีส่วนร่วมในการประกวด ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ต้องอาศัย งานสร้างสรรค์ อาศัยความคิดการออกแบบปัจจัยในการผลิต การประกอบสร้างเป็นธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ที่ผู้ผลิตให้ความสำคัญต่อการจัดการแสดง ในทุกภาคส่วน เพื่อให้งานที่จัดขึ้นออกมาประสบความสำเร็จ มีข้อผิดพลาดในการทำงานให้น้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

วิทยานิพนธ์หัวข้อ ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพการแสดง เพื่อศึกษาประเภทการแสดง ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสถานภาพ ประเภทการแสดงนาฏศิลป์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 – 2559 ตลอดจน การศึกษาธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว การพัฒนาไปสู่การเป็นอาชีพธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ของกลุ่มต่างๆในนครหลวงเวียงจันทน์

ผู้วิจัย ได้ศึกษาข้อมูลจาก เอกสารทางวิชาการ สัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และสังเกตการณ์การแสดง ตลอดจนการศึกษาจากประสบการณ์จริงด้วยการลงมือเข้าไปมีส่วนร่วมออกแบบกับการแสดงนาฏศิลป์ในงานต่างๆ ผู้วิจัยลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลตั้งแต่ เดือนกันยายน พ.ศ.2559 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2561 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาเรียบเรียงวิเคราะห์พบว่า

การแสดงนาฏศิลป์ลาว ในนครหลวงเวียงจันทน์ แบ่งการแสดงออกเป็น 5 ประเภท ประกอบด้วย ฟ้อนพื้นเมือง ฟ้อนราชสำนัก ฟ้อนแบบชนเผ่า หมอลำลำเลื่อง ละครตุ๊กตา

- 1. ฟ้อนพื้นเมือง** คือการฟ้อนของชนชาติลาวที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นภูมิลำเนาต่างๆ ของแต่ละแขวง ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นำบทฟ้อนท่วงทำนองลีลาการแสดงวิถีชีวิตของชาวลาว มาประกอบทำทางเป็นการแสดงใส่เนื้อเพลงบทฟ้อนลีลาการฟ้อน เครื่องแต่งกายการแสดง อุปกรณ์การแสดง ให้อยู่ขอบเขตของชุมชนวิถีชีวิตของกลุ่มคนในแขวงนั้น ได้แก่ บทฟ้อนดอกจำปาเมืองลาว บทฟ้อนอวยพร แขวงนครหลวงเวียงจันทน์ บทฟ้อนเพลงวัตถุ ฟ้อนหาปลา แขวงจำปาสัก บทฟ้อนมหาชัย แขวงสาละวัน
- 2. ฟ้อนราชสำนัก** การฟ้อนเป็นการฟ้อนในราชสำนักของเมืองหลวงพระบาง การแต่งกายแต่งเป็นเครื่องตัวนางสวมชฎา ซิ่นนางแก้วเกียงยาง มเหสีพระยาเจ้าฟ้าจုံม เป็นผู้นำมาสอนทำรำภายในวัง แล้วเรียกต่อกันมาว่าฟ้อนนางแก้ว ฟ้อนพระลักษณ์ พระราม ศิลปะการฟ้อนที่ของเมืองหลวงพระบางที่มีมาช้านาน เนื้อเรื่องมหากาพย์รามายณะ มโหรี ท่วงทำนองและลีลาการฟ้อนเป็นเอกลักษณ์

ในเรื่องรามายณะ ดัดแปลงมาจากนิทานท้องถิ่นของอินเดียทางใต้ผ่านเข้ามา เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตามเส้นทางแผ่ขยายของพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะที่ได้ผ่านเข้ามาในรูปแบบของนิทานชาดก คือเรื่องท้าวมหาชนก ที่เป็นเรื่องของพระพุทธเจ้า ในชาติเกิดเป็นพระโพธิสัตว์ แล้วได้ผจญภัยกลางมหาสมุทร เมื่อเรือสำเภาแตก นางฟ้าเมขลา ได้ช่วยเหลือให้รอดชีวิตการจมน้ำตาย หัวเรื่องนี้ ได้ดัดเปลี่ยนมาเป็นเรื่อง รามเกียรติ์เขมรก่อน ต่อจากนั้นจึงผ่านไปหาสยาม แล้วแปลงมาเป็นพระลักษมณ์พระรามของลาว ดังที่บันทึกไว้ในตำนานเมืองล้านช้าง

3. **ฟ้อนแบบชนเผ่า** คือการฟ้อนตามแบบชนเผ่าต่างๆที่มีอยู่ในลาวแบ่งออกเป็น 3 ชนเผ่าใหญ่ๆ คือ ชนเผ่าลาวเทิง ลาวลุ่ม และลาวสูง ลักษณะการแต่งกายของแต่ละชนเผ่าจะแตกต่างกัน การแสดงชนเผ่าได้แก่ ฟ้อนเผ่าลาวสัมพันธ์, ฟ้อนเทียนดอกไม้, ฟ้อนชนเผ่าไทดำ

4. **ลำเรื่อง, หมอลำ** ศิลปวัฒนธรรมของลาวมีต้นกำเนิดมานานแล้วการกำเนิดมาจากศาสนา จากเทพเจ้า นำมาประยุกต์เป็นการรำแล้วมาเป็นลำเรื่อง ลำเรื่องเริ่มแรกมาจากศาสนานิทานพระเวทสันดร ชาดกการลำเรื่องจะติดพันกับศาสนาพุทธ การนุ่งชิ้นมัดหมี่ชิ้นไหมเหวี่ยงแพเก่าผมของผู้หญิง ผู้ชายนุ่งผ้าหางใส่เสื้อไหมตามแบบประเพณีจากนั้นประยุกต์มาก็มีใส่เพชรพลอย ใส่เครื่องประดับเครื่องดนตรีประกอบคือแคน กลองฮาง ซอ พิณ กลอง ระนาด

5. **ละครตุ๊กตา** แบ่งออกเป็น 5 ประเภทได้แก่

1. ตุ๊กตาพื้นเมืองอปีอก
2. ตุ๊กตาประยุกต์ที่มีลักษณะหน้าตาแบบคน
3. ตุ๊กตาละครหุ่นอุปรากรจากวัสดุเหลือใช้
4. ละครหน้ากาก ที่ใส่หน้ากากแสดง เรื่องปุ๋ยเยอเยอ ที่ได้นำไปแสดง ณ ประเทศเกาหลี
5. หนังสักต้อ (หุ่นเงา) ที่กำลังศึกษาหาข้อมูลเพิ่มเติม หนังสักต้อเป็นหนังสือไฟส่องตัวหนังสือ

สะท้อนเงาฉายลงจอ ลักษณะคล้ายหนังใหญ่ของไทยแต่หนังสักต้อจะเล็กกว่า อยู่ในไทยเรียกหนังประต้อ ที่ลาวเรียกหนังสักต้อ

ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ยังคงยึดถืออยู่ประเพณีวัฒนธรรมอันดีงามของชาวลาวที่ยึดถือสืบทอดกันมา สถานภาพการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์มีส่วนเกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมประเพณีที่ยึดถือกันมา ประกอบกับการนับถือศาสนาพุทธของชาวลาวในท้องถิ่นนครหลวงเวียงจันทน์ การนุ่งชิ้นผ้าไหมลาวของประชาชนชาวลาว การเข้าวัดทำบุญปฏิบัติธรรมที่เคียงคู่พระพุทธศาสนามาช้านานเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ การจัดบุญประเพณีภายในวัด การนำศิลปะการแสดงเข้ามามีส่วนร่วมงานบุญประเพณี การฟ้อนที่หาชมได้ตามงานบุญประเพณีของลาว การเปลี่ยนแปลงสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การพัฒนาประเทศ เกิดการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรม

วิถีชีวิตของประชาชนในนครหลวงเวียงจันทน์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2518 -2559 ระยะของการเปลี่ยนแปลง แบ่งออกได้เป็น

ยุคปลดปล่อยประเทศ พ.ศ. 2518 - 2543 การนำใช้การนาฏศิลป์เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการรวมชนชาติในลาวให้เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยการขับร้องเพลง การแสดงบพ็อนให้มีลักษณะของการสร้างความปรองดองภายในชาติ กองศิลปากรจึงการแสดงนาฏศิลป์อธิบายให้ประชาชนได้รับทราบ การพ็อนแสดงออกถึงความสามัคคี ความเท่าเทียมกัน ไม่จำแนกเชื้อชาติ ศาสนา รวมเป็นคนลาวเหมือนกัน นำการแสดงไปสู่ชุมชนตามแขวงต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนชาวลาวได้ทราบให้ทั่วถึงประกอบกับ การรักษามรดกศิลปวัฒนธรรมที่พ็อนมาตั้งแต่ยุคก่อนปลดปล่อยประเทศ ได้มีการจัดการแสดงนาฏศิลป์ ขึ้นในปี 1975 เพื่อเฉลิมฉลองการปลดปล่อยประเทศ ในช่องสถานีโทรทัศน์ สทล. 1 ของลาว ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการแสดงนาฏศิลป์ครั้งแรกที่ออกสู่สายตาประชาชนทางสถานีโทรทัศน์

ยุคสร้างเอกลักษณ์แห่งชาติ พ.ศ. 2544 – 2553 หลังจากยุคการปลดปล่อยประเทศ ยุคนี้เป็นช่วงแห่งการสร้างเอกลักษณ์ใหม่ ผ่านทางการแสดงด้านนาฏศิลป์ รัฐได้สร้างวัฒนธรรมใหม่ บ่งบอกถึงความเป็นชาติลาวใหม่ การอนุรักษ์ รักษามรดกวัฒนธรรมเดิมและมีการเปิดรับศิลปวัฒนธรรมใหม่เข้ามาบ้าง เพื่อการสร้างบรรทัดฐานใหม่ทางด้านนาฏศิลป์ให้ต่างชาติได้รู้จัก ทางกองศิลปากรแห่งชาติได้เน้นการสร้างประเทศชาติให้มั่นคงระยะนี้ได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมของบรรดาชนเผ่าต่างๆ มาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้เกิดความหลากหลายของการแสดง การเก็บเอาขับลำกลอนตามท้องถิ่นต่างๆ ศิลปะท้องถิ่น บทพ็อนของบรรดาชนเผ่า ลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูลตั้งแต่ภาคเหนือจรดภาคใต้ทั่วประเทศรวบรวมไว้ให้ทุกชนชาติชนเผ่าที่อยู่ในลาว ให้มากที่สุดเพื่อให้เห็นการสร้างชาติในทุกมุมมอง ปีพ.ศ. 2547 ได้เกิดธุรกิจการจัดงานส่งเสริมการขาย (Event Organizer) ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่มั่งคั่งใน นครหลวงเวียงจันทน์ทั้งชาวลาวและชาวต่างชาติ เกิดสื่อออนไลน์ อินเทอร์เน็ตเกิดขึ้น คือ เฟสบุ๊ก ยูทูบ เกิดอแกไนท์เซอร์ รับจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย งานอีเว้นท์ เพื่อเป็นที่รองรับการจัดงานของนักลงทุนทั้งชาวลาวและชาวต่างชาติที่เข้ามาลงในประเทศ การจัดงานอีเว้นท์ในบางครั้งภาครัฐได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมงานอีเว้นท์กับทางภาคเอกชนเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดี ความน่าเชื่อถือในการจัดงาน เกิดการจ้างงานกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนท้องถิ่นในลาว การแสดงนาฏศิลป์ยังคงเป็นแบบดั้งเดิมการเก็บรวบรวมข้อมูลนำของเก่ามาประดิษฐ์ทำใหม่ให้สวยงามขึ้นชัดเจนขึ้น

ยุคเข้าสู่ความเป็นนานาชาติ พ.ศ. 2554 - 2559 การเปิดประชาคม อาเซียน การเกิดการลงทุนของชาวต่างชาติและนักลงทุนชาวลาว ทำให้เศรษฐกิจของนครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศเติบโตขึ้น เป็นยุคแห่งการพัฒนาเศรษฐกิจลารอบด้านการก้าวเข้าสู่ความเป็น

นานาชาติ สร้างความสัมพันธ์ระดับนานาชาติรอบด้าน สร้างมิติใหม่ สร้างเอกลักษณ์การนำใช้นาฏยศิลป์ลาวเป็นตัวเชื่อมโยงความสัมพันธ์อันดีภายในประเทศและต่างประเทศ เกิดธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ซึ่งปัจจัยต่างๆจึงทำให้เกิดการปรับตัวตามสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้น เพราะถ้าไม่มีการพัฒนาปรับตัวตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการแสดงของผู้รับงานแสดง จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพทางสังคมการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้พัฒนาต่อไป โดยการแสดงนาฏยศิลป์ทั้งหมดยังคงอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อกำหนดแห่งรัฐที่มีการควบคุมให้อยู่ในขอบเขตแต่ก็มีได้ห้ามไม่ให้มี

การเต้นบัตสะลบ มีมาตั้งแต่สมัยฝรั่งเศสล่าอาณานิคม เมื่อมีงานเลี้ยงสังสรรค์ งานแต่งงาน งานบุญต่างๆ ประชาชนลาวนิยมที่จะเต้นรำวงลาวผสมการเต้นลีลาลีลาศลักษณะการเต้นแบบ ตะลุง รุมบ้า ชะชะซ่า ในสมัยนั้น ยังไม่เรียกว่าบัตสะลบ แต่เรียกว่า การเต้นสะลบ และรูปแบบการเต้น ไม่ได้เป็นเหมือนสมัยนี้ จะไม่มีเต้นจังหวะขึ้นลง มีแต่การเต้นจับมือเป็นคู่ชายหญิง ไม่ได้เต้นเป็นหมู่คณะ ต่อมาการเต้นสะลบได้รับความนิยมกันแพร่หลายมีการบันทึกแผ่นขายเป็นจังหวะต่างๆในการเต้น เพราะสังคมคนลาวเริ่มนิยมการเต้นกันตามงานแต่งงาน งานรื่นเริง เพื่อความสนุกสนานจะขาดการเต้นประเภทนี้ไม่ได้ และเป็นที่เรียกกันทั่วไปของชาวลาวว่า บัตสะลบ มาเป็นประเพณียึดถือปฏิบัติกันเรื่อยมา ปีพ.ศ. 2552 ได้มีการจัดกีฬาซีเกมส์ขึ้นมา มีการเปลี่ยนแปลงการนำจังหวะการเต้นของต่างประเทศเข้ามาผสมผสานกับการฟ้อนของลาว คือ เต้นบัตสะลบ ในการจัดงานกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25 โดยนำการเต้นบัตสะลบ ไปเต้นแสดงในงาน เพื่อให้มีความทันสมัยน่าสมัย เป็นการผสมผสานให้เข้ากับสากลเชื่อมโยงกับนานาชาติและยังคงรักษานาฏยศิลป์ดั้งเดิมไว้

ภาครัฐได้นำศิลปะการฟ้อนลาวไปแสดงให้ชาวต่างชาติได้รับรู้ถึงศิลปวัฒนธรรมแห่งความเป็นชาติลาวหลังจากการเปิดประชาคมอาเซียน ในปีพ.ศ.2558 การรับวัฒนธรรมในอาเซียนและวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาในประเทศ การเข้าถึงการสื่อสารผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ในทุกกลุ่มคน ตั้งแต่เด็กไปจนถึงผู้ใหญ่ที่เข้าถึงได้ง่ายทั้งการรับสื่อจากโทรทัศน์จากประเทศเพื่อบ้าน การรับสื่อออนไลน์ สื่อบันเทิงจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ สมาร์ทโฟน ที่สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ ผู้ลงทุนได้ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้ก้าวทันกับการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เกิดการรับจัดจ้างงานส่งเสริมการขายประชาสัมพันธ์ การรับข้อมูลข่าวสารให้เข้าถึงผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว การทำการตลาดเพื่อรองรับดึงดูดผู้บริโภค การพบเห็นการแสดงทางด้านบันเทิง ได้จากงานที่เพื่อส่งเสริมการขาย การเปิดตัวสินค้า การประชุม การจัดการประกวด บุญประเพณีที่อยู่ในวัด การจัดกิจกรรมในชุมชนการเข้าถึงตัวผู้บริโภคอย่างใกล้ชิด การเรียนรู้ศิลปะการแสดงใหม่ การรับรู้ข่าวสารจากประเทศเพื่อนบ้าน เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนา ตามสภาพของสังคม การจัดการแสดงที่นำเทคโนโลยี เทคนิคสมัยใหม่เข้ามาเป็นองค์ประกอบในการแสดงให้เกิดความตื่นตาตื่นใจ เกิดการพัฒนาการเรียนรู้สิ่งใหม่ จึงทำให้เกิดสถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยที่มีความสัมพันธ์ทำให้นาฏยศิลป์ เกิดการปรับตัวตามกาลเวลา

เพื่อความอยู่รอดของการแสดงนาฏยศิลป์ การรับจ้างจัดแสดงนาฏยศิลป์ การเข้ามามีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้ผลิต ให้นักลทั่วไปรับทราบข่าวสาร เพื่อให้เกิดผลกำไรเกิดรายได้แก่นักแสดงในการหาเลี้ยงตนเอง การประกอบอาชีพสร้างรายได้ เกิดธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ซึ่งปัจจัยต่างๆจึงทำให้เกิดการปรับตัวตามสภาพทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้น เพราะถ้าไม่มีการพัฒนาปรับตัวตามสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อาจส่งผลกระทบต่ออาชีพการแสดงของผู้รับงานแสดง จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพทางสังคมการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้พัฒนาต่อไป

นโยบายของรัฐ ทางภาครัฐได้ทุ่มเทสุดกำลังในการรักษาวัฒนธรรม ประเพณีลาวไว้ ถ้ามีการประดิษฐ์ คิดแต่งบทพ็อน การแสดงนาฏยศิลป์ใหม่หรือมีงานใหญ่เข้ามา ตรวจสอบข้อมูลถ้าการแสดงบทพ็อนชุดไหนผ่านทางภาครัฐจะสนับสนุนอย่างเต็มที่ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมาย โดยทั้งหมดขึ้นตรงกับกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและท่องเที่ยวสามารถพัฒนาให้มีความทันสมัยขึ้นได้บ้างไม่ทำให้ซ้ำเกินไป ในสมัยนี้ หนุ่มสาวลาวหันไปนิยมวัฒนธรรมต่างชาติมากขึ้น ดังนั้นต้องมาพัฒนาผสมผสานกัน โดยไม่ทิ้งการแสดงแบบดั้งเดิมของลาว การแสดงที่มีการประยุกต์ การแสดงร่วมสมัยหรือการนำการแสดงที่เป็นสิ่งใหม่ๆที่แสดงต่อสาธารณชน จำเป็นต้องผ่านการยอมรับจากทางภาครัฐ ขั้นตอนการพิจารณาในเรื่องของการแสดงจากกระทรวงแถลงข่าว วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ก่อนที่จะทำการแสดงทางบริษัท รับผิดชอบส่งเสริมการขาย ต้องมีการปรึกษาผ่านกระบวนการขออนุญาตจากทางกระทรวงก่อน จึงจะสามารถทำการแสดงได้หรือไม่ ให้อยู่ในขอบเขตในกรอบของวัฒนธรรมแห่งความเป็นลาว

ธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ ที่เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อธุรกิจทางด้านการจัดงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย ดึงดูดให้ผู้มาชมงานเข้ามาชมการแสดงภายในบริเวณการจัดกิจกรรมทั้งสถานที่กลางแจ้งและสถานที่ในร่ม จึงเกิดการพัฒนาเปลี่ยนแปลงในการรับจ้างงานจากทางผู้ว่าจ้าง ซึ่งแบ่งเป็น 4 ประเภท ประกอบด้วย

1. **การพ็อนแบบดั้งเดิม คือการพ็อนของชนชาติลาว** แบ่งออกเป็น พ็อนพื้นเมือง พ็อนชนเผ่า พ็อนราชสำนัก การพ็อนของแต่ละเขตแต่ละแขวงไม่เหมือนกัน นครหลวงเวียงจันทน์ และ เมืองหลวงพระบาง การพ็อนมีความเหมือนกันแต่เครื่องแต่งกายจะมีความแตกต่างกันไป ตามสภาพของท้องถิ่นนั้นๆ
2. **การพ็อนแบบดั้งเดิมแต่ปรับปรุงขึ้นมาใหม่** คือ การนำศิลปะการพ็อนที่มีอยู่ แต่เดิมมาปรับปรุงขึ้นมาใหม่ แต่ยังคงรักษาไว้ซึ่งการพ็อนที่ หลักการของการพ็อนของนาฏยศิลป์ลาว
3. **การขับร้อง การแสดง รำประยุกต์ ลำซิ่ง** คือการร้องเพลงประกอบดนตรีพื้นเมือง ผู้แสดงร้องคำกลอนในทำนองภาษาลาว เดิมแต่งให้เข้ายุคมีความทันสมัยจึงได้เสริมเข้าไปด้วยการรำประยุกต์ ลำซิ่งซึ่งชาวลาวจะเรียกรำประยุกต์ แสดงบนเวที พร้อมแสง สี เสียง

4. การแสดงนาฏศิลป์สร้างสรรค์ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ เพื่อธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ให้เหมาะกับกิจกรรมการส่งเสริมการขาย (Event Organizer) คือการจัดงานเพื่อให้เกิดการซื้อขาย เกิดการบอกต่อเป็นการกระตุ้นยอดขายเพื่อให้ได้ผลกำไร การฟ้อนที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ในส่วนของการฟ้อนแบบลาวประยุกต์ผสมสากลเข้าไปยังคงอาศัยรากฐานการฟ้อนแบบพื้นเมือง การฟ้อนประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่โดย อาศัย หลักความเชื่อ การบอกเล่า วัฒนธรรมของท้องถิ่น ในลาว การแสดงผสมผสานการฟ้อนแบบลาวและนาฏศิลป์ตะวันตก การเต้น แยกส่วนกันออกจากกันอย่างชัดเจน แบ่งช่วงจังหวะการแสดง ให้กลมกลืนผสมผสาน โดยไม่ขัดต่อ วัฒนธรรมของลาว การฟ้อนที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ตามจินตนาการของผู้ออกแบบ ลักษณะของฟ้อนแบบลาวประยุกต์ ผสมผสานเครื่องดนตรีลาวและเครื่องดนตรีสากล ทำตามโจทย์ที่ลูกค้าได้เสนอมารับเป็นงานๆไป รูปแบบแนวความคิดการแสดง สอดคล้องไปกับรูปแบบการจัดงานและตัวสินค้าที่ร่วมแสดงภายในงาน การแสดงต้นสมัยใหม่ การเต้นแบบจินตลีลา การเต้นแบบตะวันตก โดยทิ้งแบบแผนความเป็นนาฏศิลป์ลาวออกไป การผสมผสานการเต้น อุปกรณ์ประกอบการแสดง เน้นความสวยงาม อาจเป็นเรื่องราวหรือไม่เป็นเรื่องราวก็ได้ ขึ้นอยู่กับแนวคิดรูปแบบการจัดงาน สีของเครื่องแต่งกาย จังหวะเพลงที่ใช้ในการแสดง การแสดงทั้งหมด แยกประเภทฟ้อน จะอยู่ส่วนฟ้อน ต้นจะอยู่ส่วนต้น ไม่นำมารวมกับ การแต่งกาย การแสดงนาฏศิลป์มีความแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับการว่าจ้างงานลักษณะของการจัดงาน

ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ยังคงดำเนินต่อไปตามสภาวะแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมที่มีความพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป การเต้นเชียร์ลีดดิ้งซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญโดยผู้เต้นเชียร์ที่เป็นผู้หญิงนุ่งกระโปรงสั้น เพื่อให้สะดวกในการเคลื่อนไหว การพัฒนาเชียร์ลีดดิ้งให้เป็นกีฬาส่งเสริมเยาวชนวัยรุ่นหนุ่มสาว ชาวลาวยุคใหม่เล่นกีฬาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การรับวัฒนธรรมการเต้นเชียร์ลีดดิ้งมาจากทางตะวันตกเต็มรูปแบบ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่ชาวลาวจะเข้าใจ ในการแสดงประเภทนี้จึงได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การแข่งขัน โดยได้เชิญครูฝึกจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาเป็นผู้กำกับดูแลความถูกต้องของการเต้นประเภทนี้ และทำความเข้าใจในรูปแบบของการเต้นรวมถึงเครื่องแต่งกายในช่วงแรกที่ได้มีการนำเชียร์ลีดดิ้งเข้ามาในปี พ.ศ.2555 โดยที่ผู้วิจัยได้เข้าไปสอนเต้นเชียร์ลีดดิ้ง โดยผ่านบริษัทอแอกไนท์เซอร์ ได้เห็นสถานภาพนาฏศิลป์ลาวที่มีความเปลี่ยนแปลงไป ทั้งนาฏศิลป์ลาวนาฏศิลป์นานาชาติที่ได้เข้ามาในนครหลวงเวียงจันทน์ คือการประกวดเชียร์ลีดดิ้ง โดยเป็นครั้งแรกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งนั้นเครื่องแต่งกายมีขีดจำกัดทางด้านวัฒนธรรมการแต่งกายของชาวลาวที่ไม่ให้สั้นและโป๊จนเกินไป การเต้นที่ไม่ให้กระโดดลอดข้ามศีรษะ การนั่งคร่อมศีรษะ การถูกเนื้อต้องตัวกันระหว่างชายหญิง ต่อมาได้มีการให้ความรู้ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับการแสดงประเภทเชียร์ลีดดิ้งนี้ เพื่อให้พัฒนาก้าวไปสู่มาตรฐานระดับสากล เพื่อทัดเทียมกับนานาชาติ ส่งเสริมการแข่งขันระดับนานาชาติ จึงกำหนดให้เป็นกีฬาเชียร์ลีดดิ้งขึ้น การเต้น การต่อตัว การโยนตัว ท่าทาง

ลีลาการแสดง เครื่องแต่งกาย การแสดงนาฏยศิลป์ที่คิดขึ้นมาใหม่ให้เข้ากับรูปแบบของการจัดงาน ส่งเสริมการขายในแต่ละงานเกิดธุรกิจการรับจัดการแสดงทางด้านนาฏยศิลป์ โดยต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการโอลิมปิกลาว และผู้ใหญ่ทางด้านวัฒนธรรม เพื่อให้ เป็นที่ยอมรับเป็นมาตรฐาน ทัดเทียมในระดับนานาชาติขึ้น นครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศ การใช้เทคโนโลยี เทคนิคแสง สี เสียง เครื่องแต่งกาย ประกอบเสียงดนตรี รวมไปถึงการใช้เทคนิคแอปพลิเคชันในงานคอนเสิร์ต งานประกวด งานแสดงต่างๆเพื่อให้เกิดความตื่นตาตื่นใจในการจัดงานเพื่อให้เกิดความประทับใจ เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยที่มีการพัฒนาตลอดเวลา ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า ผู้ว่าจ้างงาน สร้างรายได้ เกิดอาชีพในชุมชน เกิดการเรียนรู้พัฒนาของหนุ่มสาวชาวลาว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตาราง 6 : ปัจจัยทางสถานภาพการแสดงนาฏยศิลป์

ปัจจัยส่งเสริมในการประกอบธุรกิจการแสดงนาฏยศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ อันได้แก่

สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ผู้ผลิต ผู้ประกอบการ

ที่มา : ผู้วิจัย

ตาราง 7 : ประเภทธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์

ประเภทการแสดงกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

องค์ประกอบการจัดการแสดงนาฏศิลป์ขึ้นอยู่กับภาคส่วนที่รับผิดชอบในการจัดงาน โดยผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ภาคส่วน คือ การแสดงนาฏศิลป์งานพิธีการภาครัฐ และการแสดงนาฏศิลป์งานพิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน

1.พิธีการภาครัฐ เป็นการนำการแสดงนาฏศิลป์จากภาคหน่วยงานของรัฐ จากทางกองศิลปากรแห่งชาติ กองศิลปากรป้องกันความสงบ ซึ่งทำหน้าที่หลักของการแสดงนาฏศิลป์โดยตรง ทำการจัดการแสดงรับใช้งานในภาคส่วนรัฐที่จัดขึ้นเพื่อแสดงถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติลาว ทั้งนาฏศิลป์พื้นเมือง การแสดงดนตรีพื้นเมืองทางภาครัฐได้นำนาฏศิลป์เข้าไปมีส่วนร่วมในโอกาสต่างๆที่ทางภาครัฐได้จัดขึ้นและให้มีการแสดงนาฏศิลป์เข้าไปอยู่ในการจัดงานโดยการจัดงานเชิงพาณิชย์จะมีภาคเอกชนเข้าไปมีส่วนร่วมจัดงานเช่น งานประชุมระดับนานาชาติ งานต้อนรับผู้นำ

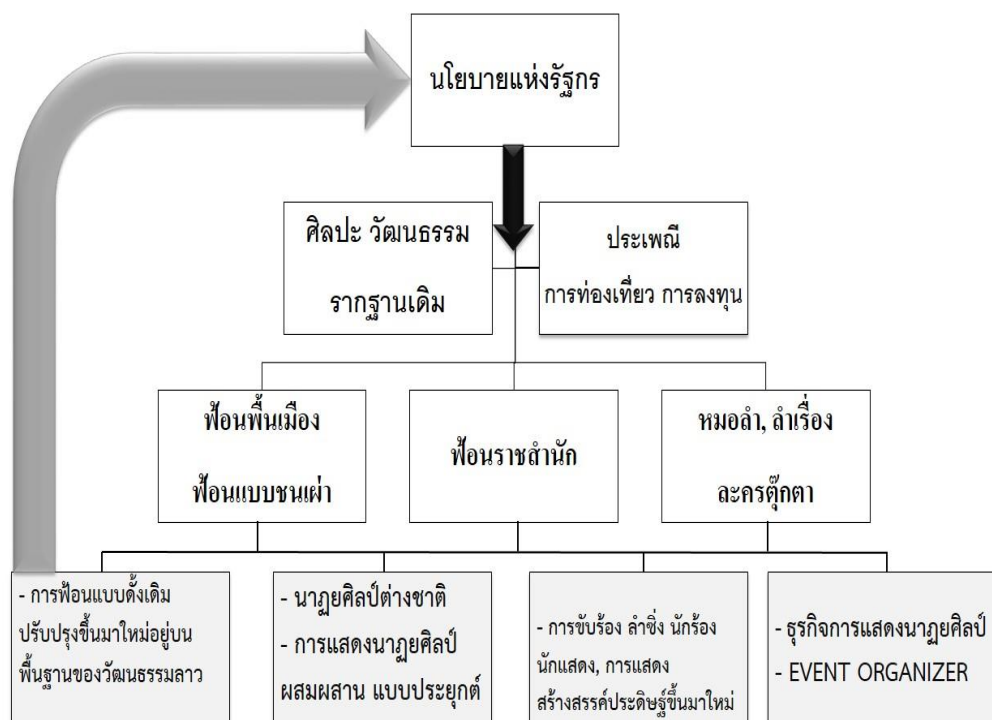
ประเทศ จะมีการแสดงนาฏศิลป์ลาวเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งเพื่อการประชาสัมพันธ์ให้ชาวต่างชาติได้รู้จักวัฒนธรรมของลาว

2.พิธีการเชิงพาณิชย์ภาคเอกชน เป็นการจัดกิจกรรมส่งเสริมการขาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค ให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายของสินค้าโดยมีการนำเสนอการแสดงเข้าไปในการจัดงาน เพื่อตอบโจทย์ของลูกค้าและผลิตภัณฑ์ที่นำเสนอ เช่น การเปิดตัวสินค้า การประกวดร้องเพลง การส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเบียร์ลาว การประกวดนางสาวลาว เพื่อให้เกิดผลกำไร ความน่าเชื่อถือของผลิตภัณฑ์ที่จะทำการจำหน่ายออกไปสู่ท้องตลาด

การจัดการประกวดนางสาวลาวมีทั้งภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมกับการจัดประกวดในครั้งนี้ ซึ่งการจัดการประกวด ทางภาครัฐจะเป็นผู้ดูแลในส่วนของวัฒนธรรม ภาพรวมของการประกวดทั้งหมดเพราะการประกวดนางสาวลาวเป็นการประกวดเพื่อค้นหาสาวงามเป็นตัวแทนประชาสัมพันธ์วัฒนธรรมประเพณีการท่องเที่ยวในประเทศ ซึ่งการจัดการประกวดจำเป็นต้องผ่านผู้ใหญ่เห็นชอบจากทางวัฒนธรรมของลาว ว่าอนุญาตให้ทำการจัดการประกวดและถ่ายทอดสดได้หรือไม่ ซึ่งทางภาครัฐ จะทำการมาตรวจความเรียบร้อยก่อนวันทำการประกวดจริงเพื่อให้ดูถึงความเหมาะสมของการจัดงาน การแบ่งการแสดงอย่างลำดับขั้นตอนการแสดงที่ชัดเจนคือการแสดงนาฏศิลป์ลาวพื้นเมือง และการแสดงนาฏศิลป์ร่วมสมัย ซึ่งในการประกวดครั้งนี้ ทางกองประกวดเลือกการแสดงแบบที่เป็นประเพณีเคียงคู่กับคนลาว และการแสดงเน้นเอาประเพณีมามีส่วนเกี่ยวข้องกับการแสดงคือฟ้อนไหลเรือไฟ การนำวิถีชีวิตชาวลาวมาทำการแสดงคือการฟ้อนดำข้าว ซึ่งทางกองศิลปากรจะคัดสรรการแสดงนาฏศิลป์นำมาแสดงให้คนรุ่นใหม่หรือชาวต่างชาติได้เห็นประเพณีวัฒนธรรมลาว

การบริหารจัดการประกวดนางสาวลาว จำเป็นต้องมีทรัพยากรบุคคลเป็นแรงสำคัญ ที่ช่วยผลักดันร่วมมือกันจัดการประกวดเพื่อให้ผลงานออกมาประสบความสำเร็จ ทำด้วยใจรักมุ่งมั่นทุ่มเทแรงกายใจทั้งในส่วนภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้ผลผลติของการจัดการประกวดนางสาวลาวให้มีคุณภาพและประสบผลสำเร็จจะเห็นได้ว่า การเห็นชอบจากทางผู้ใหญ่ในส่วนของวัฒนธรรม ในด้านการจัดประกวด การแสดงนาฏศิลป์ที่มีส่วนร่วมในการประกวด ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ต้องอาศัย งานสร้างสรรค์ อาศัยความคิดการออกแบบปัจจัยในการผลิต การประกอบสร้างเป็นธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ที่ผู้ผลิตให้ความสำคัญต่อการจัดการแสดง ในทุกภาคส่วน เพื่อให้งานที่จัดขึ้นออกมาประสบความสำเร็จ มีข้อผิดพลาดในการทำงานให้น้อยที่สุด

วิวัฒนาการประเภทรูปแบบของการแสดงนาฏศิลป์ ในนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปตามสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมของประเทศ การเปลี่ยนแปลงทางด้านนาฏศิลป์ ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เป็นอีกหนึ่งธุรกิจที่สามารถเข้าไปมีส่วนกระตุ้นแรงผลักดันในด้านของการลงทุนตั้งแต่ ปีพ.ศ. 2558 การลงทุนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้ก่อให้เกิดการพัฒนา การแข่งขันทางด้านธุรกิจการค้าการลงทุนจากต่างชาติและคนลาวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทำให้การแสดงนาฏศิลป์ เกิดการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนไปตามสภาพของสังคมที่หันมาให้ความสำคัญต่อการค้าการลงทุนในประเทศ มากยิ่งขึ้น การเรียนรู้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมจากต่างชาติมาปรับประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสภาพสังคมลาว การแสดงนาฏศิลป์แขนงต่างๆได้มีการฝึกซ้อมการแสดงเพื่อประกอบเป็นอาชีพสร้างรายได้เป็นปัจจัย สำคัญ เพื่อหาเลี้ยงชีพควบคู่ไปกับการกิจกรรมส่งเสริมการขาย การจัดกิจกรรมงานบุญประเพณีโดยมีการแสดงประกอบงานสิ่งเหล่านี้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจการค้าการลงทุนภายใน นครหลวงเวียงจันทน์ ซึ่งถ้าไม่ปรับเปลี่ยนตามสภาพแวดล้อม อาจทำให้การแสดงนาฏศิลป์ ลบเลือนหายไปนในสังคม ไม่ก่อให้เกิดการจ้างงาน ขาดรายได้ นักแสดงตงงานไม่มีงานทำ ก่อให้เกิดการไม่พัฒนาทางการแสดงนาฏศิลป์ ธุรกิจไม่สามารถหาเลี้ยงตัวเองได้และอาจปิดตัวลง สภาพปัจจัยที่ปรุงแต่งทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ภาครัฐ ภาคเอกชน รวมไปถึงศิลปิน นักแสดง ที่รายล้อมไปสภาพทางสังคมในแต่ละยุคของลาว นี้มีความสำคัญต่อธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อการดำรงชีวิตประกอบอาชีพ ความอยู่รอดในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสสังคมโลก การสื่อสารที่เข้าถึงได้ง่าย เป็นอีกช่องทางหนึ่งในการรับรู้ข่าวสารที่รวดเร็ว รวมถึงสื่อสังคมออนไลน์จึงมีการปรับเปลี่ยนให้ทันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งเป็นตัวแปรอันสำคัญอีกทางหนึ่งโดยมีปัจจัยทางด้านสื่อ อินเทอร์เน็ต เข้ามา เป็นบรรทัดฐานของวัฒนธรรมใหม่ เป็นเทรนด์ในสังคมที่เสพสื่อที่เข้าถึงได้ง่ายในยุคของโลกแห่งการสื่อสาร ในอนาคตระยะเวลาช่วงปี 2563 นาฏศิลป์ลาวยังคงเปลี่ยนแปลงพัฒนาเป็นไปตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงตามสภาพของระยะเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เกิดการก้าวพัฒนาทางด้านนาฏกรรมลาวให้คงอยู่ ยังคงรักษารากฐานแห่งวัฒนธรรมลาวและเปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติมาต่อยอดพัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงกับนานาชาติบ่งบอกถึงความเป็นชาติลาว

ตาราง 8 : นโยบายแห่งรัฐที่มีต่อนาฎยศิลป์

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้รับองค์ความรู้ทางด้านประเภทการแสดงนาฏศิลป์ในนครหลวงเวียงจันทน์ สถานภาพการเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมที่มีผลต่อการแสดงนาฏศิลป์ การเกิดธุรกิจการแสดงจากการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการแสดง การสังเกตการณ์ การเข้ารับความรู้จากอาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ลาว ที่ได้ให้ข้อมูลองค์ความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ลาวเป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้เรียนรู้ถึงวัฒนธรรม ประเพณีของชาวลาวที่มีต่อการแสดงนาฏศิลป์ รวมถึงการได้เข้าไปศึกษาหาข้อมูลมาเป็นวิจัยฉบับนี้ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในเชิงวิชาการและผู้ที่สนใจต่อการที่จะเข้าไปประกอบอาชีพทางด้านอีเว้นท์ ด้านนาฏศิลป์ การค้นคว้าหาข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ที่สนใจได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอดองค์ความรู้ต่อไป

จะเห็นได้ว่าธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไม่ใช่เป็นแค่ นาฏศิลป์ใช้ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว ยังคงมีองค์ประกอบสำคัญอยู่ในส่วนต่างๆที่ได้เข้ามามีบทบาทในการกำหนดทิศทางการแสดงนาฏศิลป์ให้คงอยู่กับสังคมลาว ตลอดระยะเวลา 4 ทศวรรษ ภาครัฐได้มีนโยบายการจัดการทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อเป็นการบูรณาการรักษาระบบแบบแผนทางวัฒนธรรม อนุรักษ์ศิลปะนาฏศิลป์อันดีงานของลาวไว้ให้คงอยู่คู่ชาติตลอดไป ประกอบกับการสนับสนุนส่งเสริมจากภาครัฐ สร้างเมืองให้เข้มแข็งรอบด้าน ทางด้านนาฏศิลป์ทางภาครัฐให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อนาฏศิลป์ลาวทุกประเภทเป็นอย่างมาก มีโครงการที่ดียิ่งต่อวงการศิลปะในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สนับสนุนครูอาจารย์ทางด้านศิลปะให้มีวิชาชีพให้คงอยู่เพื่อสืบสานสืบทอดเจตนารมณ์ต่อยอดองค์ความรู้ทางด้านศิลปะให้นักเรียนผู้สนใจในนาฏศิลป์ลาว ทั้งการเก็บเกี่ยวข้อมูลทางด้านนาฏศิลป์ในประเทศ ควบคู่กับการฟื้นฟูพัฒนานาฏศิลป์ลาวอย่างต่อเนื่องยกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นบ่งบอกถึงวัฒนธรรมของชาติเพื่อก้าวเข้าสู่ในระดับนานาชาติ สร้างมิติใหม่ การสร้างเอกลักษณ์ใหม่ การรับเปิดรับวัฒนธรรมใหม่เข้ามาต่อยอดให้เกิดความเป็นชาติลาว แต่ยังคงไม่ทิ้งรากฐานของความเป็นลาว แนวทางภาครัฐนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อนาฏศิลป์และวัฒนธรรมลาวมาโดยตลอด เพื่อสืบสานรักษาบ่งบอกให้คนลาวและชาวต่างชาติ ได้รับรู้ถึงความเป็นชาติลาวให้เป็นมาตรฐาน เพื่อเป็นรากฐานแห่งความเป็น **นาฏกรรมลาว** ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

“นโยบายรัฐ สร้างสรรค์ จัดการการแสดง บนพื้นฐาน วัฒนธรรมลาว”

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษารูปร่างการแสดงนาฏศิลป์ ณ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1 ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ในการนำประเภทการแสดงของธุรกิจการแสดงนาฏศิลป์ไปใช้ ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงนาฏศิลป์เพิ่มเติมเพราะเนื้อหาารูปแบบการแสดง มีการเปลี่ยนแปลงตามสถานภาพระยะเวลาทางสังคม ผู้ที่สนใจควรศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม

1.2 ผู้ที่สนใจเข้าไปลงทุนทางด้านนาฏศิลป์ ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ควรลงพื้นที่เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการประกอบธุรกิจการแสดง ตลอดจนสถานในการจัดแสดงเพื่อเป็นประโยชน์และแนวทางการลงทุน

1.3 ควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและวัฒนธรรมชนบประเพณีของแต่ละท้องถิ่นที่มีความหลากหลาย เพื่อเป็นแนวทางควบคุมไปกับการแสดงนาฏศิลป์ ใน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับการศึกษาข้อมูลไปใช้ในเชิงวิชาการและการลงทุน

2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องด้วยข้อมูลเกี่ยวกับนาฏศิลป์ในลาวมีอยู่น้อย ควรมีศึกษาวิจัยพร้อมเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาและเผยแพร่ต่อไป

2.2. การนัดสัมภาษณ์ การเข้าพบผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ ควรติดต่อกับทางผู้สัมภาษณ์โดยตรง นัดเวลา และสถานที่ เพื่อให้สะดวกในการเดินทางไปสัมภาษณ์ เพราะเป็นการศึกษาหาข้อมูลในต่างแดน ถ้าผู้สัมภาษณ์ไม่สามารถมาตามนัดหมายควรทำหมายกำหนดเวลาและสถานที่ในครั้งต่อไป เพื่อเป็นข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

2.3 ในการลงพื้นที่ การสืบค้นข้อมูลเอกสารควรเตรียมความพร้อมในเรื่องของภาษาท้องถิ่นของลาว เพื่อสะดวกในการติดต่อ

2.4 นาฏศิลป์ลาว มีกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆของลาว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าผู้ที่สนใจที่จะศึกษาค้นคว้า ควรลงพื้นที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนาฏศิลป์ แต่ละภูมิภาคของลาว เพื่อเป็นข้อมูลศึกษาเชิงวิชาการ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อทางวิชาการทางด้านนาฏศิลป์

รายการอ้างอิง

admin. "การพัฒนาองค์กรการค้ำสู่ความร่วมมือในอาเซียน." from <http://www.stakeholderalliance.org>.

HD, T. L. (2016). "MISS LAOS 2016 **นางสาวลาว** 2016 1/4." from <https://www.youtube.com/watch?v=TF853NJc0cw&t=599s>.

Johnny Allen, W. O. T., and Ian Mcdonnell, Robert Harris Festival and special event management Singapore: Kvido Printing Co (S'pore) Pte Ltd.

Knapp, J. M. พระลัก พระลาม สีสะหวาด.

Siphone, M. "Royal Ballet Theatre." from <https://www.luangprabang-laos.com/Royal-Ballet-Theatre>.

เกตุสนา แพงสมบัติ (2560).

เสาวลักษณ์ พงศ์ทองคำ (2539). นาฏยศิลป์ในร้านอาหาร. ภาควิชานาฏยศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

แสงอาลุน บัวละวง (2559).

ไพบูน สลิ้มคุณ (2560).

ไมสิน หงสะหวัน (2561).

ชนิษฐา โตเลี้ยง, ส. อ. (2556). 100 เรื่องน่ารู้ในลาว. กรุงเทพฯ, อมรินทร์คอมมิกส์.

คมปัญญา เพ็งวินยา (2559).

จตุรงค์ จินโจ (2012). "7. เสาหลัก 3 ความร่วมมือในด้านสังคมและวัฒนธรรม." from <https://sites.google.com/site/monajinjo/home/7-sea-hlak-3-khwam-rwm-mux-ni-dan-sangkhm-laea-wathnthrrm>.

ตาหนุ สีหะรัต (2559).

บุญปอน เสนามนตี (2560).

มะไลลัก (2015). นางฟ้าของวงการเต้น แองเจิ้ล 69 (Angle 69). เศรษฐกิจการค้า LAO ECONOMIC DAILY.

ยุพิน ชันทะมีชัย (2559).

วันประเสริฐ พงสา (2560).

วิทย์ บัณฑิตกุล (2555). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

วิทย์ บัณฑิตกุล (2555). สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. กรุงเทพฯ, สถาพรบุ๊ค.

วิชญ์ สุขเดช (2557). "กลุ่มอาเซียนประเทศไทยลาว." from <https://sites.google.com/site/klumxaseynpratheslaw/home/sangkhm-prathes-law>.

สายใจ เกตุวงสา (2559).

สำนักพัฒนาตลาดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเอเชีย กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ.

"เครื่องขีว้ดเศรษฐกิจ สปป.ลาว." from

http://www.ditp.go.th/contents_attach/153696/153696.pdf

สีเหลื่อ บุญคำ (2006). ซอกู้ชนเผ่าในลาว. นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว, สีบุญเรือง.

สุขชนะ สีสันดอน (2559).

สุตะวง, จ. (2560).

สุรพล วิรุฬห์รักษ์ (2547). หลักการแสดงนาฏศิลป์ปริทรรศน์. กรุงเทพฯ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุลีสัก วงดวงดี (2559).

อนุกุล โรจนสุขสมบูรณ์ (2549). แนวคิดทฤษฎีการฟ้อนล้านนาแบบใหม่. ภาควิชา นาฏศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต.

อาณัติ อนันตภาค (2558). ประวัติศาสตร์ลาว ดินแดนแห่งหุบเขาและความเปลี่ยนแปลง กรุงเทพฯ, บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด

อินทวง จันทะแสนสัก (2559).

อุดอน ไชชนะ (2561).

อุทอนทิพ สุวันนะวง (2560).

ภาคผนวก ก
ผู้ให้ข้อมูลในการทำวิจัย จากการสัมภาษณ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก
ผู้ให้ข้อมูลในการทำวิจัย จากการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ท่านแสงอรุณ บัวหลวง (กลาง) ผู้อำนวยการกองละครลำแห่งชาติ

(ซ้าย) นางวงวิไล ดวงพร นักแสดงกองละครลำแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2559

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์ไมลีน หงสะหวัน หัวหน้าอำนวยการกองศิลปากรแห่งชาติ

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์ บุนปอน เสนามนต์
รองหัวหน้าฝ่าย ช่วยงานหัวหน้าฝ่าย แผนกฟ่อนพื้นเมือง กองศิลปะพื้นเมือง โรงเรียนศิลปะแห่งชาติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2561
ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ อาจารย์ยุพิน ชันทะมีชัย
รองหัวหน้ากองศิลปากร กระทรวงป้องกันความสงบ
เมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559
ที่มา : ผู้วิจัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ ท่านคมปัญญา เพ็งวินยา

ผู้อำนวยการ บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้นท์ แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ จำกัด

เมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาคผนวก ข
ผู้เข้าประกวดนางสาวลาว 20 คน

ผู้เข้าประกวดนางสาวลาวประจำปี พ.ศ. 2559 หมายเลข 1-9
ที่มา : <https://women.mthai.com/scoop/256089.html>

ຜູ້ເຂົ້າປະກວດນາງສາລາວປະຈຳປີ ພ.ສ. 2559 ຫມາຍເລກ 10 – 18
 ທີ່ມາ : <https://women.mthai.com/scoop/256089.html>

ผู้เข้าประกวดนางสาวลาวประจำปี พ.ศ. 2559 หมายเลข 19 และ 20

ที่มา : <https://women.mthai.com/scoop/256089.html>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

การฝึกซ้อมบนเวทีกับนักเต้น และการฝึกซ้อมเดินบนเวที ของผู้เข้าประกวด

ที่มา : ผู้วิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาพที่ : ผู้เข้าประกวดที่ 20 หมายเลข ในชุดราตรีสากล

ที่มา : ทีวีลาว เฮสติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ค
เครื่องแต่งกายชาวลาว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ค
เครื่องแต่งกายชาวลาว

เครื่องแต่งกายชุดนักศึกษาชาวลาว (ผู้ชาย)
ที่มา : สรรัน สีสอนวง (เอื้อเฟื้อภาพ)

เครื่องแต่งกายชุดนักศึกษาหญิงลาว
ที่มา : นาลีสอน อ่อนนางง (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

เครื่องแต่งกายชุดนางสังขาน (หลวงพระบาง)

ที่มา : พุฒิสภา โอพิมพ์สัปดาห์ (เอื้อเฟื้อภาพ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องแต่งกายประจำชาติลาว ชาย-หญิง งานเดินแบบแฟชั่นโชว์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ณ โรงแรมดอนจัน พาเลส
ที่มา: ผู้วิจัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ชุดลาวประยุกต์ สำหรับการถ่ายภาพแต่งงาน
ที่มา : ตุ๊กตัก โพลีหาล้า (เอื้อเฟื้อภาพถ่าย)

ภาคผนวก ง
การประกวด เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส
(PEPSI CHEERLEADING CONTEST)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

การประกวด เป๊ปซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส

(PEPSI CHEERLEADING CONTEST)

CHULALONGKORN UNIVERSITY

การแข่งขัน PEPSI Cheerleading Contest พ.ศ.2555. ครั้งที่ 1

ที่มา: ผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการตัดสินการประกวด เป็บซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส

วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2556

ณ สนามกีฬาในร่ม มหาวิทยาลัยแห่งชาติ (มช.) นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยร่วม WORK SHOP CHEERLEADING ให้กับนักศึกษาที่เข้าแข่งขัน
เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2557 ณ สนามกีฬาในร่ม บึงขयोग นครหลวงเวียงจันทน์

ที่มา : ผู้วิจัย

ผู้วิจัยได้เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการตัดสินการประกวด เป็บซี่ เชียร์ลีดดิ้ง คอนเทส
วันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ณ สนามกีฬาในร่ม บึงขयोग นครหลวงเวียงจันทน์
ที่มา : ผู้วิจัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

**CHEERLEADING
CONTEST 2016**

ຂໍເຊີມທ່າເບເຂົ້າຮ່ວມຊິມກາເບແຂ່ງຂັນເຕັມເຊຍ
ຊິຂັນປະທານຄະນະກຳມະການໂອເລມປິກແຫ່ງຊາດລາວ
ທີ່ **ສະຫນາມກິລາໃນຮັບ ປຶດະທາຍ໑ ວັນທີ 25 ພະຈິກ 2016**
ແຂ່ງຂັນ ເວລາ: **13:00 ໂມງ** ເປັນຕົ້ນໄປ

www.facebook.com/Pepsilao LIVE FOR NOW **ເຕັມທີ່
ກັບຊີວິດ**

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ແຜ່ນປ້າຍປະສາສັມພັນການແຂ່ງຂັນເຕັມເຊຍ ປີ 2559

ທີ່ມາ : ຄມປ້າຍ ເອນເຕອຣ໌ເທຣນເມັ້ນທ໌ ອີເວັ້ນທ໌ ແອນດ໌ ອອແກໂນທ໌ເຊອຣ໌

ภาคผนวก จ

ป้ายประชาสัมพันธ์การจัดงานกิจกรรมส่งเสริมการขาย

ป้ายประชาสัมพันธ์การจัดงานส่งเสริมการขาย

เชิญเที่ยวงานตลาดนัด เนื่องในโอกาสบุญนมัสการพระธาตุหลวง โดยมีศิลปินจากประเทศไทยและศิลปินลาว เข้าร่วมให้ความบันเทิง

ที่มา : ผู้วิจัย

ก่​ມະ​ກາ​ມ
ແລະ ກໍ​ມະ​ກາ​ມ​ພິ​ເສດ
ທີ່​ຫໍ​ວັດ​ທະ​ນະ​ທຳ ວັນ​ທີ 26 ພະ​ຈິກ 2016, 12.00 ໂມງ ເປັນ​ຕົ້ນ​ໄປ

ດັ​ຊິ​ນິ​ວ​ທາ​ເລີ່​ນ​ອາ​ວອດ
DUTCHMILL
TALENT AWARD
2016
SEASON 2

ເຈົ້າ ປາ​ເຊີ​ນິກ
ບຸ​ຮາ ລາ​ທຸ​ຊະ​ອິ​ເລີ
ດັ ອຸ​ດາ
ນາ​ມ​ກະ​ລາ

ເຂົ້າ​ຊົມ
Free

ທີ​ມ​ໃ​ດ​ຈະ​ໄດ້​ເປັນ​ສຸ​ດ​ຍອດ ອັ​ນ​ດັ​ບ 1 ໃນ ສປປ. ລາວ

ພະ​ລັງ​ຄວາມ​ກ້າ​ຂອງ​ຄົນ​ລຸ້ນ​ໃໝ່

ເຊີນ​ເຂົ້າ​ຊົມ
ດັ​ຊິ​ນິ​ວ​ທາ​ເລີ່​ນ​ອາ​ວອດ ຮອບ​ຊຶງ​ຊະ​ນະ​ເລີດ

ດັ​ຊິ​ນິ​ວ​ທາ​ເລີ່​ນ​ອາ​ວອດ
DUTCHMILL
TALENT AWARD
2016
SEASON 2

ທີ່​ຫໍ​ວັດ​ທະ​ນະ​ທຳ
ວັນ​ທີ 26 ພະ​ຈິກ 2016, 12.00 ໂມງ ເປັນ​ຕົ້ນ​ໄປ

ປ້າຍ​ປະ​ຊາ​ສັມ​ພັນ​ຮັກ​ສາ​ຈັດ​ກິ​ຈະ​ກຳ​ສົ່ງ​ເສ​ຣີ​ມ​ກາ​ຣາ​ຍາ ດັ​ຊິ​ນິ​ວ ທາ​ເລີ່​ນ ອາ​ວອ​ຣ໌​ດ ປີ 2559
ທີ່​ມາ : ເອ ຟ​ລັ​ສ ອອ​ແກ​ໂນ​ທ໌​ເຊ​ອຣ໌

ภาคผนวก ค

สถานที่จัดแสดงฟ็อนพระลักษณั พระราม เมืองหลวงพระบาง

จัดแสดงขึ้น ณ หอคำหลวงพระบาง หรือหอพิพิธภัณฑ์แห่งชาติ เมืองหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยโรงละครแห่งนี้ตั้งขึ้นเมื่อ ปี พ.ศ.2542 ตามโครงการร่วมระหว่างสำนักงานบริการข้อมูลและวัฒนธรรมเมืองหลวงพระบางและสถาบันวิจัยวัฒนธรรม (ICR) ในนครหลวงเวียงจันทน์เพื่อสร้าง "ลาวรามเกียรติ์" โบราณขึ้น ใช้นักแสดงกว่า 60 ชีวิต คณะละครของรอยัล บัลเลต์ (The Royal Ballet troupe performed Phra-Lak Phra-Lam) ทำการแสดงเรื่อง พระลักษณั พระราม อดีตจัดแสดงภายในพระราชวังหลวงพระบาง และหลังจากปี พ.ศ. 2518 โรงละคร ถูกห้ามแสดงและศิลปินต้นแบบต้องหาอาชีพอื่นทดแทน ในปี พ.ศ. 2536 หลังจากที่ขาดการเรียนการสอนมานาน สถาบันวิจัยด้านวัฒนธรรมและสำนักงานรัฐบาลเมืองหลวงพระบางได้จัดตั้ง คณะกรรมการเพื่อฟื้นฟูการแสดงพระลักษณั พระราม แต่จำกัดการแสดงให้แสดงในงานเทศกาล เท่านั้น ปีพ.ศ.2545 โรงละครได้รับการจัดตั้งขึ้นใหม่และได้ทำการแสดงนับตั้งแต่นั้นมา โดยการแสดง จัดขึ้นในวันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์ และวันเสาร์ บัตรราคา150,000 กีบ(แถวหน้า) และ 100,000 กีบ จัดแบ่งเป็น 9 ฉากโดยการแสดงแต่ละวันจะไม่เหมือนกัน โดยเริ่มจากฉากที่ 1 เรื่อยไปจนถึงฉากที่ 9 ครบสัปดาห์ โดยเรื่องที่ทำการแสดงในแต่ละวันดูได้จากห้องจัดนิทรรศการห้องจำหน่ายตั๋วภายในโรง ละครพระลักษณั พระราม ซึ่งการแสดงมีดังนี้

1. ภูเขาเมรุ ที่ตั้งหอปราสาทพระอินทร์
2. กวางทองหลอกนางสีดาเข้าป่า แล้วลักเอานางไป
3. นางสีตามอบแหวน
4. การติดตามหา นางสีดา
5. การสร้างสะพานไปเมืองลงกา
6. อวสานของ ทศกัณฐ์
7. นางสีดาคืนสู่นคร
8. นางสีดาลุยไฟ พิสูจน์ความซื่อสัตย์
9. พระรามกลับคืนสู่นคร

ภาพด้านหน้าโรงละครพระลักษณ พระราม (THEATRE PHALAK – PHALAM)

CHULALONGKORN UNIVERSITY
บันทึกภาพเมื่อ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2460

ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพการแสดงฟ้อนพระลักษมณ์ พระราม ณ หอพิพิธภัณฑ์แห่งชาติหลวงพระบาง
ที่มา : <http://disco.teak.fi/asia/phra-lak-phra-lam-as-a-court-dance-drama/>

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ฟ็อนพระลักษณ พระราม ทศกัณท์ลักนางสีดา

ที่มา : <http://disco.teak.fi/asia/phra-lak-phra-lam-as-a-court-dance-drama/>

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นาย นราฤทธิ์ เอี่ยมศิริ

เกิดเมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2520

การศึกษา

- ปีการศึกษา 2537 จบการศึกษามัธยม ระดับชั้นกลาง3 วิทยาลัยนาฏศิลป์ (โขน พระ)
- ปีการศึกษา 2541 จบการศึกษาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศปบ.) สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- ปี 2542 ครูอาสาสมัครนาฏศิลป์ไทย วัดฉิมพลีนิคม ต.นิคมพัฒนา อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี
- ปี 2543 ฝ่ายคัดเลือกนักแสดงออกแบบเสื้อผ้า บริษัท กรีนปิ่นส์ จำกัด ในเครือบริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน)
- ปี 2546 ครูสอนนาฏศิลป์ วัดพุทธมงคลนิคม มลรัฐนิวแม็กซิโก สหรัฐอเมริกา
- ปี 2552 หน้าที่ผู้จัดการและผู้ออกแบบการแสดง หจก. อาร์ เอ็กซ์ เอส ทรีโอ
- ปี 2555 ผู้ออกแบบการแสดง ทีมลาว นิว พ้อย แดนซ์ สปป.ลาว
- ปี 2555 ที่ปรึกษาวิชาการด้านการแสดง บริษัท คมปัญญา เอนเตอร์เทนเมนท์ อีเว้น แอนด์ ออแกไนท์เซอร์ สปป.ลาว

ผลงานการทำงาน

- ปี 2555 กำกับการแสดง พิธีเปิด และพิธีปิด กีฬาแม่น้ำแควเกมส์ จังหวัดกาญจนบุรี
- ปี 2557 ออกแบบการแสดง นาฏศิลป์ไทยประยุกต์ หน้าพระที่นั่ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
- ปี 2559 ผู้ช่วยกำกับการแสดง งาน 28th and 29th ASEAN SUMMITS and Related Summits สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- ปี 2560 ออกแบบกำกับลีลาการแสดง การประกวดมิสยูนิเวิร์สลาว, มิสแกรนด์ลาว, นางสาวลาว, นางสาวนครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว